

บทที่ 4

การออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในวงกว้างหรือใช้เพื่อการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกียรติยศของผู้พิพากษา

ผู้พิพากษา ได้แก่ข้าราชการของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาวินัยชั้นข้าราชการตีความทั้งปวง การทำงานพิจารณาพิพากษาคดี ของผู้พิพากษาคดี ของผู้พิพากษาเป็นงานอันเป็นหลักประกันความเที่ยงธรรมและเสรีภาพของประชาชน งานของผู้พิพากษาจึงเป็นงานอันสำคัญยิ่ง

ผู้ที่จะเป็นตุลาการได้นั้น นอกจากจะต้องมีความรู้ คุณวุฒิตามที่กฎหมายบัญญัติแล้วยังต้องเป็นผู้ที่เพียบพร้อมด้วยมารยาท คุณธรรมอย่างดีด้วย

ความสำคัญของงานตุลาการและคุณสมบัติของตุลาการดังกล่าว ทำให้ตำแหน่งหน้าที่สร้างเกียรติยศและเกียรติคุณแก่ผู้ที่เป็นผู้พิพากษาอย่างแท้จริง ที่ทำการศาลเป็นสิ่งที่หนึ่งซึ่งจะเป็นเครื่องเชิดชูแสดงถึงเกียรติยศของผู้พิพากษาคดีด้วย ดังนั้นในแง่ของข้าราชการผู้ใช้สอยในอาคารแล้ว ตุลาการผู้พิพากษาจึงเป็นกลุ่มคนที่ต้องเน้นเป็นพิเศษและควร ได้รับความสะดวกสบายเท่าที่ฐานะและเกียรติยศนั้นเกื้อหนุน

4.1.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตามวัตถุประสงค์ของสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ต้องการให้สถานฝึกมีรูปแบบแตกต่างจากสถานกักกัน(คุก) โดยจัดให้มีรูปแบบและสภาพแวดล้อมที่ดีเสมือนกับบ้าน เพื่อช่วยในการพัฒนาจิตใจของเด็กที่ถูกควบคุม ในด้านสถาปัตยกรรมเมื่อมองดูโดยรวมแล้วต้องดูโปร่งสบาย ไม่ทำลายภูมิทัศน์ และธรรมชาติอันสวยงาม และควรจะเป็นตัวช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมให้สวยงามมากขึ้น

4.1.3 แนวความคิดการวางผังบริเวณ

1. การใช้ที่ดินและความสัมพันธ์ภายในกลุ่มอาคาร

- อาคารศาลเยาวชนและครอบครัว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก บริเวณด้านหน้าติดถนนใหญ่ จัดวางไว้ตลอดตัวและโดดเด่นเป็นสง่า มีถนนภายในและทางเดินต่อเนื่องกับสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนเพื่อสะดวกในการดำเนินงานภายในโครงการ โดยแยกออกจากส่วนอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาคารสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนตั้งด้านในทางทิศตะวันออกการวางอาคารเพื่อสะดวกแก่การดำเนินงานภายในโครงการและเป็นตัวส่งไปให้ยังส่วนอื่นๆ
- อาคารบ้านพักผู้พิพากษาหัวหน้าศาล บ้านพักผู้พิพากษา บ้านพักผู้อำนวยการ สถานพินิจ และบ้านพักจำศาล ตั้งอยู่ด้านในทางทิศเหนือ ซึ่งมีมุมมองที่ดีสู่บริเวณอ่างเก็บน้ำ ห้วยซับเหล็ก และมีความเป็นสัดส่วนต่างหากจากส่วนอื่น ทั้งยังช่วยล้อมกันอาณาเขตของสถานฝึกและอบรม โดยเชื่อมต่อกับอาคารศาลด้วยทางเดินซึ่งวางเป็นแนวแกนเส้นตรงจากอาคารศาลสู่กลุ่มบ้านพัก
- อาคารผู้อำนวยการและสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย-หญิง การวางอาคารผู้อำนวยการ ตอบรับการเข้าถึงจากภายนอกที่ทั้งระยะให้มีการมองเห็น ได้คดขยชัดเจน และตั้งอยู่บนเนินดิน ซึ่งยังมีข้อได้เปรียบในการมองตรวจตราจากตัวอาคารสู่บริเวณสถานฝึกและอบรม
- สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง ตั้งอยู่ทางทิศใต้มีการกั้นอาณาเขตแยกเด็ดขาดจากสถานฝึกและอบรมชายด้วยรั้วรอบ และการใช้น้ำเป็นบริเวณกว้าง
- สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง มีการกั้นอาณาเขตด้วยรั้วรอบการใช้น้ำเป็นบริเวณกว้างและการใช้อาคาร โรงครัวกั้นบริเวณอีกด้วย

2. ทางสัญจร

2.1 ทางสัญจรรถยนต์

- ถนนหลักของโครงการ เชื่อมถนนใหญ่ทางด้านหน้าเข้ากับส่วนต่างๆของโครงการ
- ถนนรอง แยกจากถนนหลักเข้าไปในแต่ละบริเวณที่มีการใช้สอยแตกต่างกันออกไป
- ถนนบริการ ทำหน้าที่รองรับส่วนที่ต้องการ การบริการจากภายนอก โดยมีลักษณะอ้อมเข้าไปทางข้างหลังอาคาร

2.2 ทางสัญจรคน

- ทางเดินกึ่งสาธารณะสำหรับคนภายนอก สามารถเข้าถึงอาคารศาลได้จากถนนใหญ่ทางด้านหน้า และเข้าไปยังอาคารผู้อำนวยการในกรณีติดต่อกับสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
- ทางเดินสำหรับเจ้าหน้าที่ เชื่อมระหว่างอาคารศาล, บ้านพักเจ้าหน้าที่, สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนชาย-หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การใช้ประโยชน์จากสภาพความธรรมชาติของที่ดิน

- สภาพความสูงต่ำของพื้นที่ นำมาใช้ประโยชน์ทั้งในด้านการกำหนดอาณาเขตของพื้นที่ให้ดูเป็นธรรมชาติ และในด้านการมองตรวจตราจากที่สูงในตำแหน่งของอาคารอำนวยการเป็นต้น
- การใช้น้ำ ประกอบการวางผัง เพื่อประโยชน์ในการสร้างทัศนียภาพที่สวยงามภายในโครงการ และเป็นการช่วยกันอาณาเขตของพื้นที่ นอกจากนี้ยังเป็นทางระบายน้ำในฤดูที่มีน้ำหลากอีกด้วย

4.2 การออกแบบ ศาลเยาวชนและครอบครัว

เนื้อหาของสถาปัตยกรรมของศาลสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วนหลักที่สำคัญคือ

- เนื้อหาทางรูปร่างทางสถาปัตยกรรม
- ประโยชน์ใช้สอยของอาคาร

ซึ่งทั้งสองส่วนต่างก็มีความสำคัญในตัวเองและมีความสัมพันธ์กันมาก อีกทั้งยังเกี่ยวเนื่องกันในเงื่อนไขทางสังคม วัฒนธรรมและความสัมพันธ์ของอาคารข้างเคียงด้วย

การออกแบบอาคารศาลจึงต้องอยู่บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ในทุกๆ ส่วนของประโยชน์ใช้สอยและรูปร่างทางสถาปัตยกรรมของสถาบันแห่งนี้ อาคารจะต้องแสดงให้ประจักษ์ ถึงประโยชน์ใช้สอย การจัดกลุ่มกิจกรรมและธรรมชาติของแต่ละส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกัน อาคารจะต้องก่อรูปขึ้นเป็นหน่วยหนึ่งซึ่งมีเอกภาพทางสถาปัตยกรรมด้วย

รูปร่างทางสถาปัตยกรรมของศาล

รูปร่างทางสถาปัตยกรรมของศาลเป็นส่วนสำคัญที่จะแสดงหน้าที่ของอาคาร ในฐานะเป็นสัญลักษณ์ได้ ซึ่งอาจแยกเป็น

1. อาคารศาลเป็นอาคารที่จะต้องแสดงอย่างแจ่มชัดถึงลักษณะทางสถาปัตยกรรม มัน ลักษณะทางกายภาพซึ่งเกิดจากแนวความคิดทางสถาปัตยกรรมจะต้องสะท้อนถึง SPIRITUAL CHARACTER ของอาคารอย่างเด่นชัดด้วย ถึงเหล่านี้คือการแสดงออกของสถาปัตยกรรม เพราะสถาปัตยกรรมไม่เพียงแต่สนองประโยชน์ใช้สอยเท่านั้น แต่ต้องเปิดเผยเจตจำนงของมนุษย์ออกมาด้วย

- ทางเดินภายในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นทางเดินที่แยกเด็ดขาดจากทางเดินภายนอกสถานฝึกและอบรม โดยเชื่อมต่อส่วนต่างๆภายในสถานฝึกและอบรมเป็นเส้นทางสำหรับเด็กและเยาวชนใช้ในกิจวัตรประจำวัน

3. ทิศทางการจัดวางอาคาร

อาคารส่วนใหญ่วางตามแนวตะวันออกตะวันตก เพื่อหันด้านแคบของอาคารรับแดด และเป็นการวางอาคารเพื่อให้รับลมได้ดี อีกทั้งแต่ละกลุ่มอาคารที่จัดวางล้อมรอบลานโล่งที่ใช้ประโยชน์ทั้งในด้านการทำกิจกรรมกลุ่ม และเป็นการเปิดระยะโล่งว่างให้ลมสามารถพัดผ่านเข้าไปในทุกอาคารได้อย่างดี เพื่อช่วยประหยัดการใช้พลังงาน

4. การรักษาความปลอดภัย

มีการออกแบบให้สภาพแวดล้อมทางกายภาพช่วยส่งเสริมมาตรการ การรักษาความปลอดภัยได้ดังนี้

- การกำหนดขอบเขตพื้นที่ นอกจากการใช้รั้วและประตูแล้ว ยังมีการใช้ประโยชน์จากภูเขาและบ้านพักเจ้าหน้าที่ทางทิศตะวันตก และเนินดินที่มีในพื้นที่ ทำหน้าที่เป็น“กำแพงธรรมชาติ” แก่บริเวณสถานฝึกและอบรมตลอดจนการใช้น้ำเป็นตัวแบ่งแยกพื้นที่ในส่วนต่างๆรวมถึงการทำพื้นที่ให้ดิ่งเป็นการขวางกั้นขอบเขตเพื่อประโยชน์ในการสอดส่องดูแลในบริเวณที่ต้องการ การควบคุมอีกด้วย
- จุดควบคุม กำหนดให้มีจุดควบคุมตามตำแหน่งต่างๆ ของพื้นที่ตามหน้าที่ให้สอยที่ต้องการ เช่น ลักษณะการเป็นพื้นที่มีประตูเปิดปิด พื้นที่เป็นลานรวมคนตามกลุ่มอาคาร และป้อมยามรักษาการณ์ตามจุดต่างๆ ในพื้นที่
- การกำหนดเส้นทางเดิม ของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเป็นทางเดินเส้นตรงที่สั้น กระชับ และสามารถควบคุมดูแลโดยเจ้าหน้าที่ได้ง่าย
- การวางอาคารสำคัญอยู่บนเนินดิน เป็นการใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยให้อาคารอำนวยความสะดวกที่สูง เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถดูแลพื้นที่บริเวณกว้างได้โดยสะดวก

ศาลเป็นสถาปัตยกรรมที่จะต้องสะท้อนให้เห็นการแสดงออกซึ่งความยุติธรรมความน่าเคารพ เกรงขาม การทรงไว้ซึ่งกฎระเบียบ ความสง่างามและเกียรติยศ รวมทั้งความหวัง ในขณะที่เดียวกันจะต้องแสดงออกถึงวิถีทางซึ่งดำเนินไปของศาล นั่นคือความสงบและความสำรวมด้วย การใช้วัสดุที่มีคุณค่า มีพื้นผิวที่เรียบสะอาด แสดงออกถึงความบริสุทธิ์แห่งกระบวนการยุติธรรม การใช้รูปทรงที่มีสัดส่วนอันเหมาะสมแสดงถึงความแข็งแรงของโครงสร้าง สามารถสร้างความรู้สึกรหนักแน่นมั่นคงและความเรียบง่ายของสถาปัตยกรรมบ่งถึงความสงบ ความสำรวม เหล่านี้เป็นต้น

2. สถาปัตยกรรมของชาติโดยย่อกล่าวได้ว่า เป็นผลผลิตของสังคมซึ่งดำเนินผ่านมาและพัฒนาต่อไปเรื่อยๆสถาปัตยกรรมที่ดีซึ่งควรสะท้อนวัฒนธรรมของชาติที่เหมาะสมและสอดคล้องกับยุคสมัย และลักษณะสถาปัตยกรรมยังจะต้องสอดคล้องกับภูมิสถาปัตยกรรมและแนวทางการใช้ชีวิตของท้องถิ่นด้วย

โดยที่ขณะนี้ ผลจากการผลิตงานสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะทางภูมิศาสตร์ดินฟ้าอากาศของท้องถิ่นและ ลักษณะการใช้สอย และการดำเนินชีวิตย่อกล่าวได้ว่าเป็นสถาปัตยกรรมร่วมสมัย หากใช้รูปทรงที่ได้รับการถ่ายทอดมาตั้งแต่ดั้งเดิม นอกจากนั้น การใช้วัสดุก่อสร้างและพืชพันธุ์ท้องถิ่นเป็นสิ่งประกอบที่สำคัญนอกเหนือจากรูปทรงของสถาปัตยกรรม

3. “เวลาเป็นส่วนประกอบหลักของประสบการณ์ทางสถาปัตยกรรม ปฏิกริยาของประชาชนต่อศาลหลังหนึ่งมีอิทธิพลจากอดีต ปัจจุบันและอนาคต เช่นเดียวกับลักษณะทางกายภาพ เช่น ขนาด สี วัสดุ และสไตล์ เราอาจออกแบบอาคารให้มีความสัมพันธ์ทางด้านเวลาได้เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ด้านที่วางระหว่างอดีต ปัจจุบันและอนาคต

สำหรับอาคารศาล ในด้านรูปร่างทางสถาปัตยกรรม มีความสัมพันธ์กับเงื่อนไขทางเวลา 2 กรณี คือ

- 3.1 ความต้องการที่จะให้หลักแห่งความยุติธรรมดำรงอยู่ต่อไปไม่เสื่อมคลายดังที่รัชกาลที่ 5 ได้จารึกเมื่อ พ.ศ.2424ว่า “ให้ธรรมเนียมยุติธรรมเจริญรุ่งเรืองแผ่ไพศาลและจิราภคกาลอยู่ชั่วฟ้าแลดิน “ เป็นความสัมพันธ์ในแง่ของการใช้อาคารเป็นสัญลักษณ์แห่งความต้องการนี้
- 3.2 ความต้องการของตัวเองของสถาปัตยกรรมที่จะให้ดำรงคุณค่าแห่งความสง่างามอยู่ในชั่วระยะเวลาที่ยาวนาน

ทั้งสองกรณีนี้นำไปสู่ผลเดียวกัน คือการสร้างสรรคสถาปัตยกรรมที่มีรูปทรงซึ่งเชื่อว่าจะดำรงคุณค่าของมันได้ต่อไปในอนาคตอย่างถาวร ให้ความงดงามแก่สายตาที่จ้องจับใจ ใช่ว่าเพียงไม่กี่วันที่ผ่านไป แต่ชั่วศตวรรษถึงลูกหลานในขณะที่เดียวกันสร้างความสำนึกนึกคิดของประชาชน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้พบเห็นให้รู้สึกถึงความยั่งยืนของกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและอันจะยั่งยืนต่อไปในอนาคตด้วย

ลักษณะที่สองคงจะเป็นไปได้เนื่องจากจะเกิดการขัดกันอย่างรุนแรง ในมุมมองของผู้พบเห็น ซึ่งมีลักษณะเป็นสามมิติและดังนั้นในลักษณะที่หนึ่งและลักษณะที่สามเป็นเรื่องที่ควรพิจารณา ซึ่งยังอาจจะต้องอาศัยการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นส่วนที่จะช่วยในอันที่จะเชื่อมประสานไปด้วยกัน ซึ่งต้องอาศัยการจัดผังบริเวณและภูมิสถาปัตยกรรมเข้าช่วยในส่วนนี้

4. การนำเอาแสงและลมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เนื่องจากพลังงานเป็นปัญหาใหญ่ของ ปัจจุบันใหญ่และอนาคต ดังนั้นในการออกแบบถ้าเราสามารถจะนำเอาพลังงานธรรมชาติมาใช้โดยไม่เสียดอกิจกรรมภายใน ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ การนำเอาลมและธรรมชาติและแสงสว่างมาใช้ให้เป็นประโยชน์จึงเป็นแนวความคิดอันหนึ่งที่ควรพิจารณาประโยชน์ใช้สอยของอาคาร

แนวความคิดในการออกแบบเพื่อสนองการใช้สอยของอาคาร จะต้องคำนึงถึงผู้ใช้อาคารเป็นสำคัญ คำนึงถึงความต้องการและจุดมุ่งหมายของอาคาร อาคารศาลเป็นอาคารเพื่อปฏิบัติกิจกรรมของกระบวนการยุติธรรมเป็นหลัก ผู้ใช้สอยประกอบด้วยข้าราชการตุลาการ (โดยเฉพาะผู้พิพากษา) เจ้าหน้าที่ธุรการต่างๆ ประชาชนที่เกี่ยวข้อง (ทนาย โจทย์ จำเลย พยาน ฯลฯ) และประชาชนโดยทั่วไป

การจัดแผนผังการใช้สอยของอาคาร จะต้องสามารถจัดความสัมพันธ์แยกแยะส่วนใช้สอยต่างๆ และรวมกลุ่มที่วางในลักษณะเดียวกันเข้าไว้อย่างมีระบบ แบบแผนและขจัดความยุ่งยากในการติดต่อภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเดินของแต่ละส่วน เช่น ผู้พิพากษาเด็กและเยาวชน ประชาชน ฯลฯ และควรแยกการใช้สอยที่ต่างกันออกโดยการวางผังที่เหมาะสมและให้บรรยากาศของความยุติธรรมและความน่าเกรงขาม ส่วนห้องผู้พิพากษาจะต้องอยู่ในบริเวณที่สงบเงียบ เพราะงานพิจารณาเป็นงานที่ละเอียดอ่อนซับซ้อนและมีความสำคัญยิ่ง ผู้พิพากษาทุกๆ ท่านควรที่จะได้รับบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เกิดสมาธิปัญญาอย่างเต็มที่

ปัญหาสำคัญในการออกแบบศาลก็คือ ความปลอดภัย ดังนั้นแนวความคิดหลักในการออกแบบ คือ แยกทางเดินของผู้พิพากษา ผู้ต้องหา ประชาชน โดยเด็ดขาด

4.3 การออกแบบสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ในการออกแบบทางสถาปัตยกรรม มีจุดประสงค์จะให้เกิดผลทางด้านจิตใจเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งเข้ามารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อสถานผิ กอบรมโดยคิดว่าเป็นสถานที่กักกันหรือเรือนจำ หนึ่งงเหนียวทำให้คนหมด
อิสรภาพ เมื่อถูกส่งตัวมารับการผิ กอบรม ในตอนแรกจึงคิดหาทางหนีตลอดเวลา

ในการออกแบบ จึงมุ่งที่จะทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดี มีลักษณะเป็นบ้านแห่งที่สอง
ของเด็กในอาคารนอนจะมีพ่อบ้านและแม่บ้านประจำซึ่งเปรียบเสมือนเป็นพ่อและแม่ คอยสอดส่อง
ดูแลความเป็นอยู่เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย และเป็นທີ່ปรึกษาปัญหาต่างๆ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ
เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของเด็กให้เป็นที่ไปในทางที่ถูกต้อง

รูปแบบสถาปัตยกรรม อิงธรรมชาติเป็นหลัก การดึงธรรมชาติเข้ามาสู่อาคารความ
สัมพันธ์กันระหว่างมนุษย์ ธรรมชาติ และสถาปัตยกรรม ความกลมกลืนกันกับสภาพแวดล้อม
เหมาะสมกับทำเลที่ตั้ง ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของโครงการมีลักษณะคล้ายโรงเรียนประจำด้าน
การควบคุมอาคาร ประกอบไปด้วยอาคารหลายประเภท ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันตามหน้าที่การใ้
สอย

กำหนดแนวทางการออกแบบให้ตอบสนองส่วนสำคัญหลักๆ ดังนี้

1. สถานผิ กอาชีวะและเยาวชนเป็นอาคาร ใช้สอยพิเศษที่ต้องคำนึงถึงวิธีการปฏิบัติงานไม่ว่า
การกำกับดูแล ความสำคัญด้านความปลอดภัยการตรวจตรา การกำหนดเส้นทางสัญจร ที่
เป็นหลักสำคัญยิ่งกว่าประ โยชน์ใช้สอยทั่วไป
2. การจัดกลุ่มอาคารของสถานผิ กอาชีวะเด็กและเยาวชน ต้องคำนึงถึงตารางเวลาของ
กิจกรรมรายวัน ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องสามารถกำหนดพื้นที่ชัดเจน ที่จะดูแลควบคุมเด็กและ
เยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้เกิดผลต่อจำนวนบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้สามารถประหยัด
จำนวนบุคลากรที่สุด
3. การเสริมบรรยากาศของความเป็นแบบแผน วินัย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่ในสังคมที่เด็กและ
เยาวชนต้องเรียนรู้ เข้าใจ และคุ้นเคยก่อนที่จะออกไปใช้ชีวิตในสังคมภายนอกต่อไป

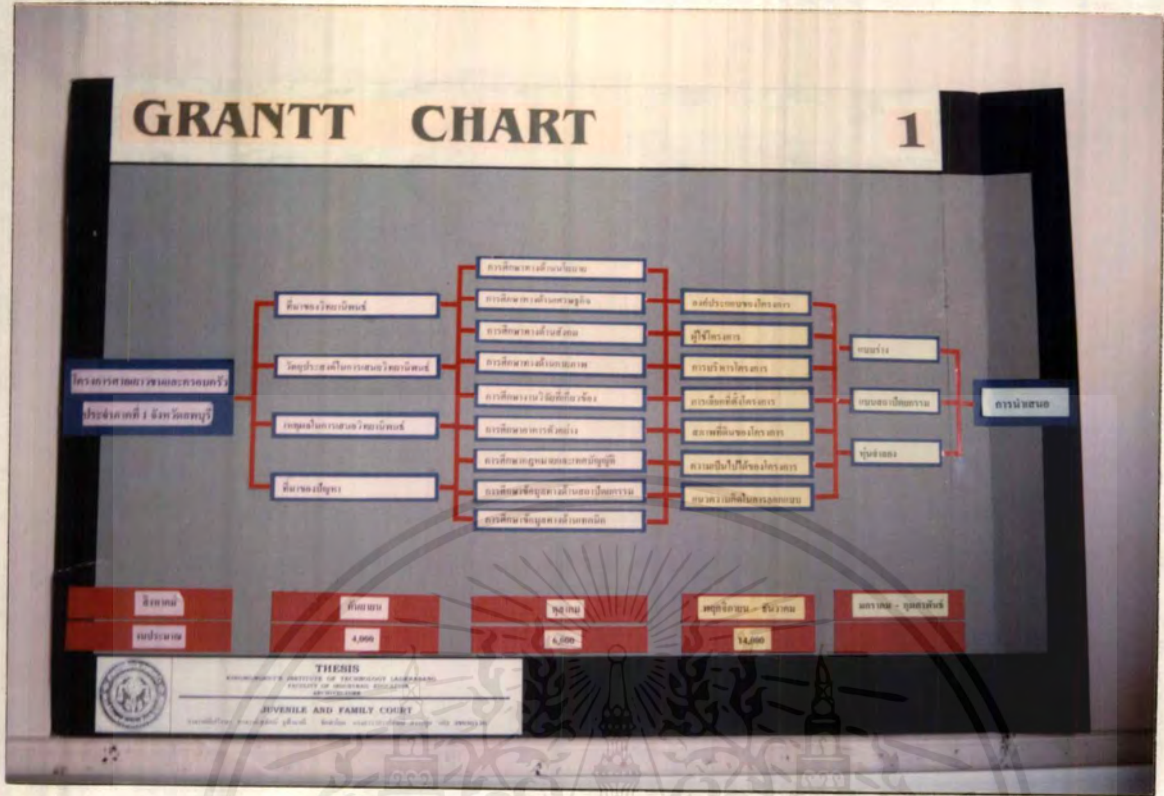
ดังนั้นแนวทางการออกแบบโดยรวมของอาคาร และสถาปัตยกรรมในโครงการ จึงมี
ลักษณะหลักๆ ดังนี้

1. เป็นอาคารยกพื้นเพื่อกำหนดอาณาเขตพื้นที่เฉพาะให้กับเด็กและเยาวชน ขณะเดียวกัน
สามารถประหยัดงบประมาณการพัฒนาปรับระดับของที่ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มีทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร ที่เป็นเส้นตรง ให้ระยะทางสั้นที่สุด และสามารถควบคุมดูแลโดยการมองตรวจตราได้สะดวก มีการยกพื้นให้ลดยจากระดับดินเพื่อจำกัด ให้เส้นทางเดินของเด็กและเยาวชนเป็นไปตามที่กำหนด ไม่ให้ออกไปนอกพื้นที่ควบคุม
3. บันไดทางขึ้นลงของอาคารแต่ละหลัง ในสถานศึกษาและอบรมเป็นบันไดโปร่งลอยตัว และอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้โดยง่าย เพื่อให้สะดวกในการดูแลตรวจตราการขึ้นลงของเด็กและเยาวชน
4. อาคารแต่ละหลังมีการแยกส่วนทางเข้าของเด็ก และเยาวชนกับทางบริการ ไม่ให้ต่อเนื่องถึงกัน
5. องค์ประกอบของอาคารในส่วนที่ใช้งานประเภทเดียวกัน เช่น หน้าต่าง กำหนดให้มีแบบและขนาดมาตรฐานเดียวกัน เพื่อความประหยัดเรียบง่ายสะดวกในการดูแลรักษา และสอดคล้องกับรูปแบบโดยรวม
6. ออกแบบให้มีการประหยัดพลังงานโดย
 - จัดวางอาคารตามแนวตะวันออก-ตะวันตก เพื่อรับลมธรรมชาติ และให้ด้านแคบของอาคารเป็นส่วนที่รับแดด
 - การใช้หลังคาที่มีชายคายื่นยาวออกไปกันแดดกับฝน เพื่อลดความร้อนในอาคารโดยวิธีธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

INTRODUCTION 2

Introduction text in Thai, discussing the topic of child labor and its impact on children's health and education. The text mentions that child labor is a global problem and that it affects children's physical and mental health. It also mentions that child labor is a violation of children's rights and that it is a major cause of child poverty.

Continuation of the introduction text, discussing the impact of child labor on children's health and education. It mentions that child labor is a major cause of child poverty and that it affects children's physical and mental health. It also mentions that child labor is a violation of children's rights and that it is a major cause of child poverty.

รูปที่ 4.2 แสดงความเป็นมาของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT PROPOSAL 3

	เหตุผลความจำเป็นโครงการ	วัตถุประสงค์ของโครงการ	วัตถุประสงค์เชิงปริมาณ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
POLICY
ECONOMIC
SOCIAL
ENVIRONMENT

THESIS
 JUVENILE AND FAMILY COURT
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 วิทยาลัยการศึกษานิติศาสตร์
 กรุงเทพมหานคร

รูปที่ 4.3 การนำเสนอโครงการ

POLICY STUDY 4

การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบาย

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้มีดังนี้

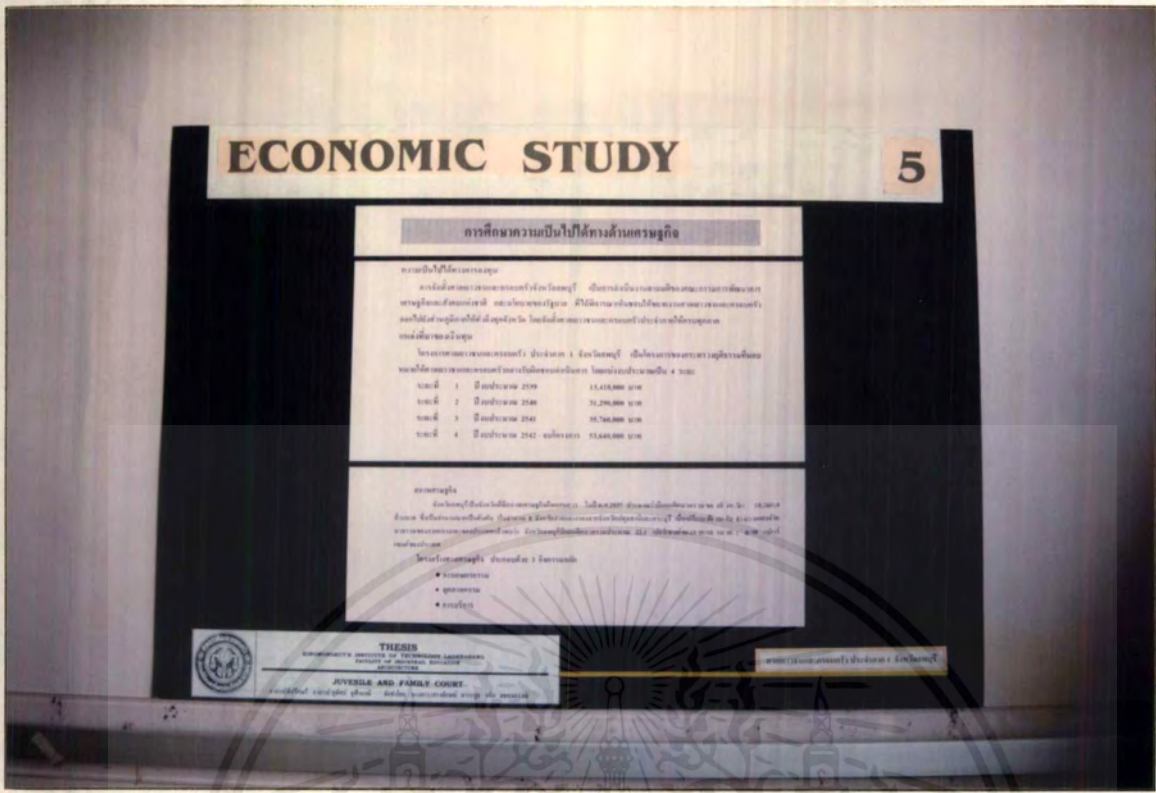
- ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
- ศึกษาผลกระทบทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
- ศึกษาผลกระทบทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ผู้ศึกษา : ...

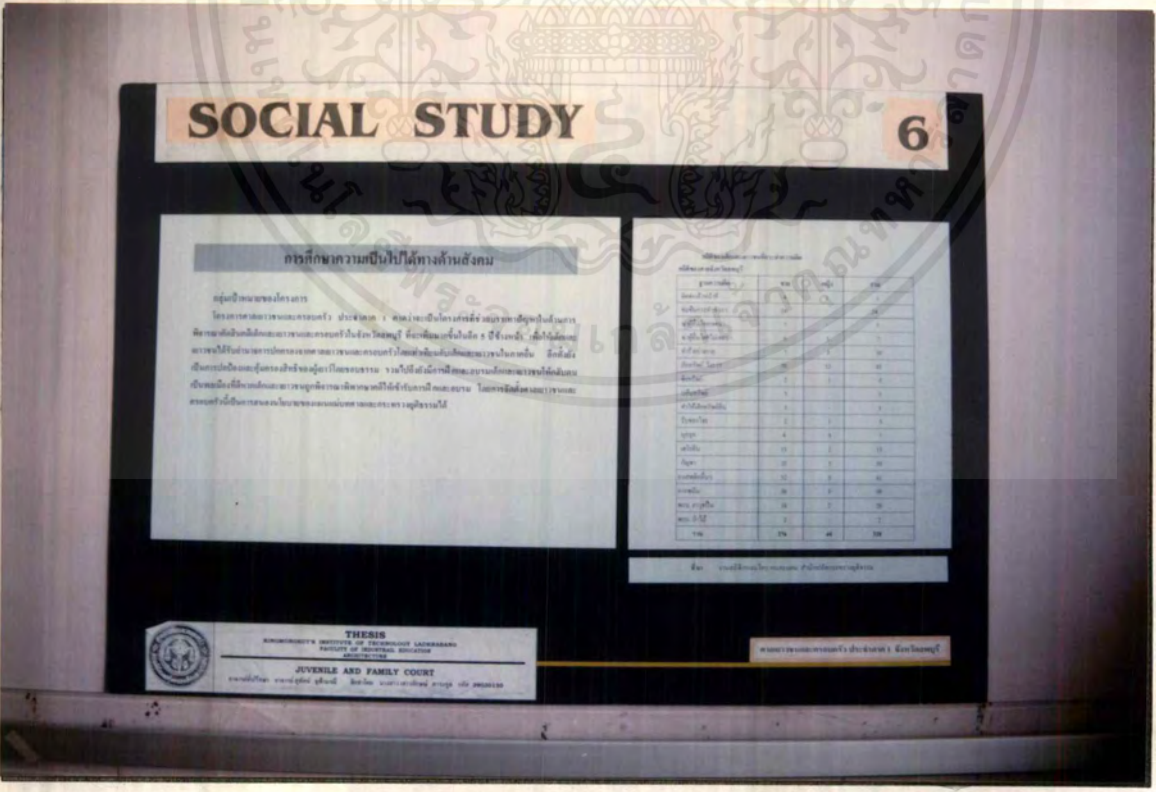
THESIS
 JUVENILE AND FAMILY COURT
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 วิทยาลัยการศึกษานิติศาสตร์
 กรุงเทพมหานคร

รูปที่ 4.4 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านนโยบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

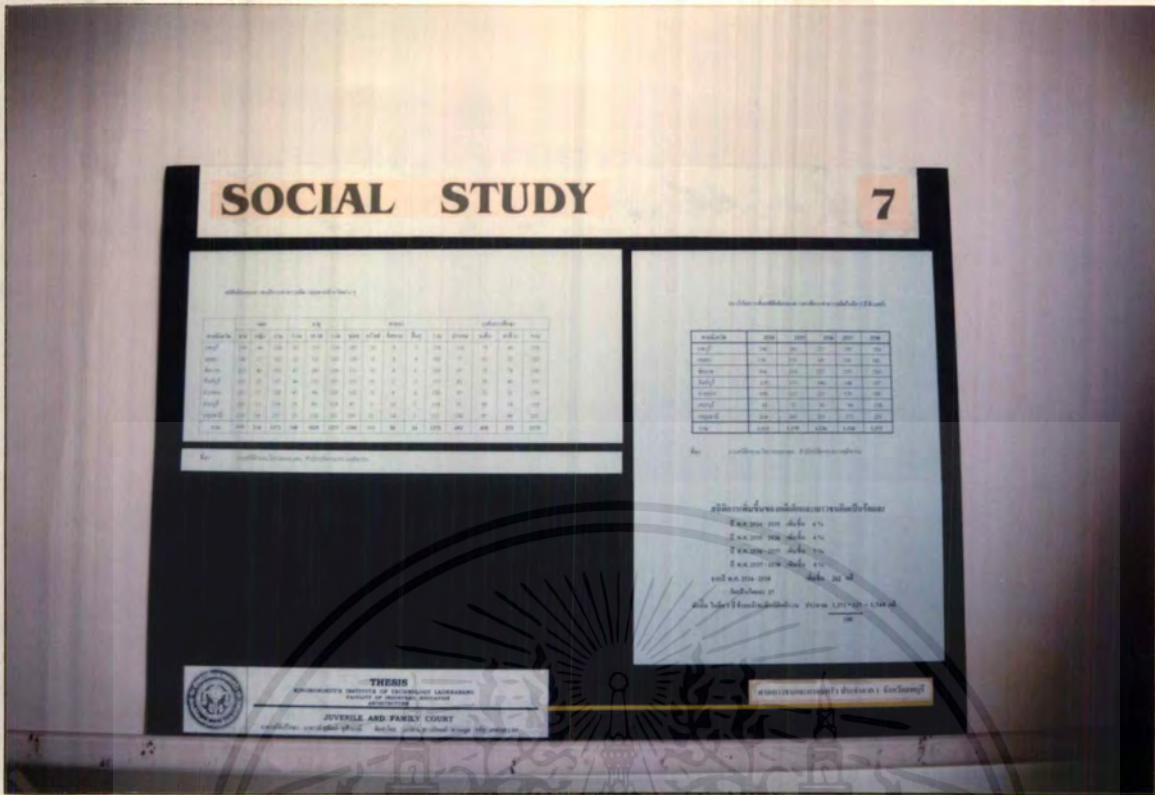

รูปที่ 4.5 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านเศรษฐกิจ

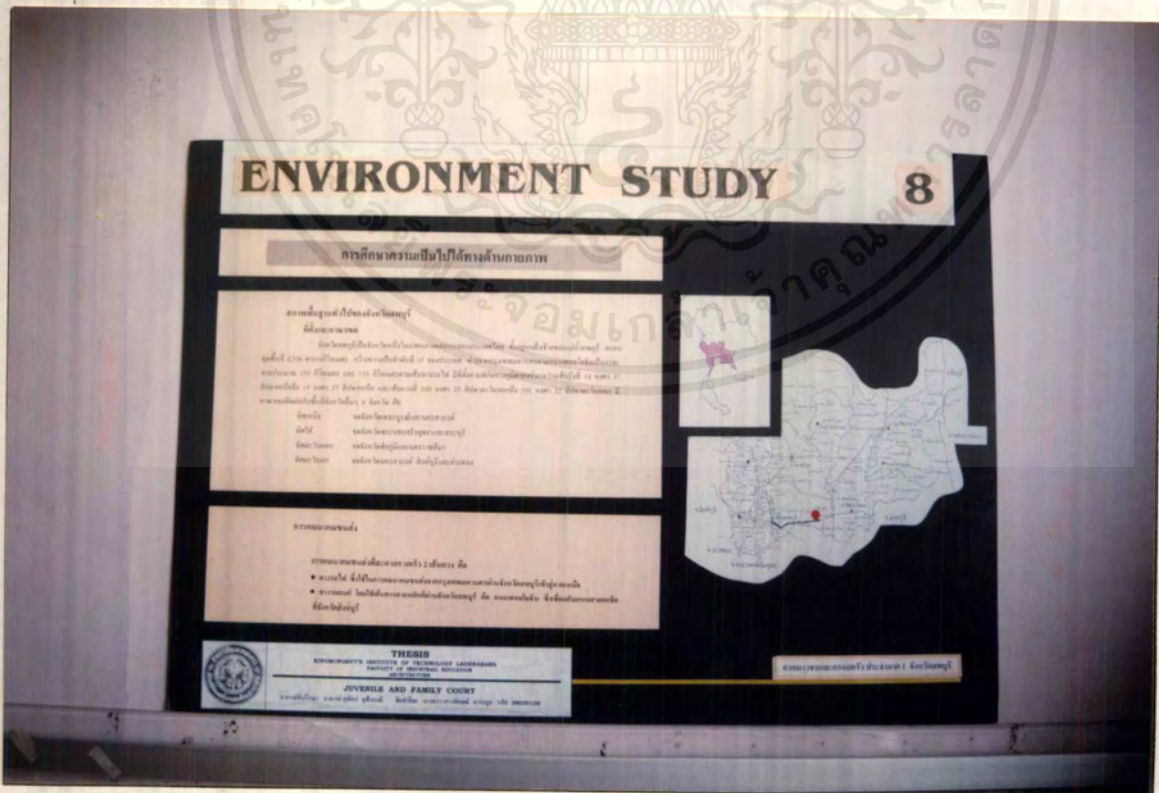

รูปที่ 4.6 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

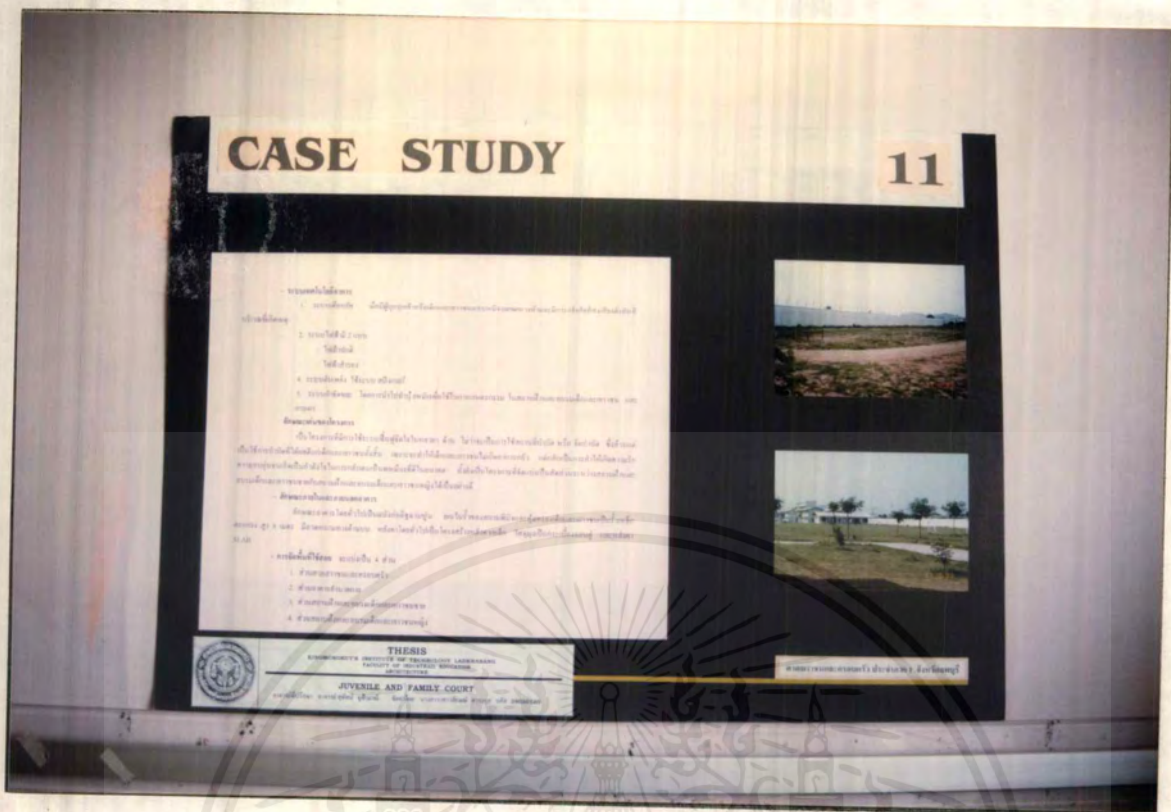

รูปที่ 4.7 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านสังคม

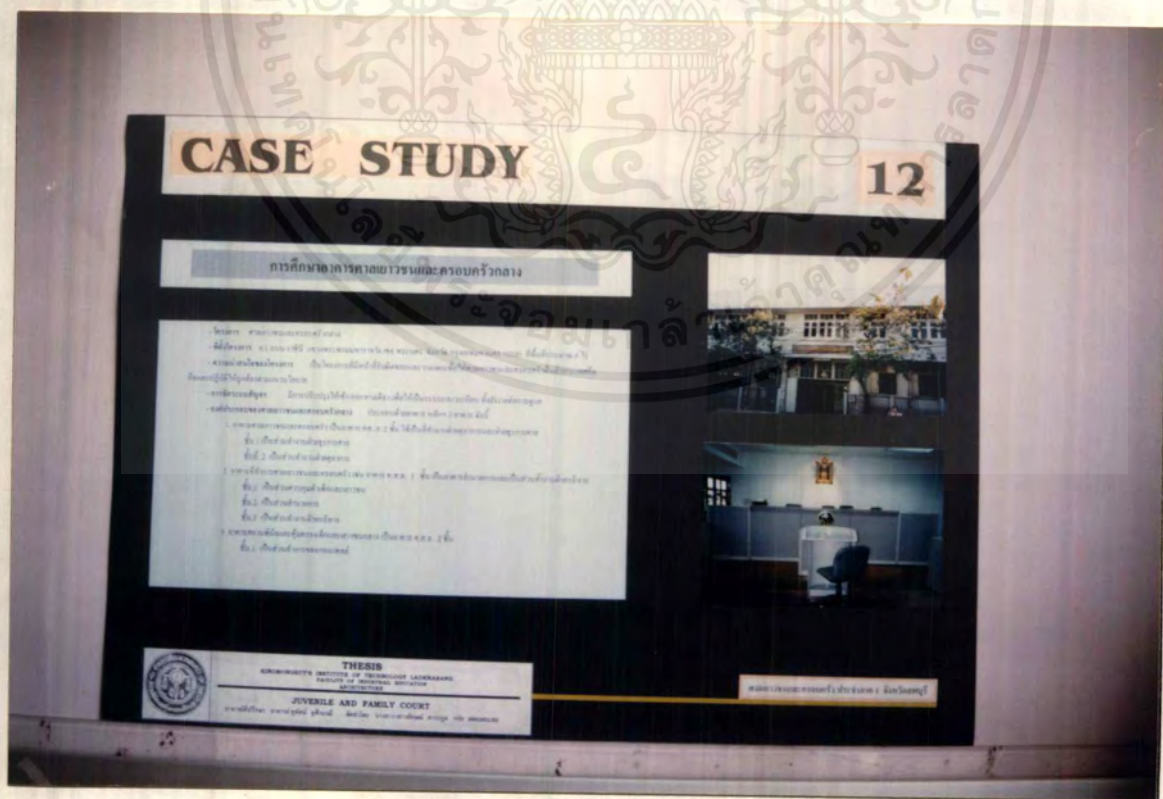

รูปที่ 4.8 การศึกษาความเป็นไปได้อ้างด้านกายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

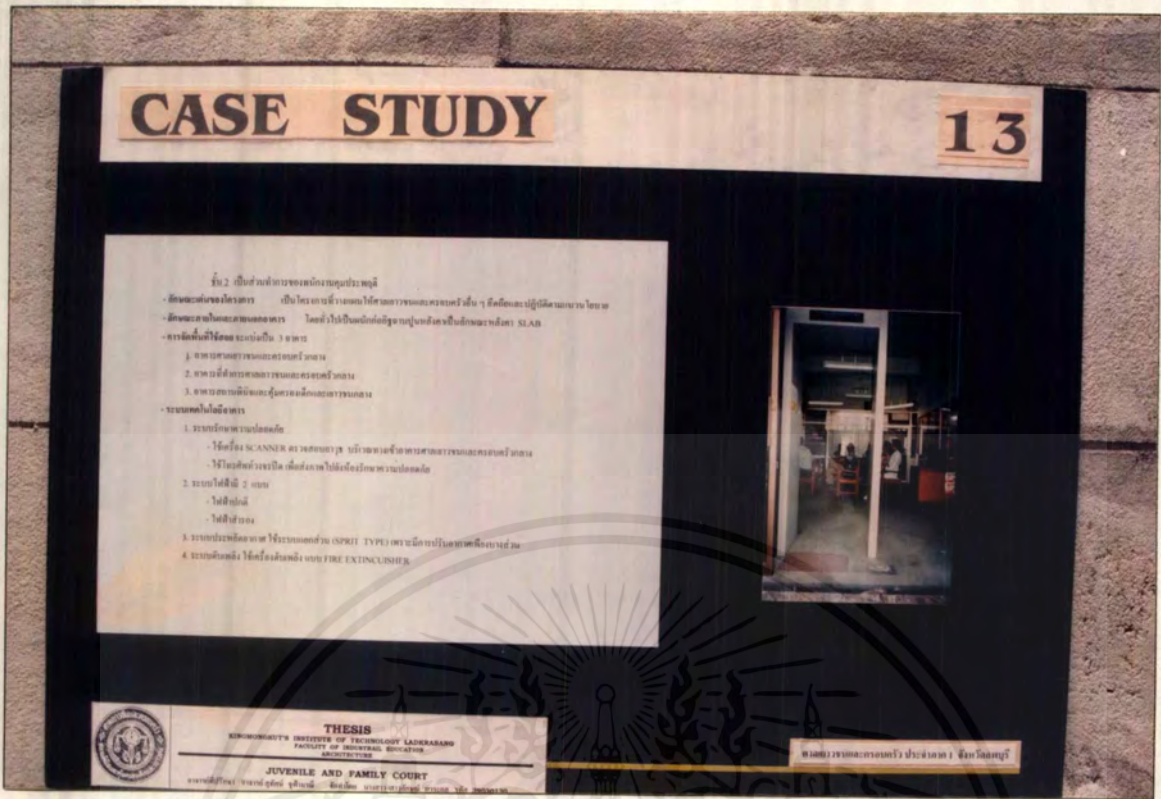

รูปที่ 4.1.1 การศึกษาอาคารตัวอย่างโครงการศาลเยาวชนฯ อ. รามบุรี

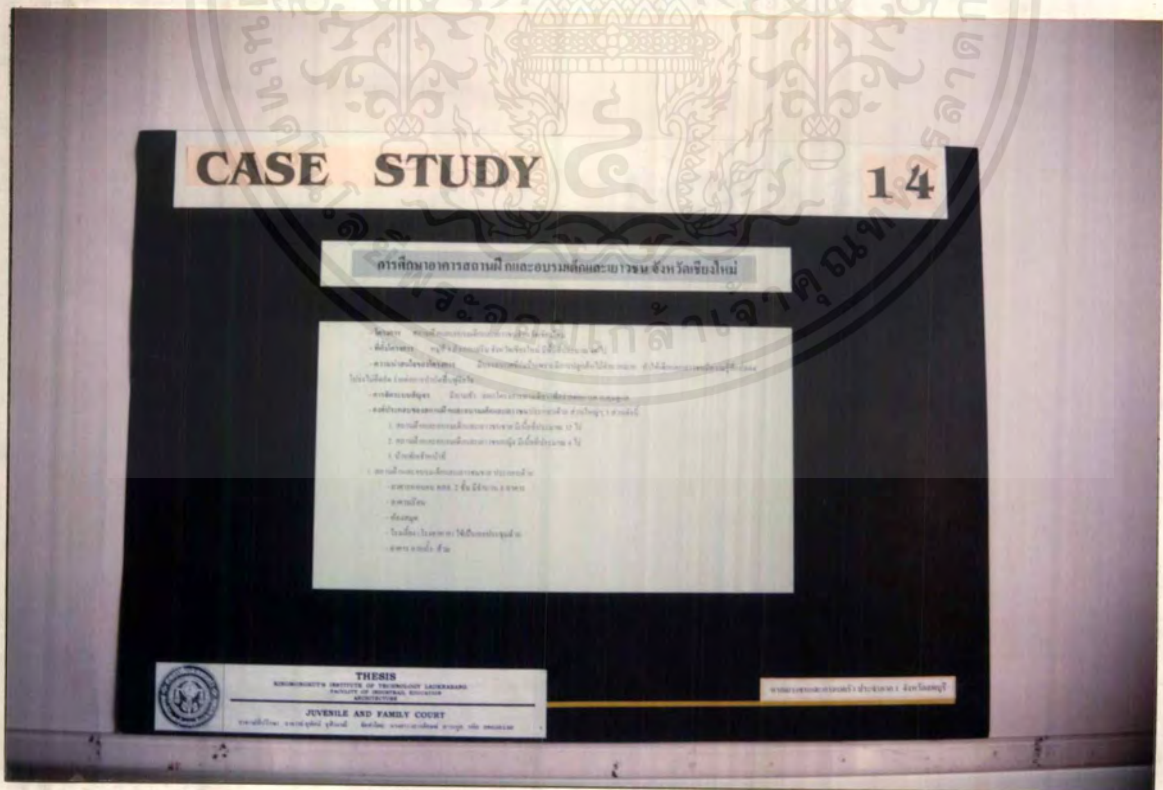

รูปที่ 4.1.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างโครงการศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

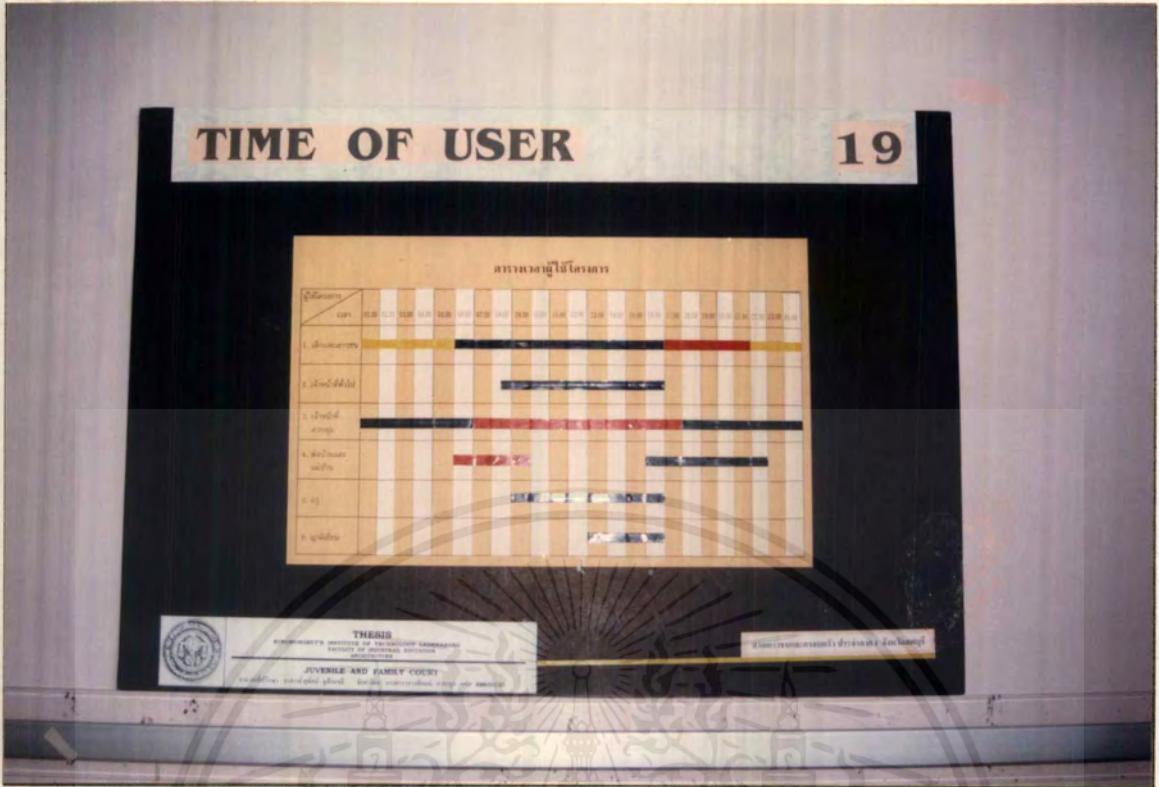

รูปที่ 4.13 การศึกษาอาคารตัวอย่างโครงการศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

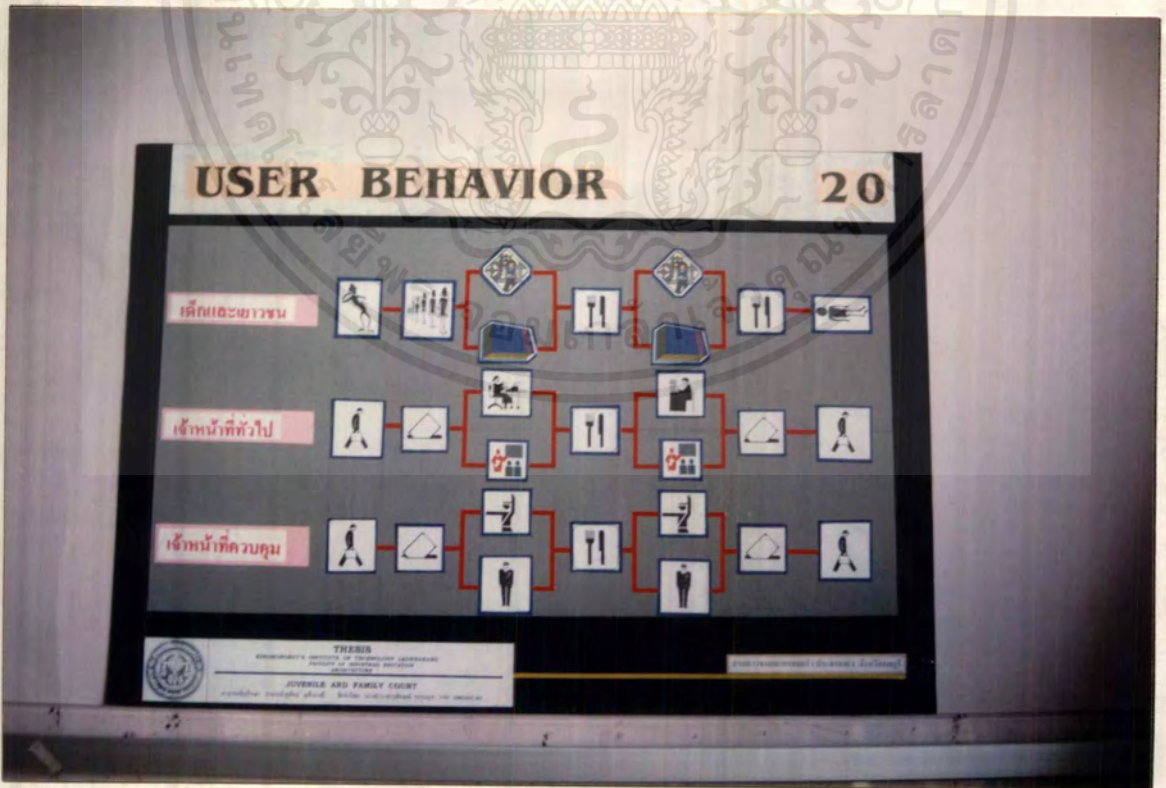

รูปที่ 4.14 การศึกษาอาคารสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จ.เชียงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

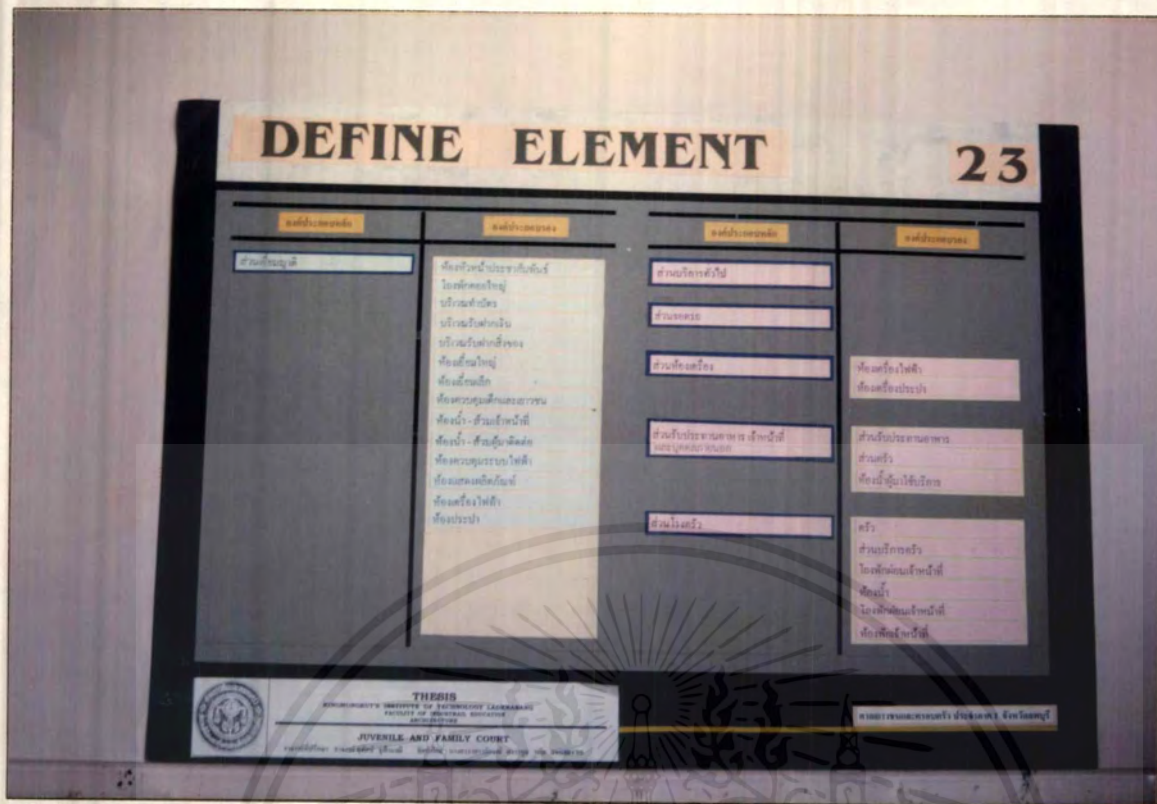

รูปที่ 4.19 แสดงตารางเวลาผู้ใช้โครงการ

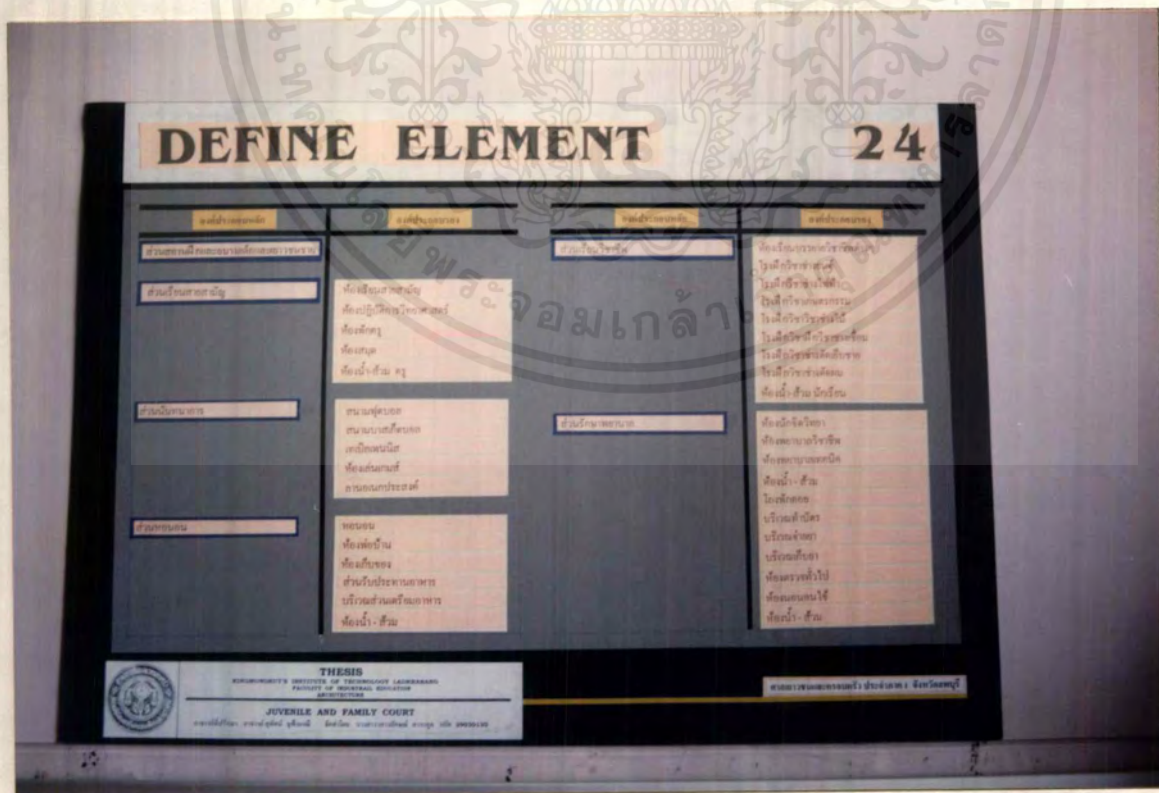

รูปที่ 4.20 แสดงผู้ใช้และพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

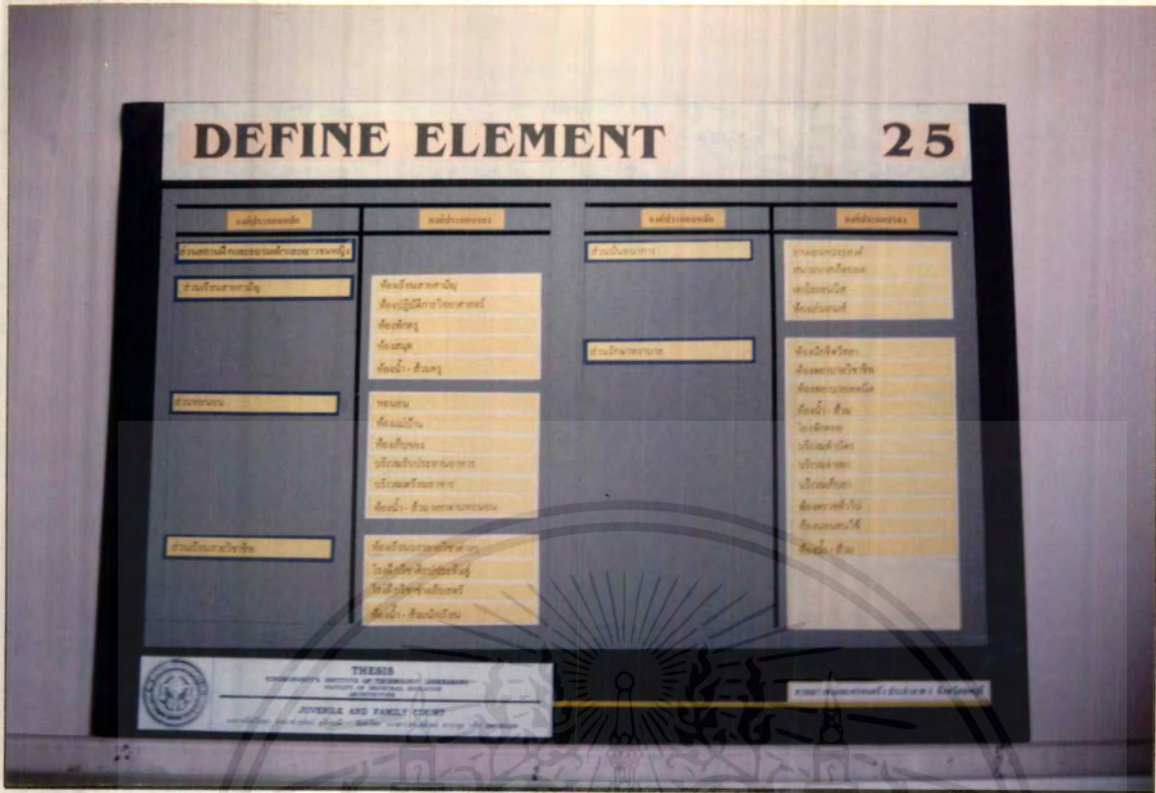

รูปที่ 4.23 แสดงองค์ประกอบของโครงการ

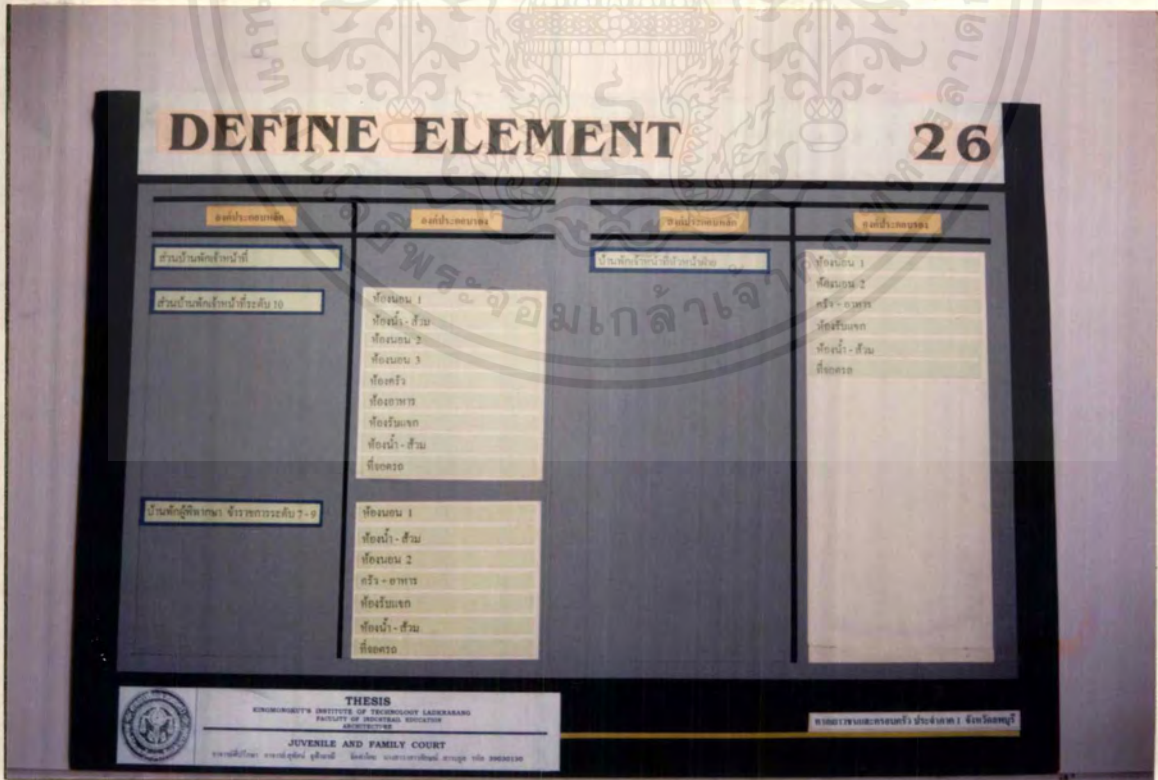

รูปที่ 4.24 แสดงองค์ประกอบของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเชิงนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.25 แสดงองค์ประกอบของโครงการ

รูปที่ 4.26 แสดงองค์ประกอบของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AREA REQUIREMENT 29

แสดง ส่วนประกอบ พื้นที่ให้สอยของส่วนทั่วไป

ลำดับ	ส่วนประกอบ	จำนวน	ขนาด	ใช้สอยรวม	ข้อ
1	อาคาร	1		300	
2	พื้นที่จอดรถ	1		50	
3	พื้นที่สนามหญ้า	1		10	
4	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
5	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
6	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
7	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
8	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
9	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
10	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
11	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
12	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
13	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
14	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
15	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
16	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
17	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
18	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
19	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
20	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
21	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
22	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
23	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
24	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
25	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
26	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
27	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
28	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
29	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
30	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
31	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
32	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
33	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
34	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
35	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
36	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
37	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
38	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
39	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
40	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
41	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
42	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
43	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
44	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
45	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
46	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
47	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
48	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
49	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
50	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	

THESIS
 RAJABHAT SAKON NAKHON UNIVERSITY
 FACULTY OF JUVENILE AND FAMILY COURT
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.29 แสดงส่วนประกอบและพื้นที่ให้สอยของส่วนบริการทั่วไป

AREA REQUIREMENT 30

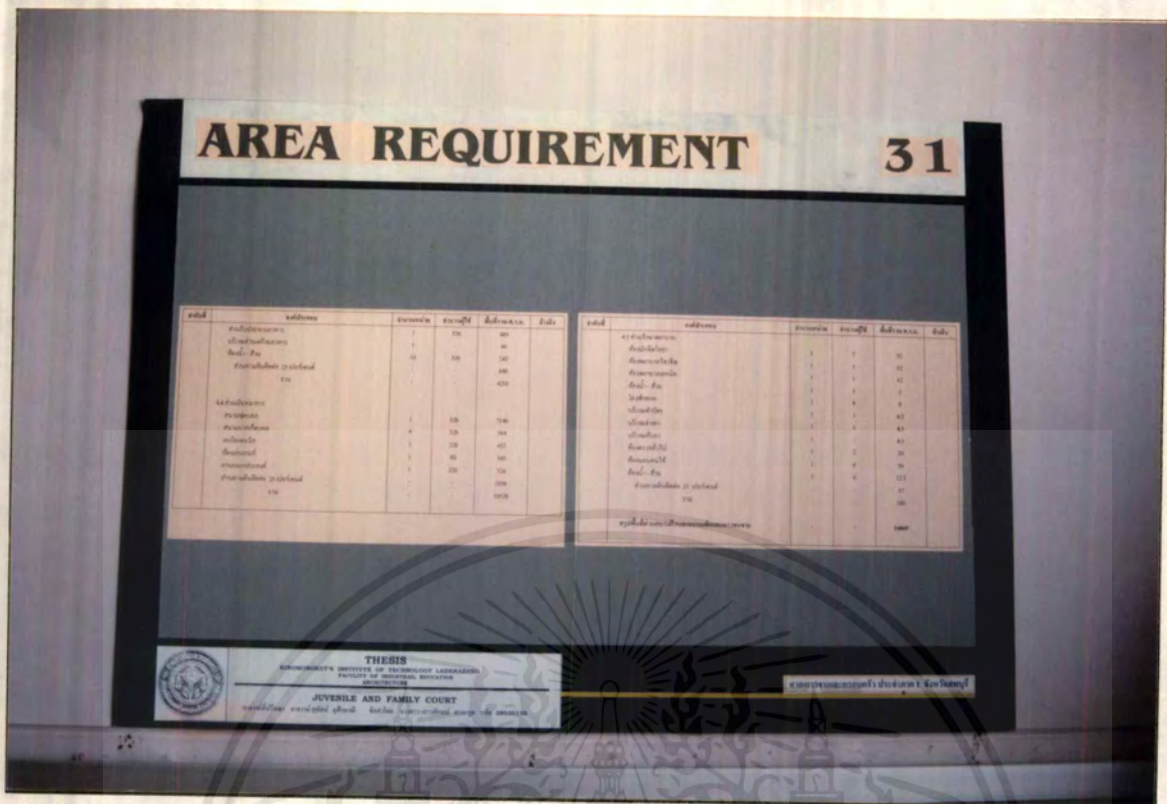
แสดง ส่วนประกอบ พื้นที่ให้สอยของส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

ลำดับ	ส่วนประกอบ	จำนวน	ขนาด	ใช้สอยรวม	ข้อ
1	อาคาร	1		300	
2	พื้นที่จอดรถ	1		50	
3	พื้นที่สนามหญ้า	1		10	
4	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
5	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
6	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
7	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
8	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
9	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
10	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
11	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
12	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
13	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
14	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
15	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
16	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
17	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
18	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
19	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
20	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
21	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
22	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
23	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
24	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
25	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
26	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
27	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
28	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
29	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
30	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
31	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
32	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
33	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
34	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
35	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
36	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
37	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
38	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
39	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
40	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
41	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
42	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
43	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
44	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
45	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
46	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
47	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
48	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
49	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	
50	พื้นที่สนามกีฬา	1		20	

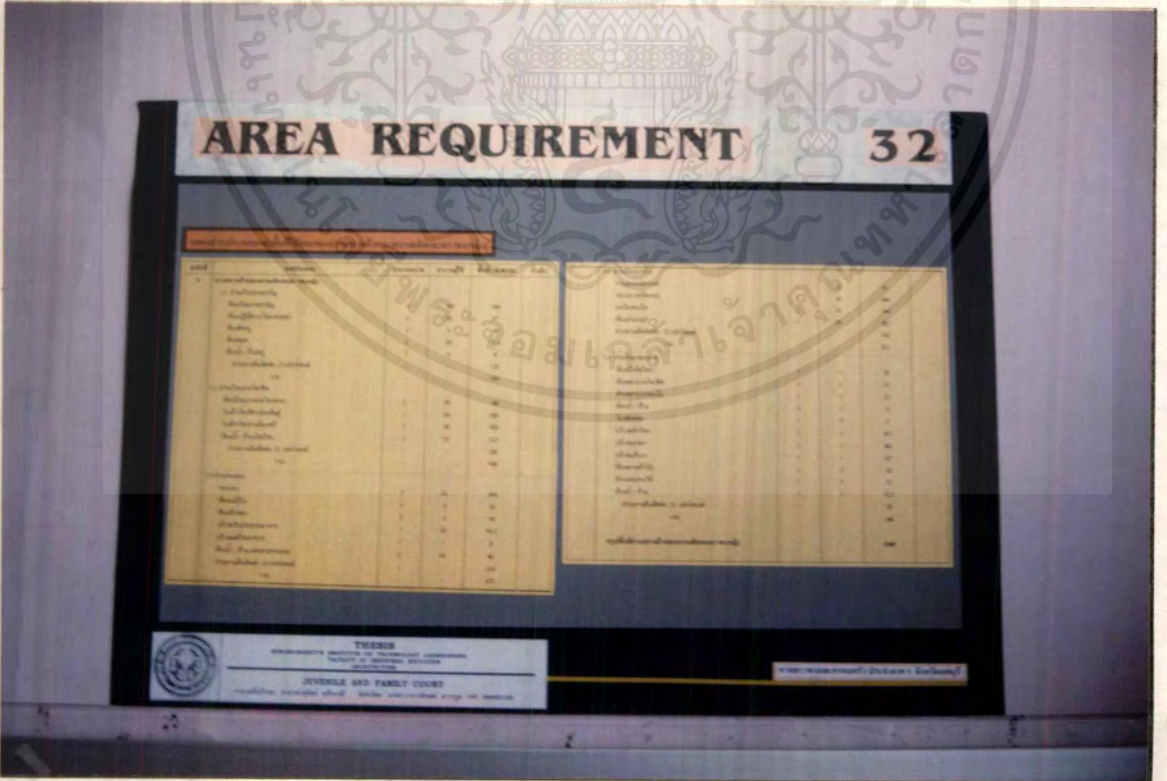

THESIS
 RAJABHAT SAKON NAKHON UNIVERSITY
 FACULTY OF JUVENILE AND FAMILY COURT
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.30 แสดงส่วนประกอบและพื้นที่ให้สอยของส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

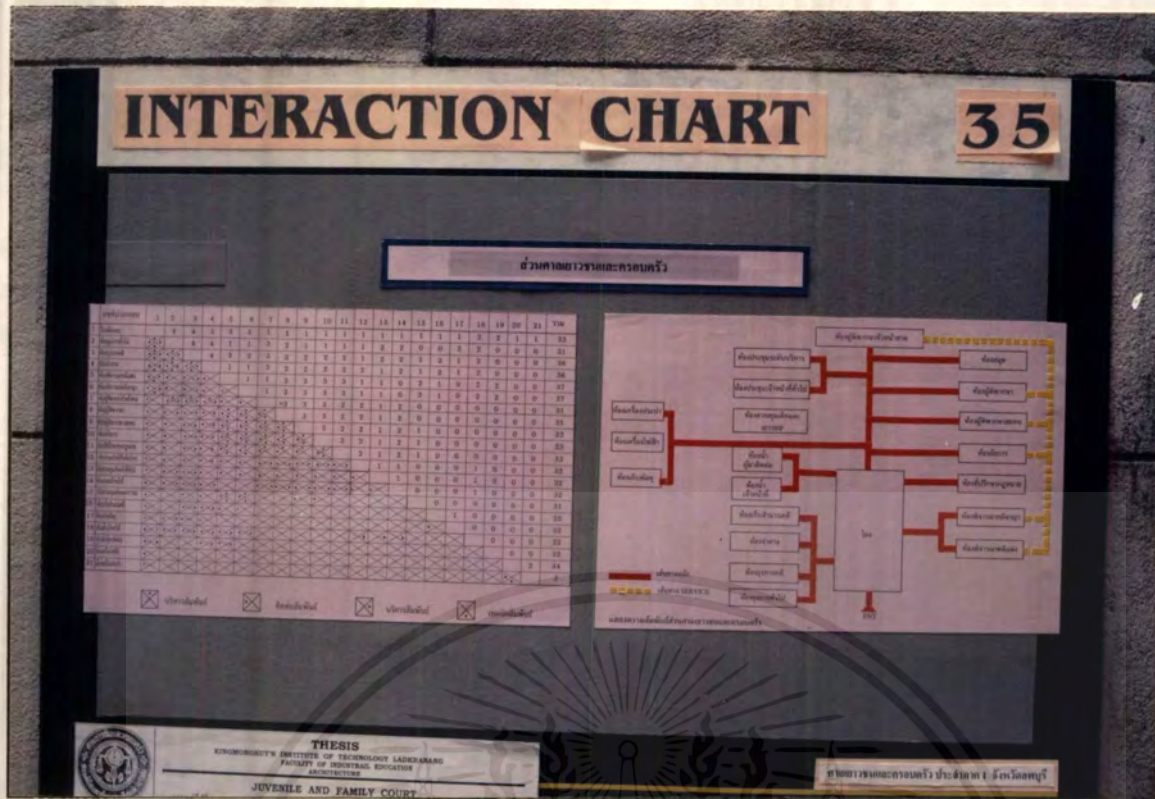

รูปที่ 4.3 1 แสดงส่วนประกอบและพื้นที่ใช้สอยของส่วนสถานศึกษาและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

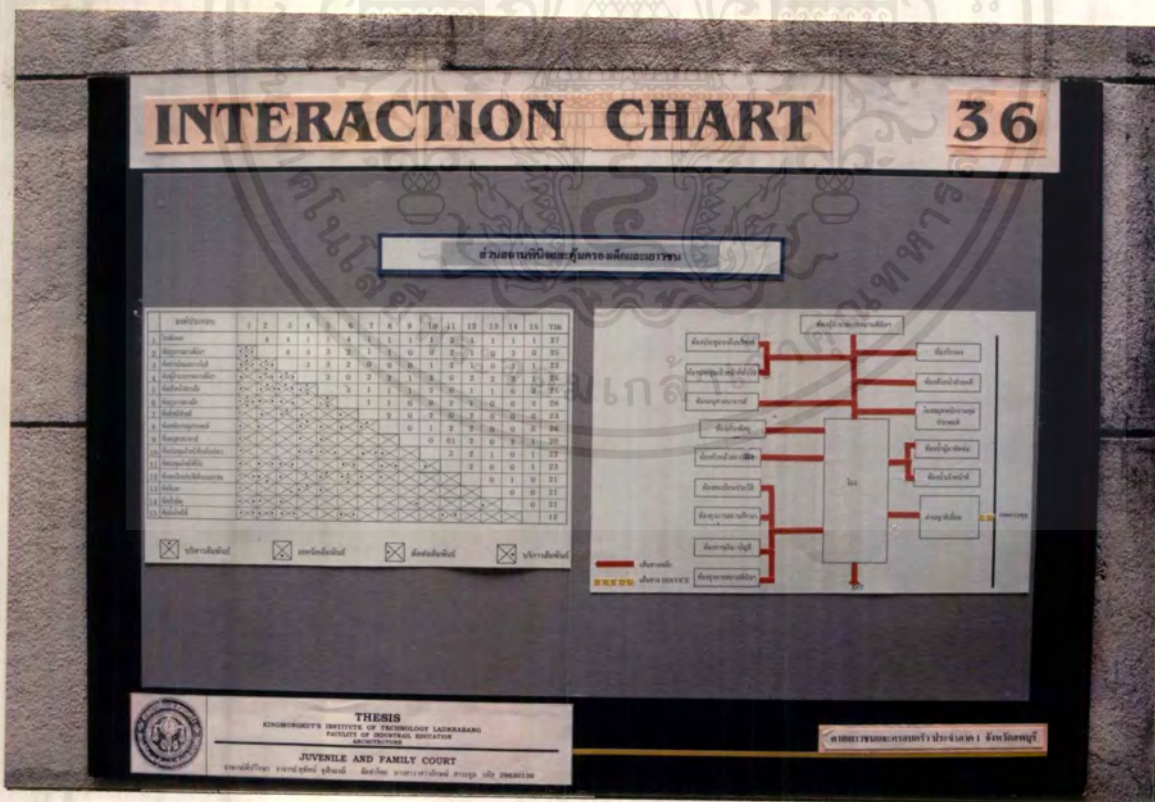

รูปที่ 4.3 2 แสดงส่วนประกอบและพื้นที่ใช้สอยของส่วนสถานศึกษาและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

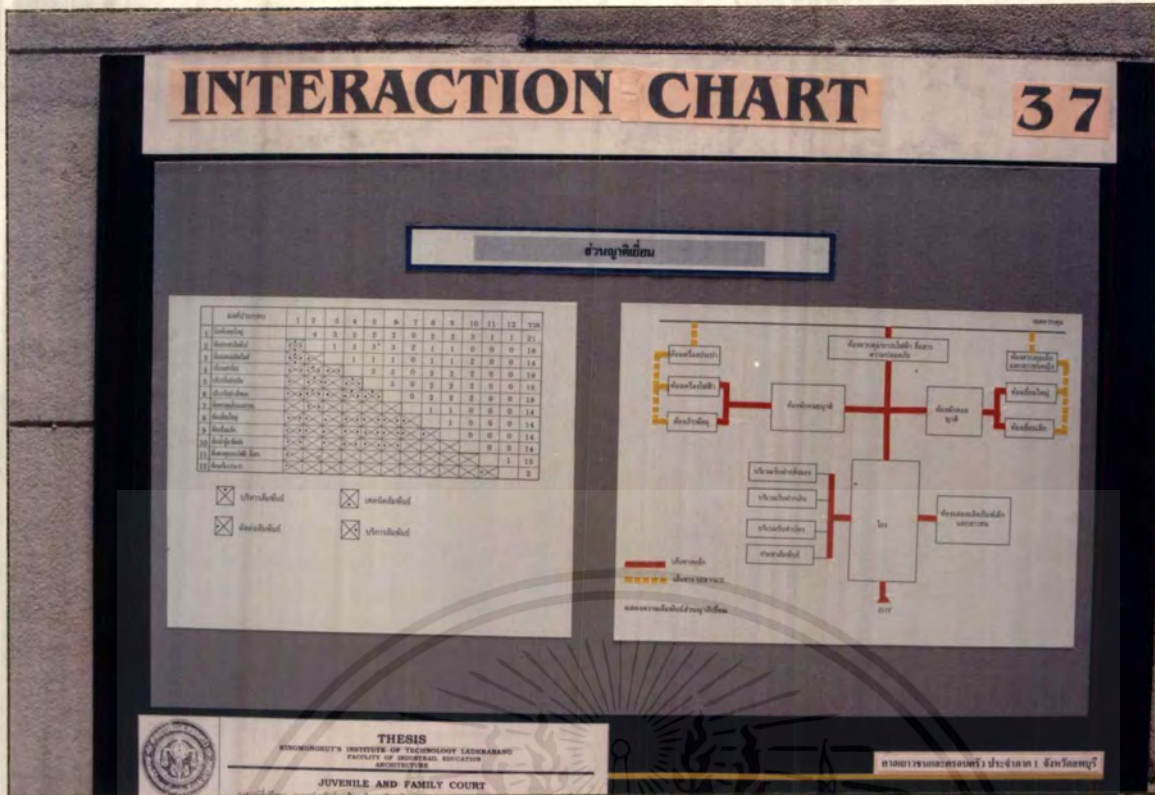

รูปที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนศาลเยาวชนและครอบครัว

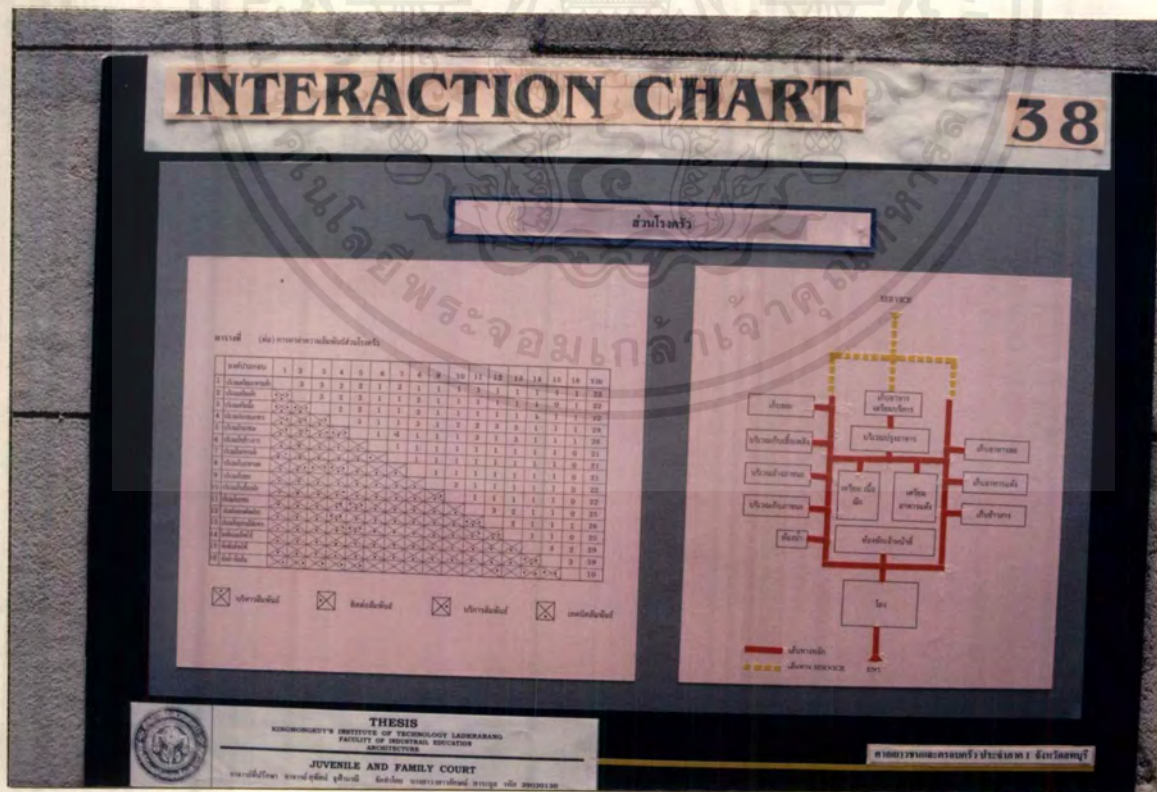

รูปที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนญาติเยี่ยม

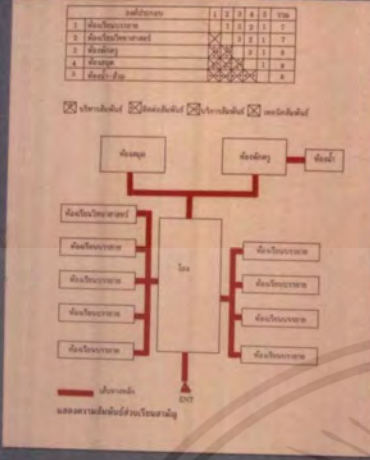
รูปที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนโรงครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION CHART

41

ส่วนห้องเรียนวิชาสามัญ

ส่วนปฏิบัติวิชาชีพ

THESIS
KUMHOONVIT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAHARBANG
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
AND TECHNOLOGY

JUVENILE AND FAMILY COURT

คณะกรรมการประเมินผลฯ ประจําภาค 1 จังหวัดชลบุรี

รูปที่ 4.4.1 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย(ส่วนห้องเรียนวิชาสามัญ,ส่วนห้องเรียนวิชาชีพ)

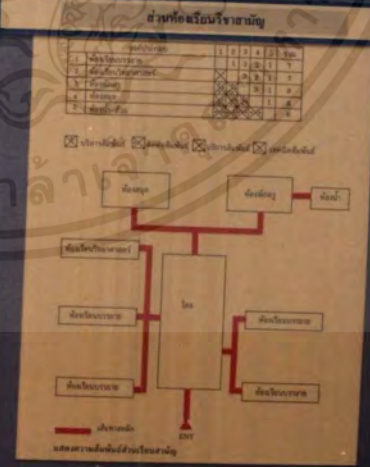
INTERACTION CHART

42

ส่วนรักษาพยาบาล

ส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง

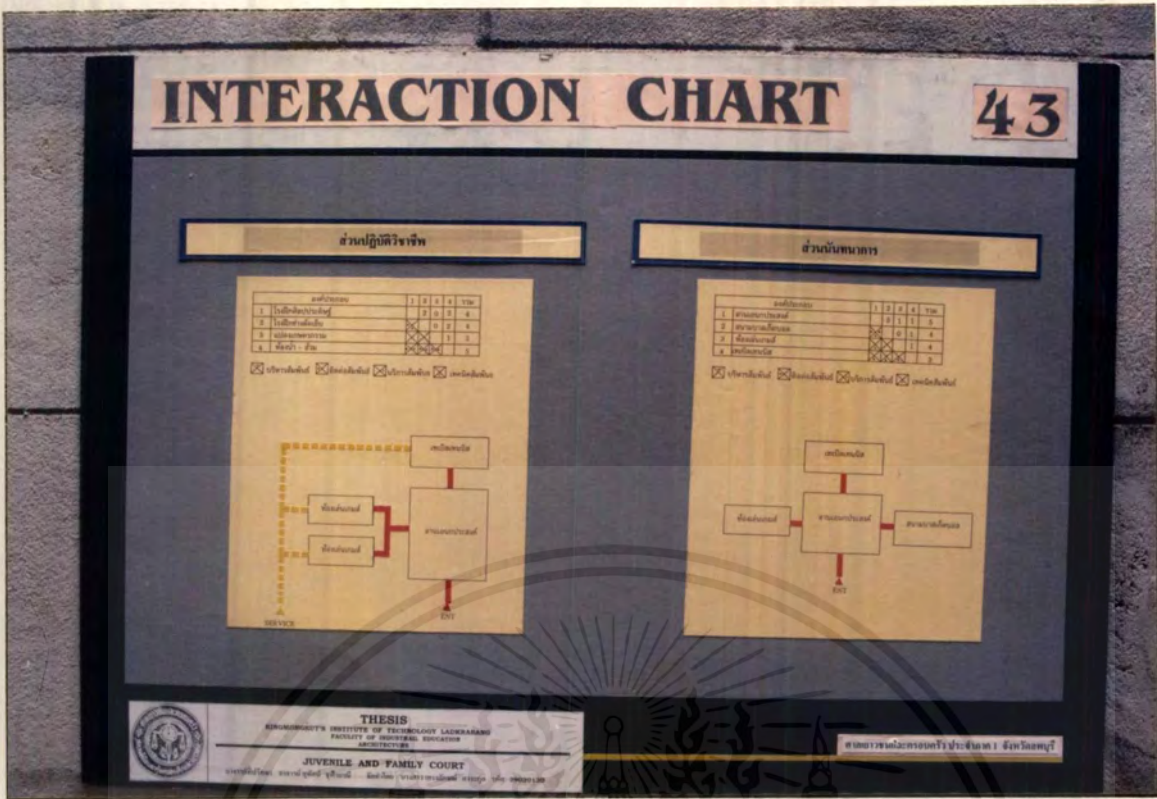
THESIS
KUMHOONVIT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAHARBANG
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
AND TECHNOLOGY

JUVENILE AND FAMILY COURT

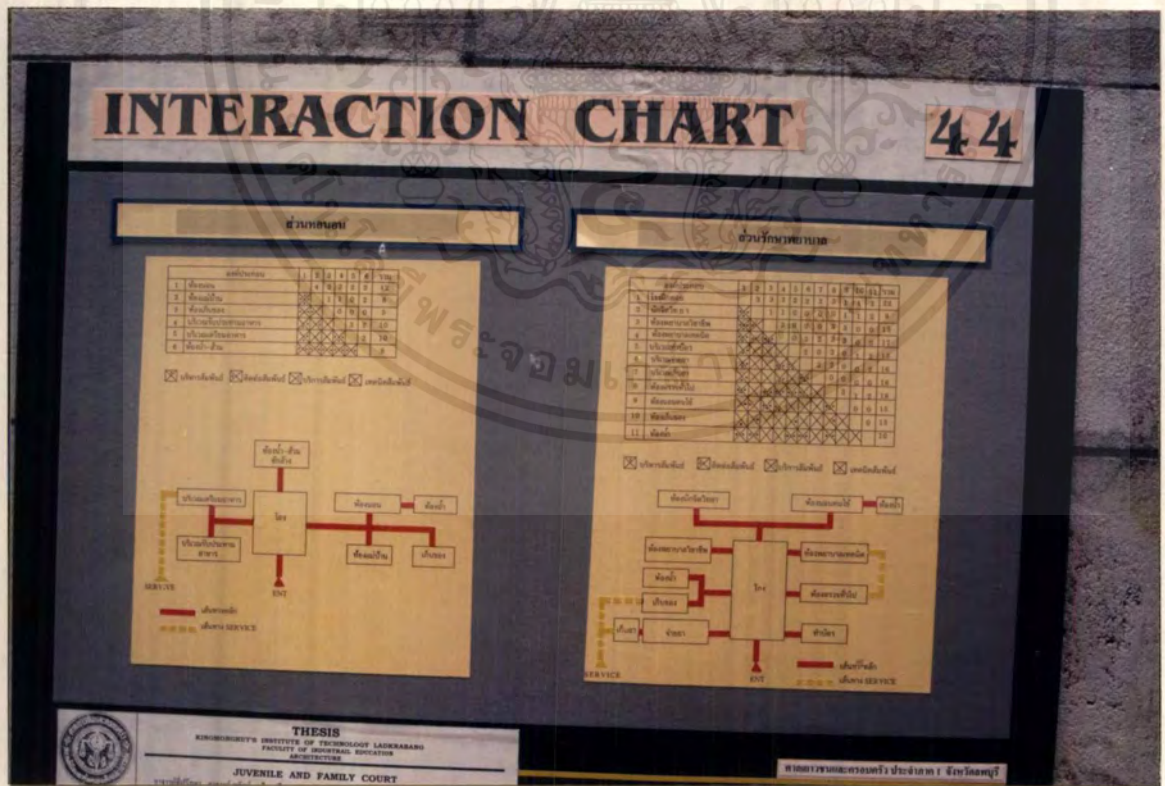
คณะกรรมการประเมินผลฯ ประจําภาค 1 จังหวัดชลบุรี

รูปที่ 4.4.2 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย(ส่วนรักษาพยาบาล) , ส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง(ส่วนห้องเรียนวิชาสามัญ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

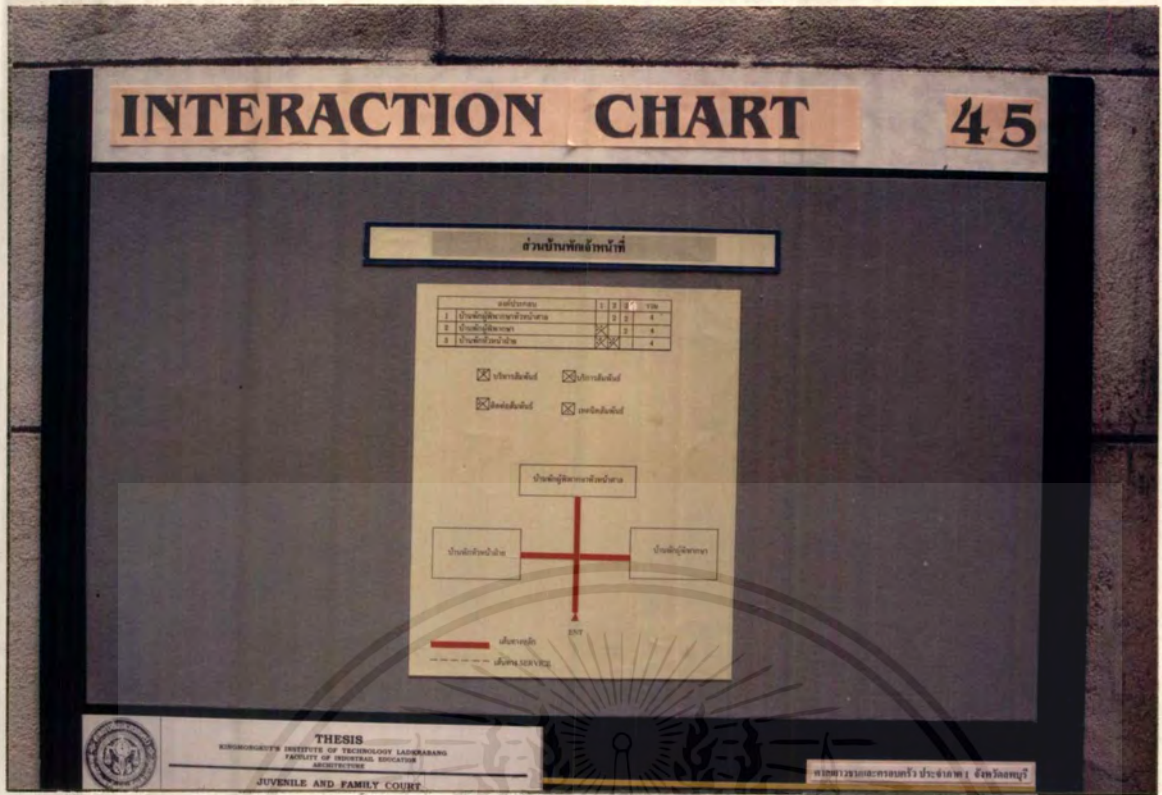

รูปที่ 4.4 3 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง(ส่วนปฏิบัติวิชาชีพ,ส่วนนักพัฒนา)

รูปที่ 4.4 4 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง(ส่วนเรือน,ส่วนรักษาพยาบาล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบ้านพักเจ้าหน้าที่

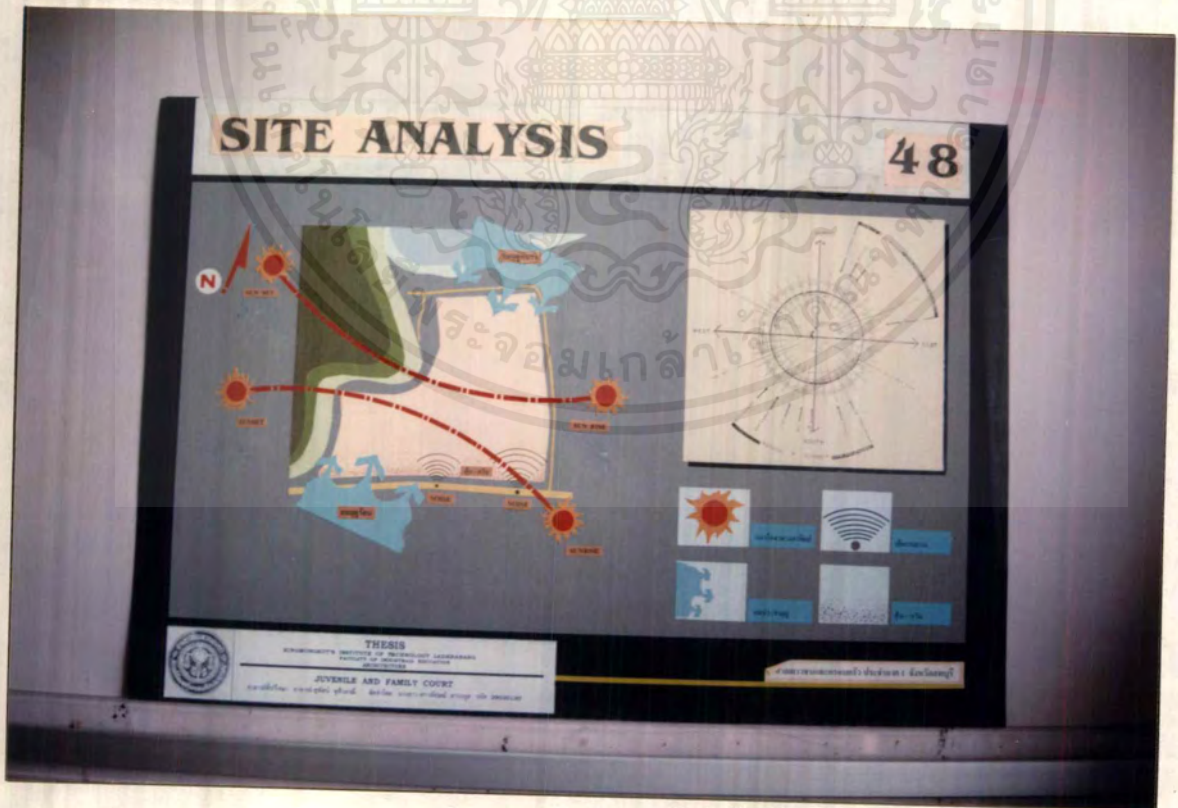

รูปที่ 4.46 แสดงการกำหนดที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

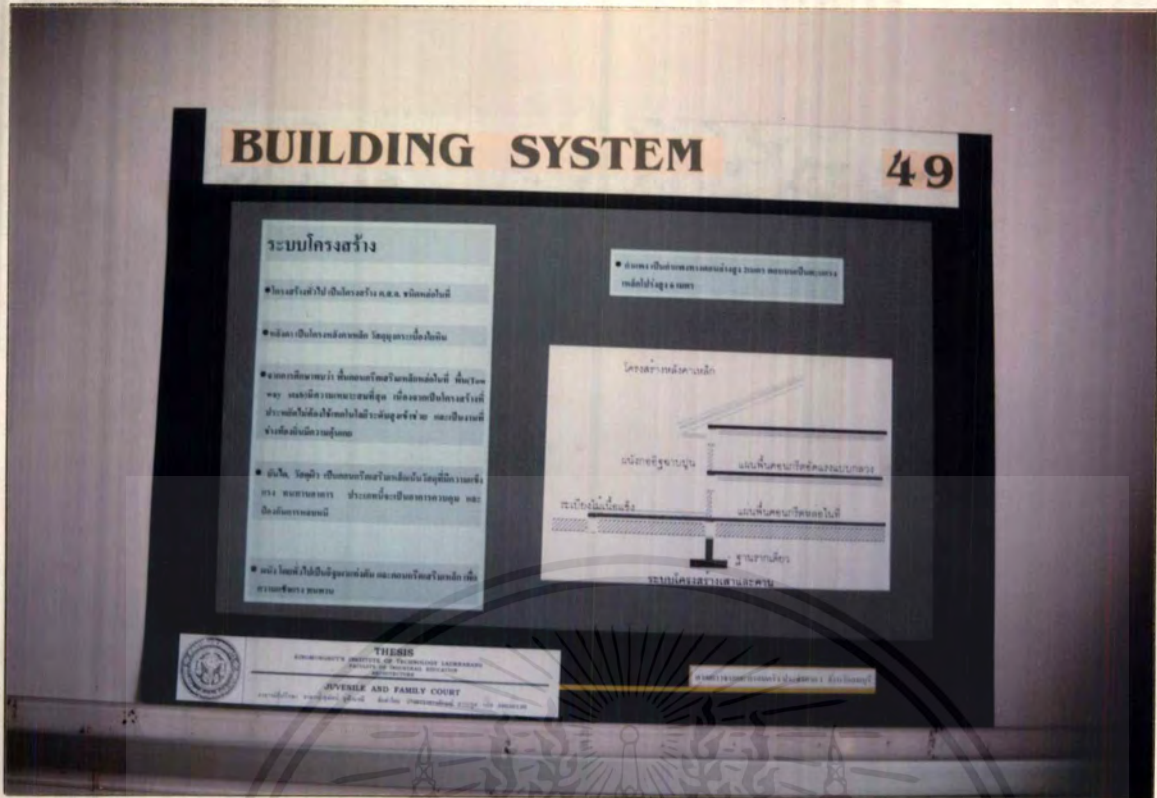

รูปที่ 4.47 แสดงการสำรวจพื้นที่ตั้งโครงการ

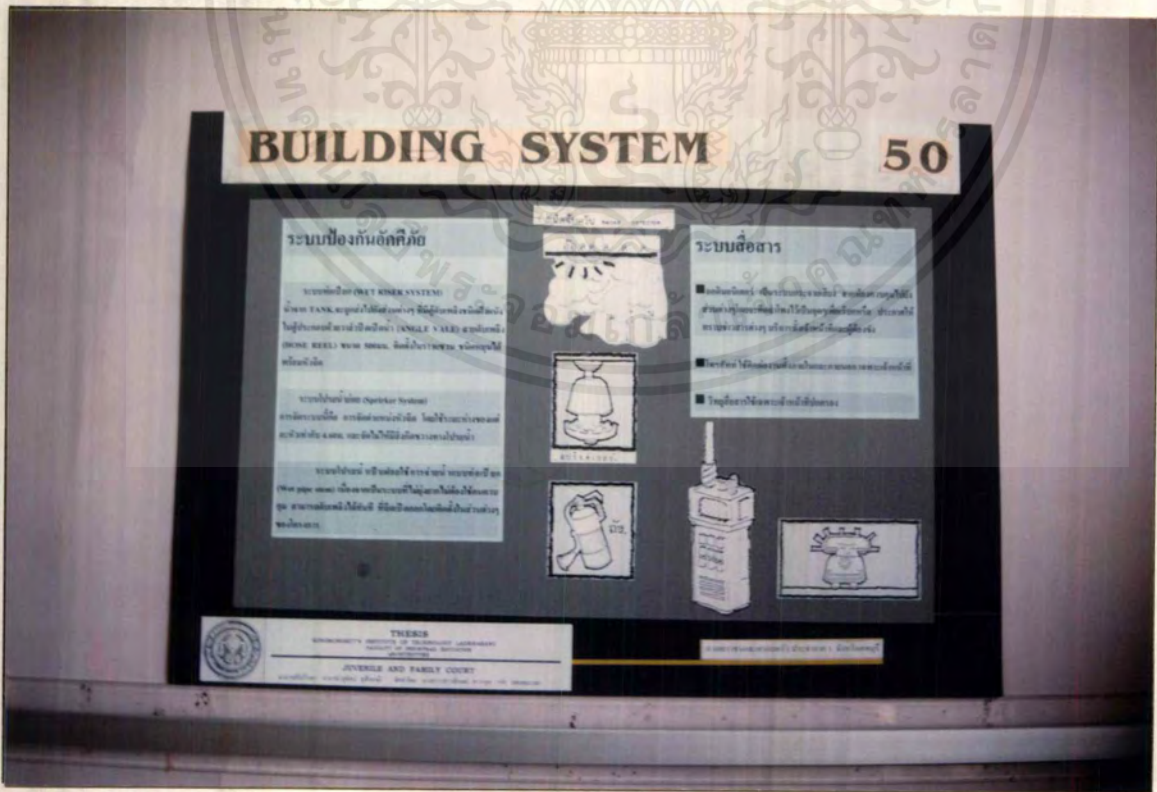

รูปที่ 4.48 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์ระบบเทคนิค

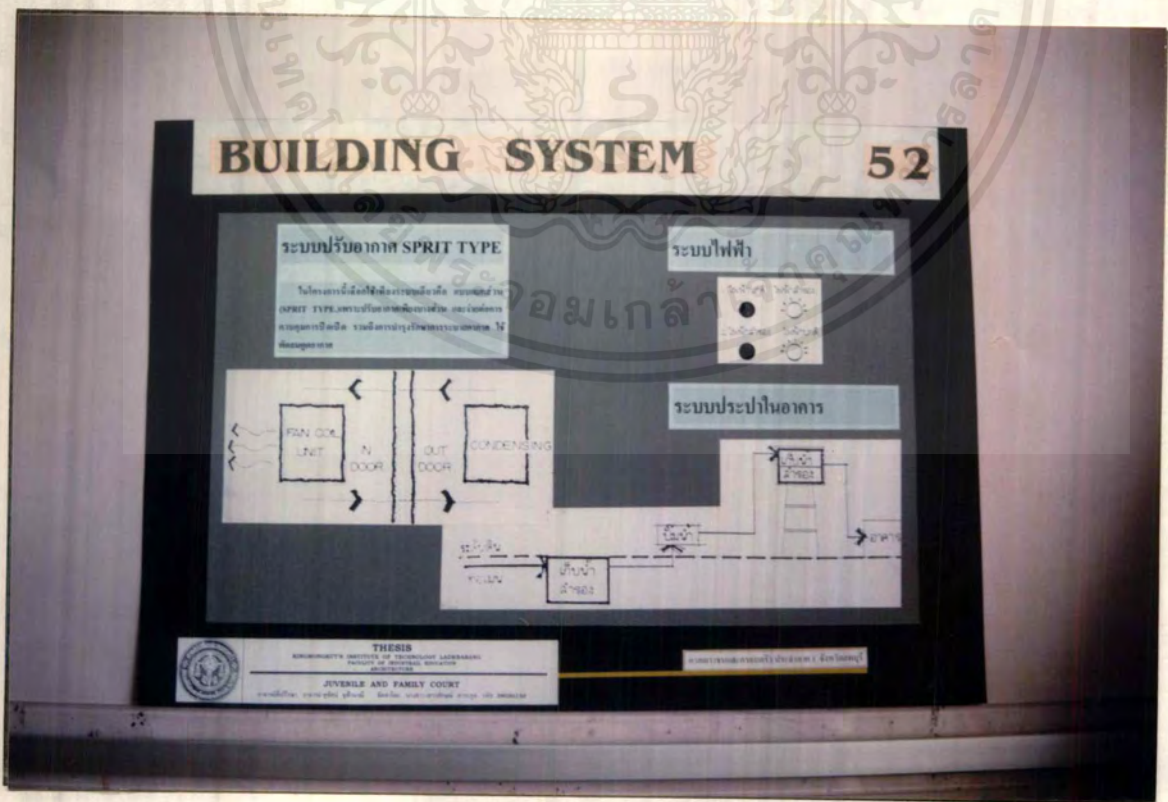

รูปที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ระบบเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

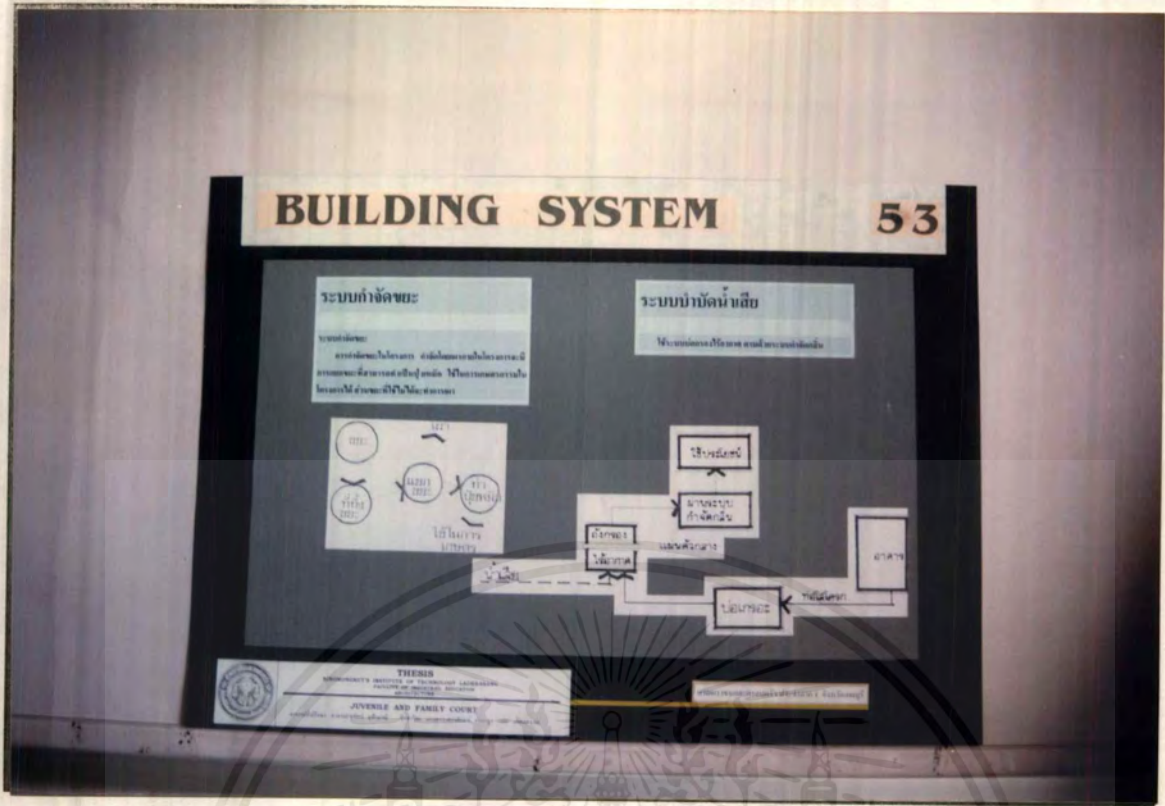

รูปที่ 4.5 1 แสดงการวิเคราะห์ระบบเทคนิค

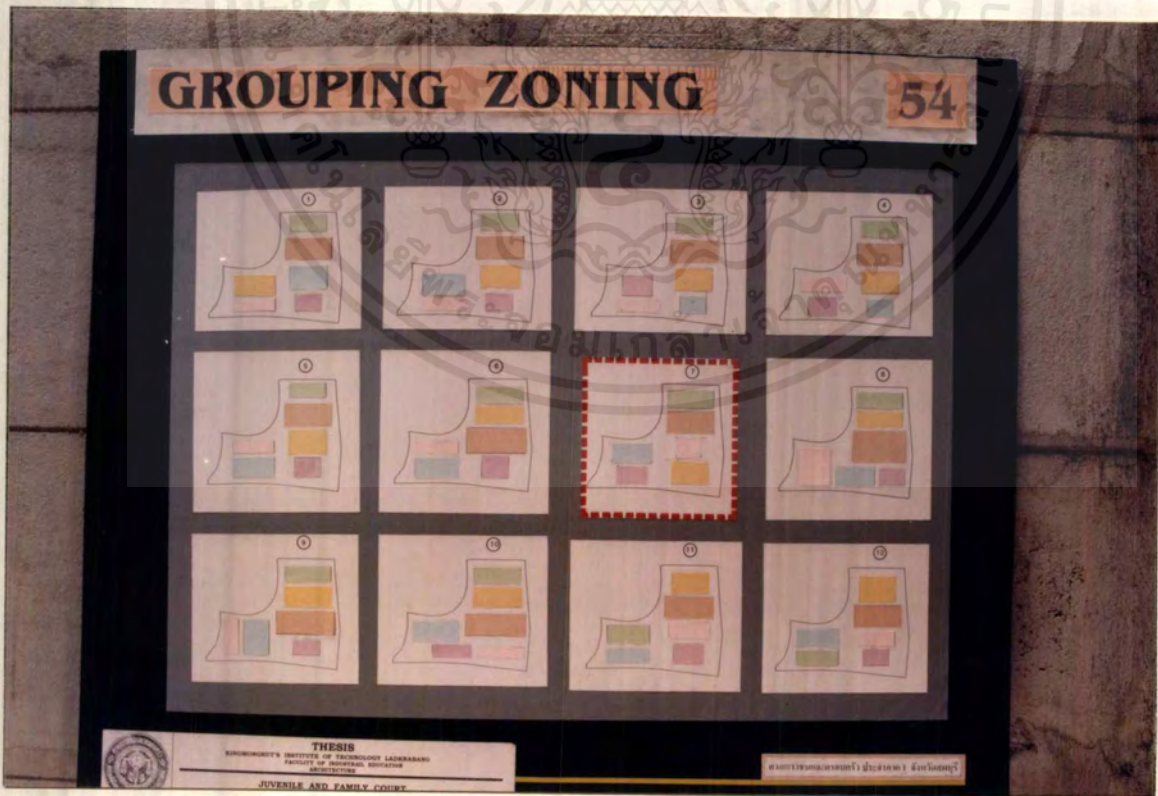

รูปที่ 4.5 2 แสดงการวิเคราะห์ระบบเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

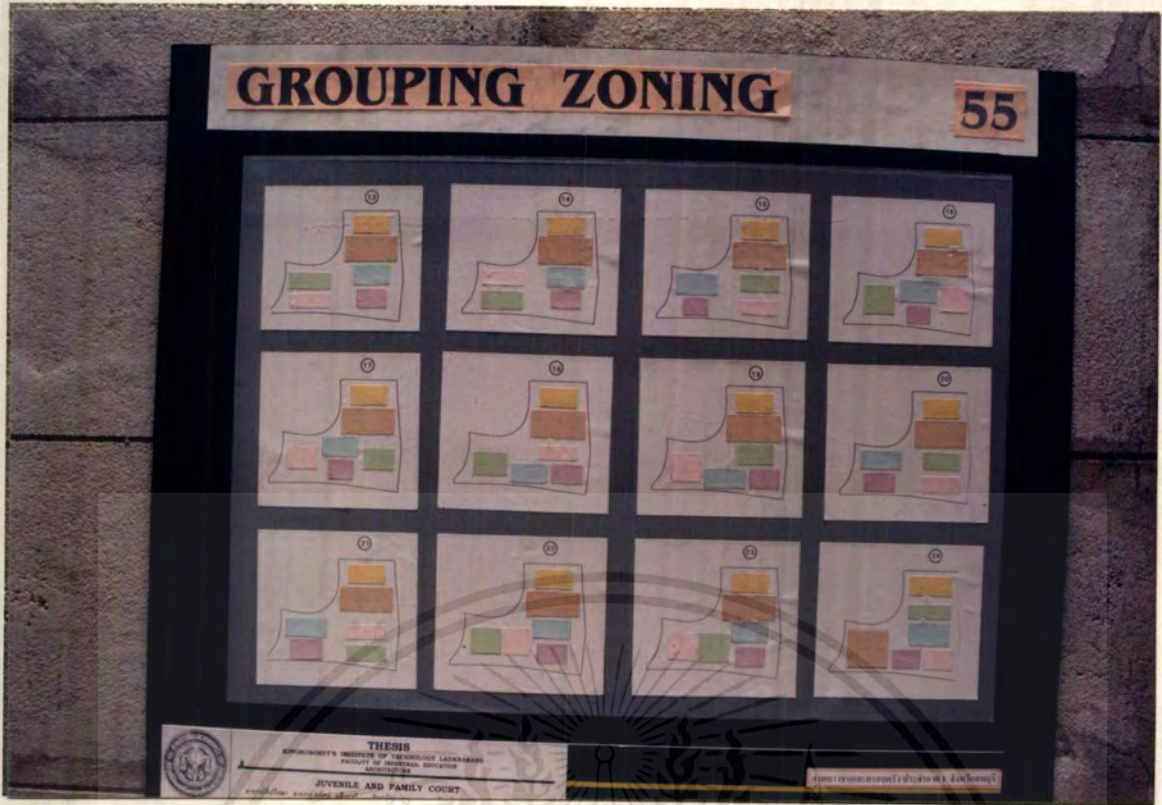

รูปที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ระบบเทคนิค

รูปที่ 4.54 แสดงการเลือกจัดวางของกลุ่มองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

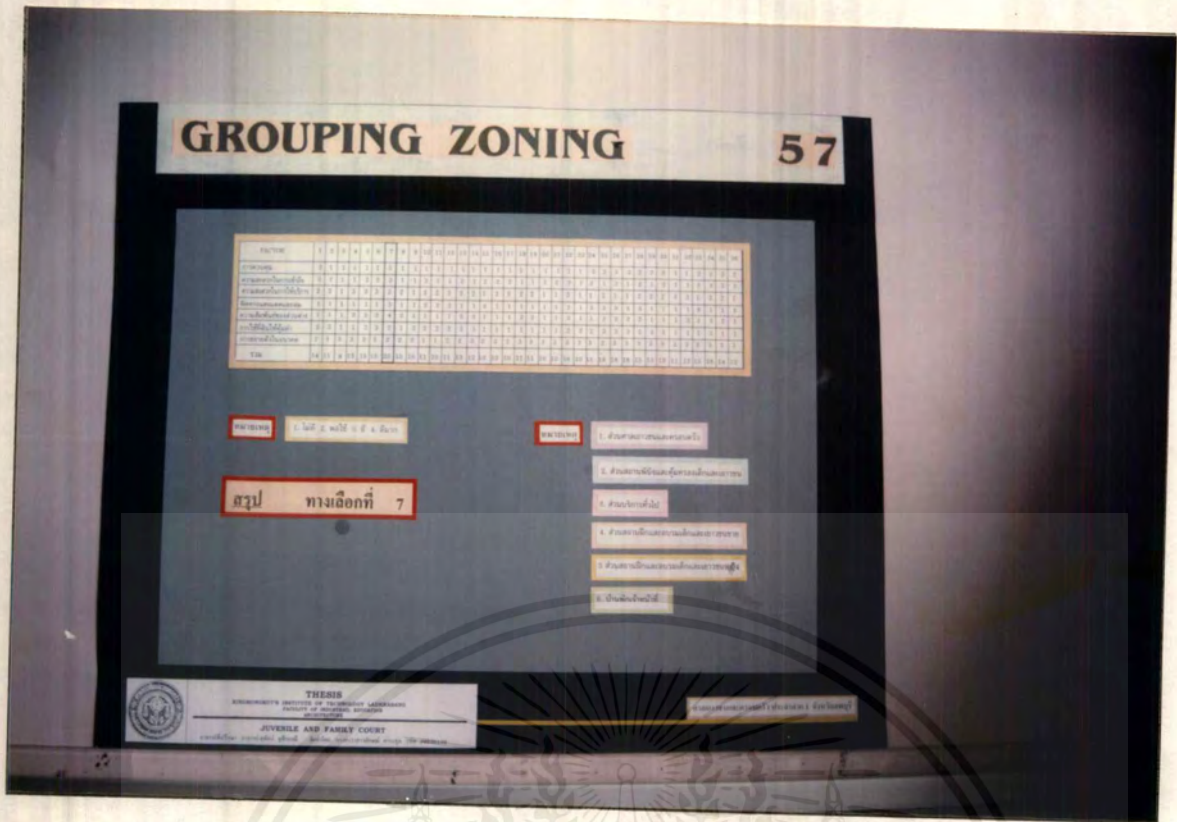

รูปที่ 4.5 6 แสดงการเลือกจัดวางของกลุ่มองค์ประกอบ

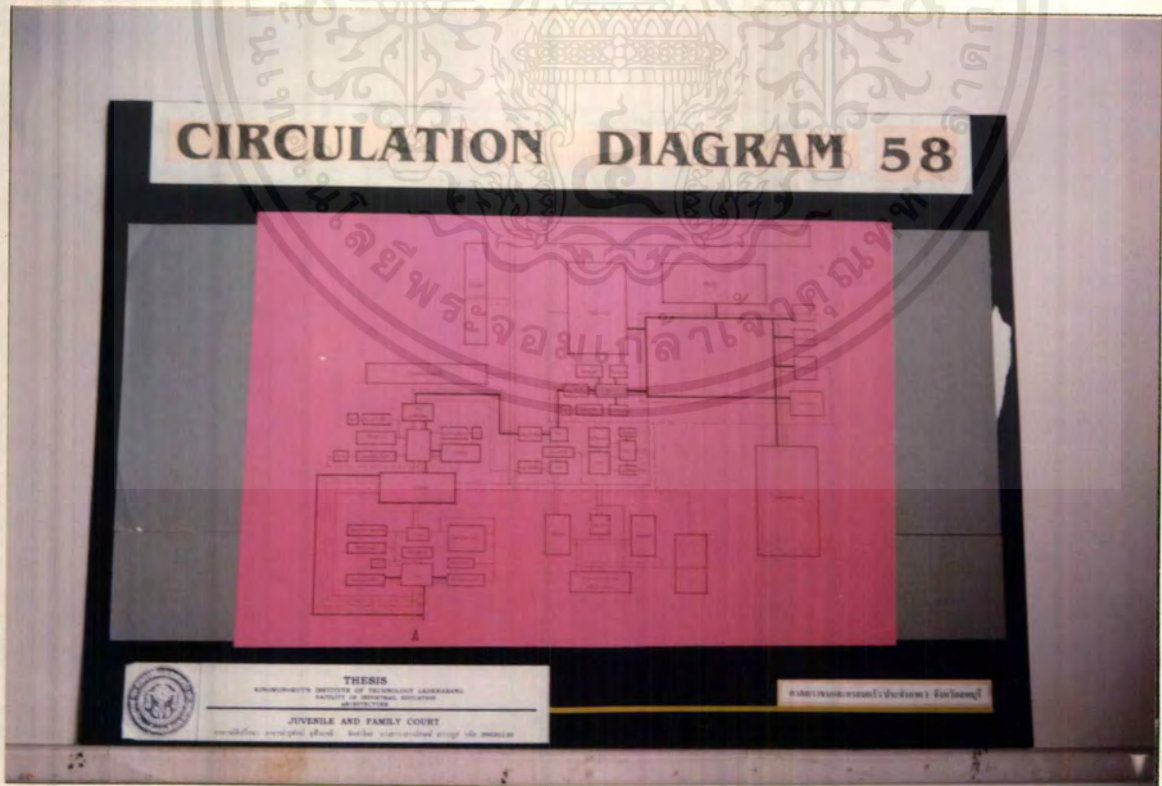

รูปที่ 4.5 6 แสดงการเลือกจัดวางของกลุ่มองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

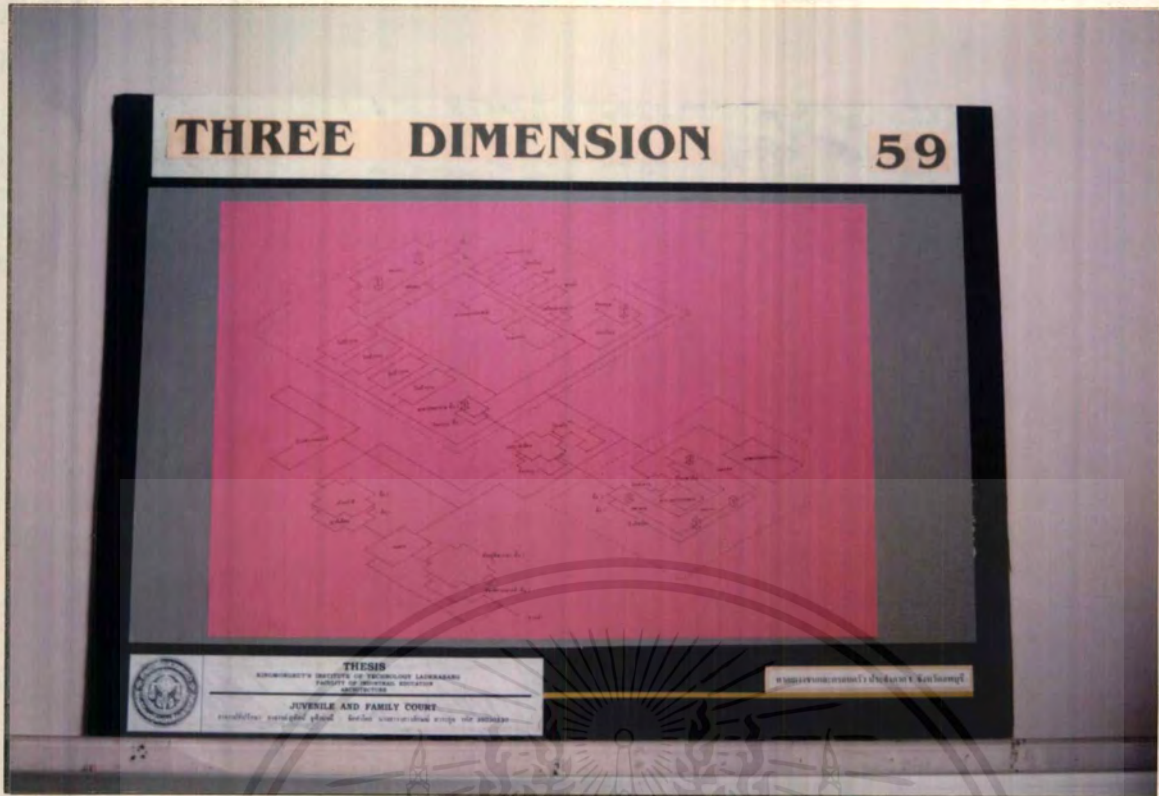

รูปที่ 4.57 แสดงการเลือกจัดวางของกลุ่มองค์ประกอบ

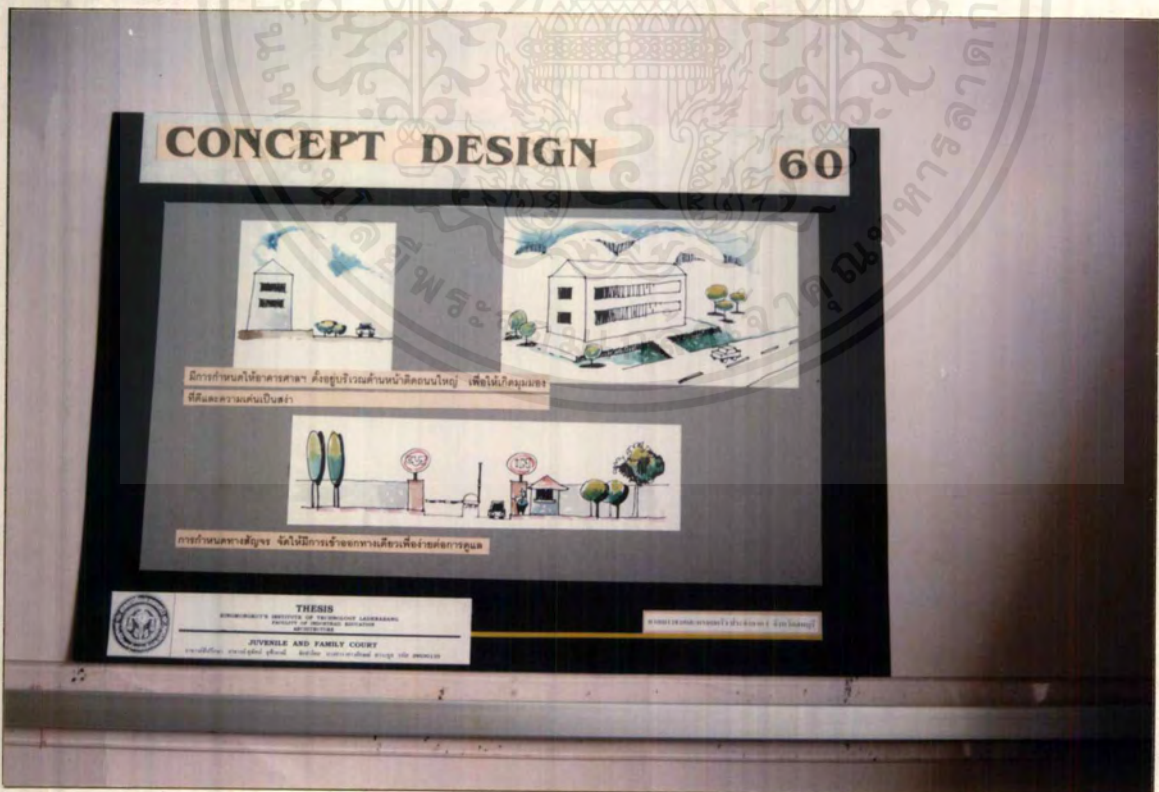

รูปที่ 4.58 แสดงแผนภูมิทางสัญจรของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

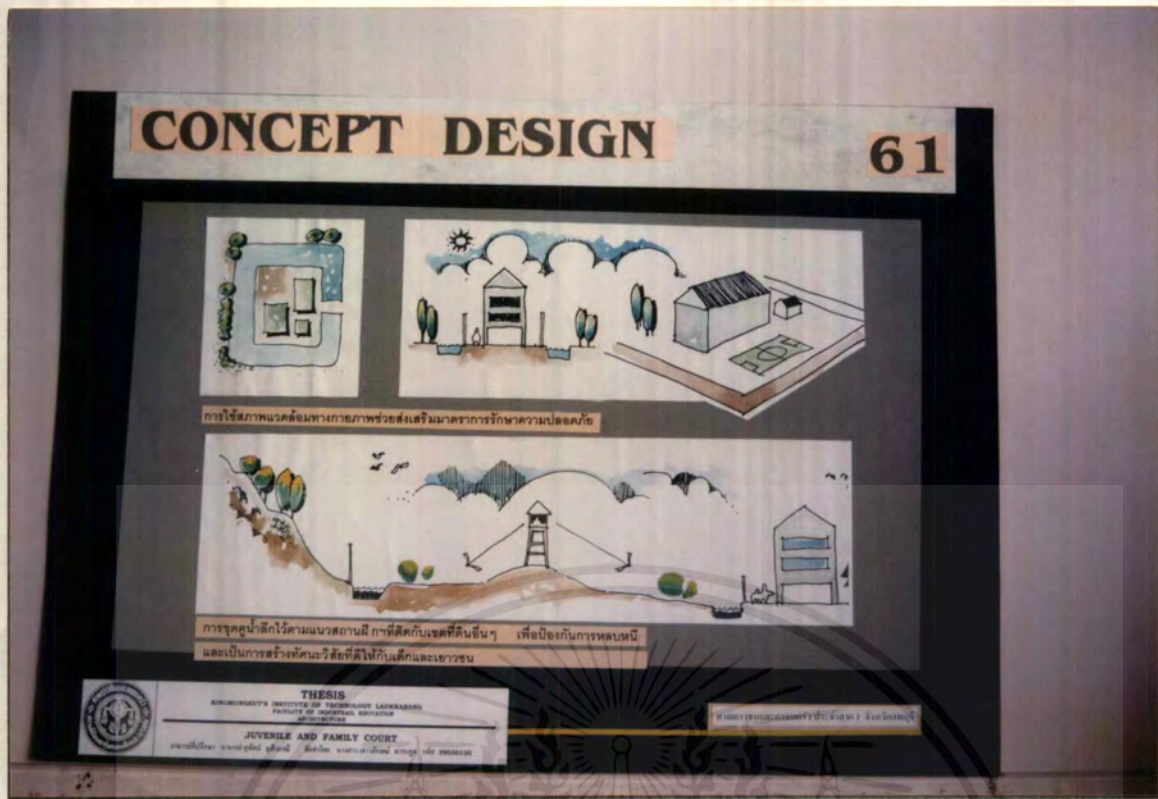

รูปที่ 4.59 แสดงความสัมพันธ์ตามมิติของโครงการ

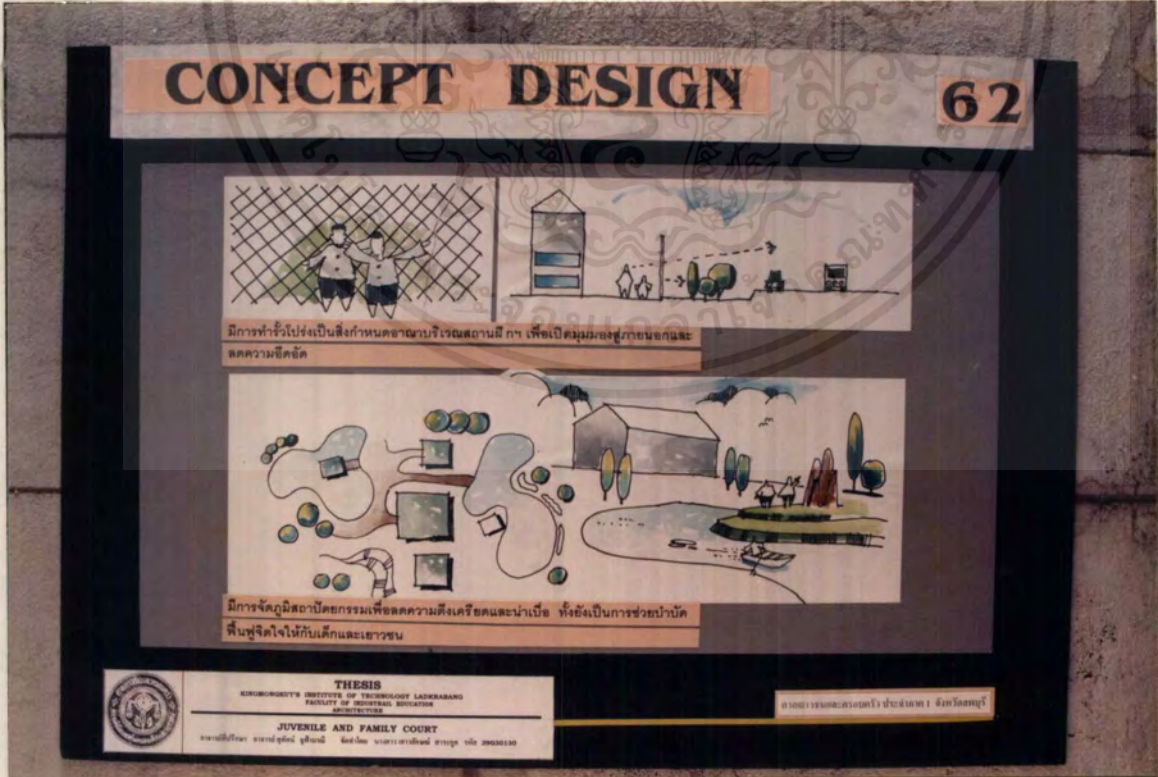

รูปที่ 4.60 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

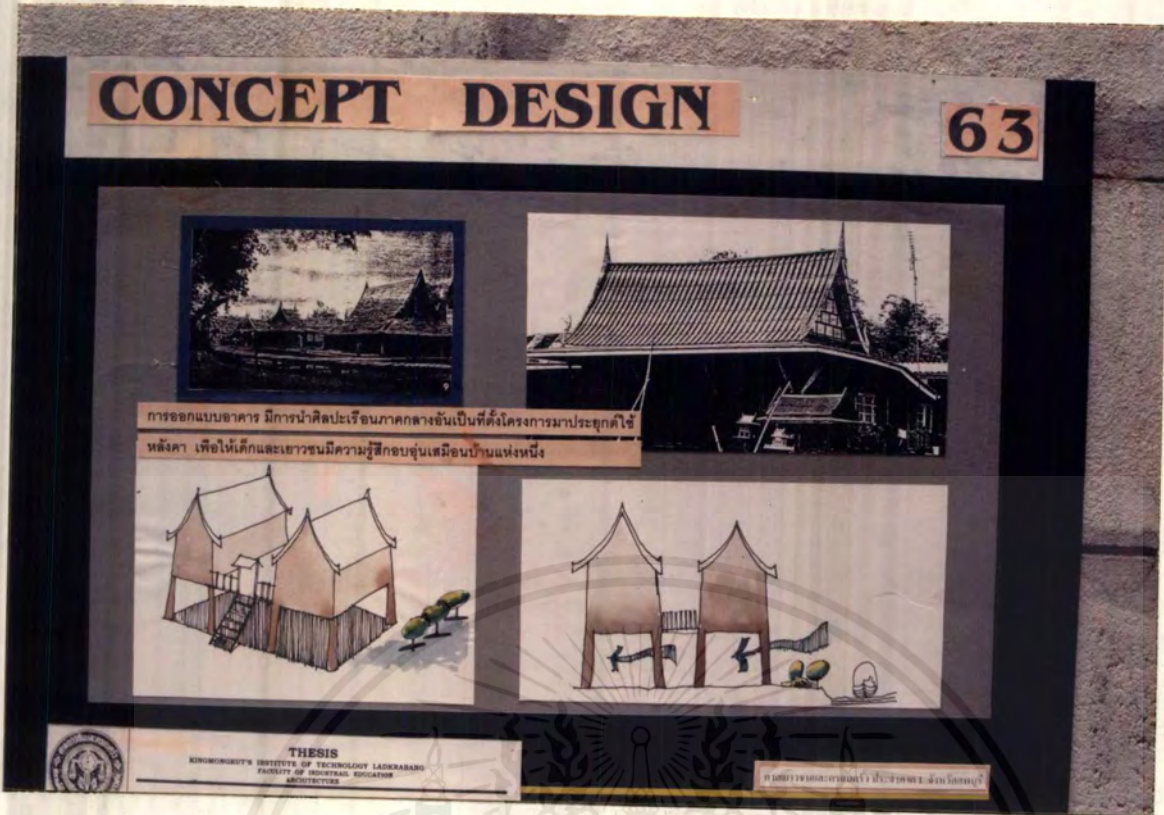

รูปที่ 4.6 1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ

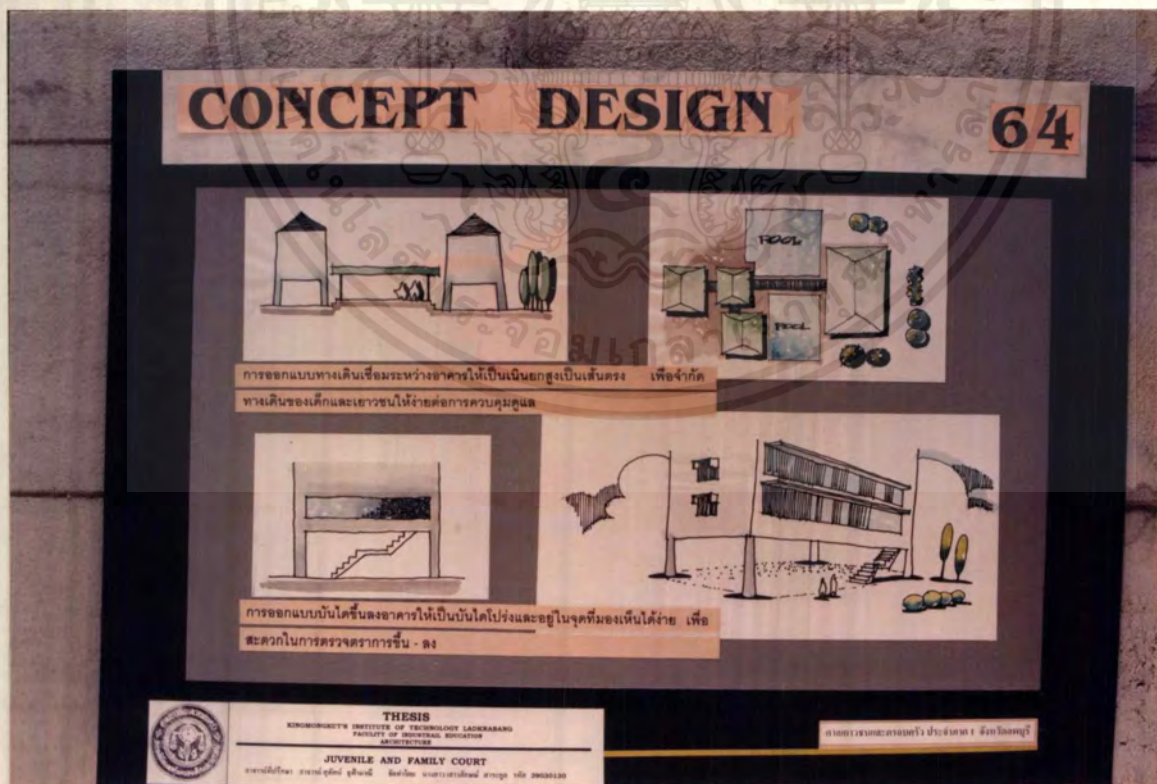

รูปที่ 4.6 2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

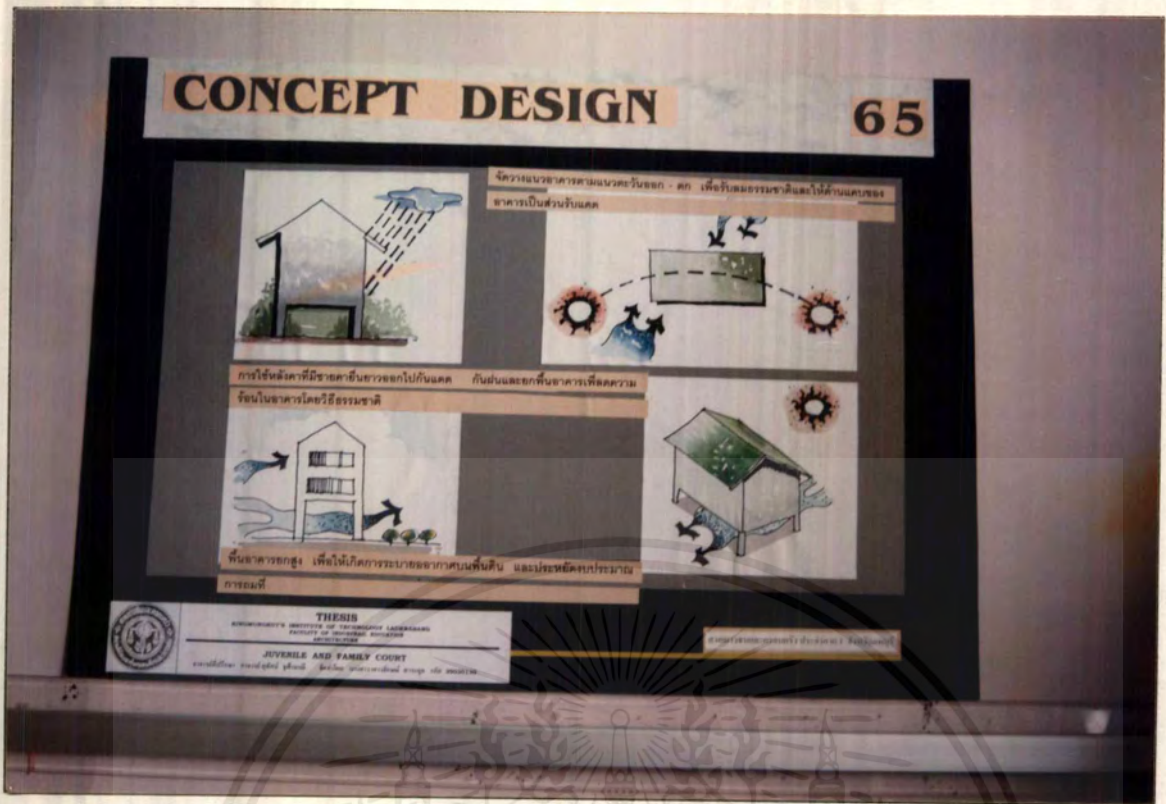

รูปที่ 4.63 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ

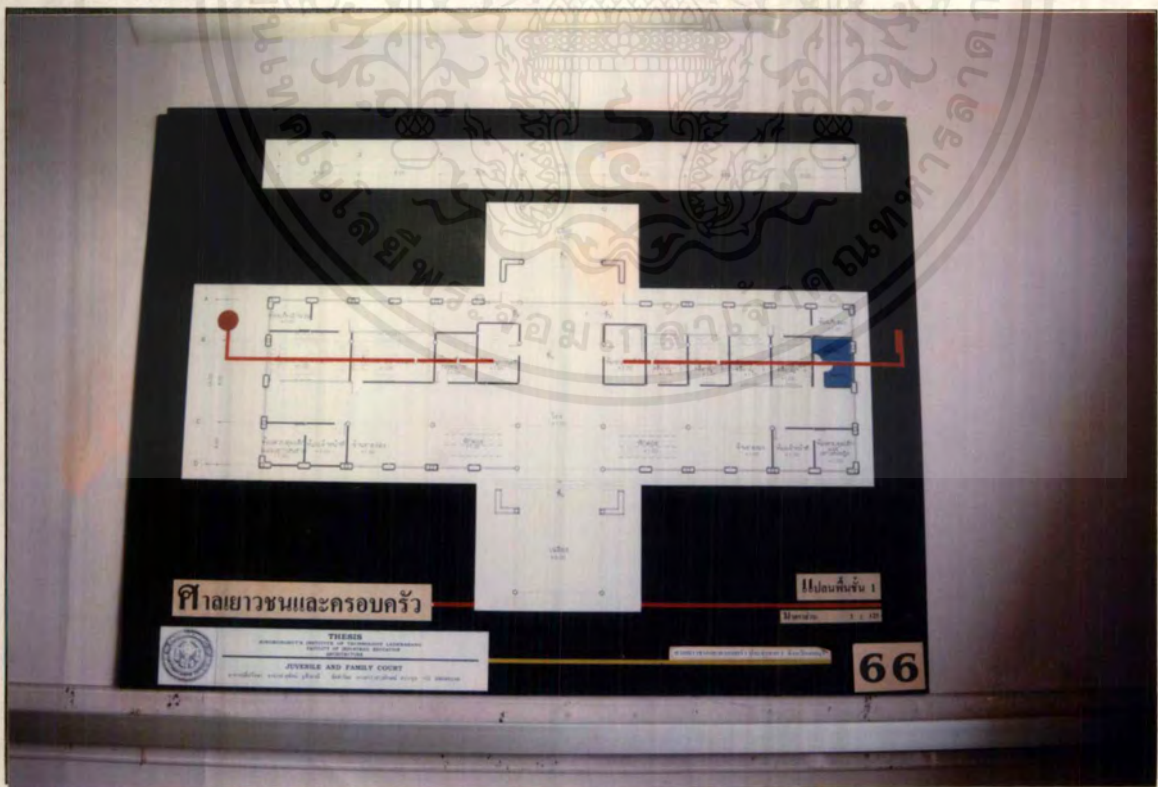

รูปที่ 4.64 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

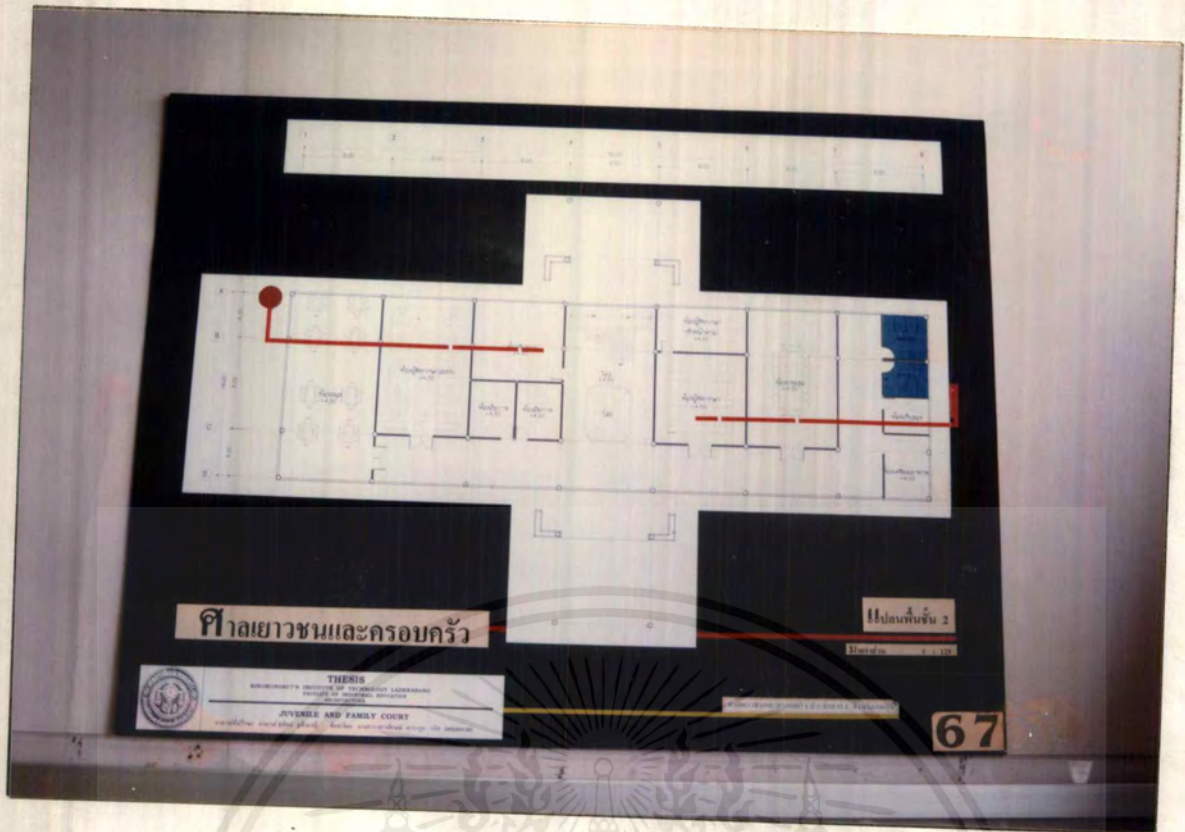

รูปที่ 4.6 5 แสดงแนวความคิดในการออกแบบ

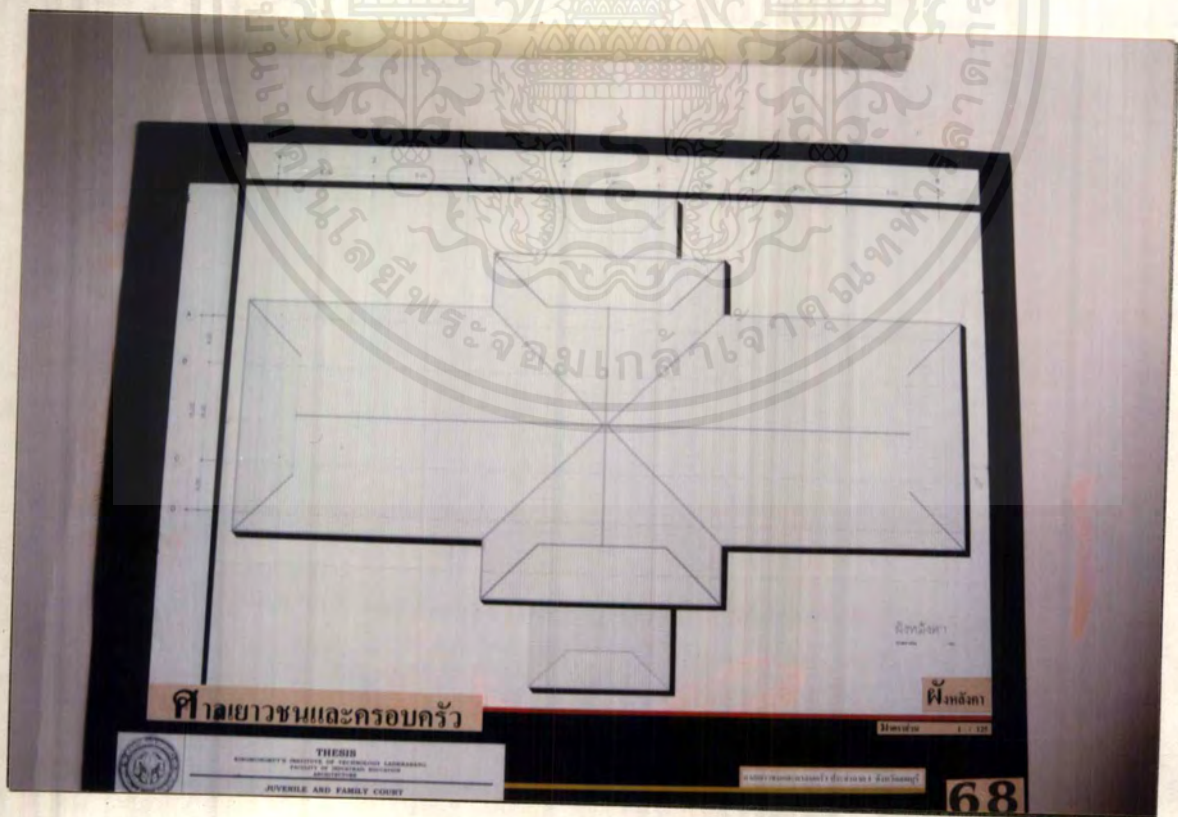

รูปที่ 4.6 6 แสดงแปลนพื้นชั้น 1 ศาลเยาวชนและครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

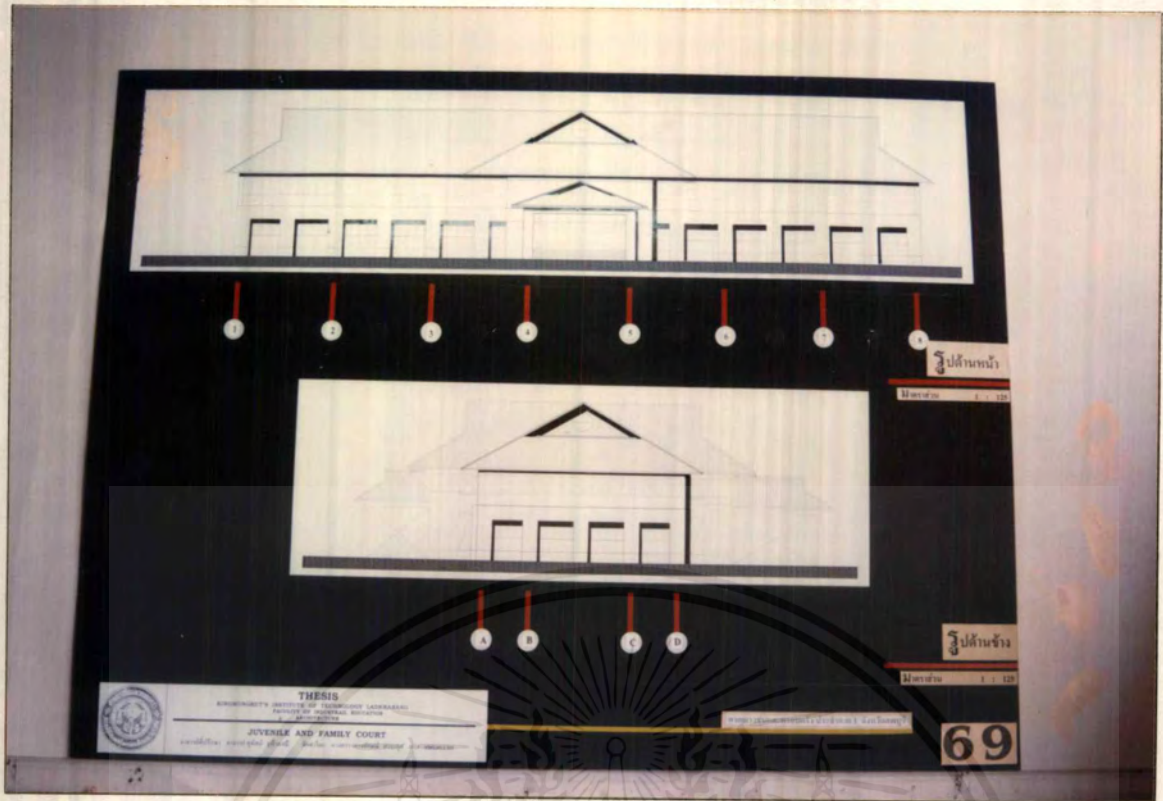

รูปที่ 4.67 แสดงแปลนพื้นชั้น 2 ศาลเยาวชนและครอบครัว

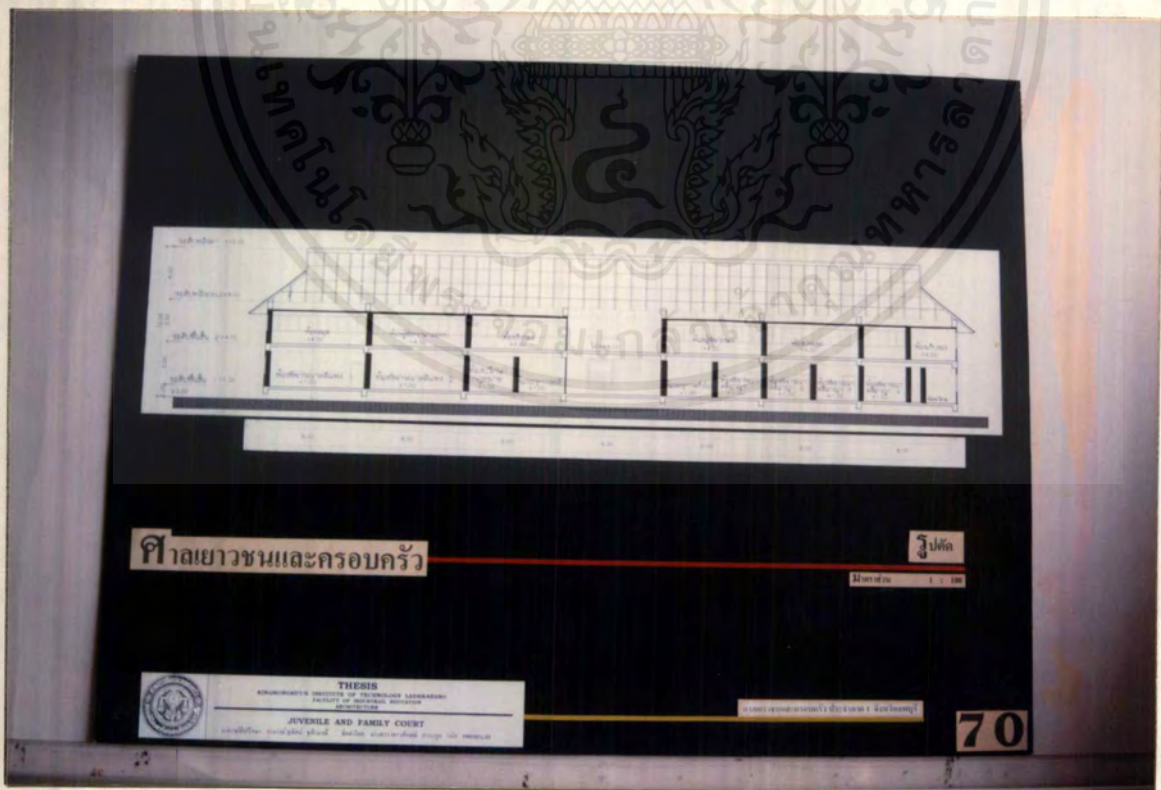

รูปที่ 4.68 แสดงผังหลังคา ศาลเยาวชนและครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

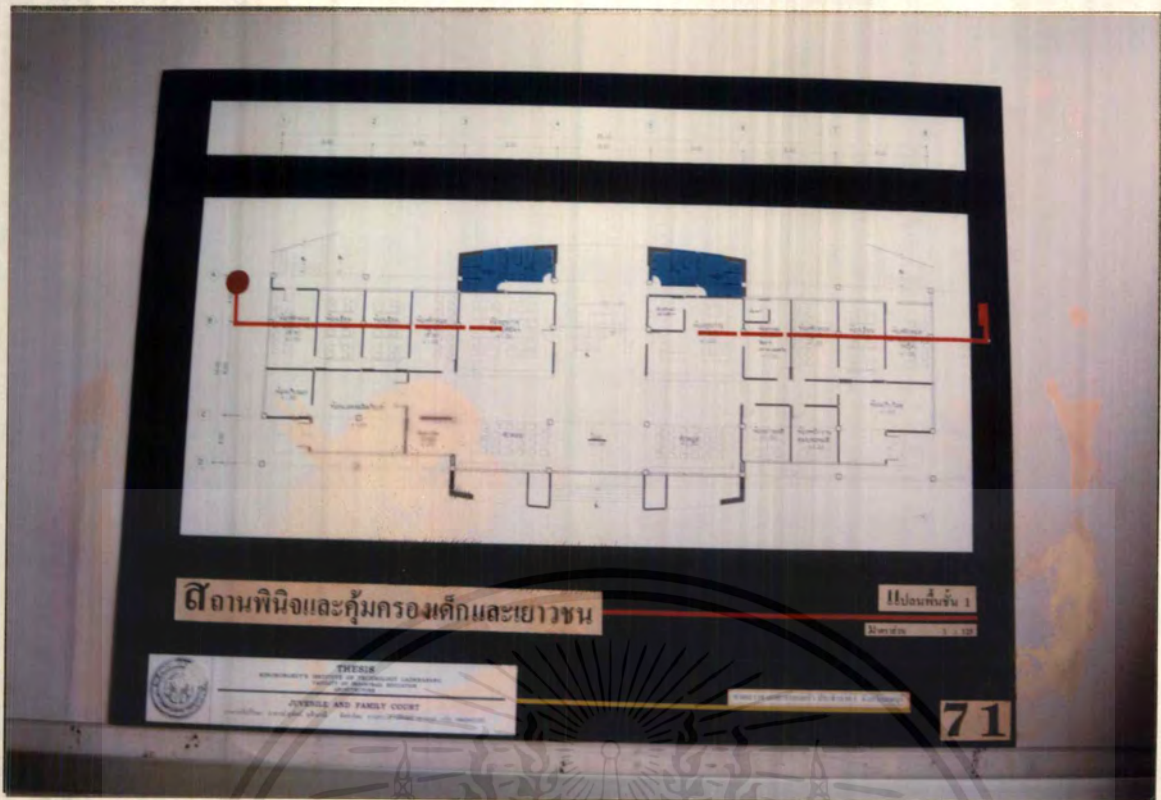

รูปที่ 4.6 9 แสดงรูปด้าน ศาลเยาวชนและครอบครัว

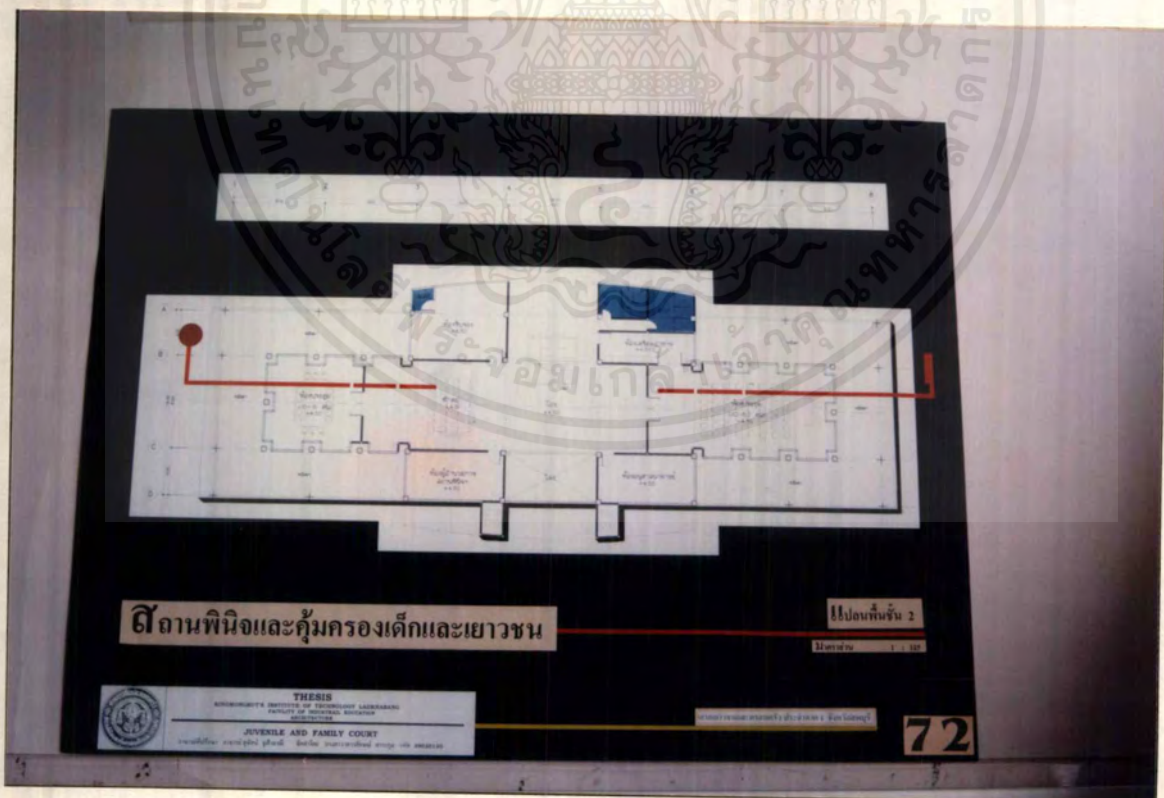

รูปที่ 4.7 0 แสดงรูปตัด ศาลเยาวชนและครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

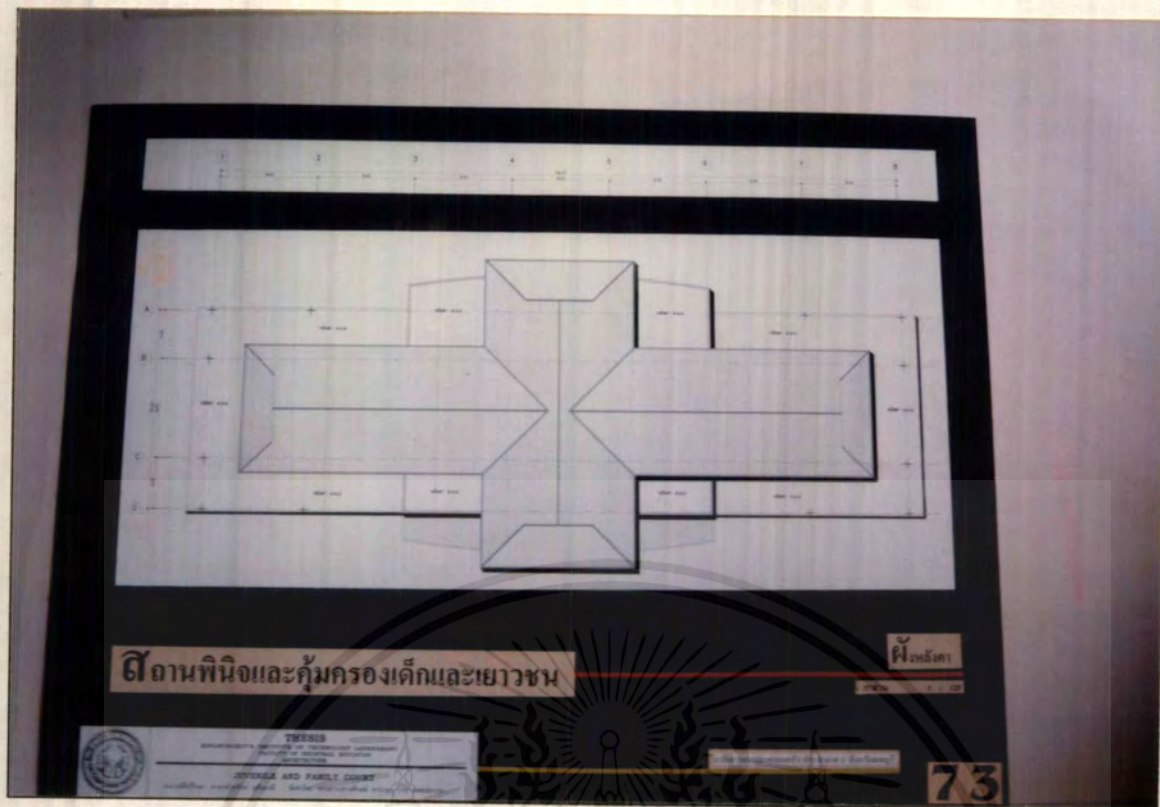

รูปที่ 4.7 1 แสดงแปลนพื้นชั้น 1 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

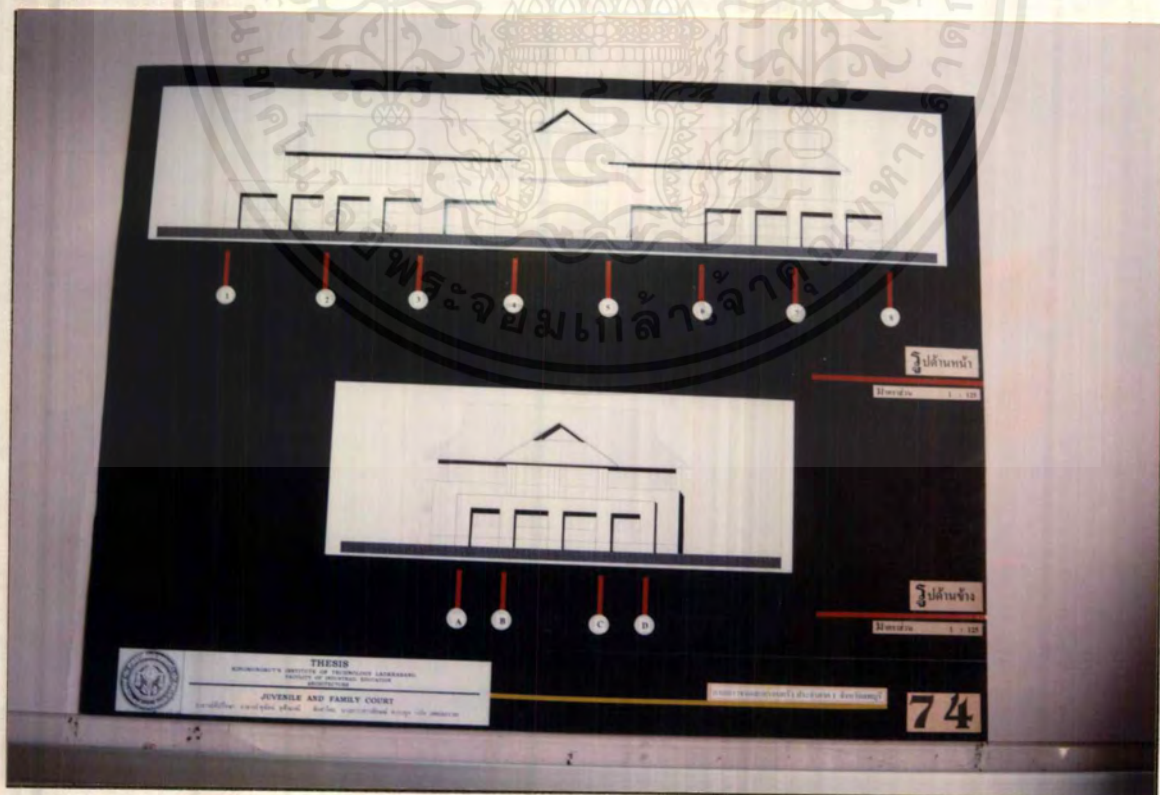

รูปที่ 4.7 2 แสดงแปลนพื้นชั้น 2 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

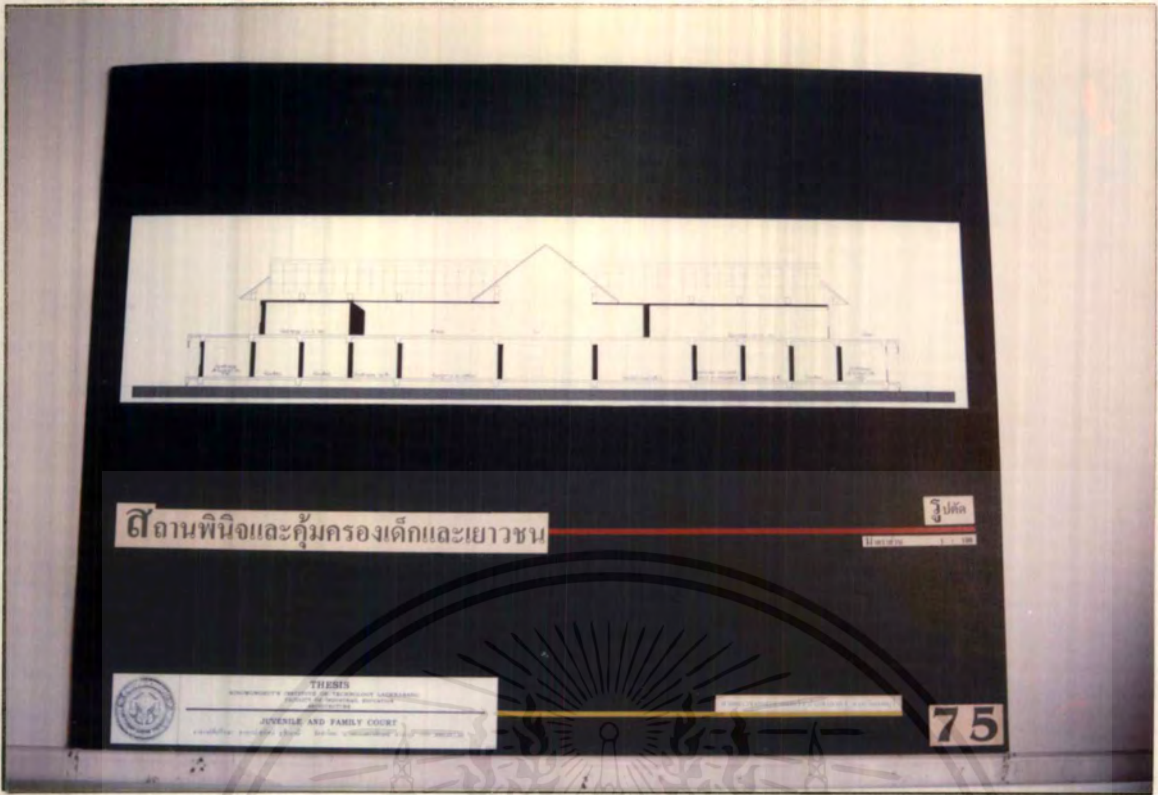

รูปที่ 4.7 3 แสดงผังหลังคา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

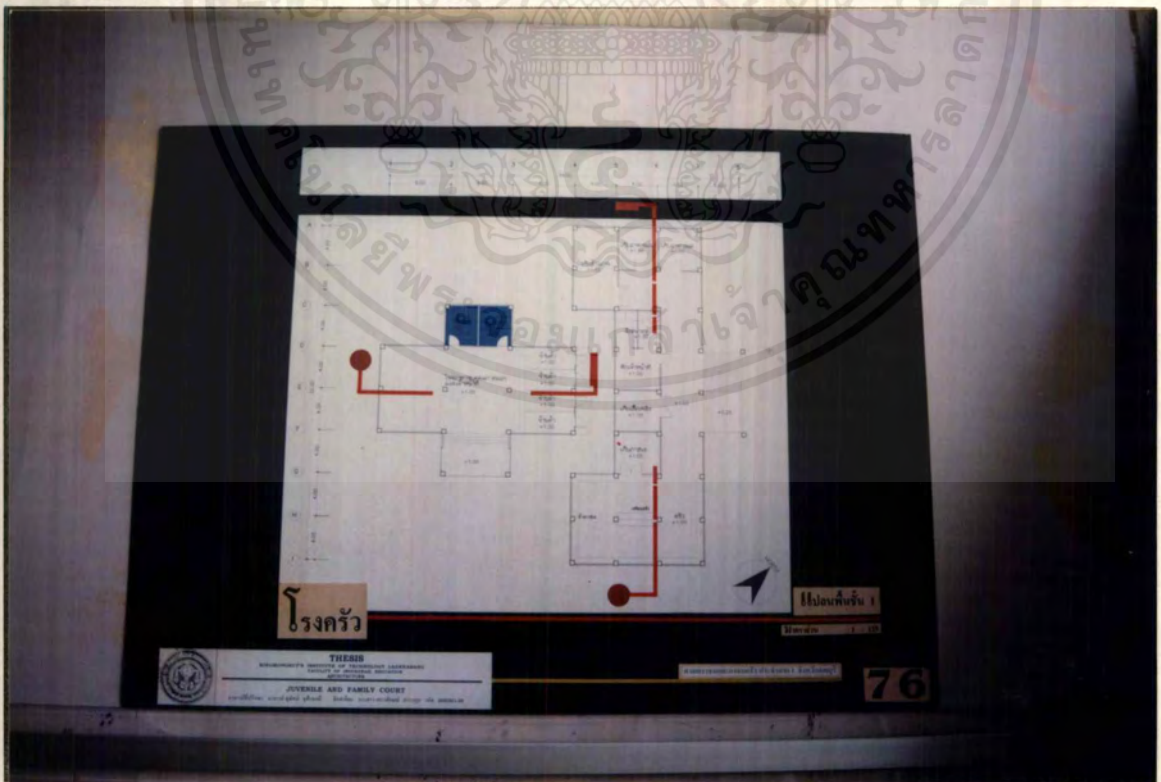

รูปที่ 4.7 4. แสดงรูปด้าน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

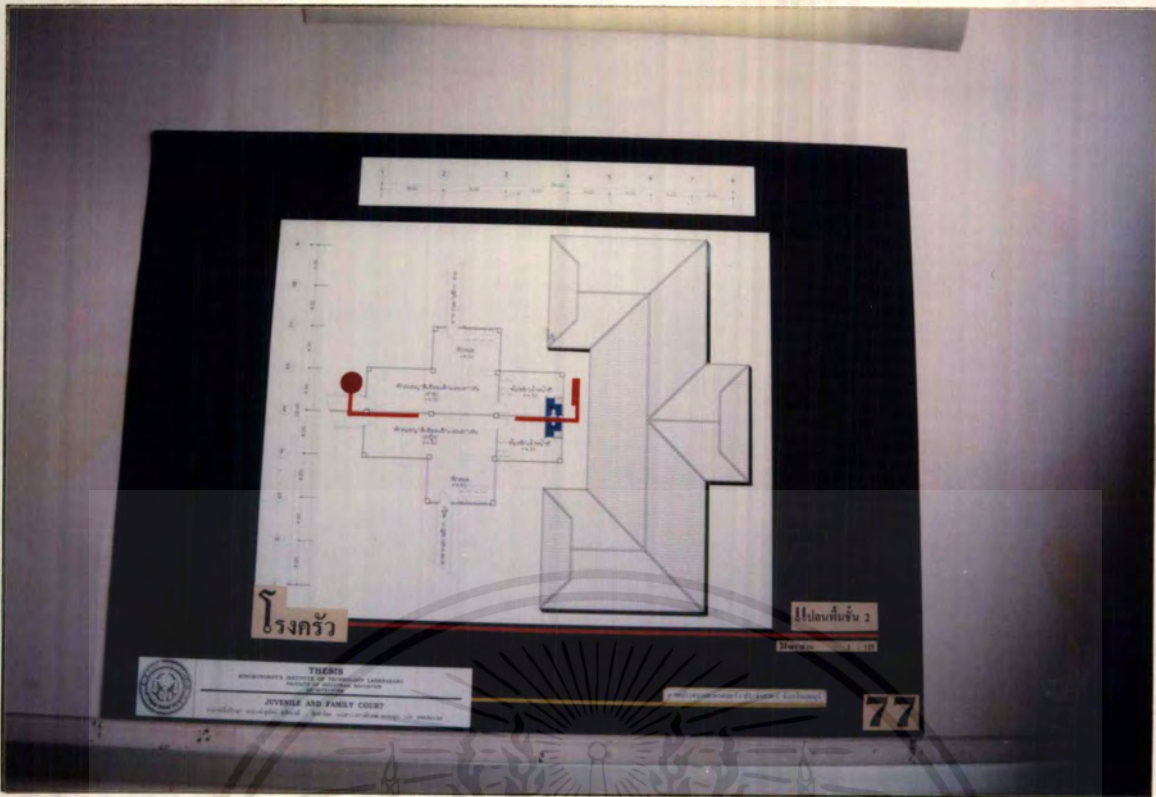

รูปที่ 4.7 5 แสดงรูปตัด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

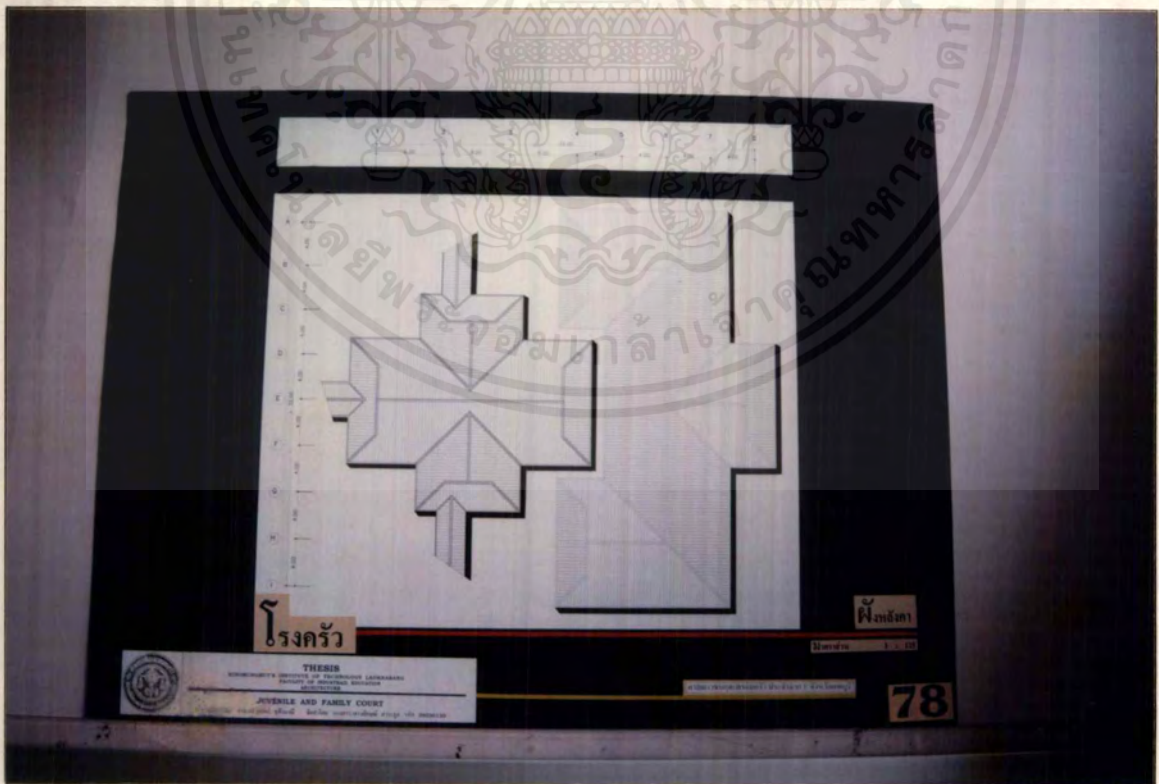

รูปที่ 4.7 6 แสดงแปลนพื้นที่ชั้น 1 อาคารโรงครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

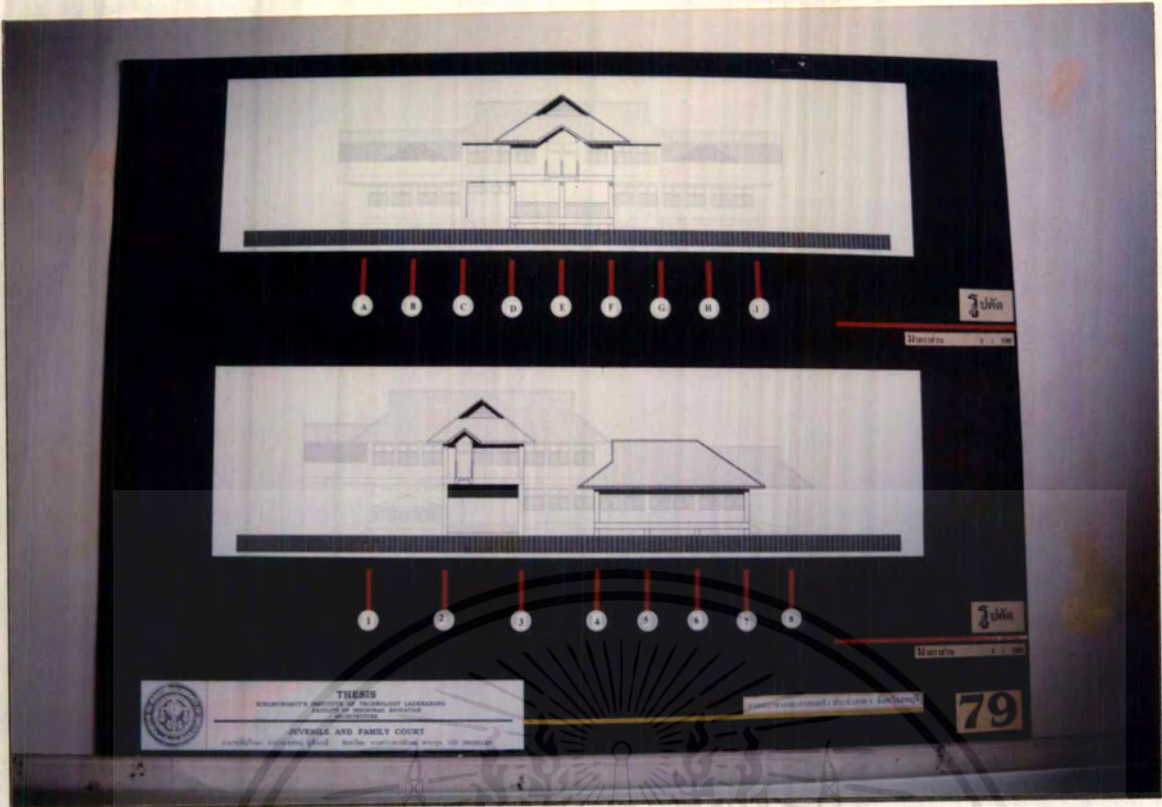

รูปที่ 4.77 แสดงแปลนพื้นชั้น 2, ผังหลังคาอาคารโรงครัว

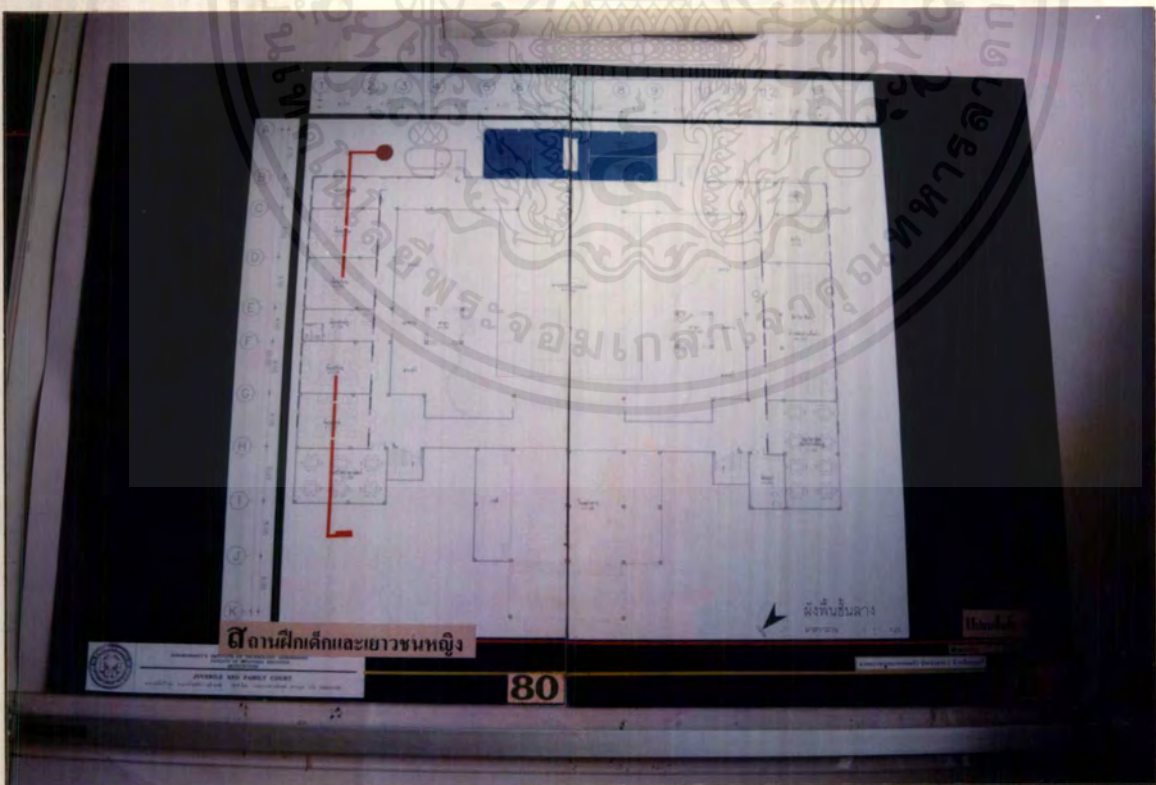

รูปที่ 4.78 แสดงผังหลังคา อาคารโรงครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

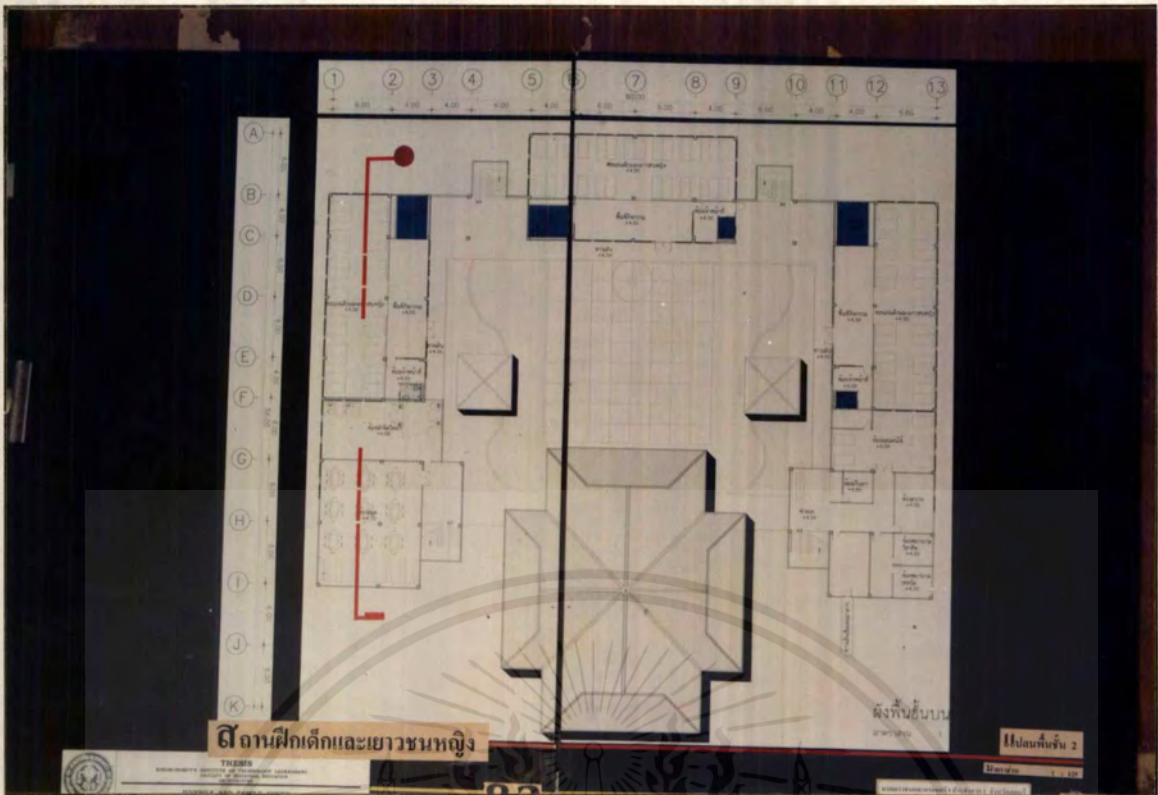

รูปที่ 4.7 9 แสดงรูปด้าน, รูปตัดอาคารโรงครัว

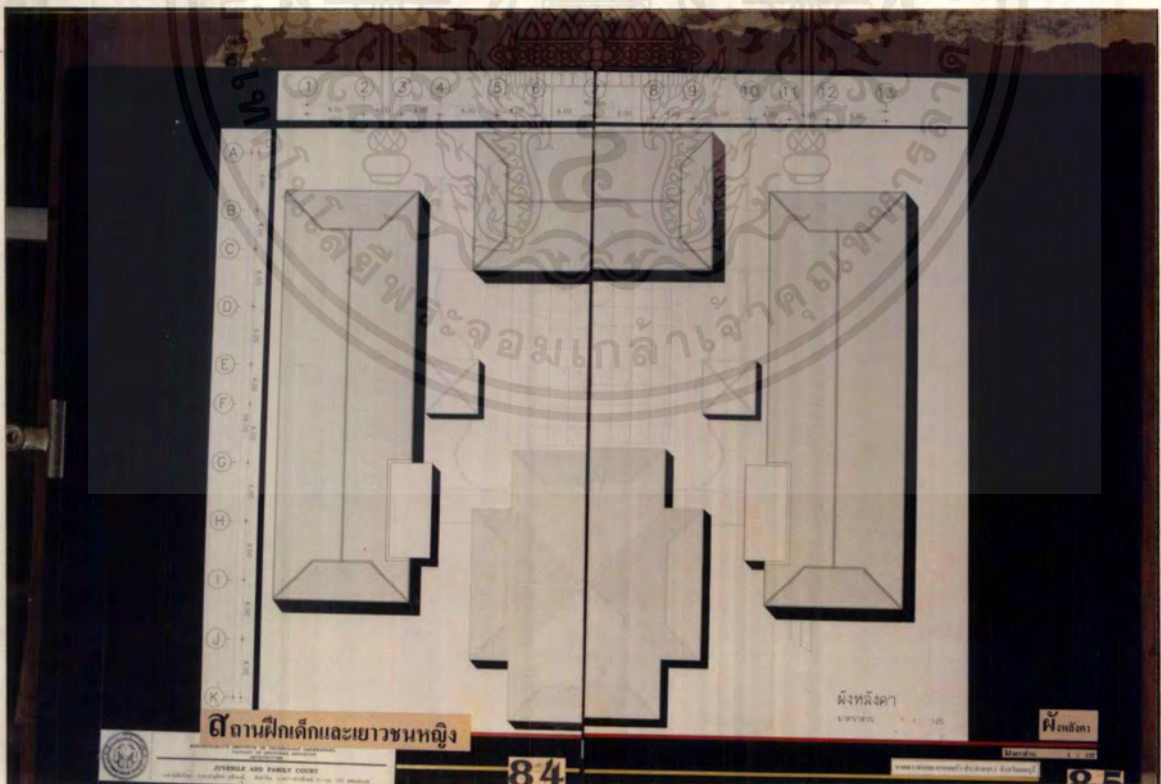

รูปที่ 4.8 0 แสดงแปลนพื้นที่ 1 สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

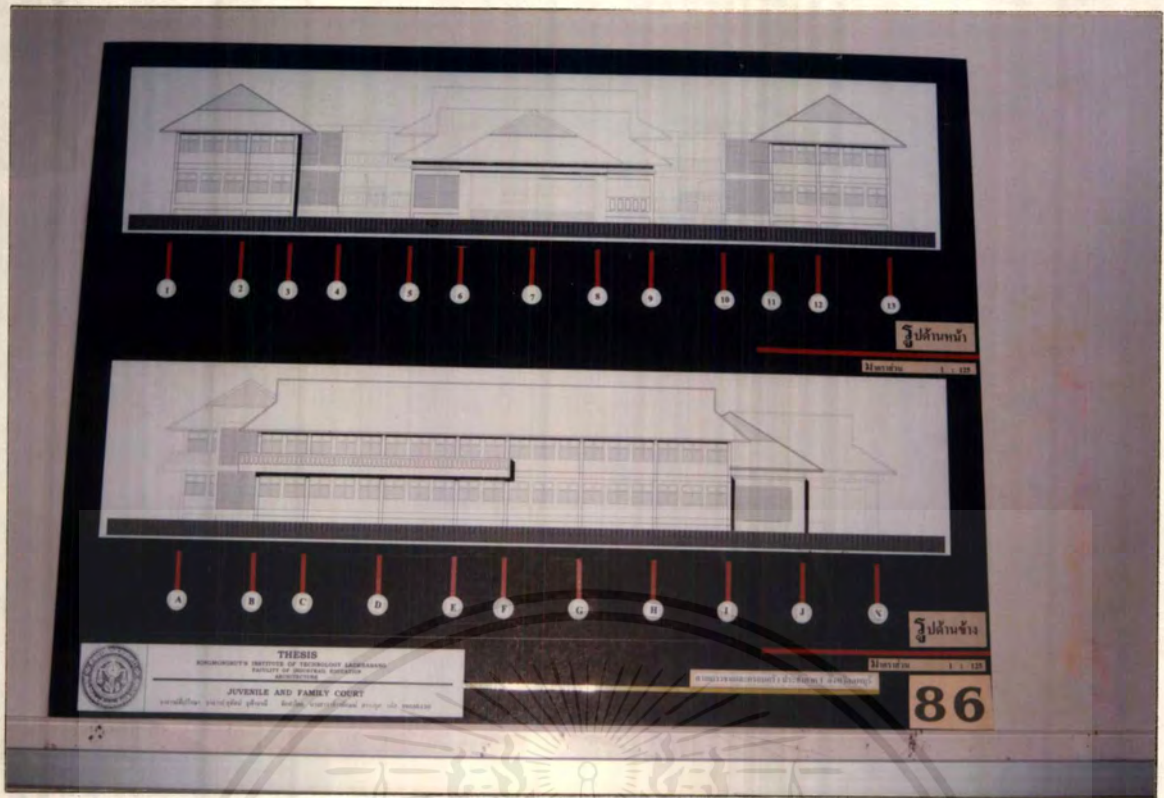

รูปที่ 4.8 1 แสดงแปลนพื้นที่ชั้น 2 สถานฝึกเด็กและเยาวชนหญิง

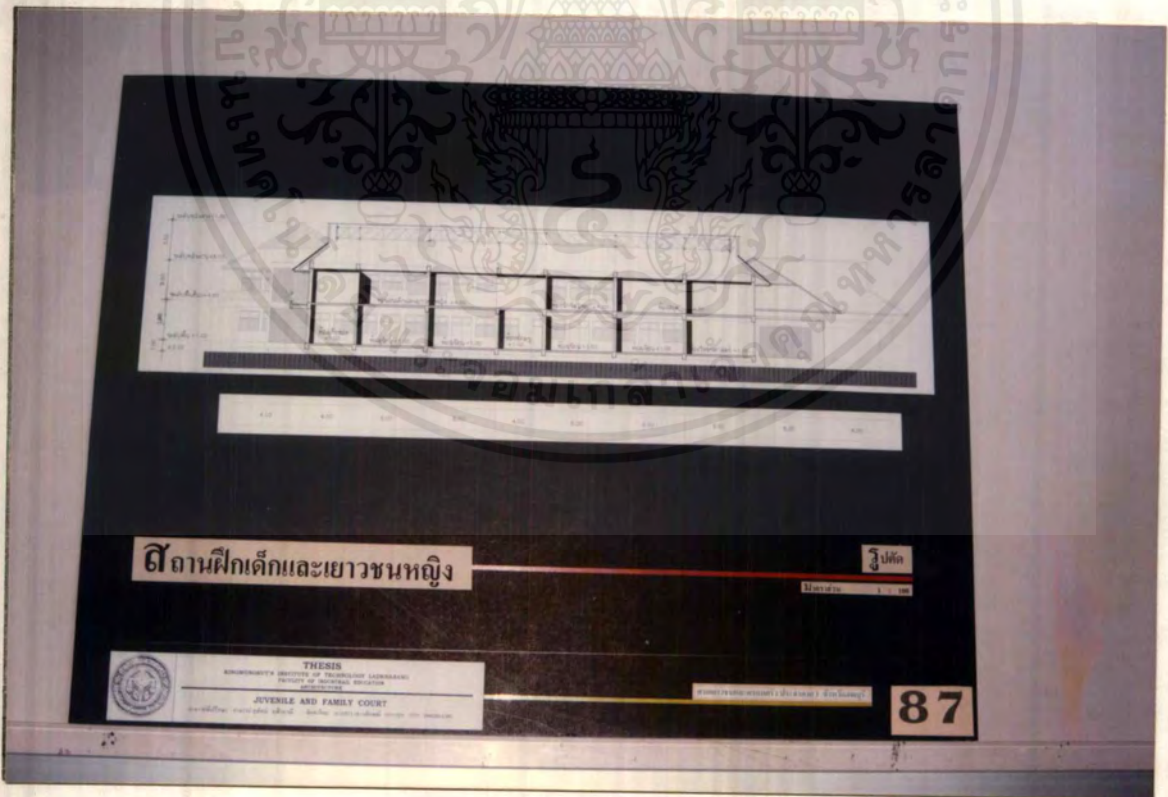

รูปที่ 4.8 2 แสดงผังหลังคา สถานฝึกเด็กและเยาวชนหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

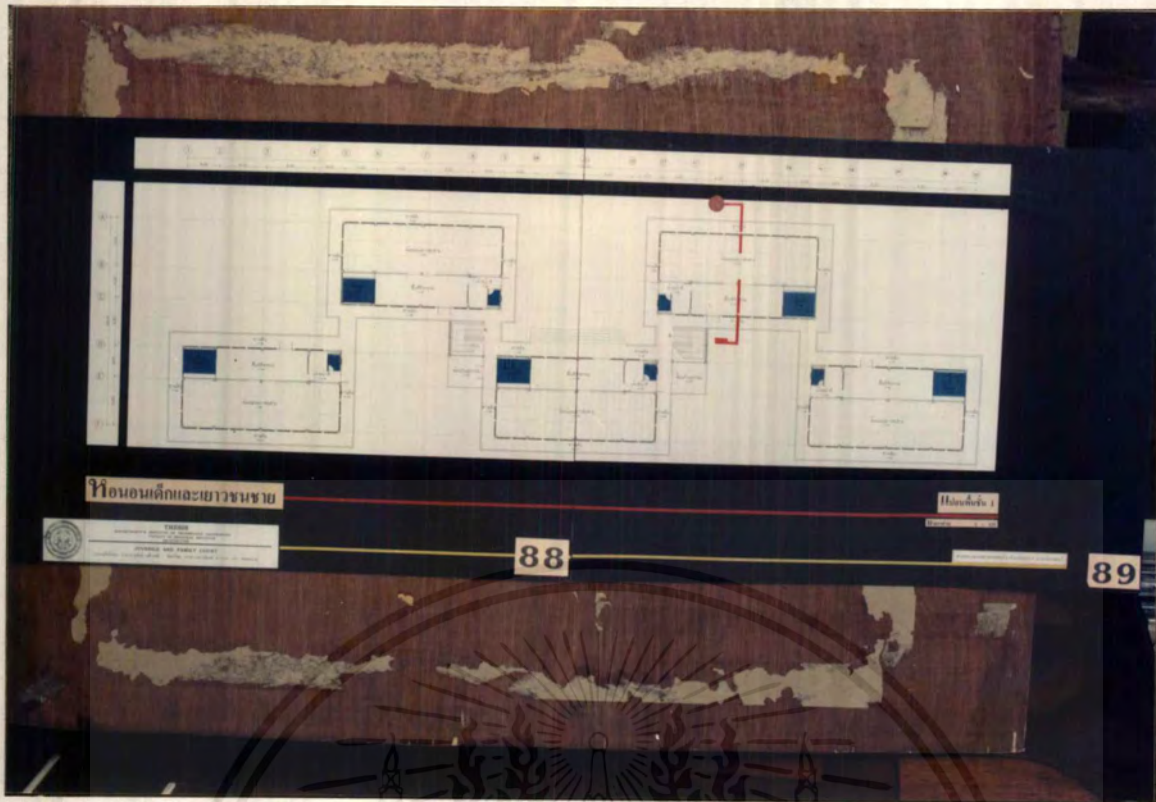

รูปที่ 4.8 3 แสดงรูปด้าน สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง

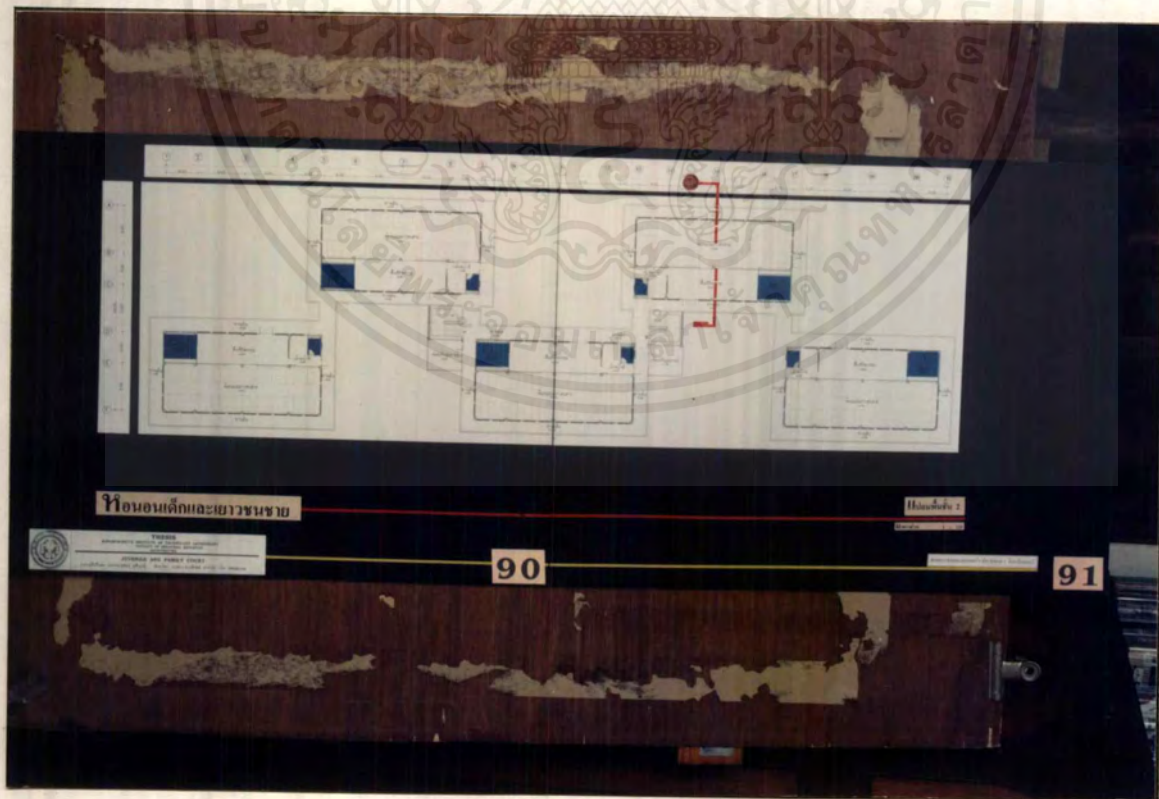

รูปที่ 4.8 4 แสดงรูปตัด สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

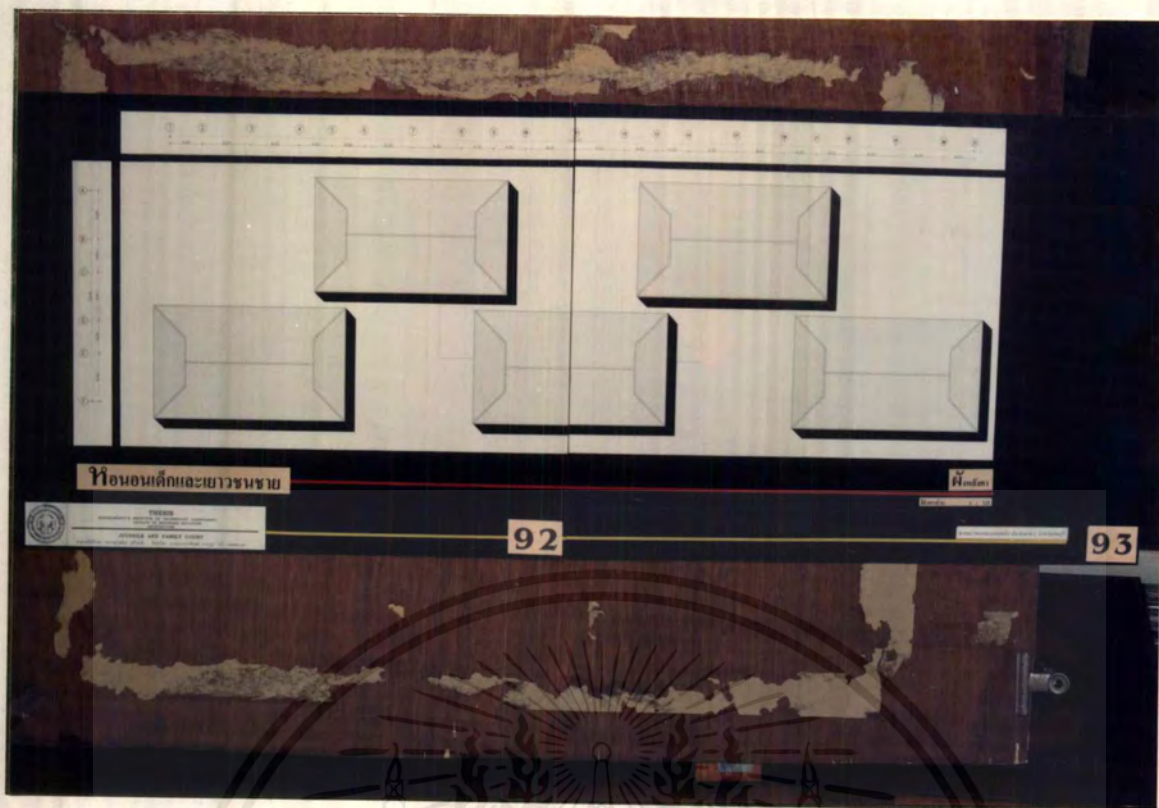

รูปที่ 4.8 5 แสดงแปลนพื้นชั้น 1 หอนอนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

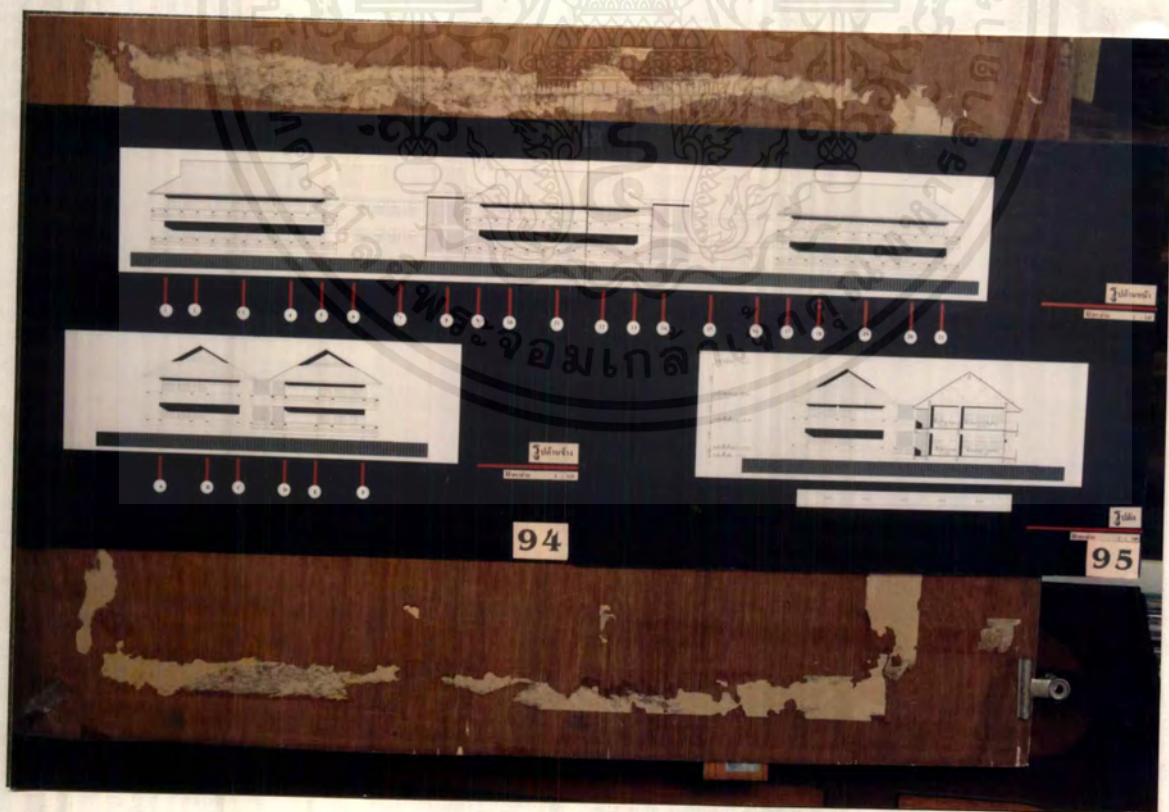

รูปที่ 4.8 6 แสดงแปลนพื้นชั้น 2 สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

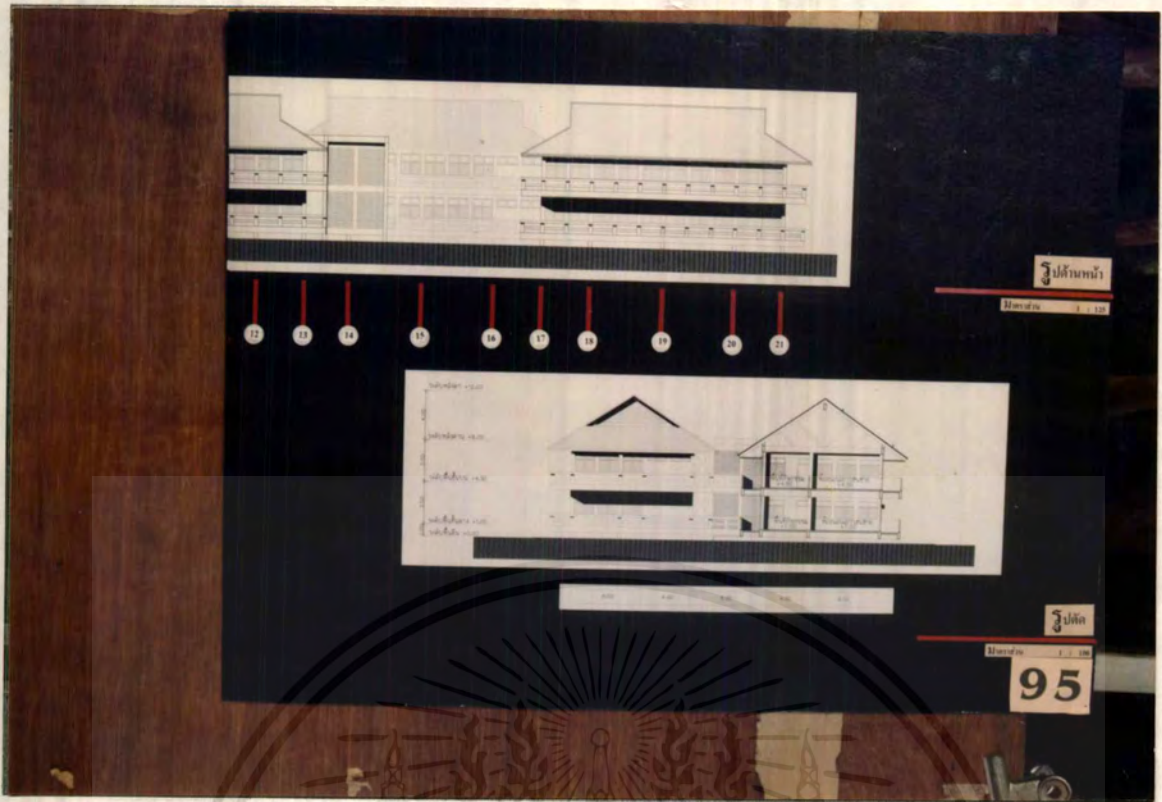

รูปที่ 4.8 7 แสดงผังหลังคา หอนอนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

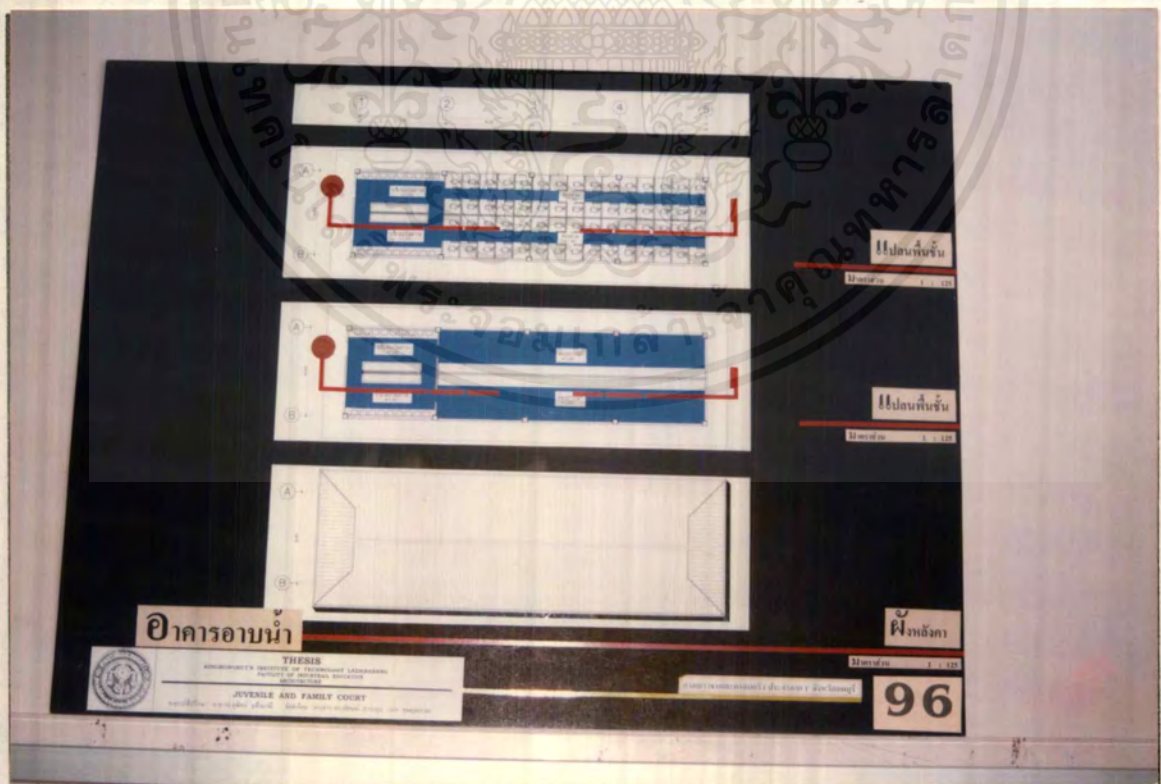

รูปที่ 4.8 8 แสดงรูปด้าน หอนอนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

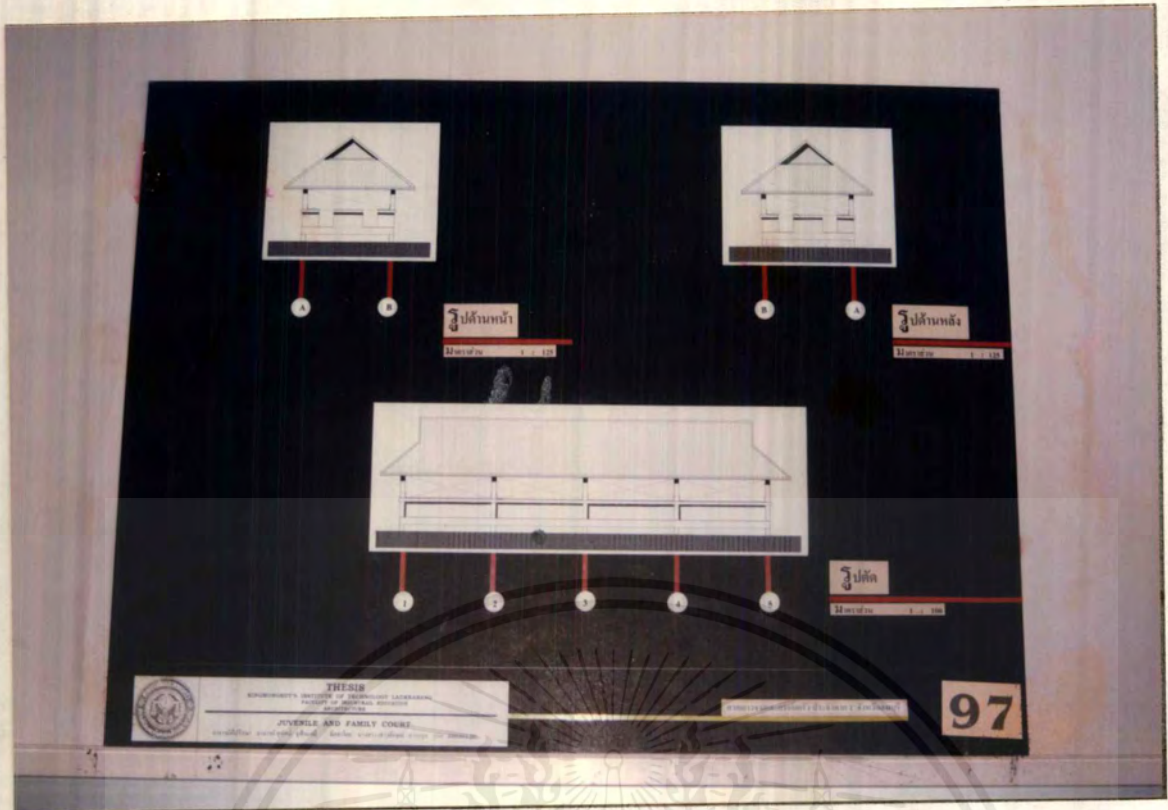

รูปที่ 4,89 แสดงรูปตัด หอนอนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

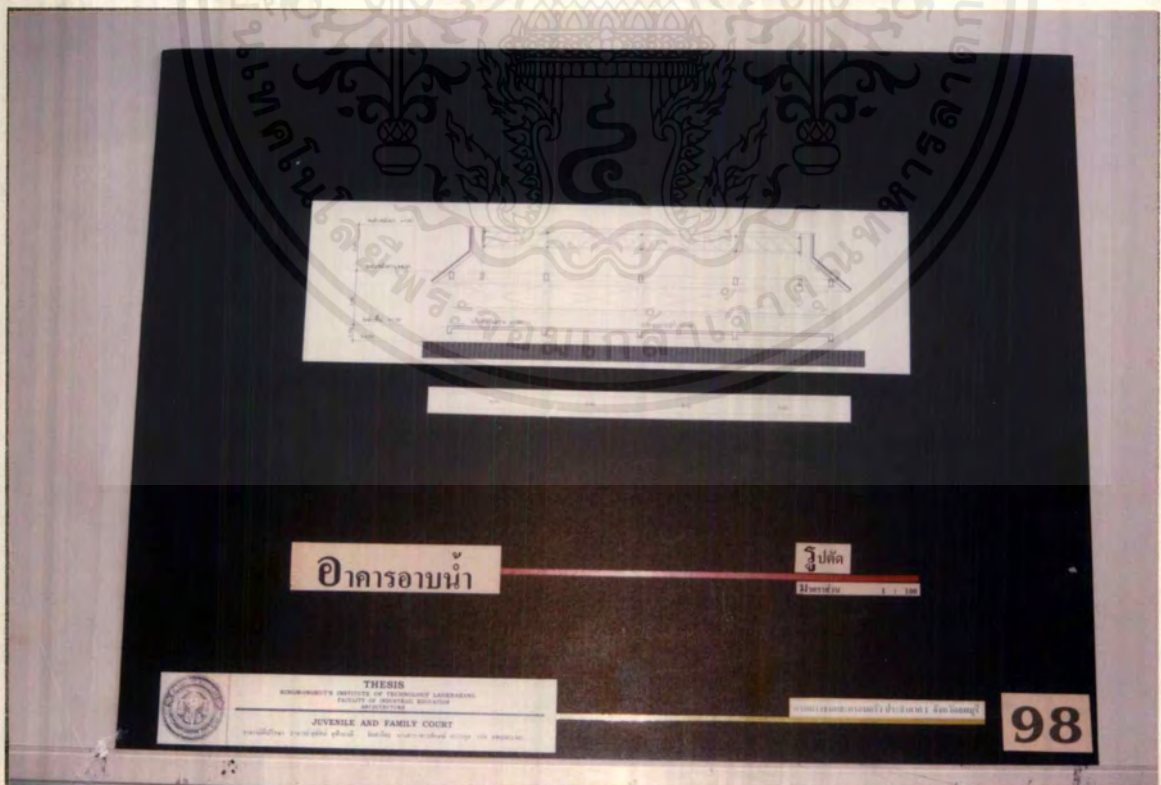

รูปที่ 4,90 แสดงแปลนพื้น, ผังหลังคา อาคารอาบน้ำ - ส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

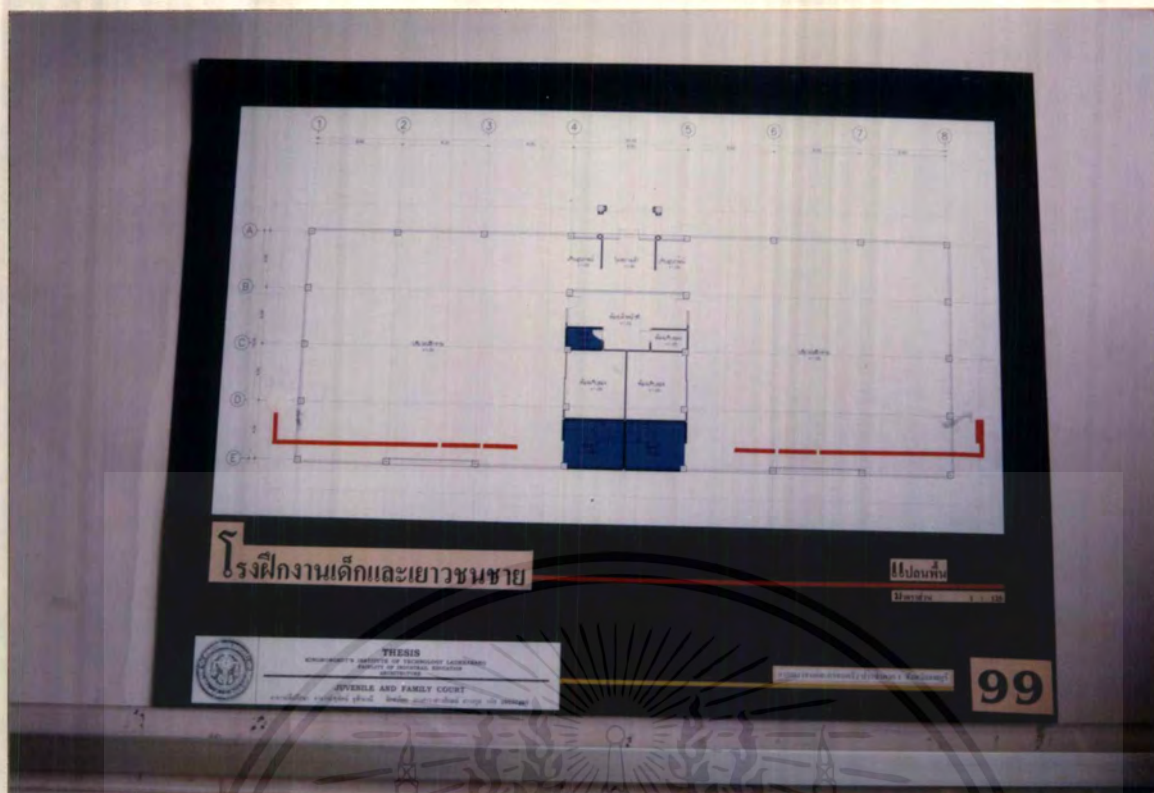

รูปที่ 4.9 1 แสดงรูปด้าน อาคารอาบน้ํา - ส่วน

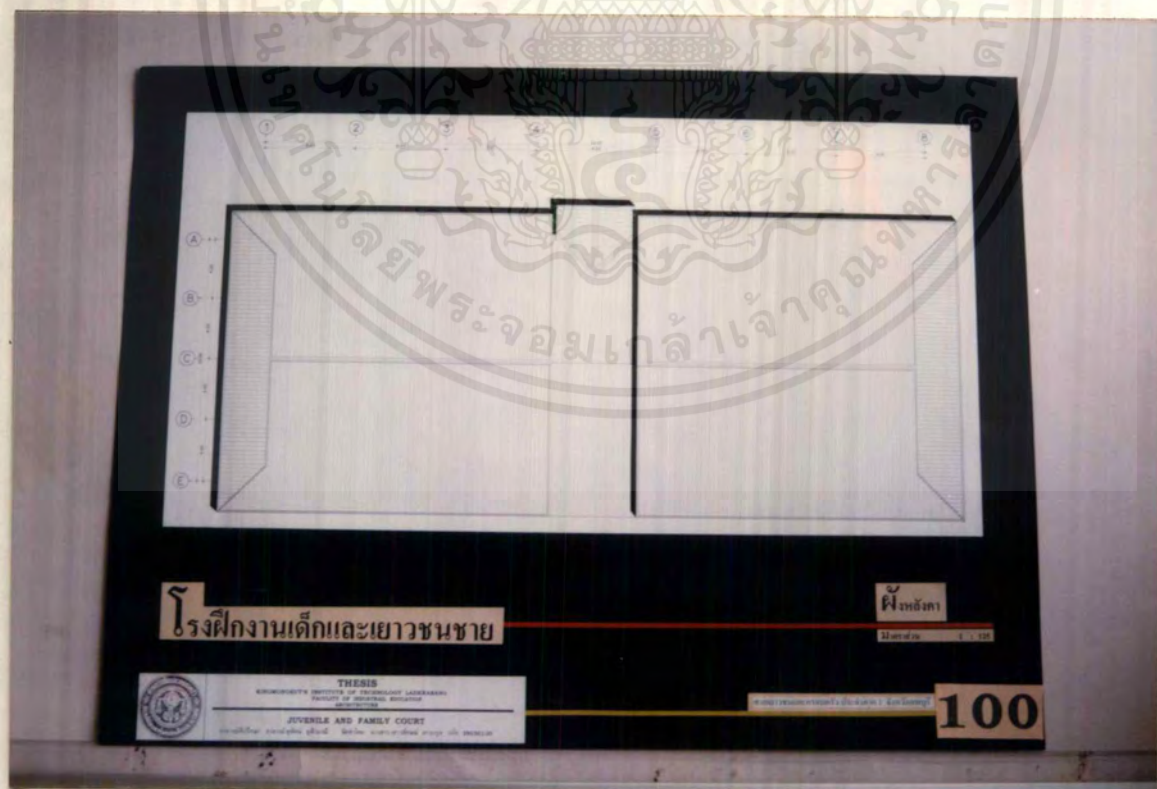

รูปที่ 4.9 2 แสดงรูปตัด อาคารอาบน้ํา - ส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

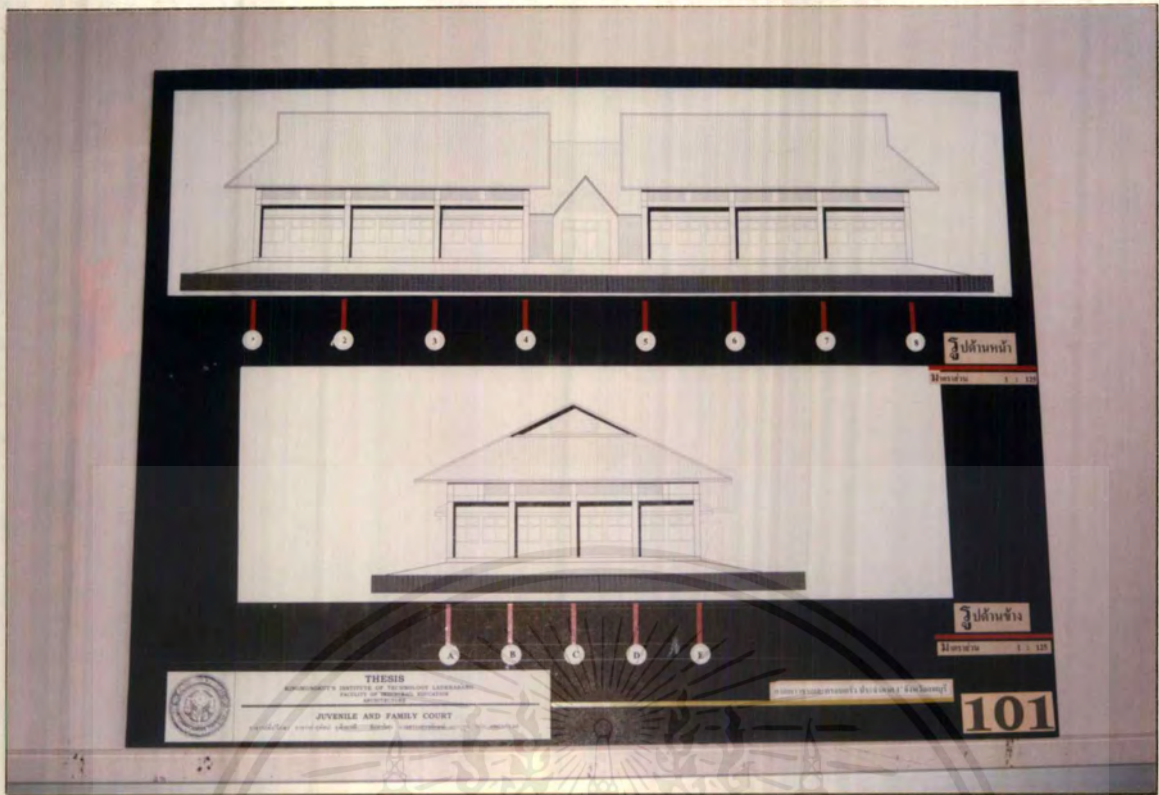

รูปที่ 4.9 3 แสดงแปลนพื้นที่ โรงฝึกงานเด็กและเยาวชนชาย

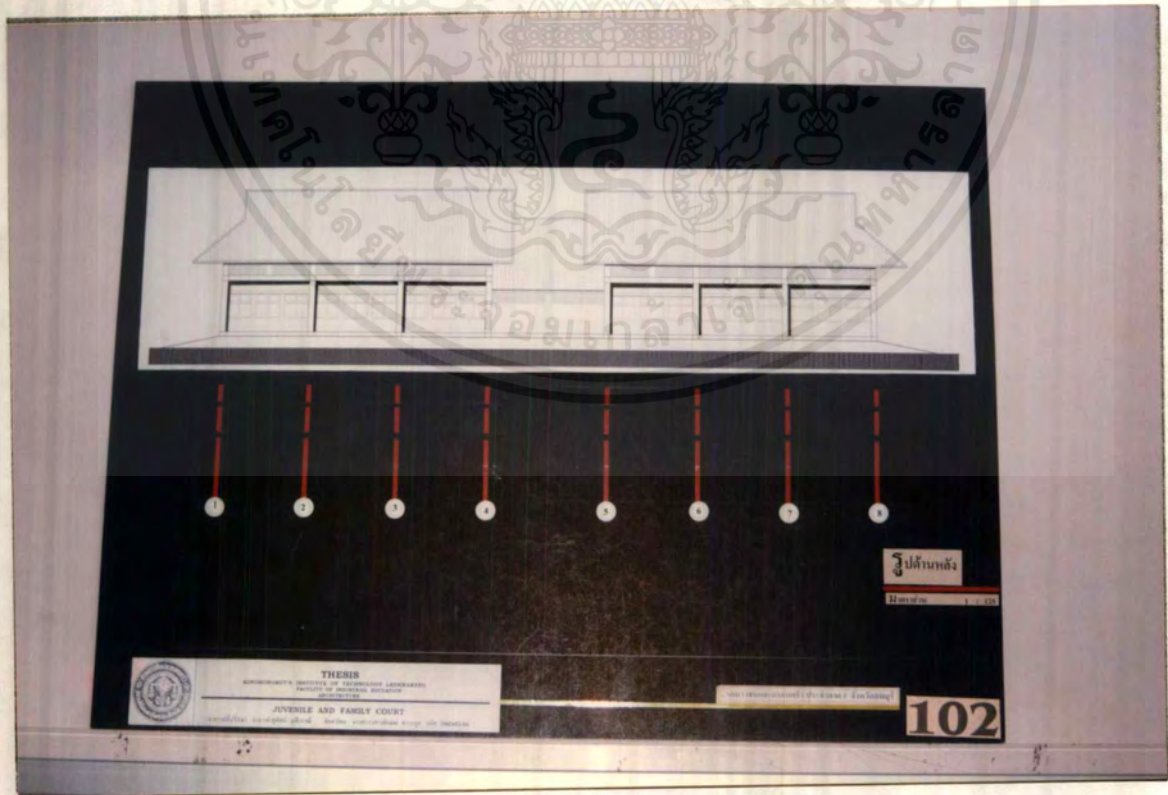

รูปที่ 4.9 4 แสดงผังหลังคา โรงฝึกงานเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

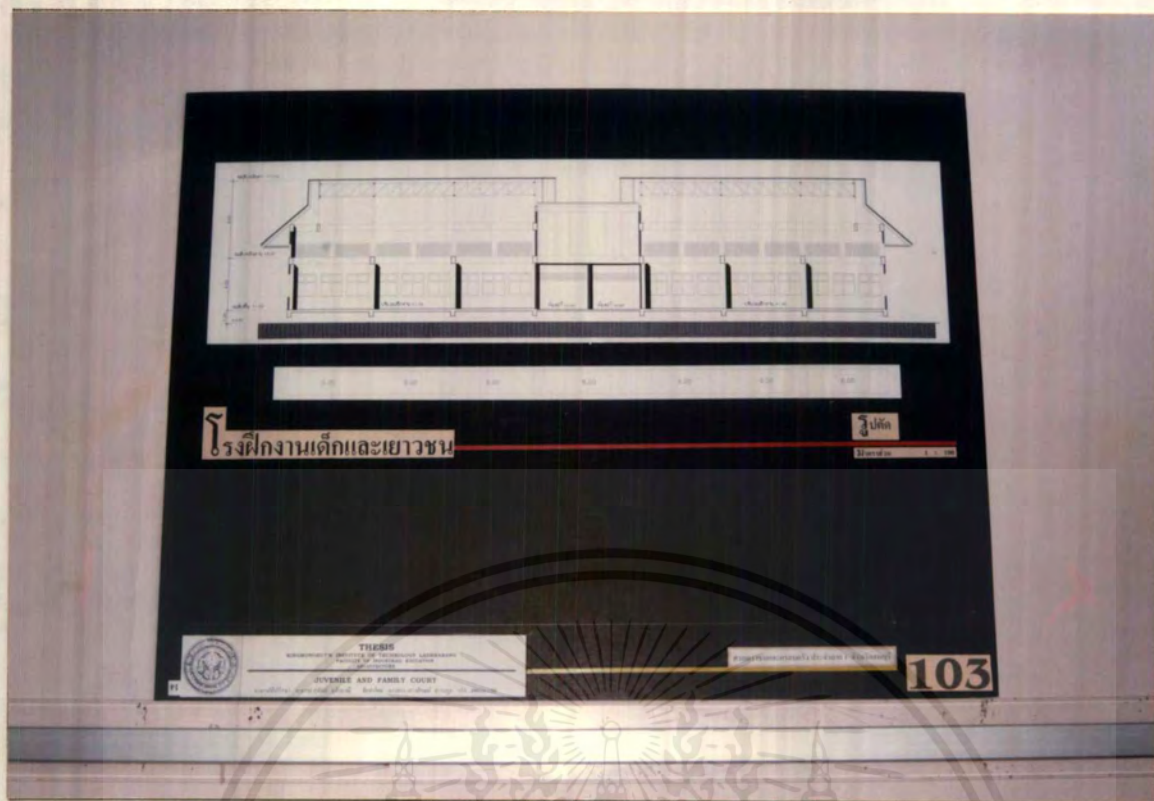

รูปที่ 4.9 5 แสดงรูปด้านหน้า, ด้านข้าง โรงฝึกงานเด็กและเยาวชนชาย

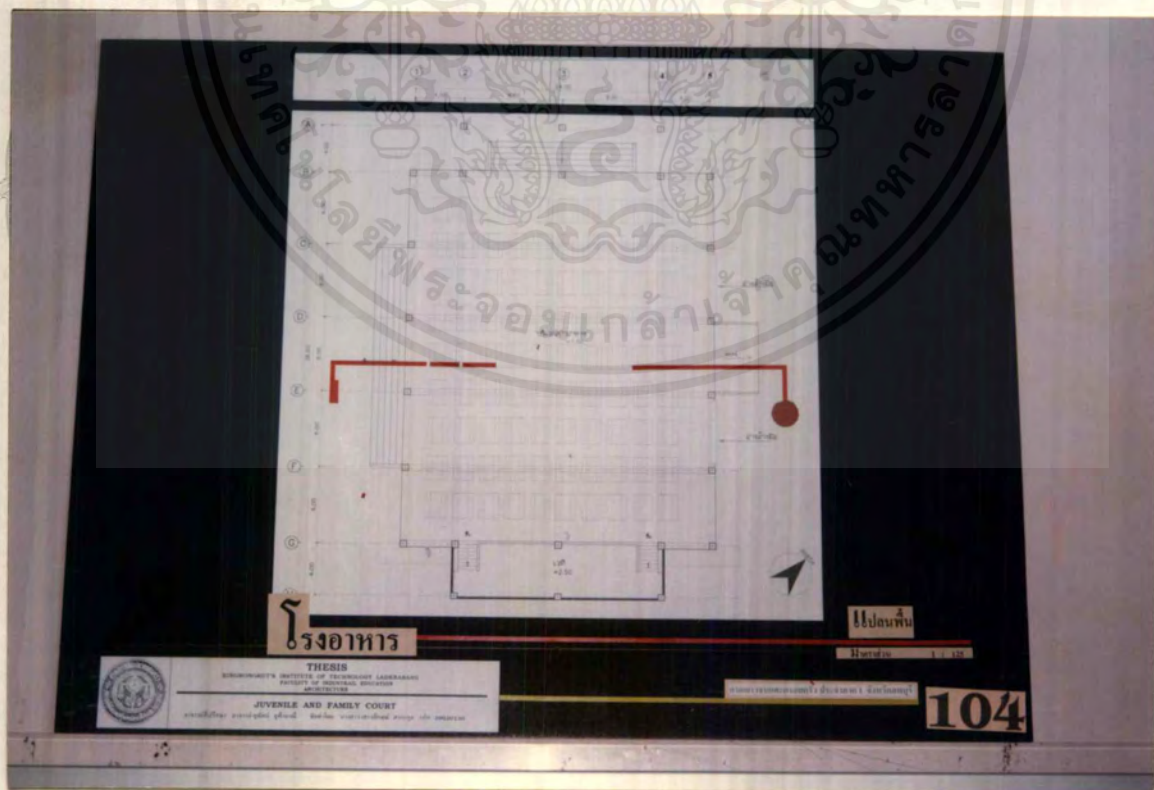

รูปที่ 4.9 6 แสดงรูปด้านหลัง โรงฝึกงานเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

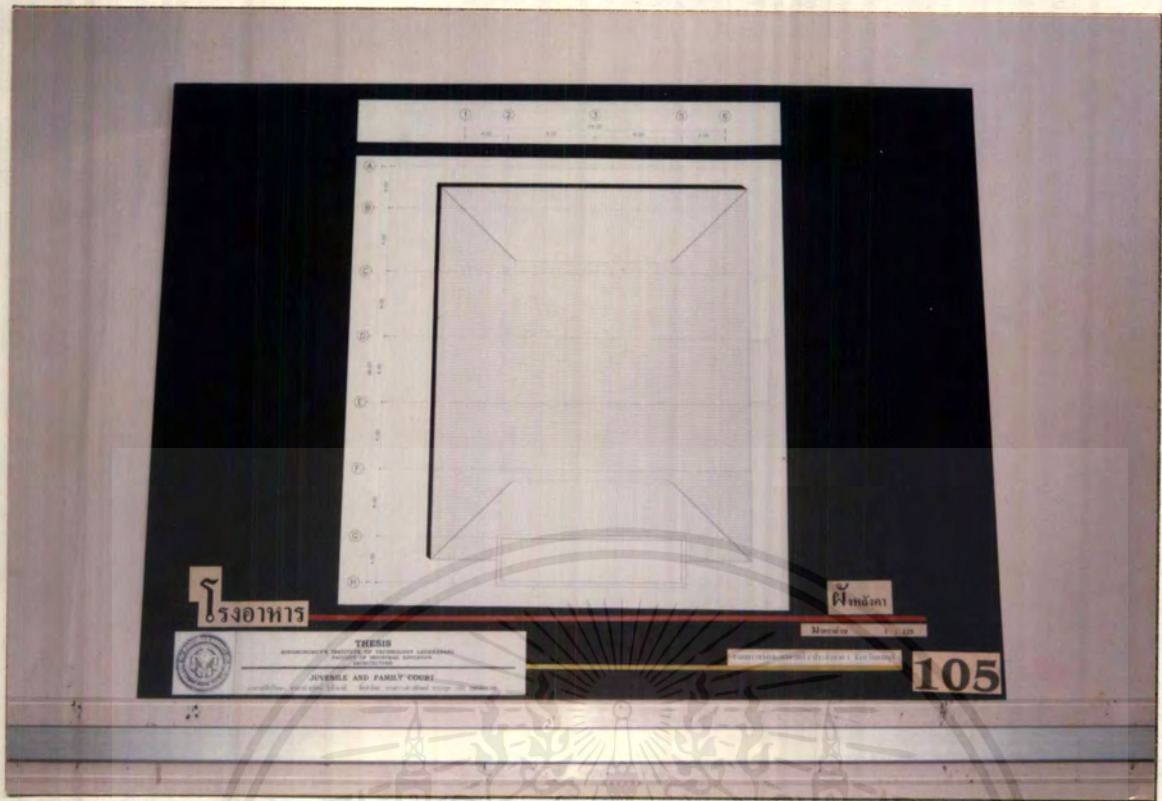

รูปที่ 4.9 7 แสดงรูปตัด โรงฝึกงานเด็กและเยาวชนชาย

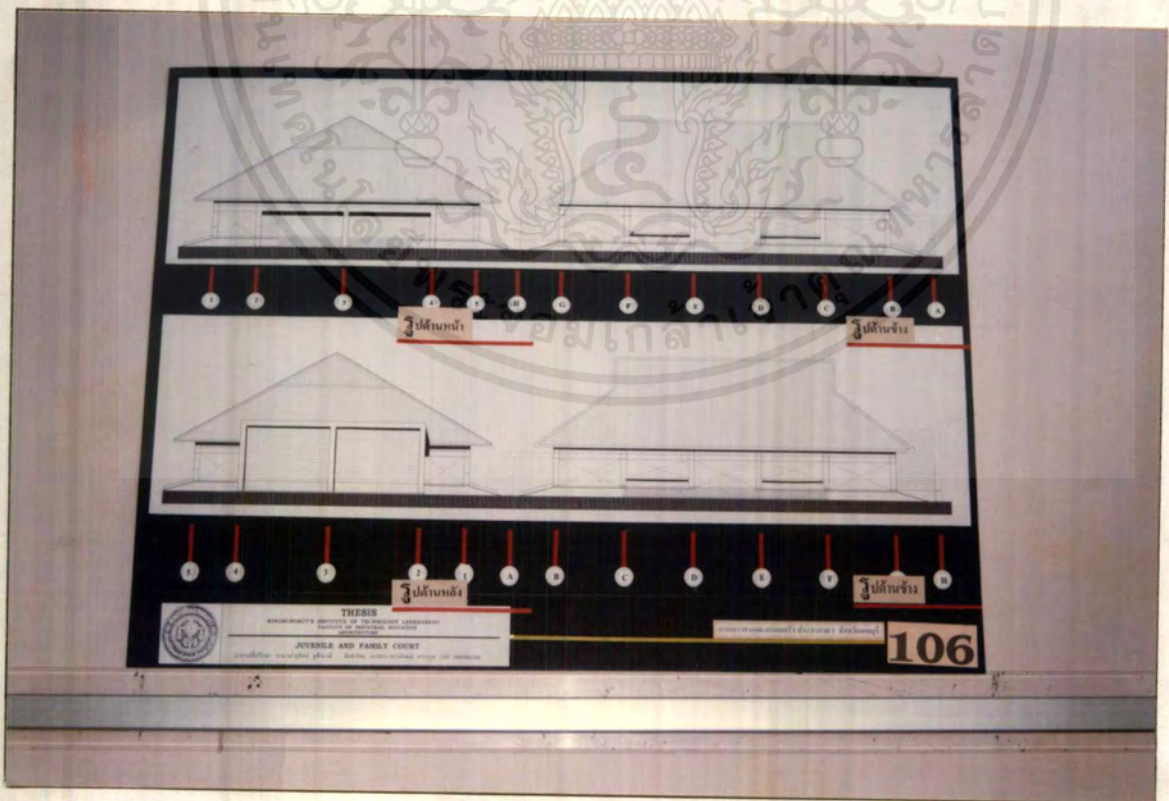

รูปที่ 4.9 8 แสดงแปลนพื้น โรงอาหารเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

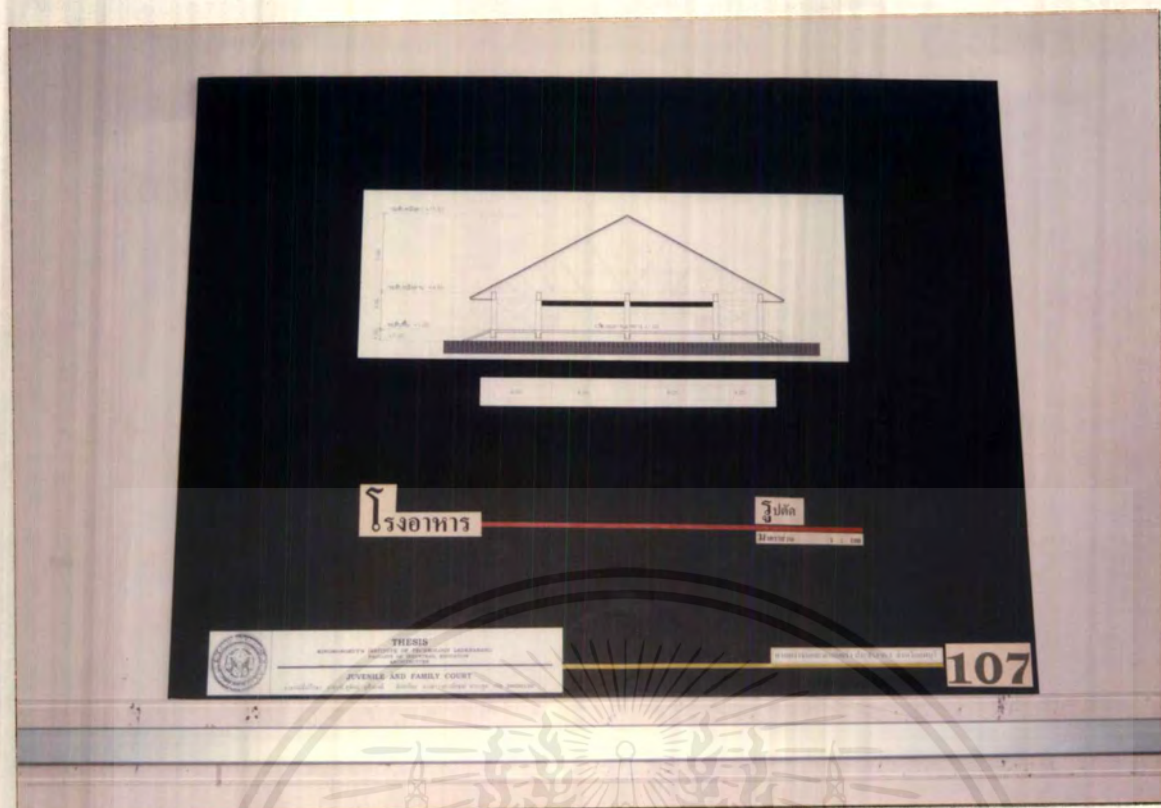

รูปที่ 4.99 แสดงผังหลังคา โรงอาหารเด็กและเยาวชนชาย

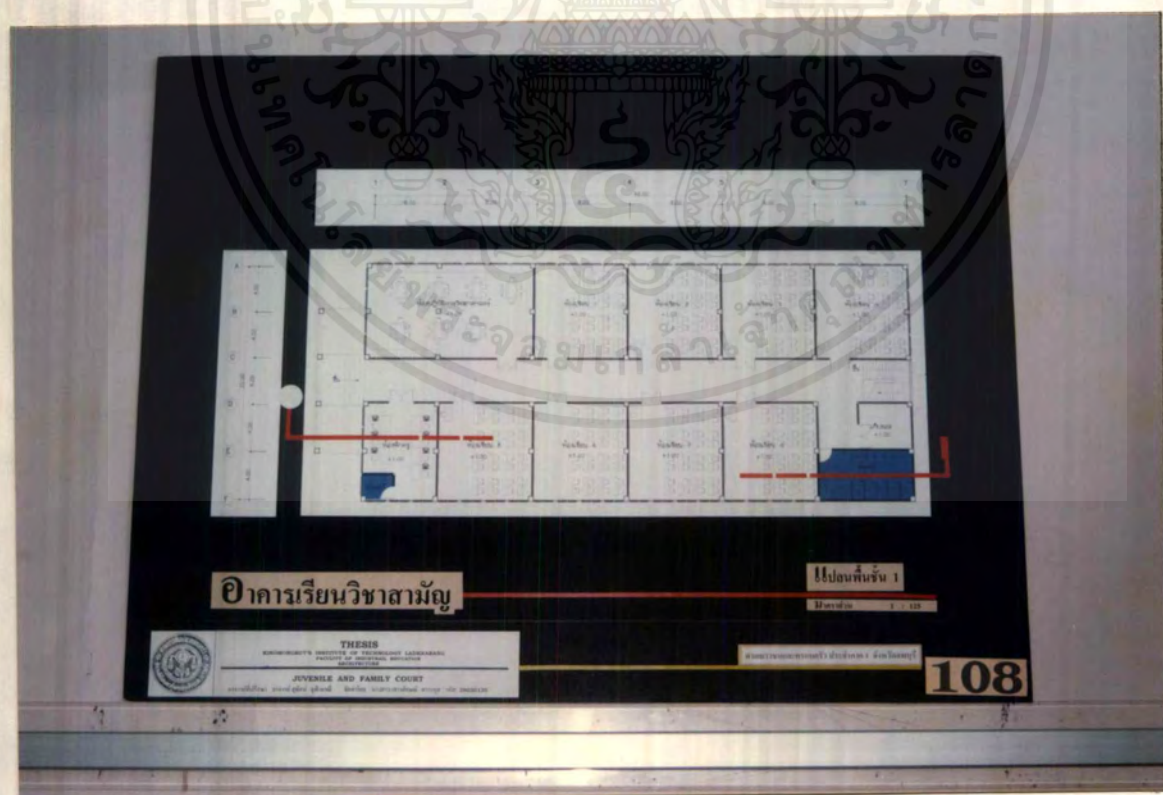

รูปที่ 4.100 แสดงรูปด้าน , ด้านข้าง , ด้านหลัง โรงอาหารเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

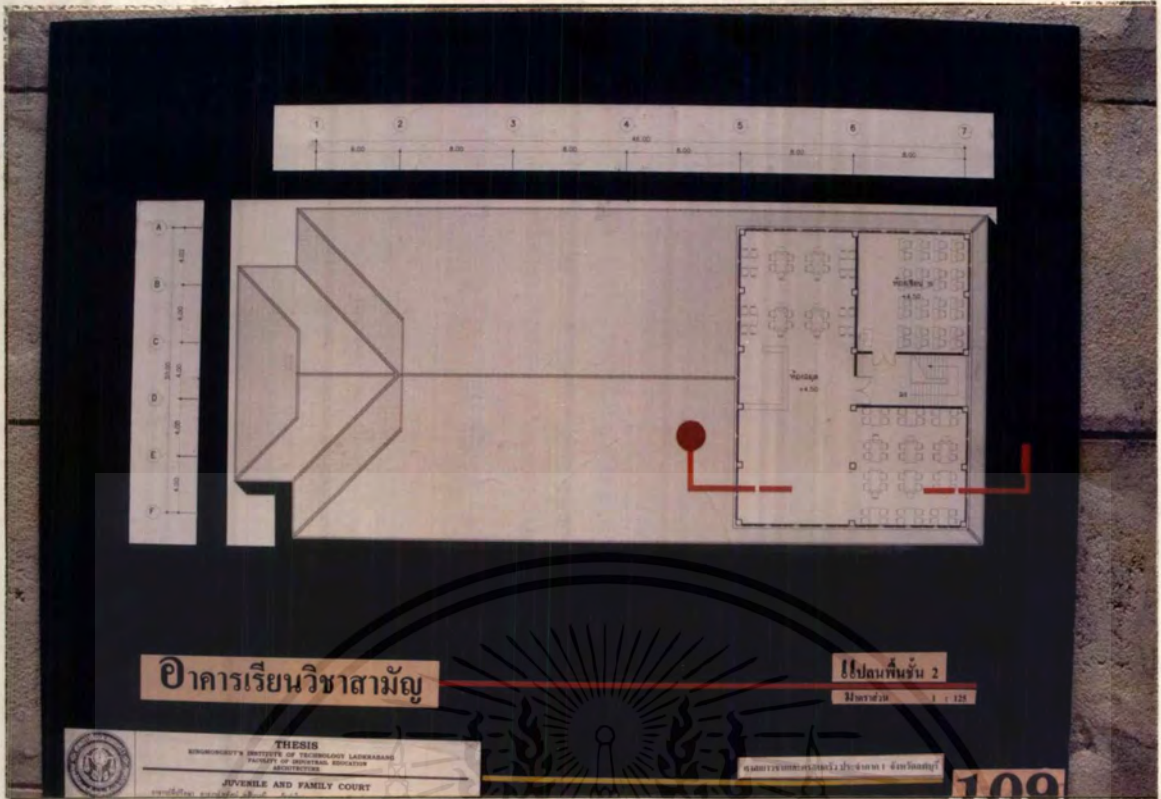

รูปที่ 4.1 0 1 แสดงรูปตัด โรงอาหารเด็กและเยาวชนชาย

รูปที่ 4.1 0 2 แสดงแปลนพื้นชั้น 1 อาคารเรียนวิชาสามัญเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

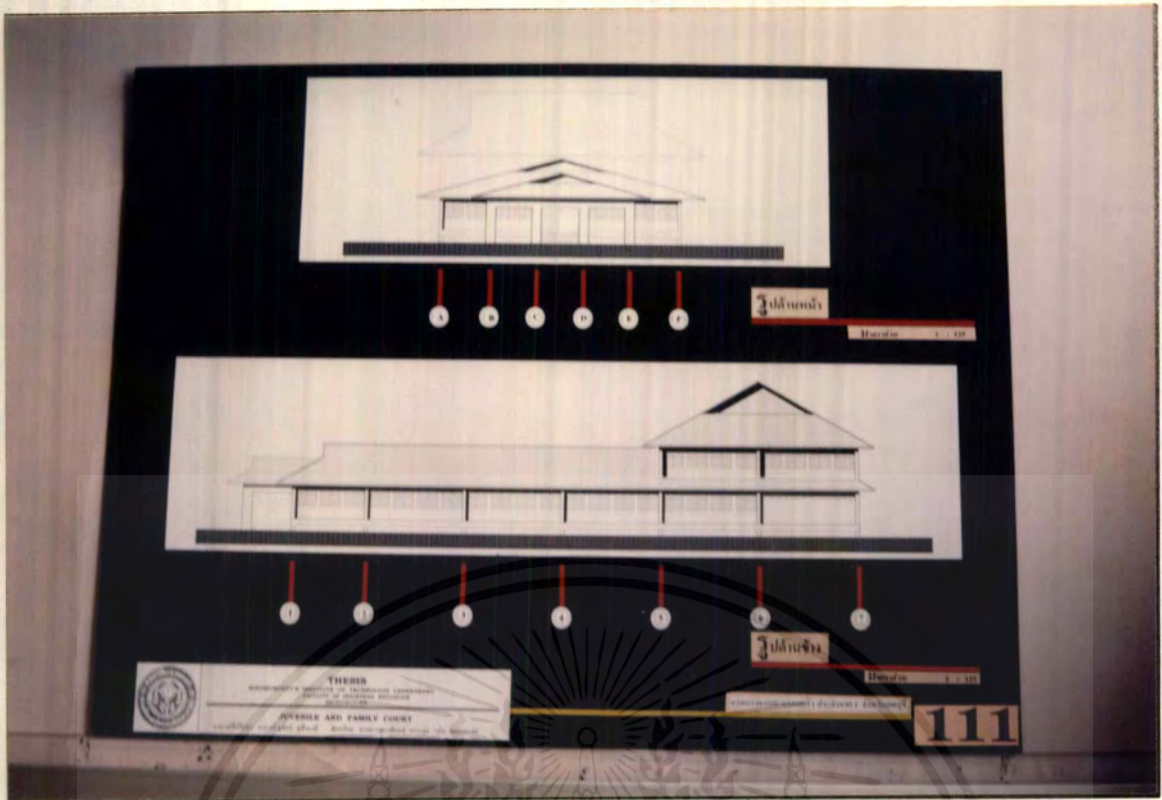

รูปที่ 4.1 0 3 แสดงแปลนพื้นชั้น 2 อาคารเรียนวิชาสามัญเด็กและเยาวชนชาย

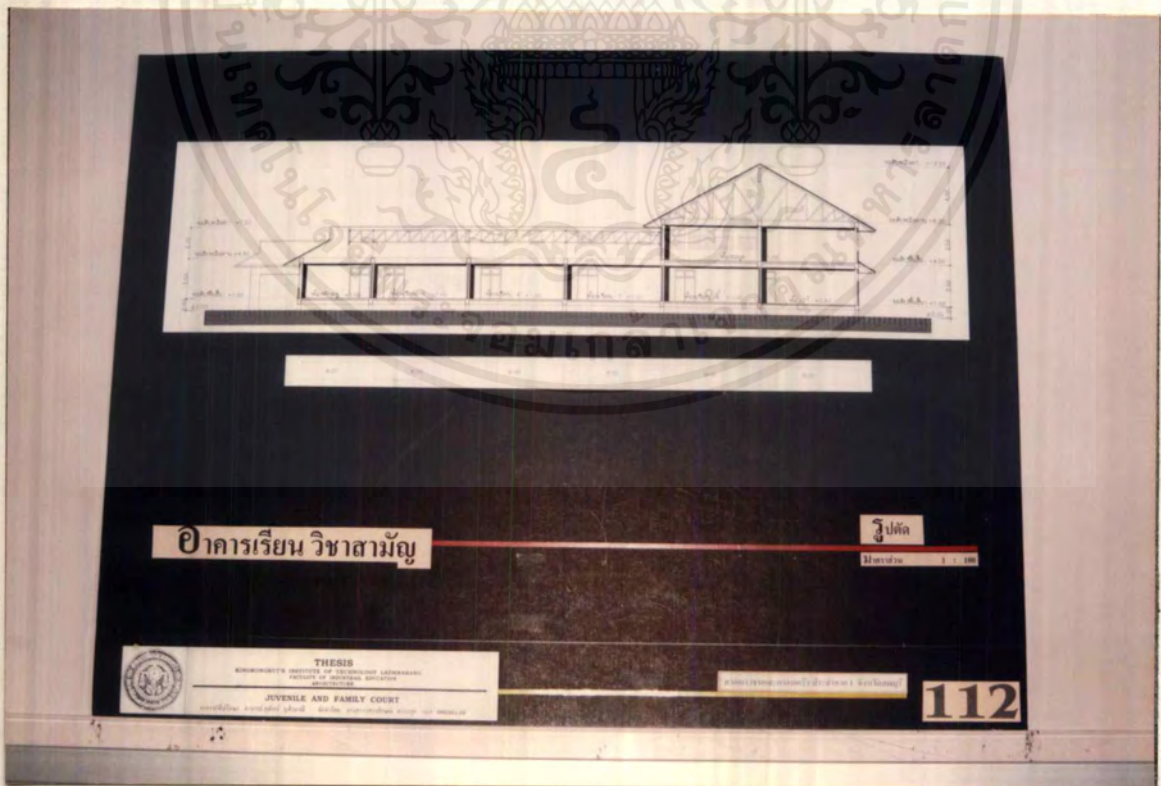

รูปที่ 4.1 0 4 แสดงผังหลัก อาคารเรียนวิชาสามัญเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

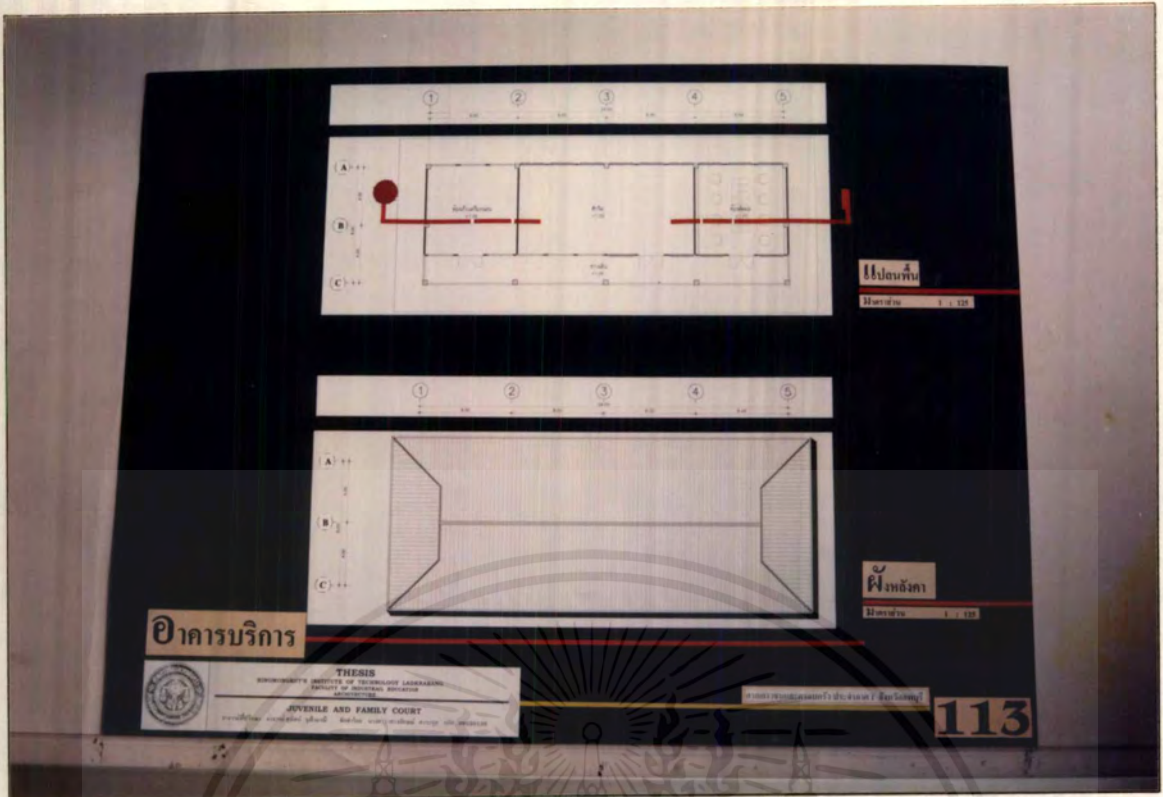

รูปที่ 4.105 แสดงรูปด้านหน้า, ด้านข้าง อาคารเรียนวิชาสามัญเด็กและเยาวชนชาย

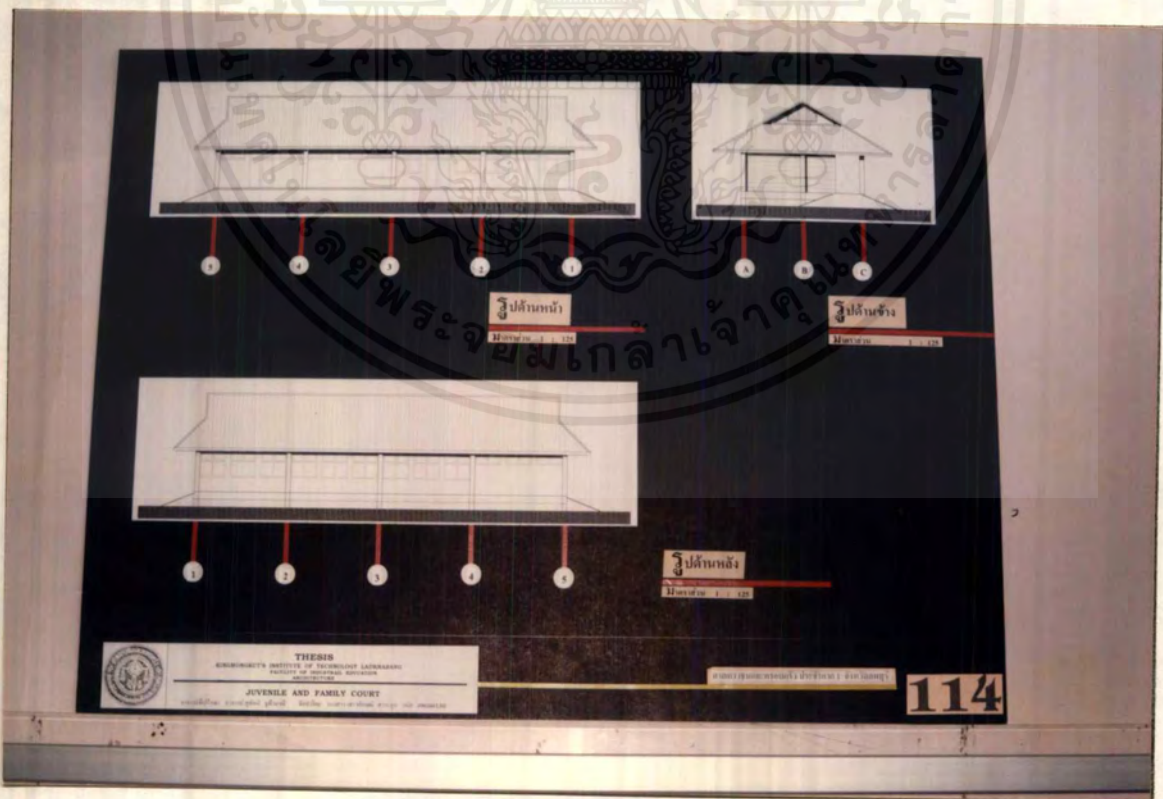

รูปที่ 4.106 แสดงรูปตัด อาคารเรียนวิชาสามัญเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

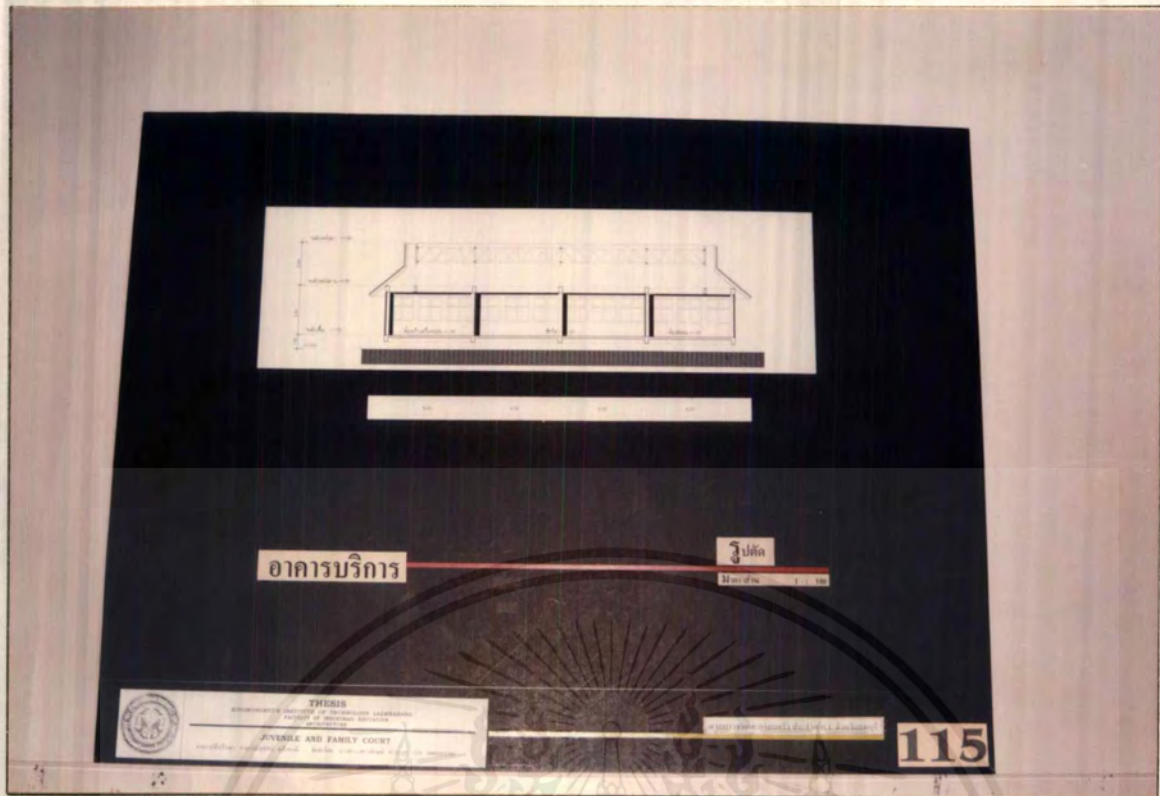

รูปที่ 4.1 0 7 แสดงแปลนพื้น , ผังผนัง อาคารบริการเด็กและเยาวชนชาย

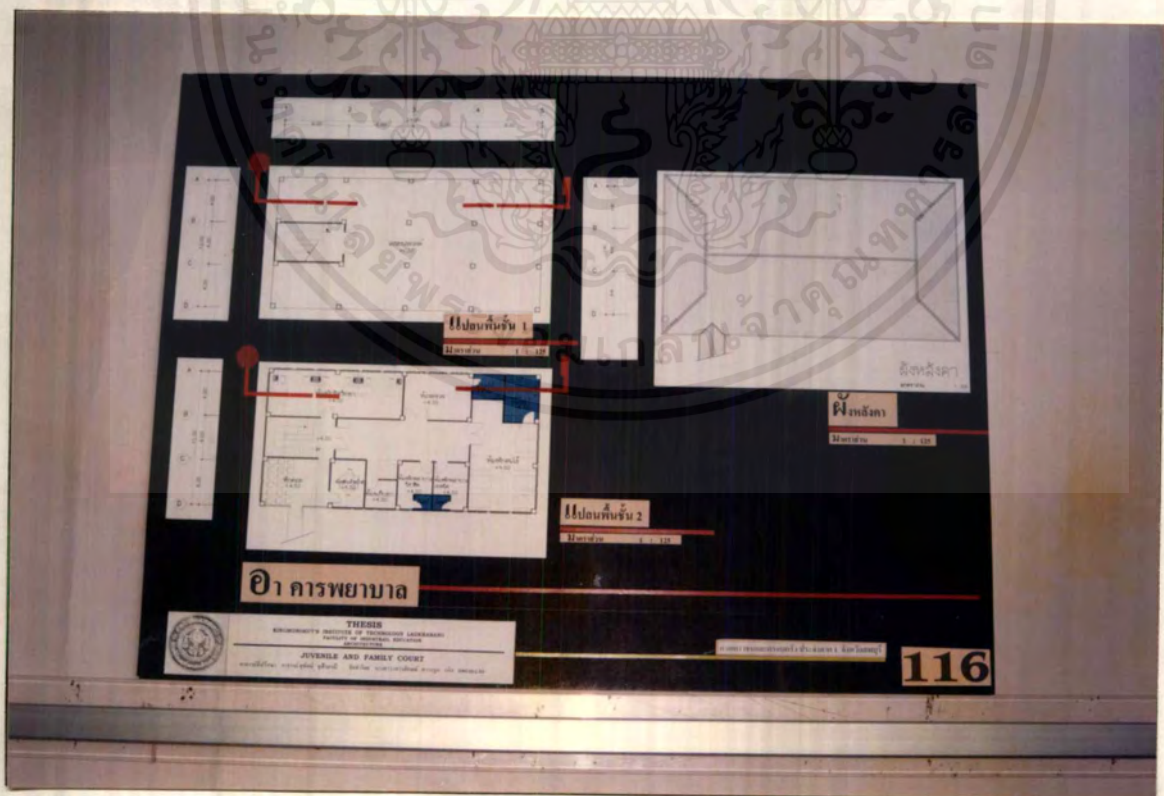

รูปที่ 4.1 0 8 แสดงรูปด้านหน้า , ด้านข้าง อาคารบริการเด็กและเยาวชนชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

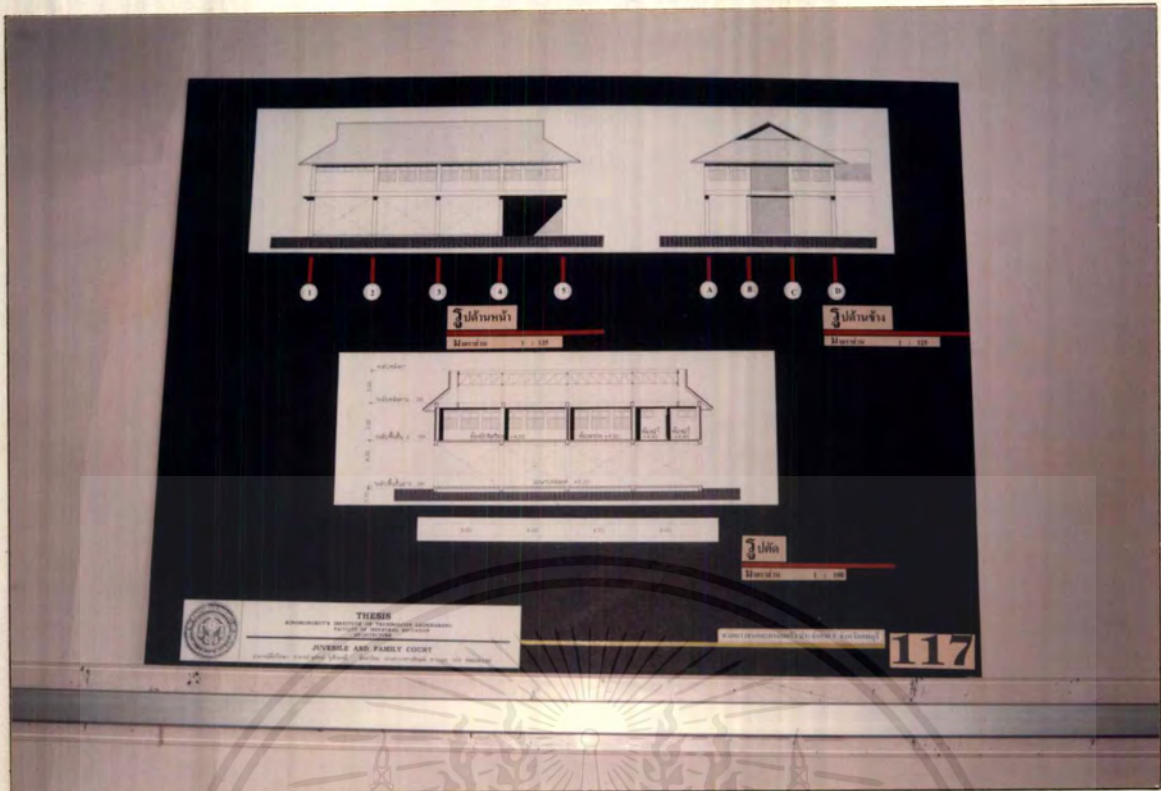

รูปที่ 4.1 0 9 แสดงรูปตัด อาคารบริการเด็กและเยาวชนชาย

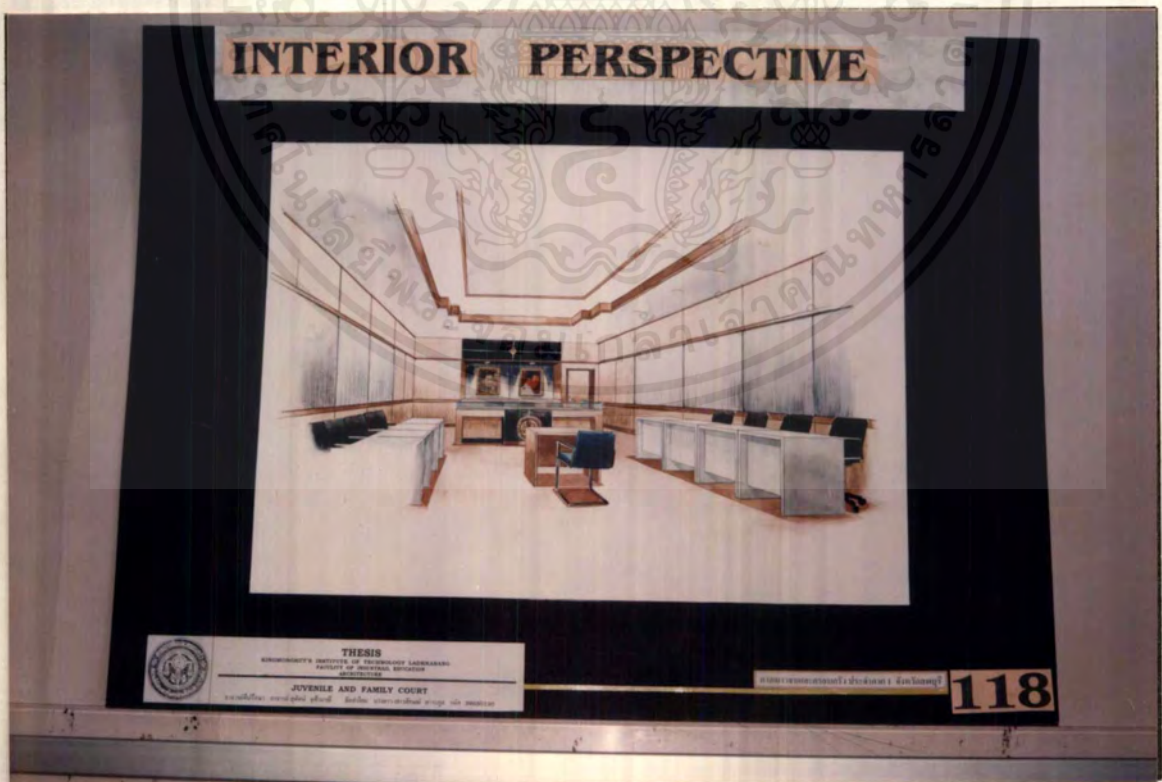

รูปที่ 4.1 1 0 แสดงแปลนพื้นชั้น 1, ชั้น 2, ผังหลังคา อาคารพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

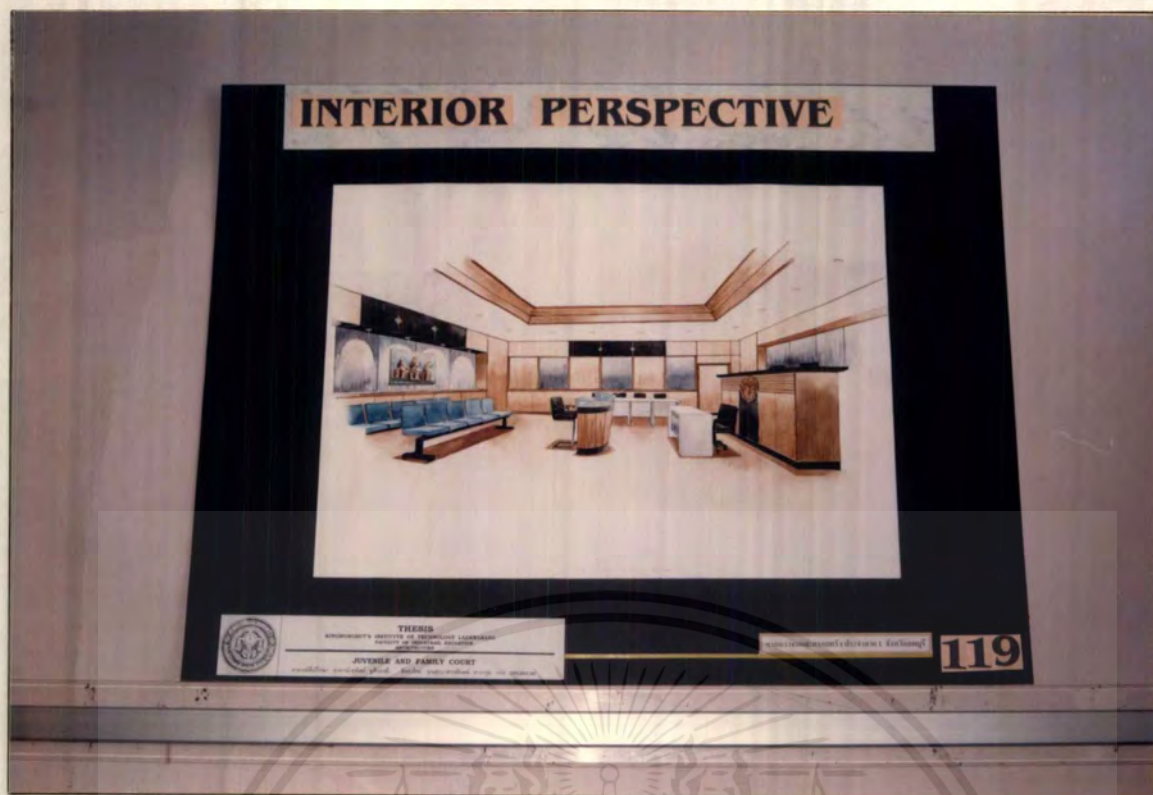

รูปที่ 4.1 1 1 แสดงรูปด้านหน้า, ด้านข้าง, รูปตัด อาคารพยาบาล

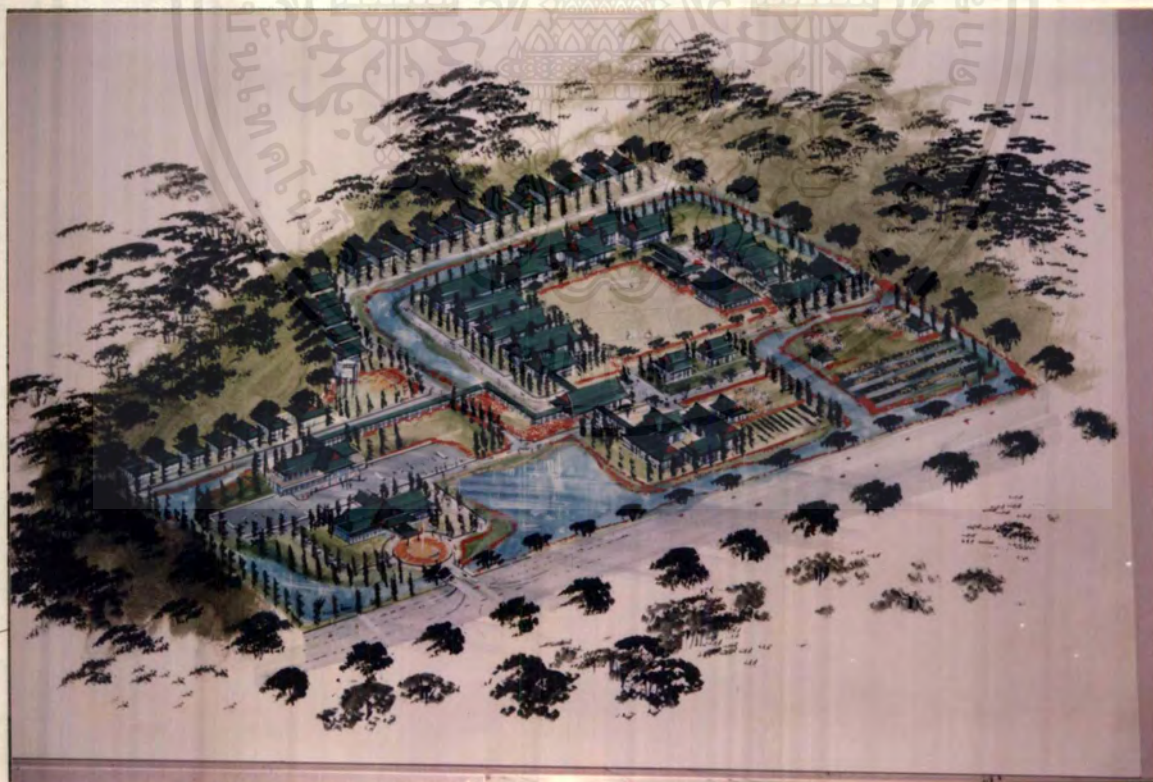

รูปที่ 4.1 1 2 แสดงทัศนียภาพภายในห้องพิจารณาคดีอาญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

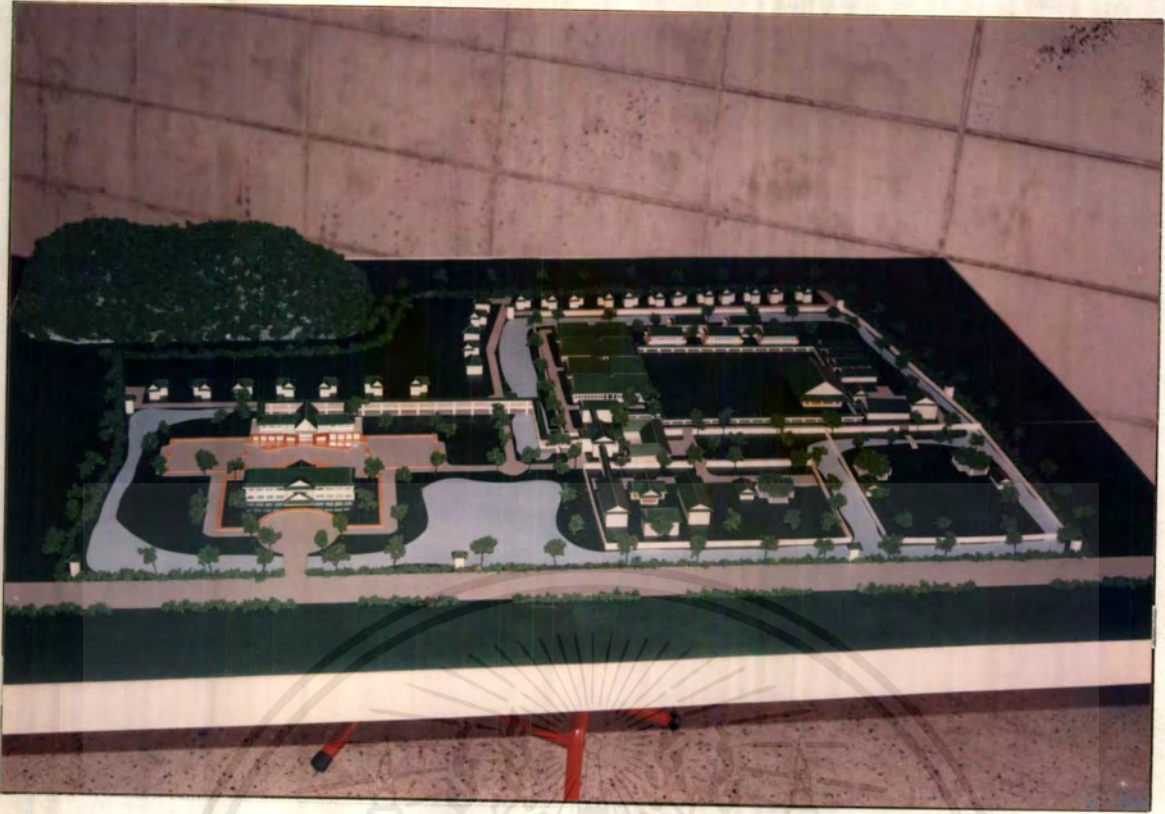

รูปที่ 4.1 1 3 แสดงทัศนียภาพภายในห้องพิจารณาคดีแพ่ง (คดีครอบครัว)

รูปที่ 4.1 1 4 แสดงทัศนียภาพภายนอกโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

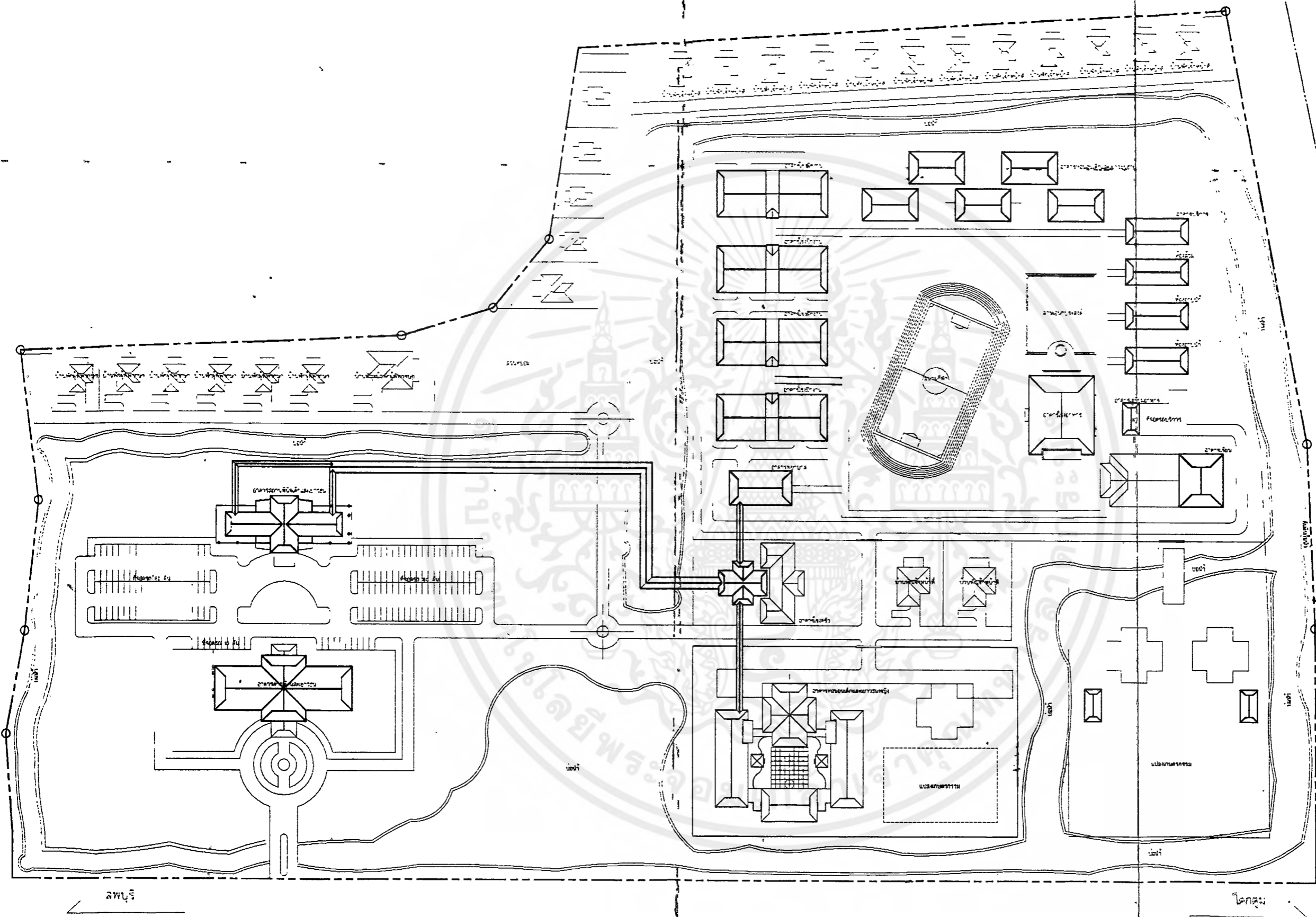

รูปที่ 4.1 1 5 แสดงหุ่นจำลอง

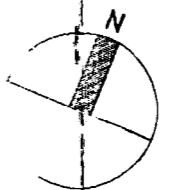
รูปที่ 4.1 1 6 แสดงหุ่นจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

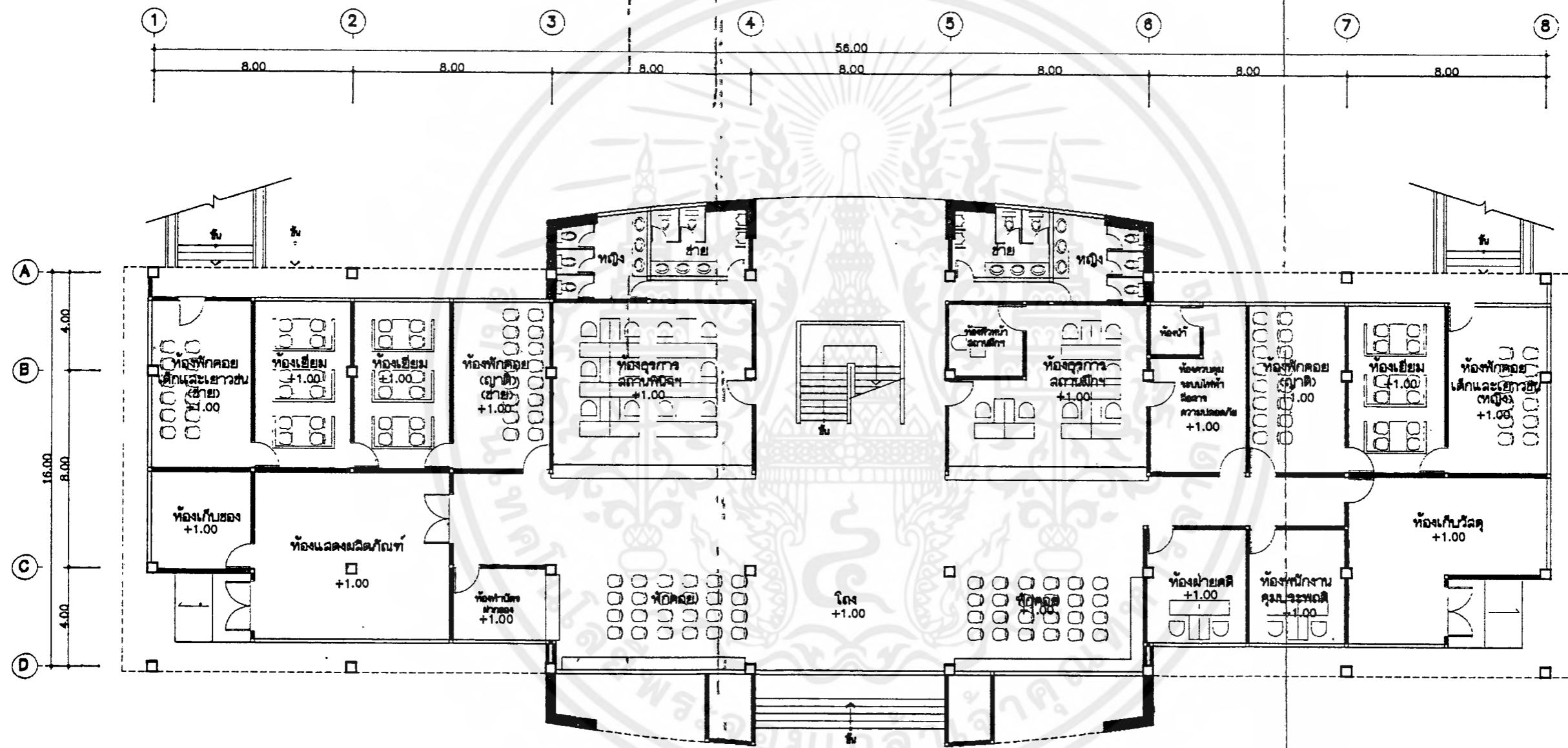
THESIS
 KINGMONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
 FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
 ARCHITECTURE

JUVENILE AND FAMILY COURT
 อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ สุทัศน์ อุฬานาณี จัดทำโดย นางสาวเตาวลักษณ์ สารฤๅท รหัส 39030130

ผังบริเวณ

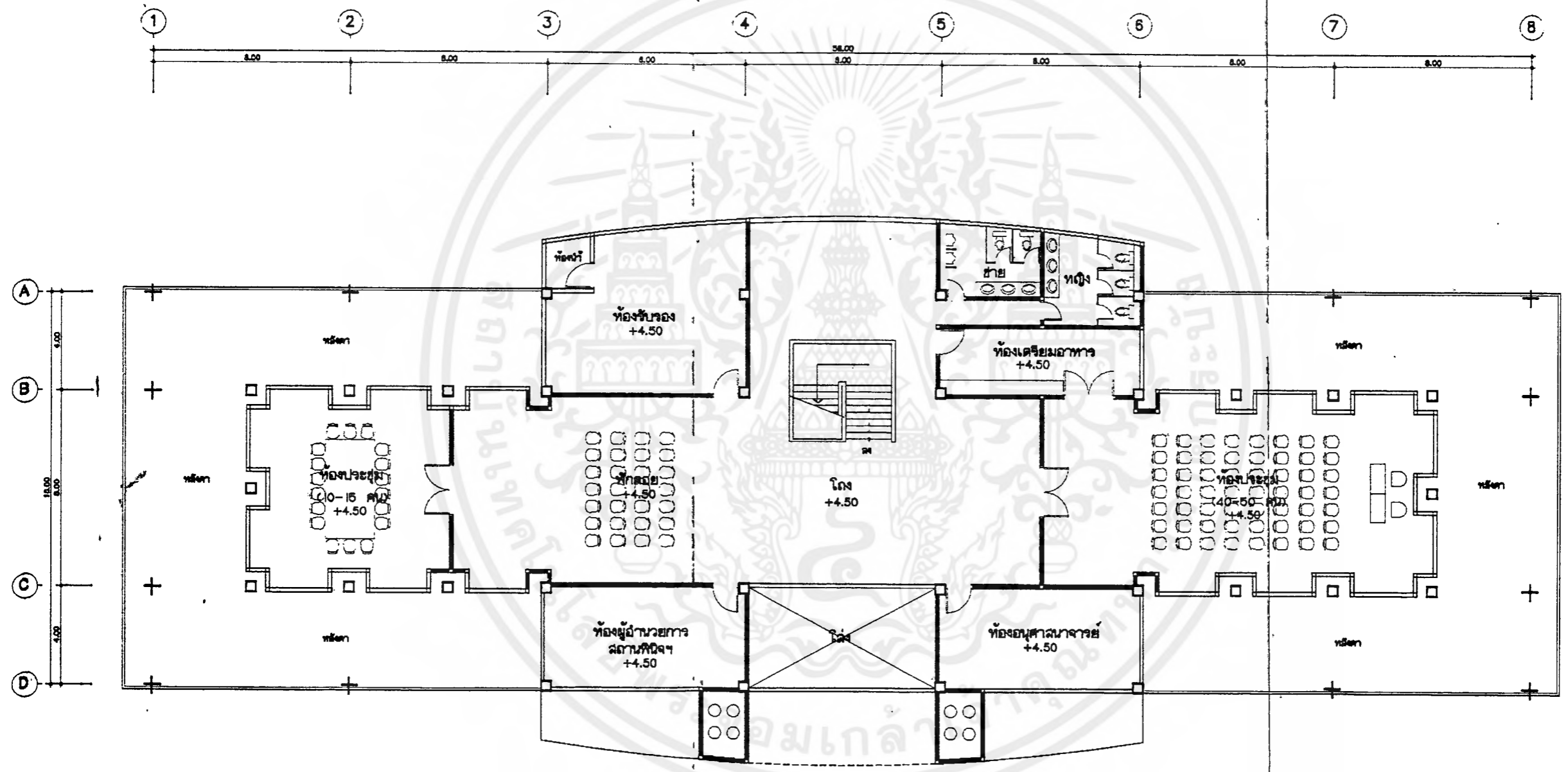
มาตราส่วน

THESIS
 KINGMONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
 FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
 ARCHITECTURE

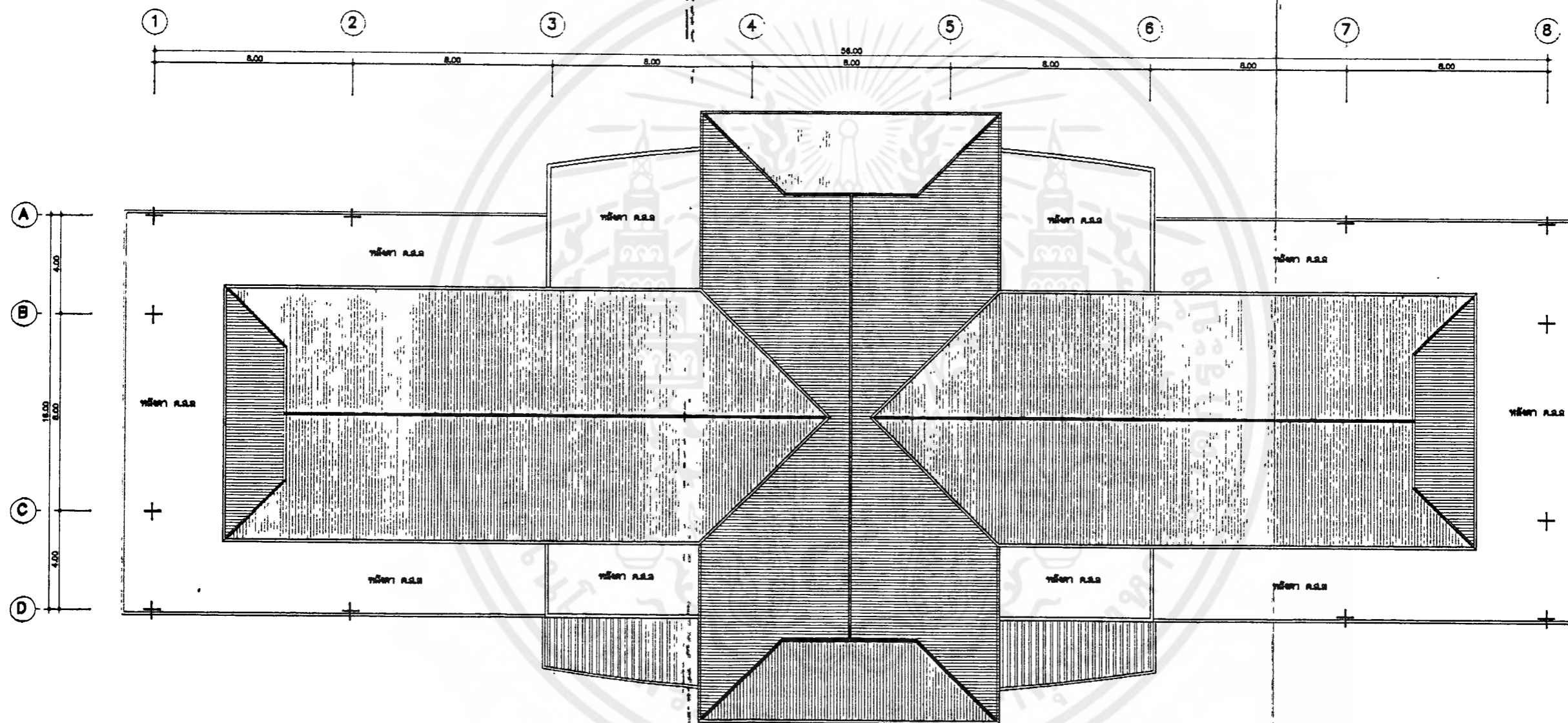
JUVENILE AND FAMILY COURT

อาจารย์ปรึกษา อาจารย์สุทัศน์ จุฬานาณี จัดทำโดย นางสาวเสาวลักษณ์ สารภูต รหัส 39030130

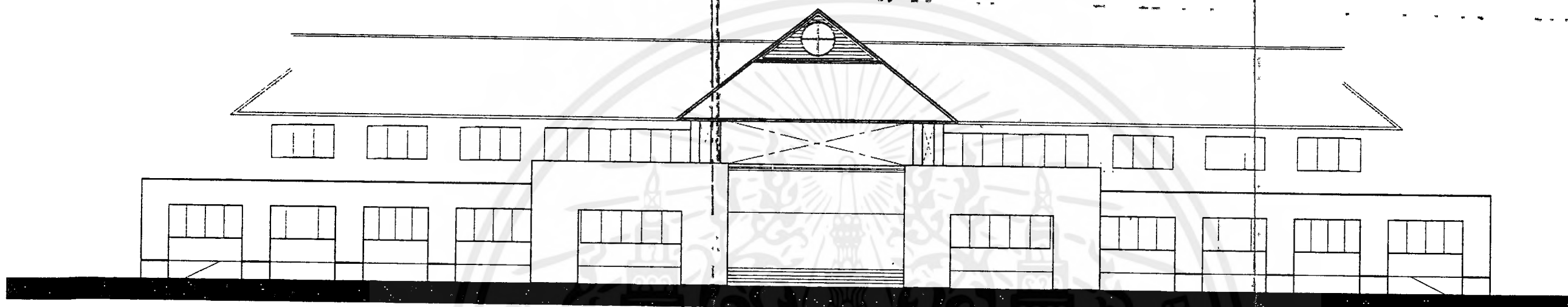
ผังพื้นที่ 2
 มาตรฐาน 1 25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

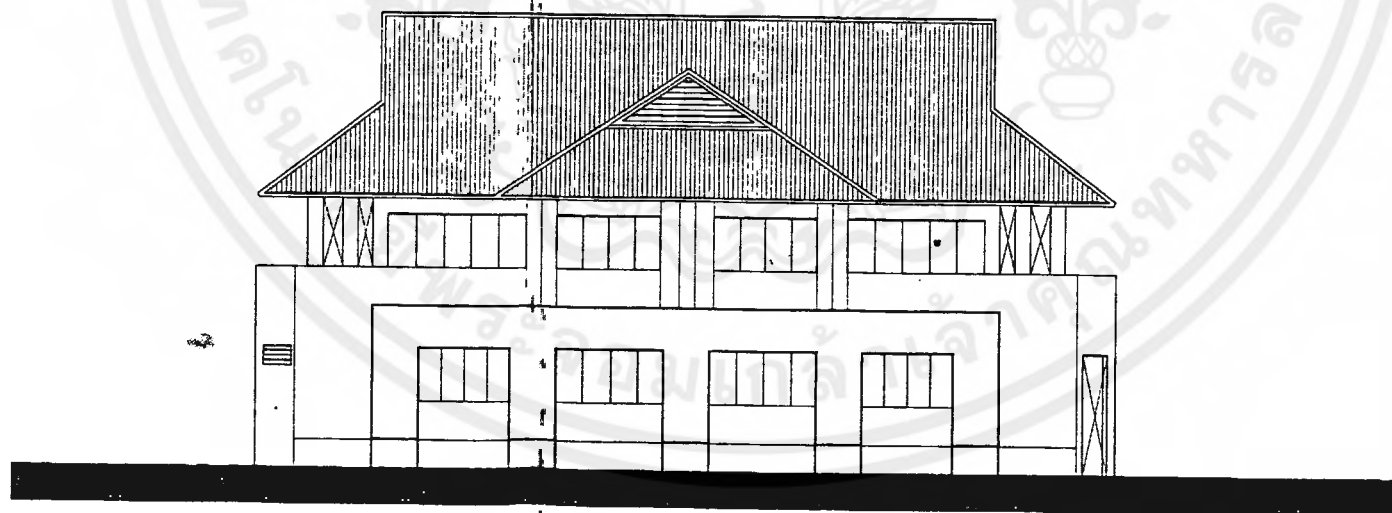
ผังหลังคา
 มาตรฐาน | 25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้านหน้า

มาตราส่วน 1 : 25

รูปด้านข้าง

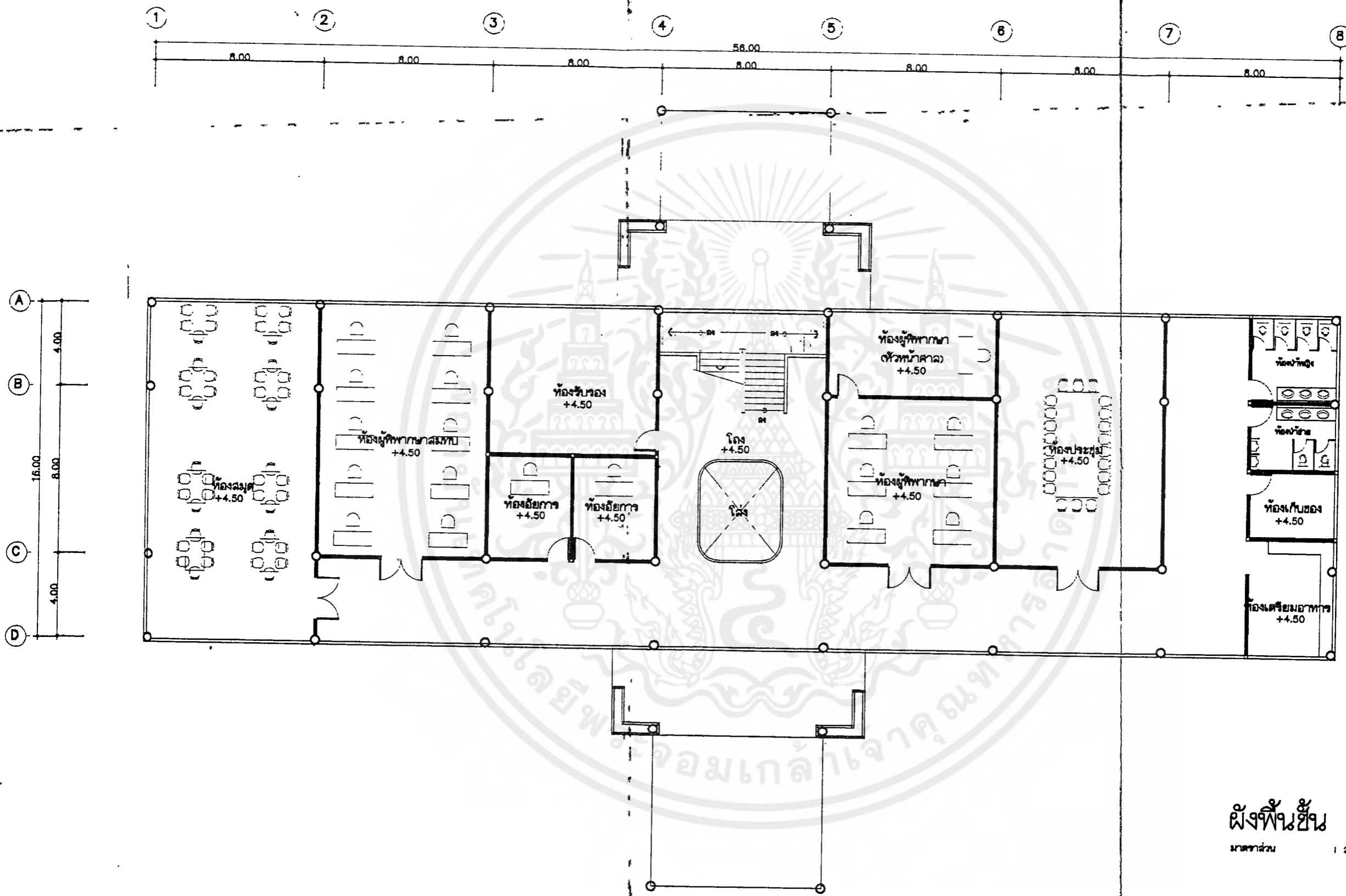
มาตราส่วน 1 : 25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

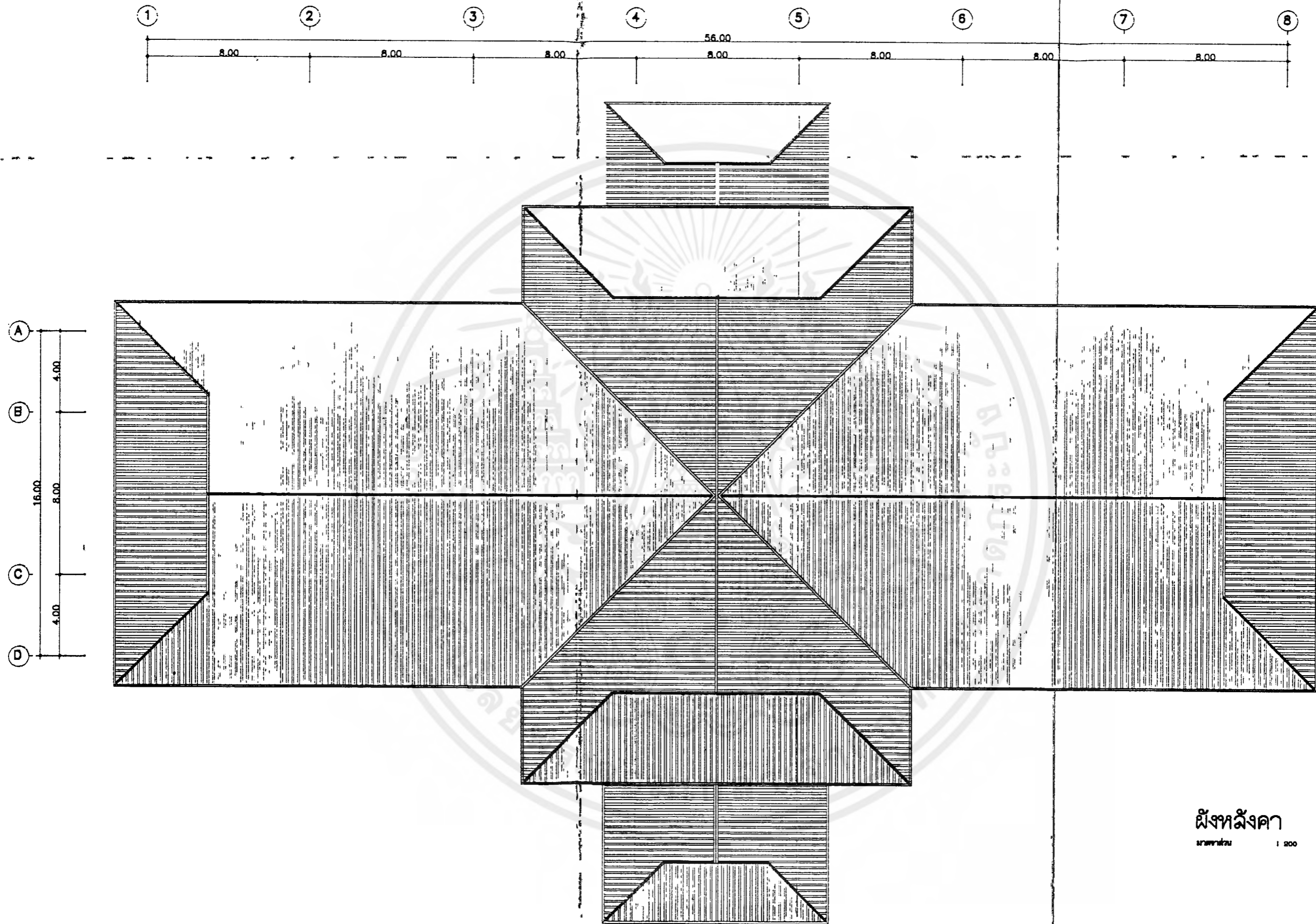
รูปตัดยาว
มาตราส่วน 1:100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

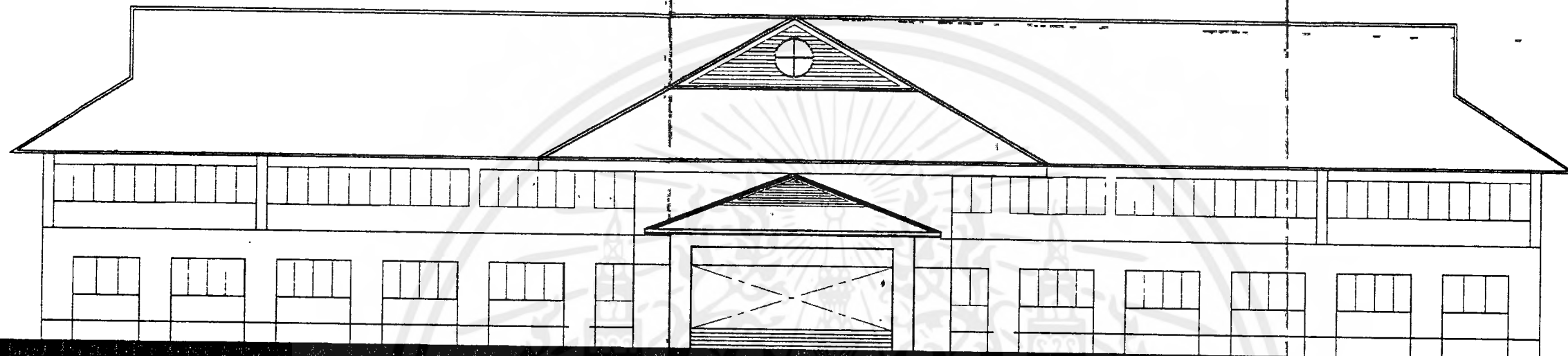
ผังพื้นที่ชั้น 2
 มาตรฐาน | 200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

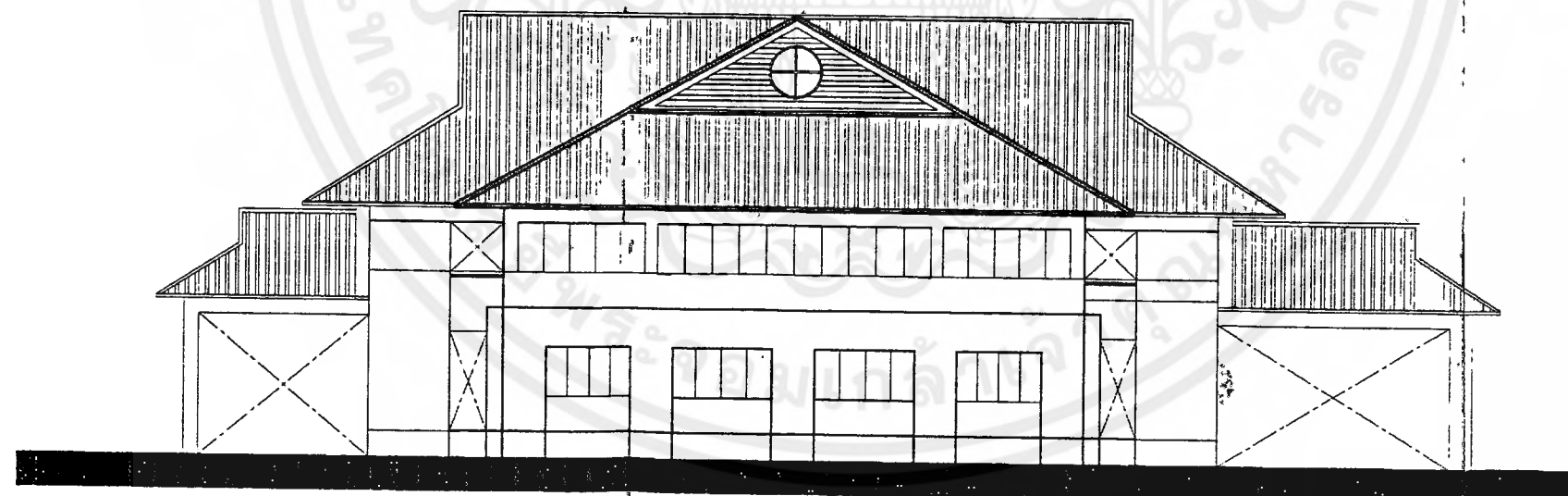

ผังหลังคา
 หมายเหตุ 1:200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

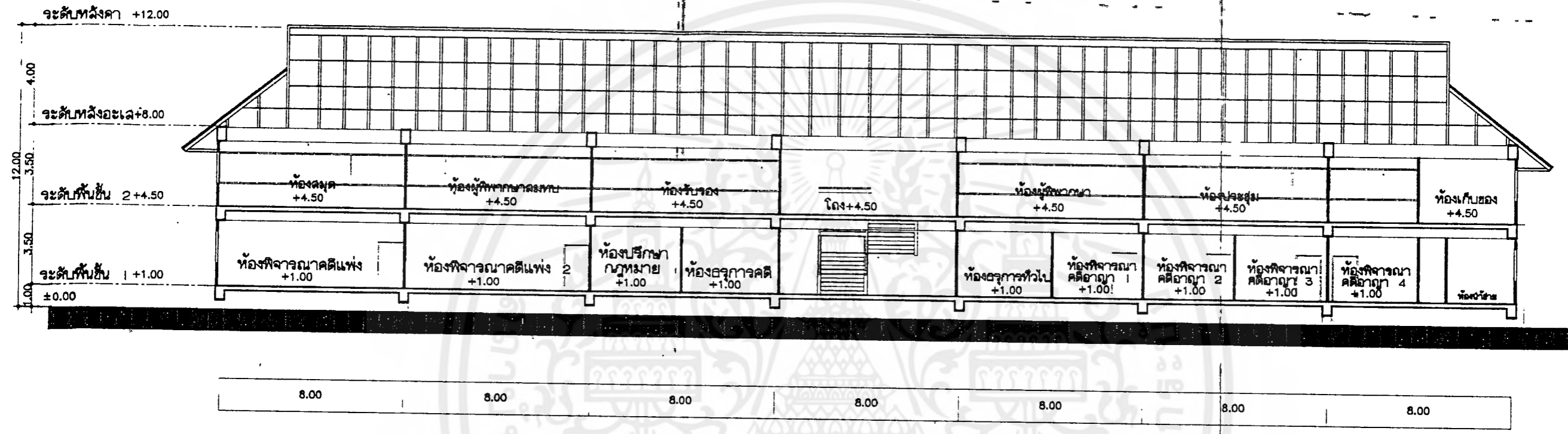

รูปด้านหน้า
มาตราส่วน 1:200

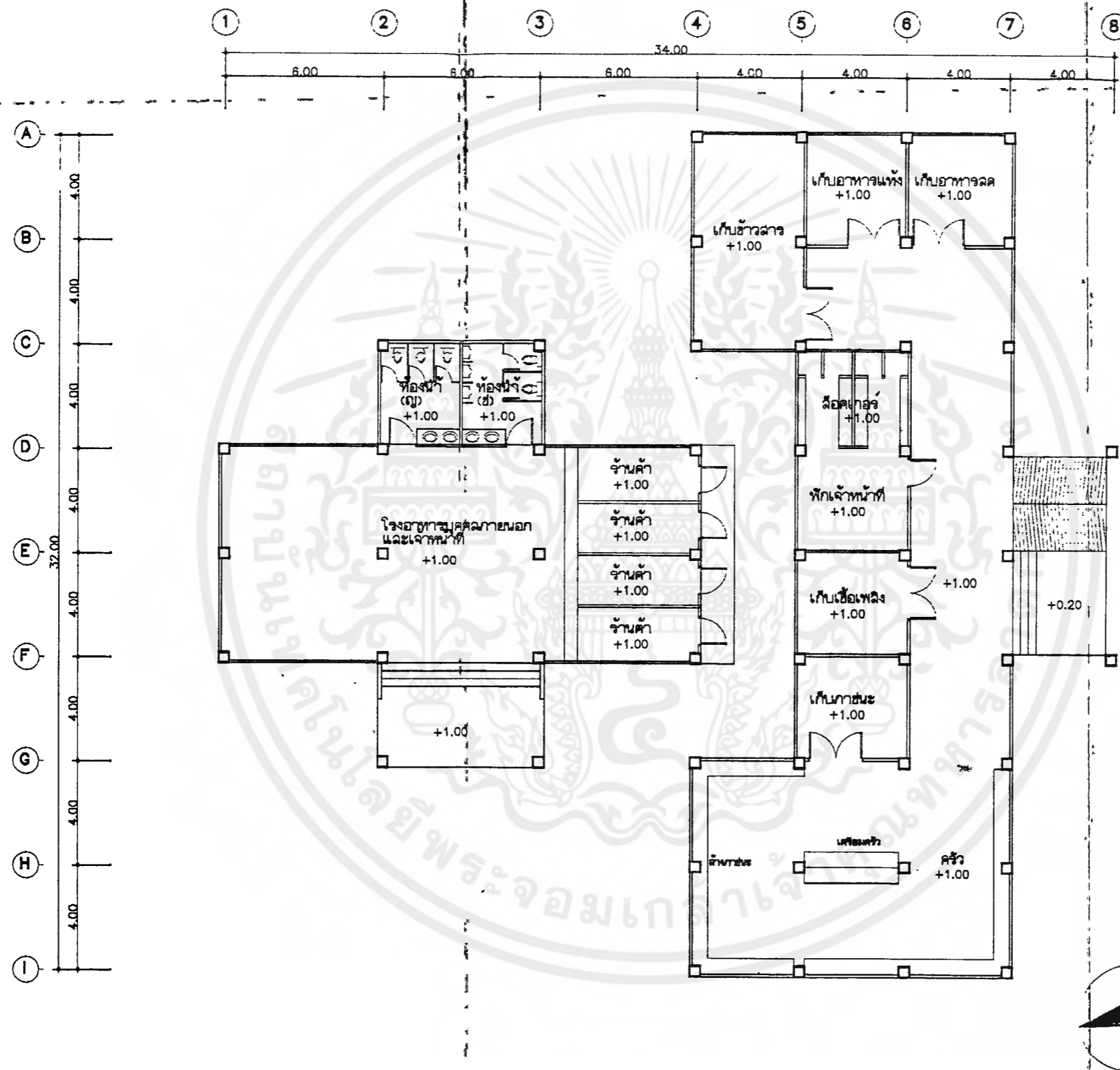
รูปด้านข้าง
มาตราส่วน 1:200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปตัดยาว
มาตราส่วน 1:200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

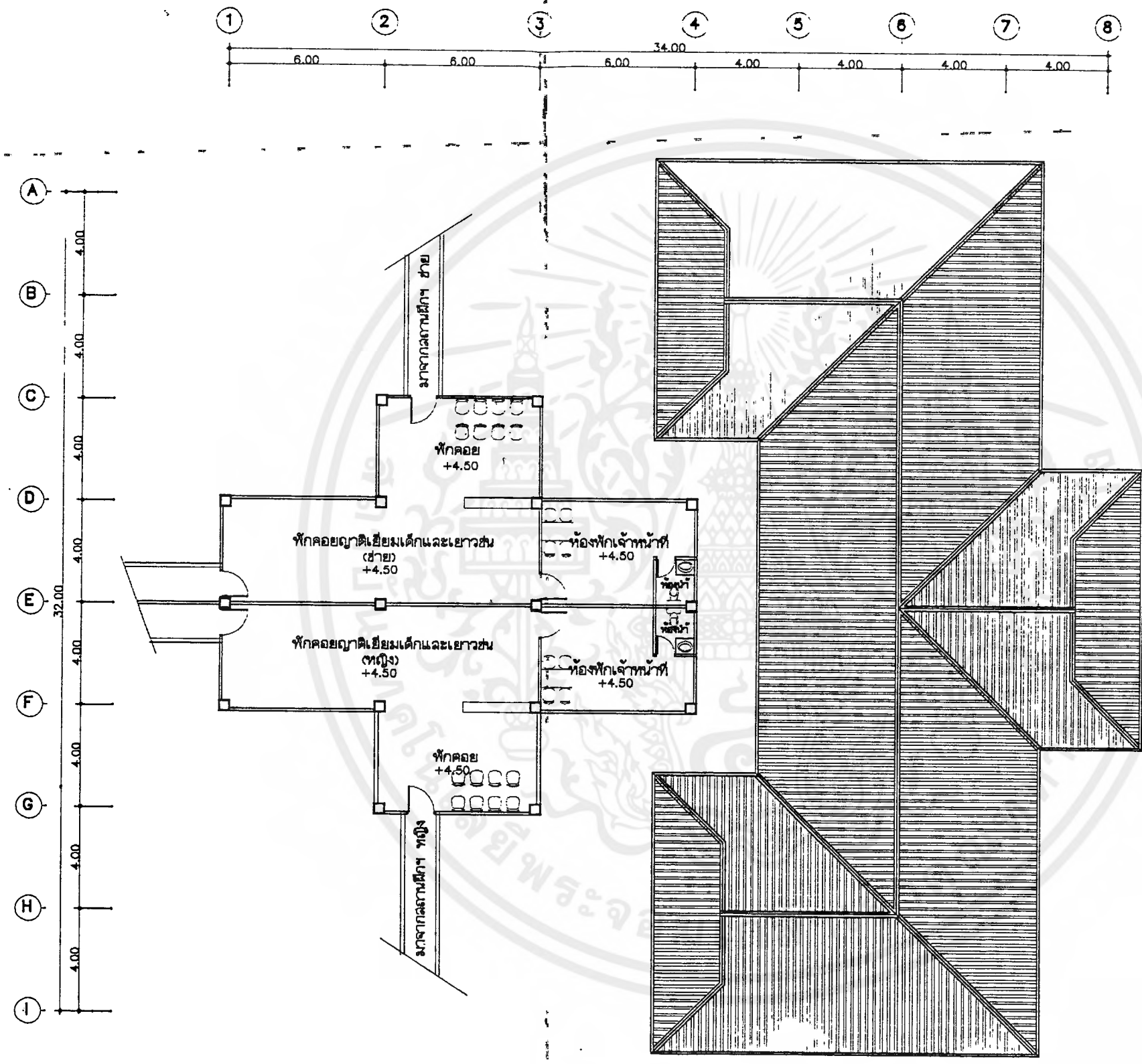
ผังพื้นที่
มาตราส่วน 1 : 211

THESIS
KINGMONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
ARCHITECTURE

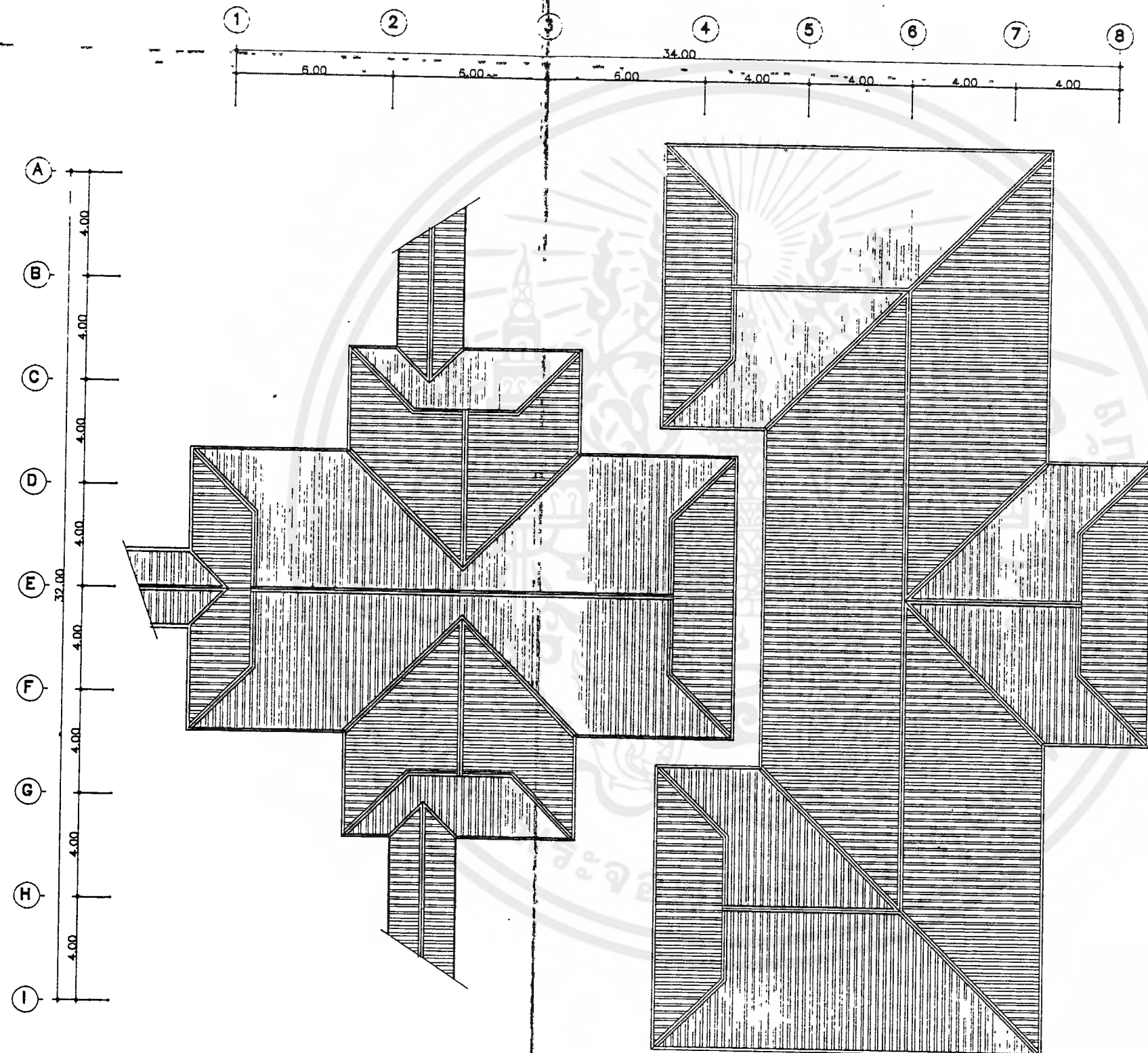
JUVENILE AND FAMILY COURT

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ศุภรัตน์ จุฬารัตน์ จัดทำโดย นางสาวเสาวลักษณ์ ตาระณี รหัส 39030130

ผังพื้นที่ 2
 มาตราส่วน 1:200

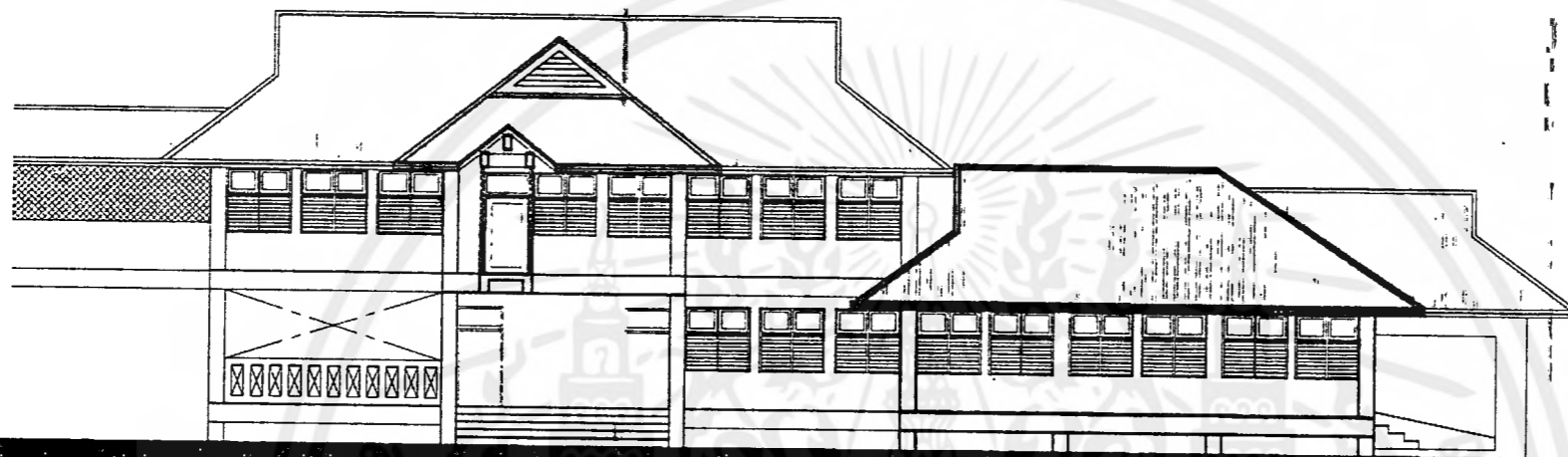
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

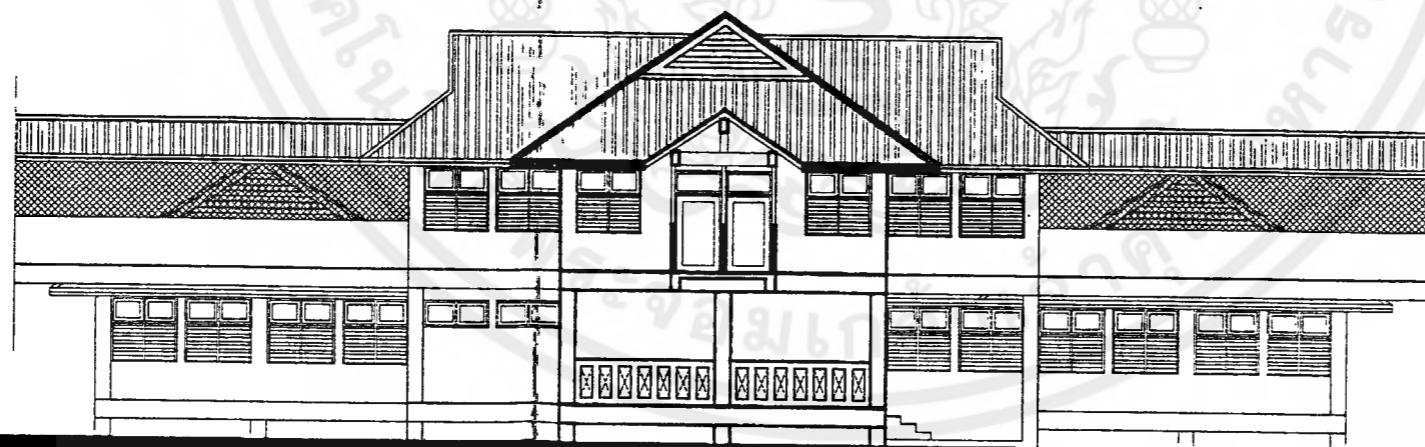
ผังหลังคา

มาตรฐาน 1 277

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

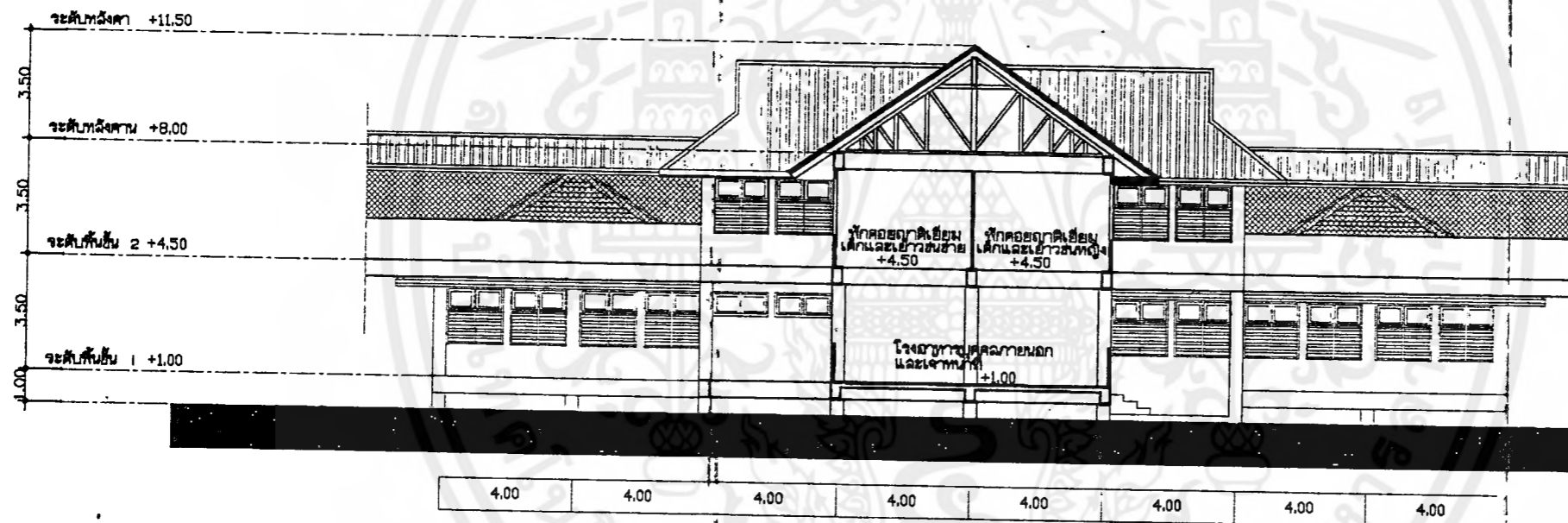

รูปด้านหน้า
มาตราส่วน 1:2๗๗

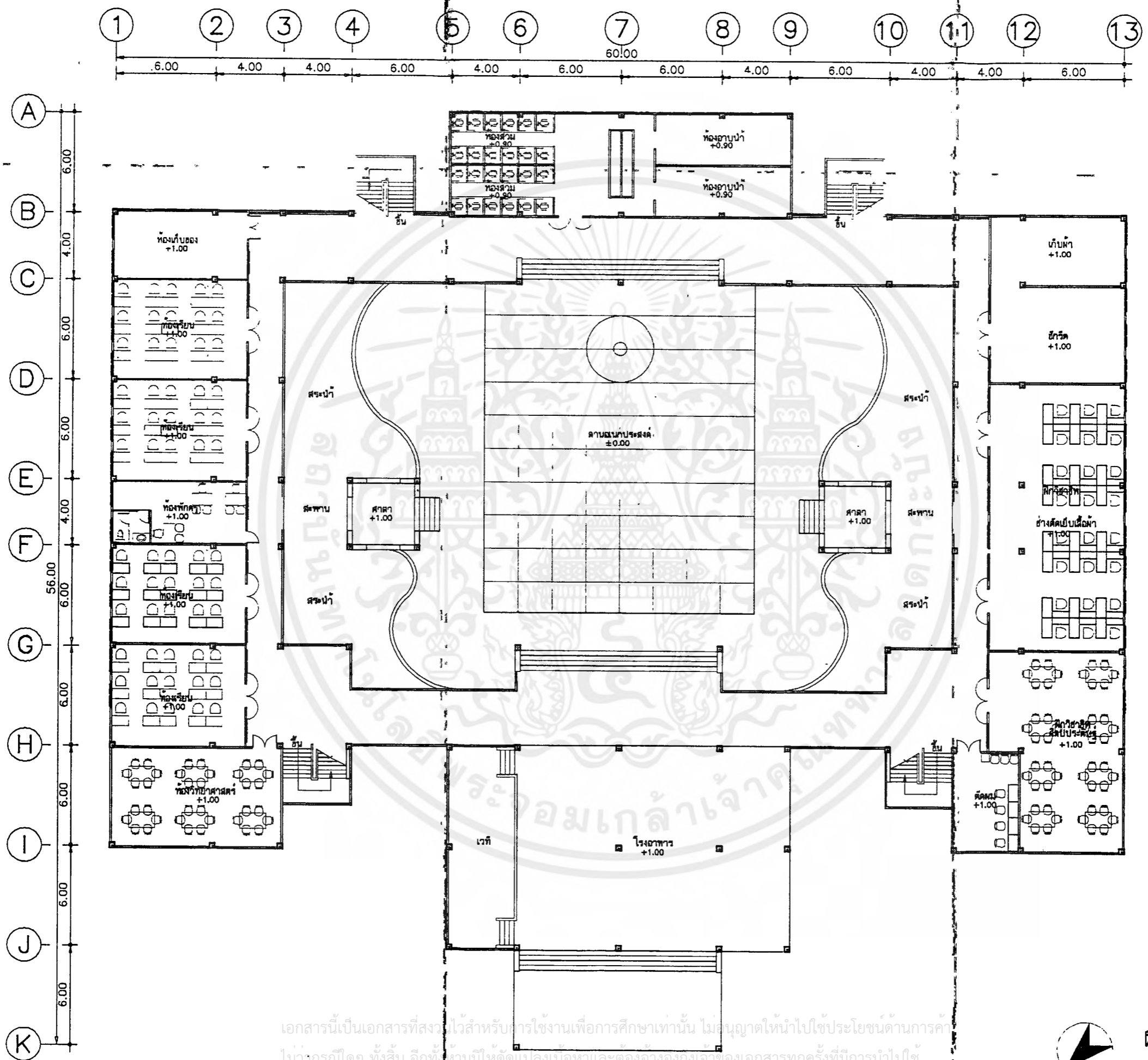
รูปด้านข้าง
มาตราส่วน 1:2๗๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปตัด ขวาง
มาตราส่วน 1:200

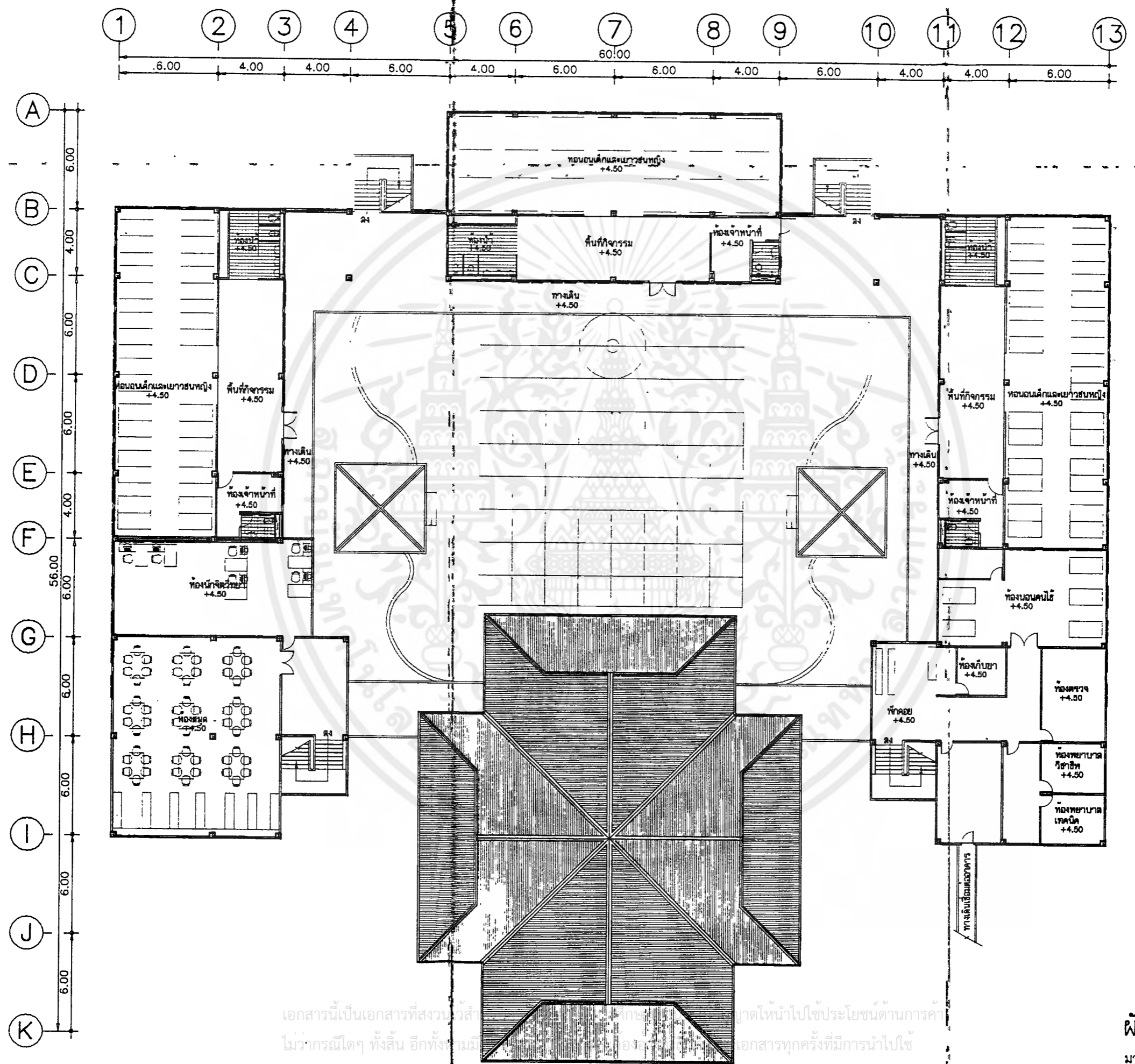
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

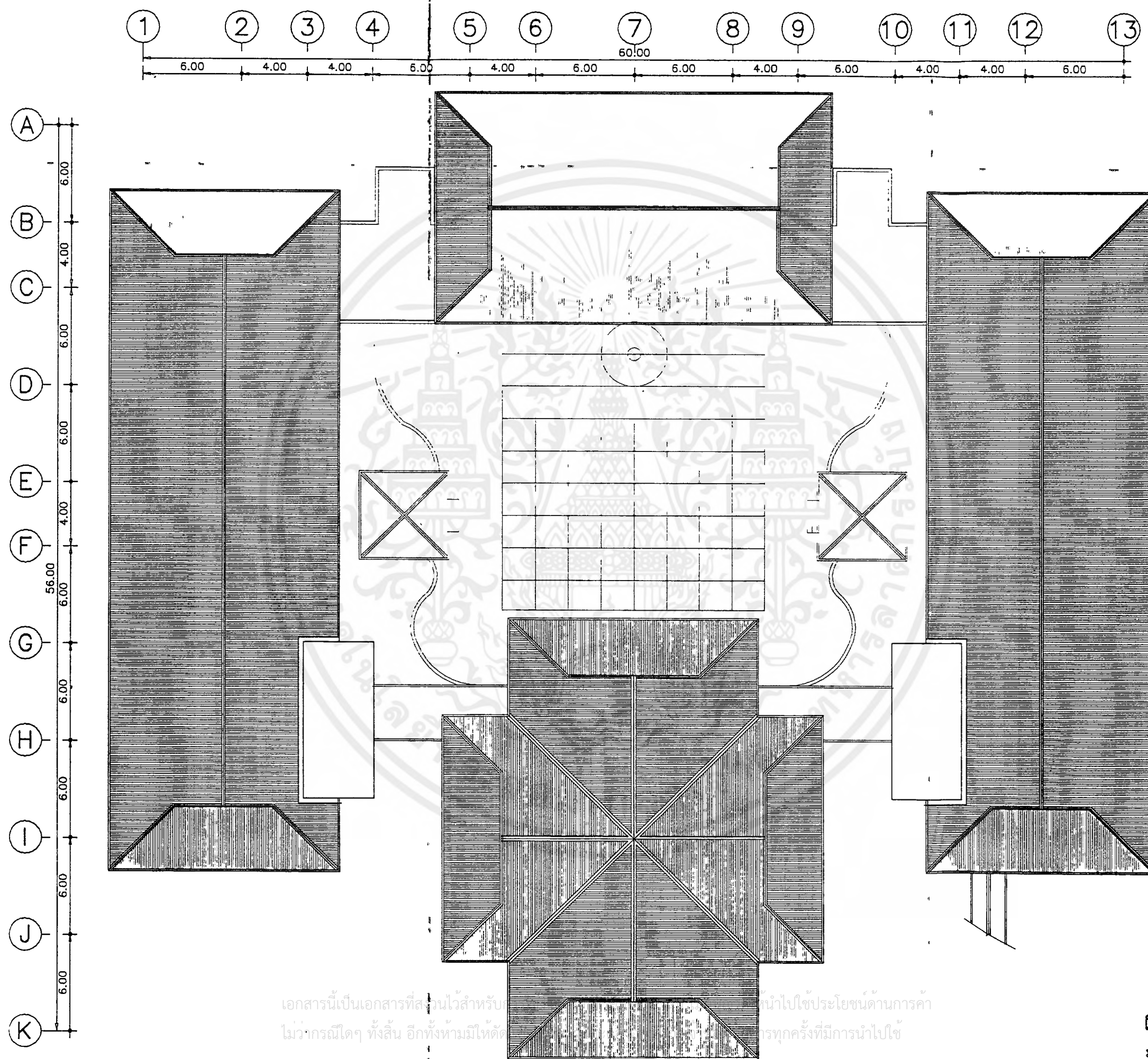
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังพื้นที่ชั้นล่าง
 มาตรฐานส่วน 1 : 250

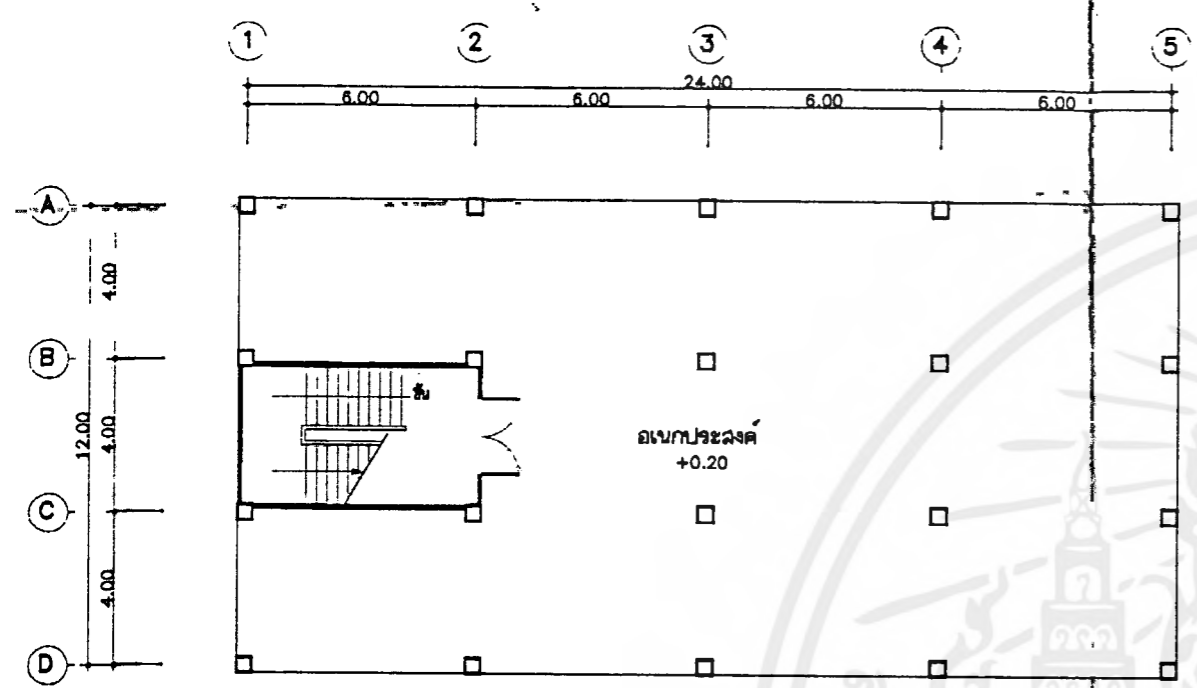
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

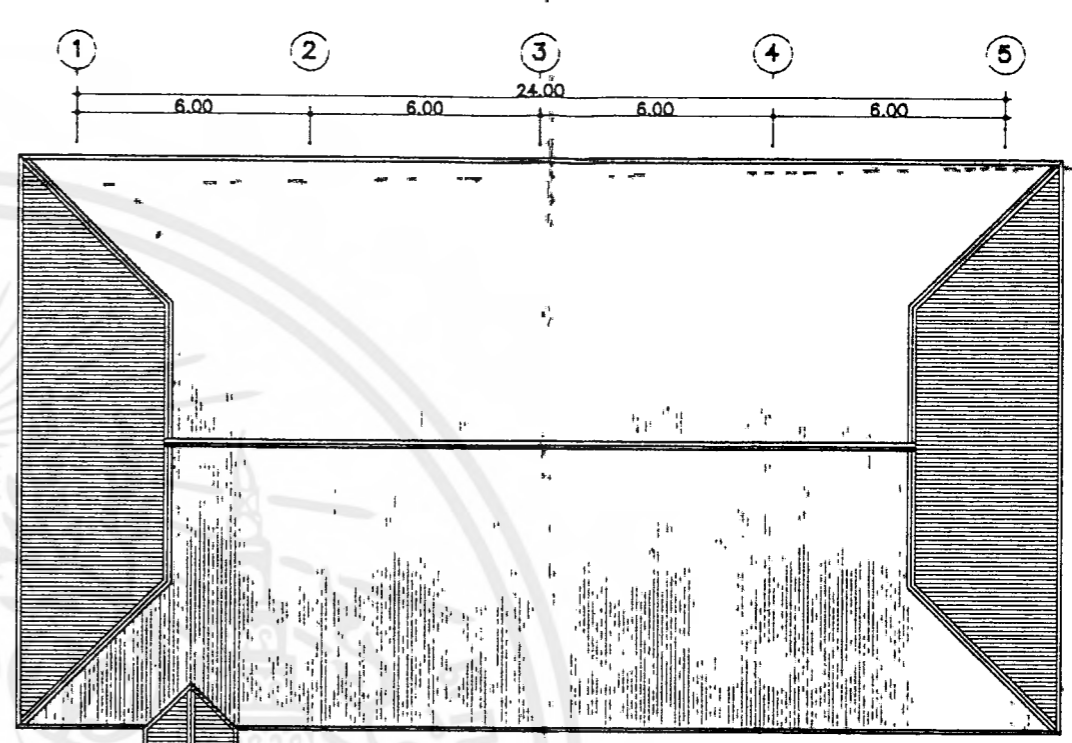
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ
 ไม่ว่าการใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัด
 นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังหลังคา

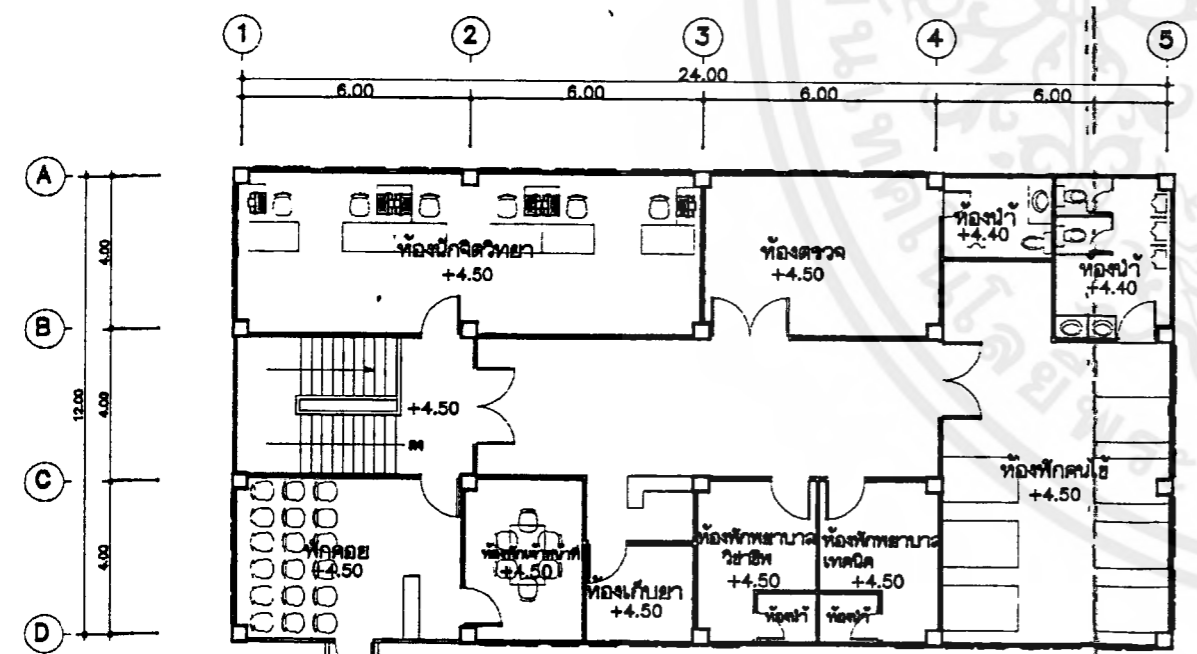
มาตราส่วน 1 : 250

ผังพื้นชั้น 0
 มาตรฐาน | 200

ผังหลังคา
 มาตรฐาน | 100

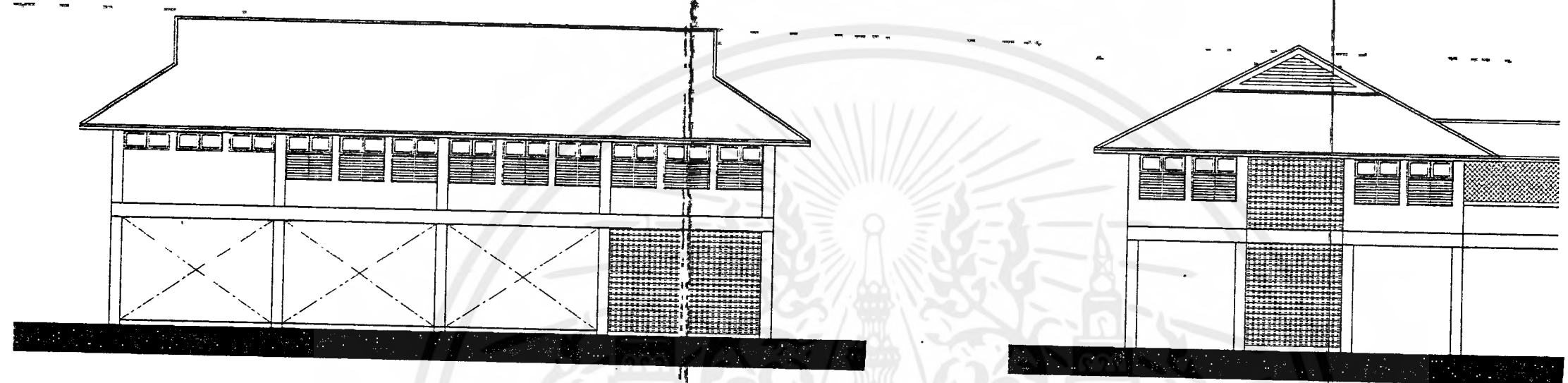
ผังพื้นชั้น 1
 มาตรฐาน | 200

THESIS
 KINGMONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
 FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION ARCHITECTURE

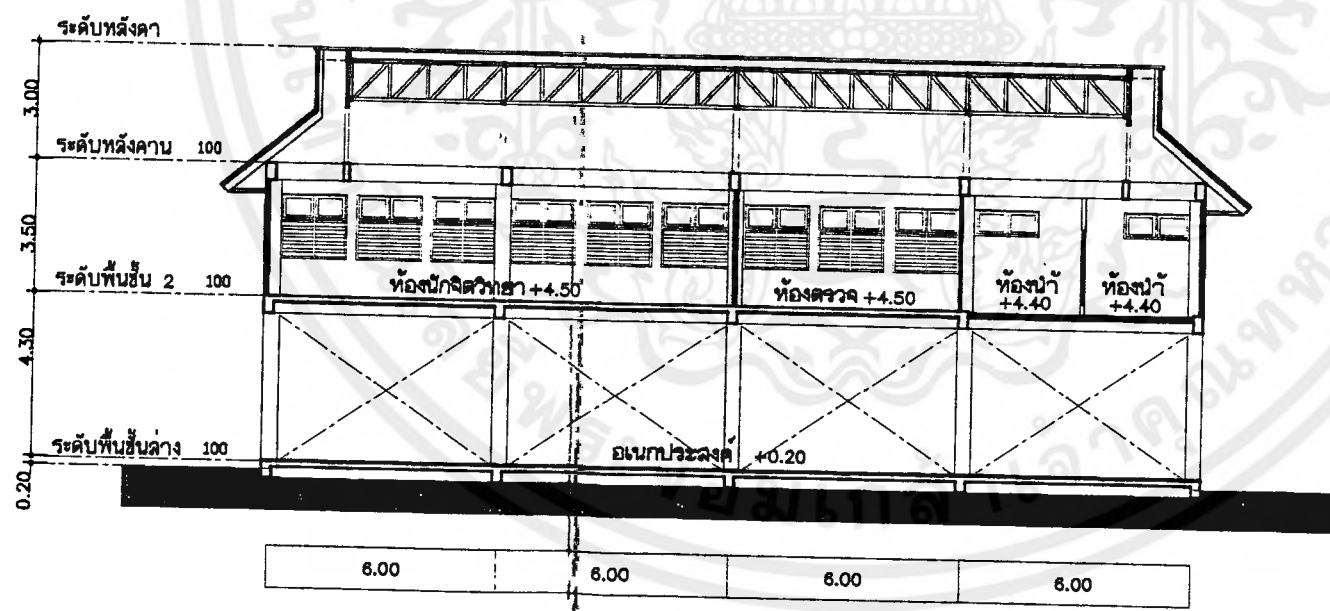
JUVENILE AND FAMILY COURT

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ สุทัศน์ จุฬามณี จัดทำโดย นางสาว เทวตักขณ์ สารธรรม รหัส 39030130

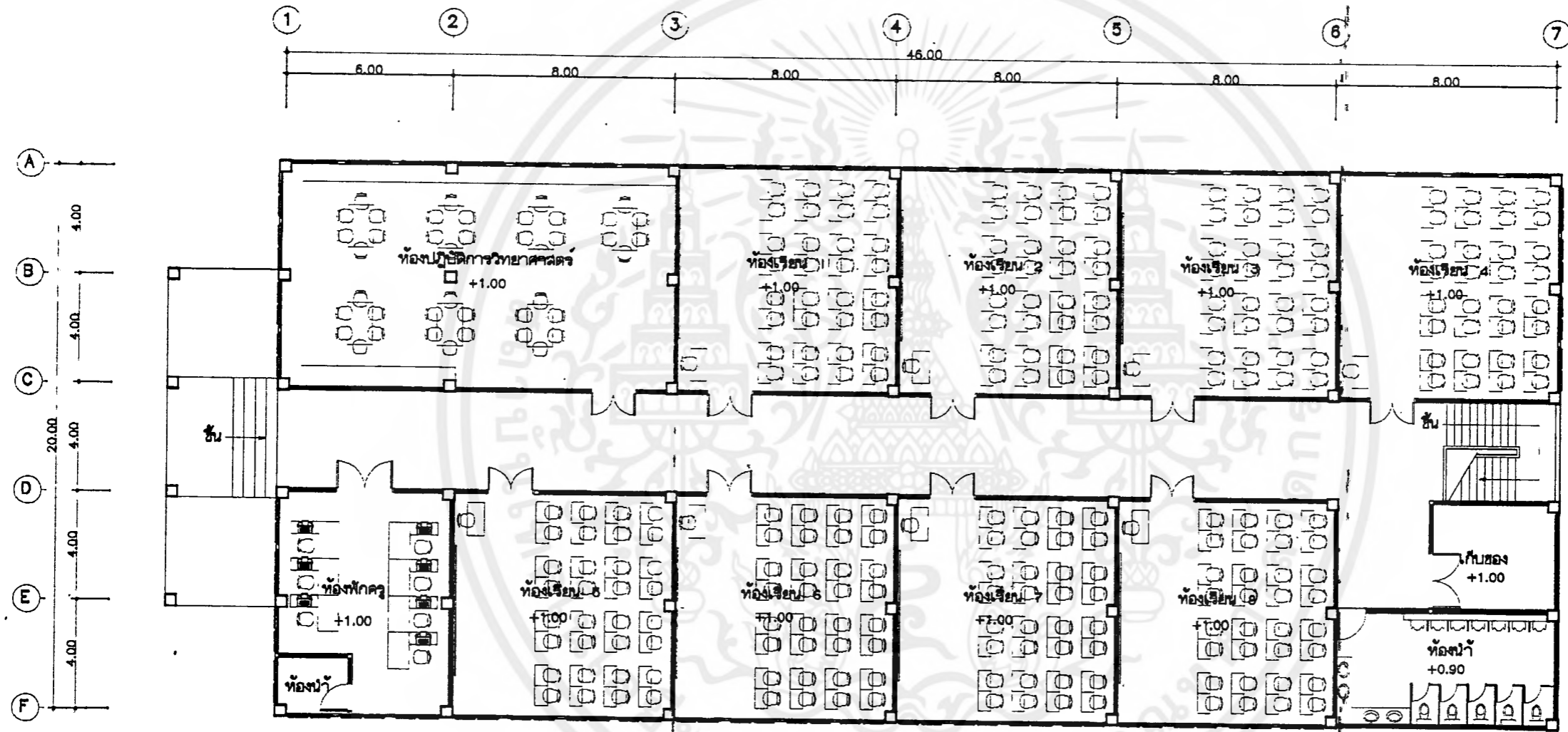
รูปด้านหน้า
มาตราส่วน 1:200

รูปด้านข้าง
มาตราส่วน 1:200

รูปตัด ยาว
มาตราส่วน 1:200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

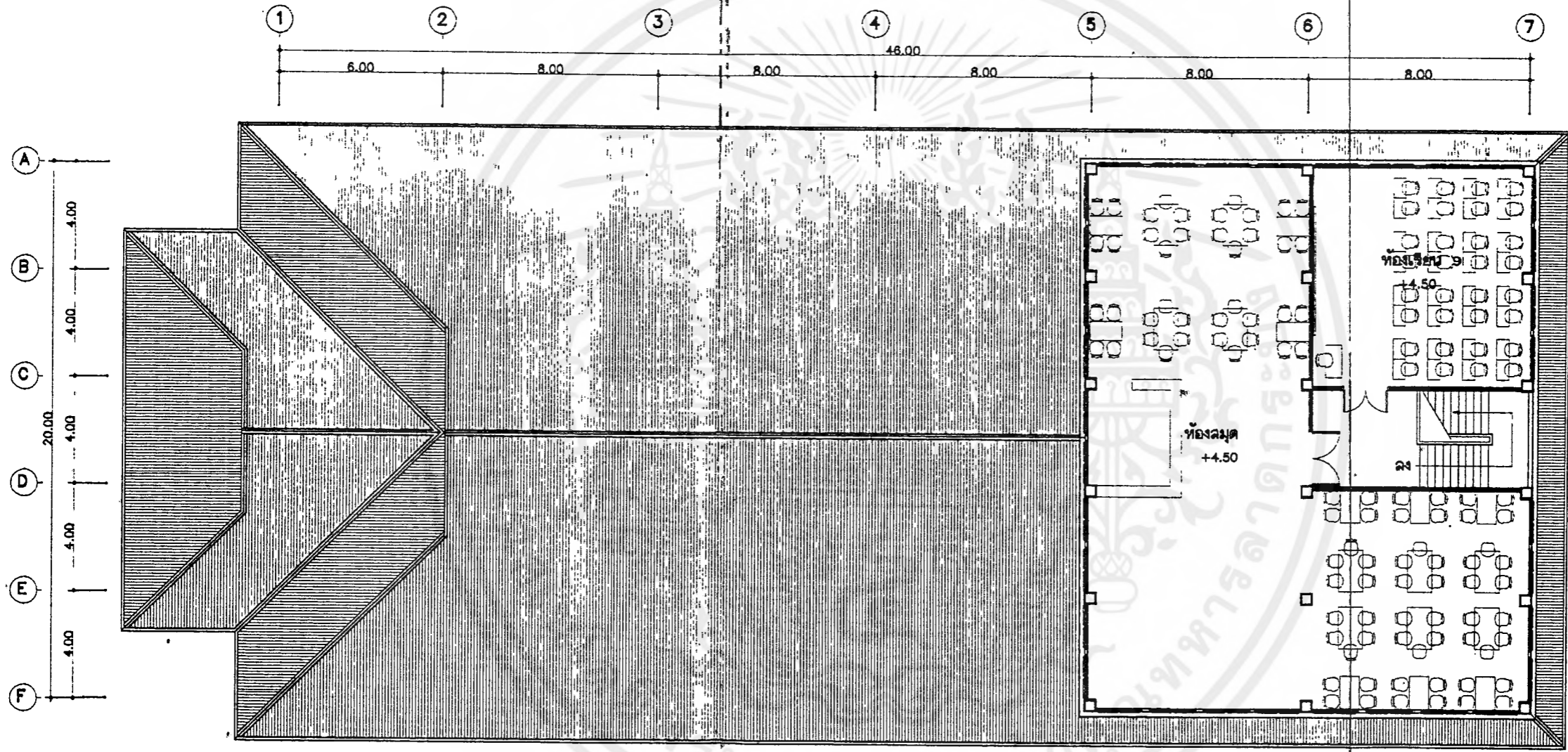
THESIS
 KINGMONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
 FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
 ARCHITECTURE

JUVENILE AND FAMILY COURT

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สุทัศน์ จุฬินภานี จัดทำโดย นางสาวเสาวลักษณ์ ตาระกุล รหัส 39030130

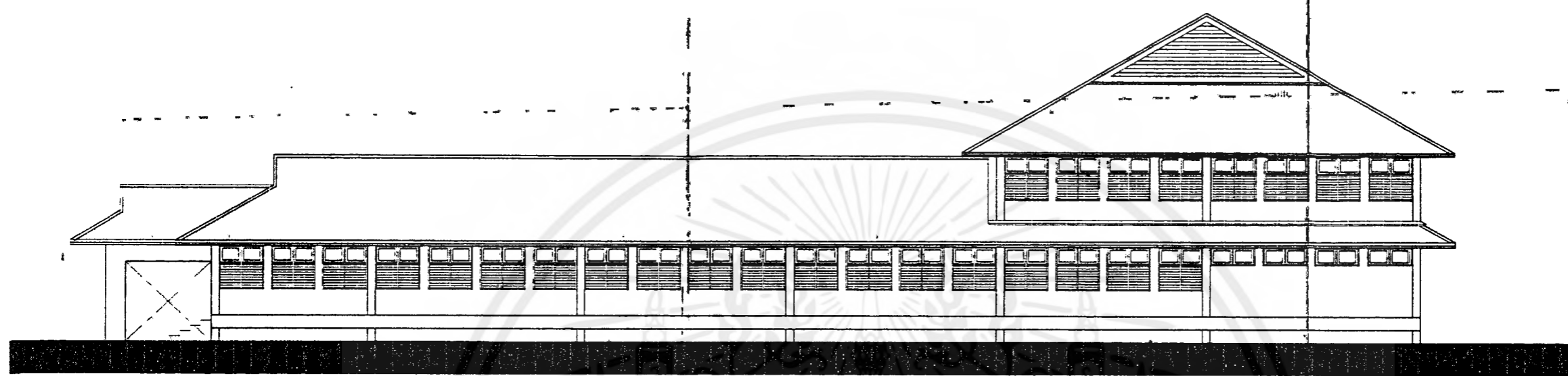
80

ศาลเยาวชนและครอบครัว ประจำภาค 1 จังหวัดลพบุรี

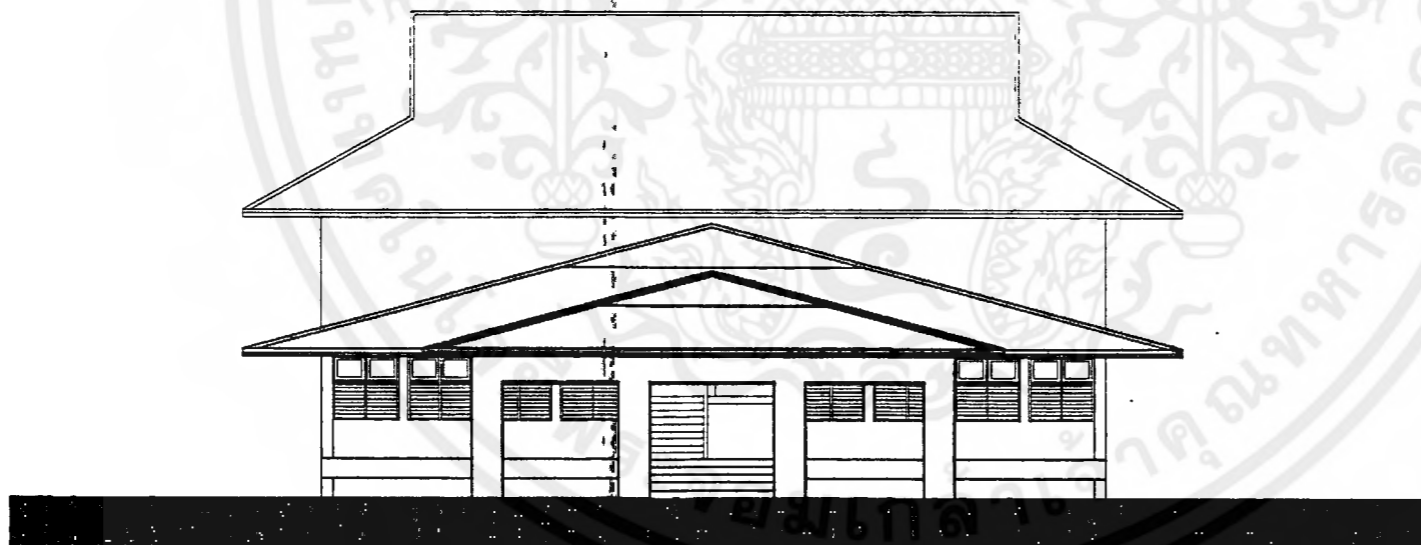

ผังพื้นที่ 2
 มาตรฐาน 200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

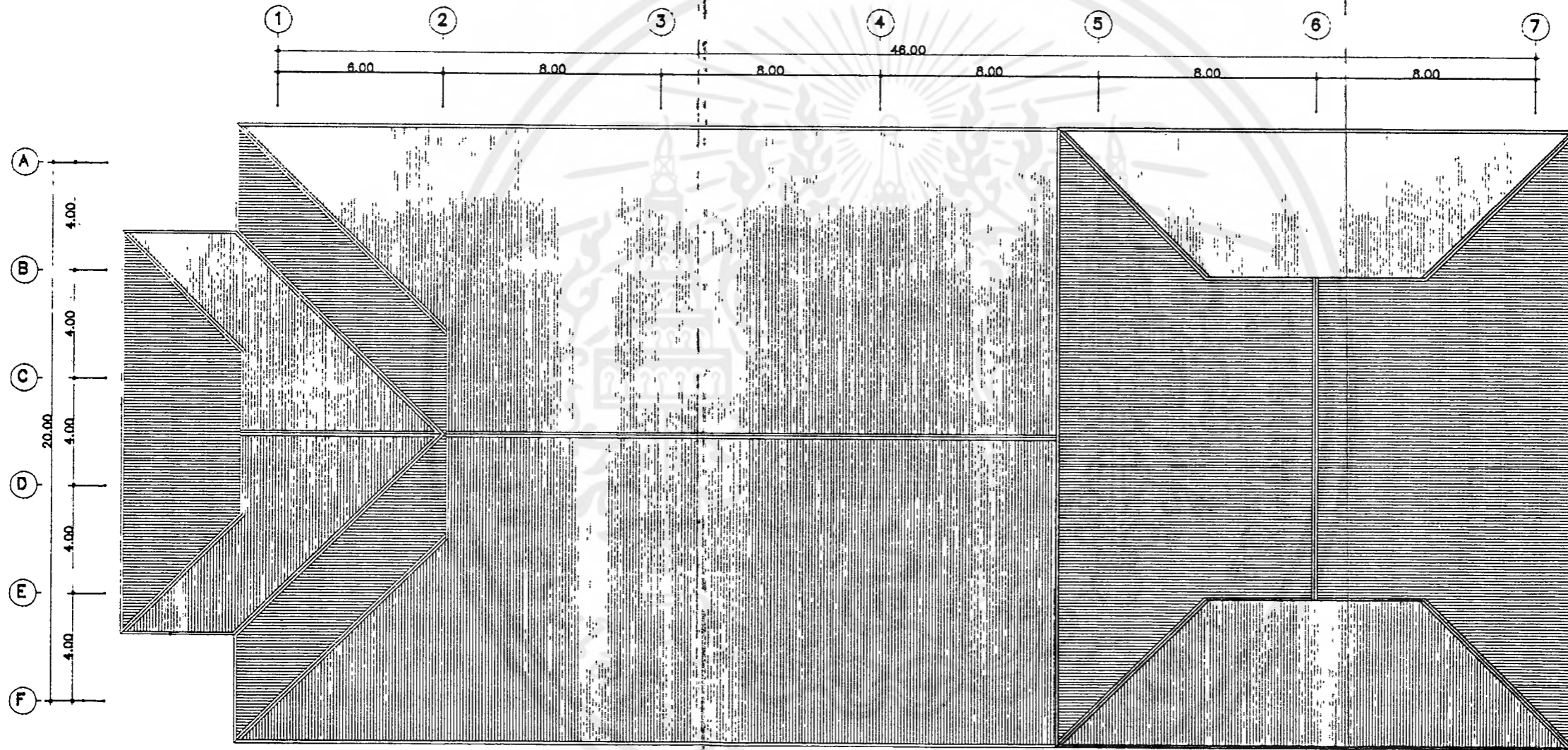

รูปด้านข้าง
มาตราส่วน 200

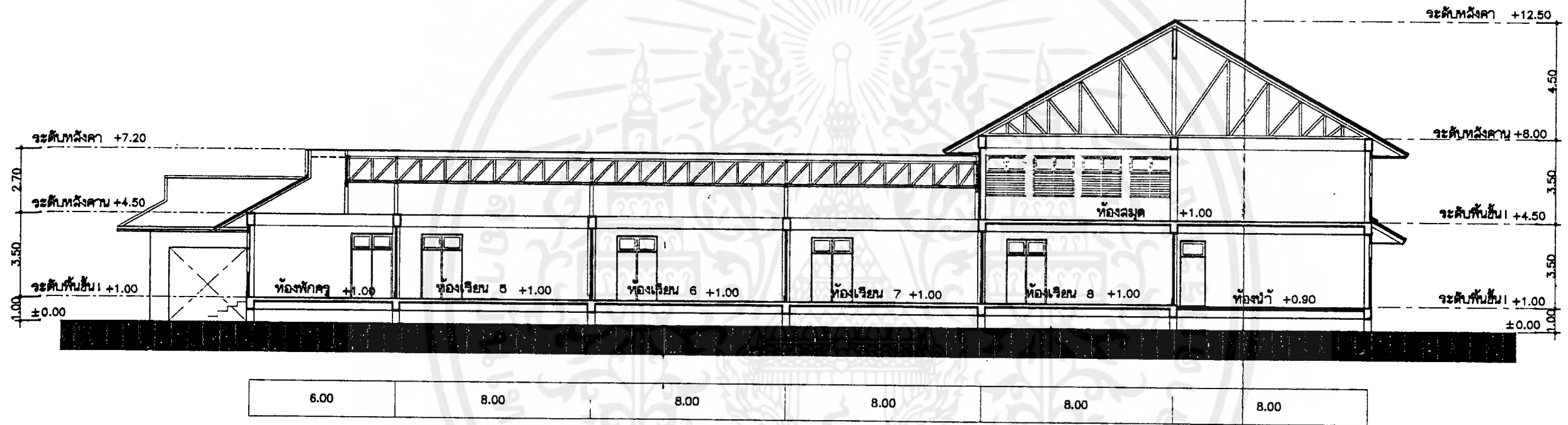
รูปด้านหน้า
มาตราส่วน 200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

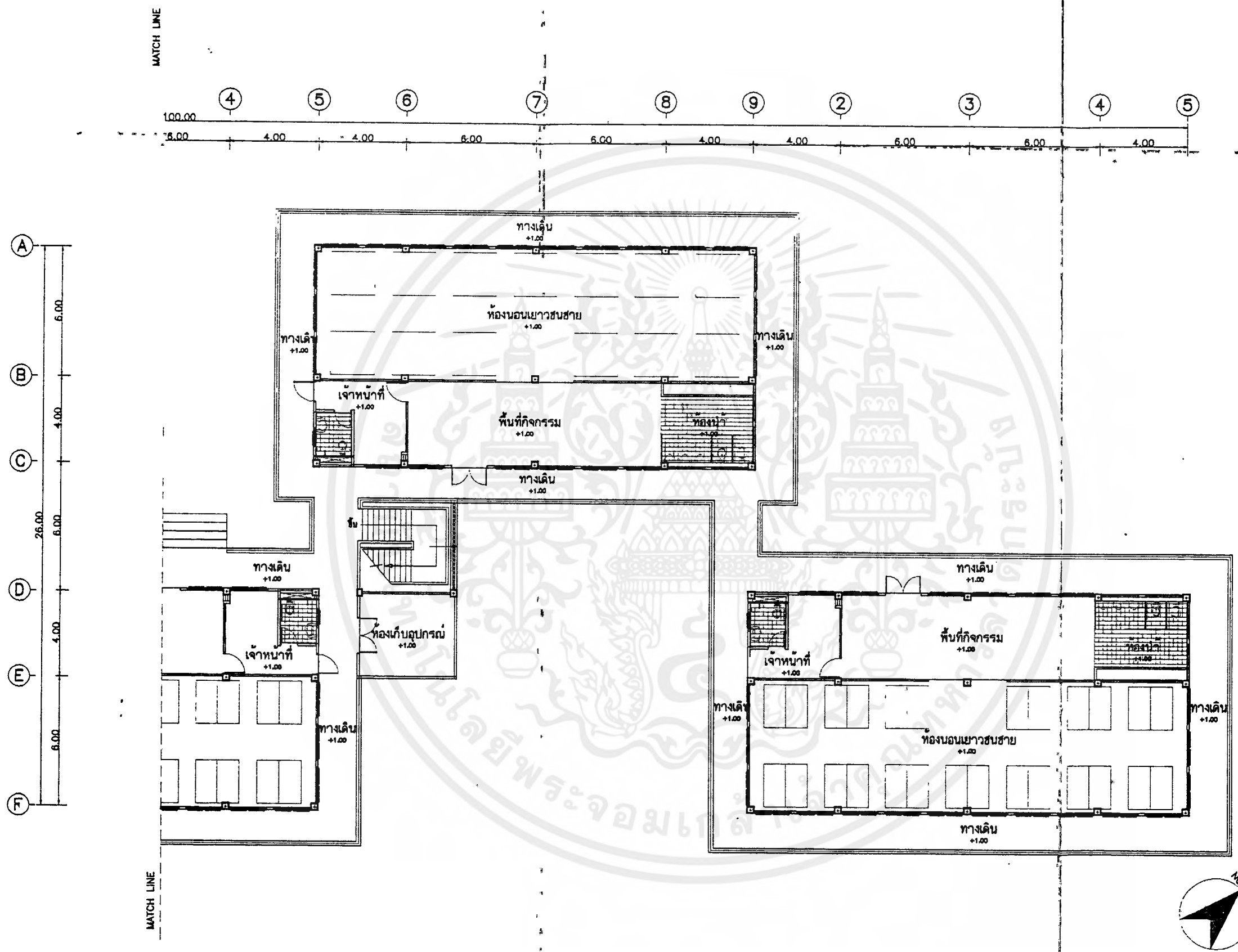
ผังหลังคา
มาตราส่วน 200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปตัด ยาว
มาตราส่วน 200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

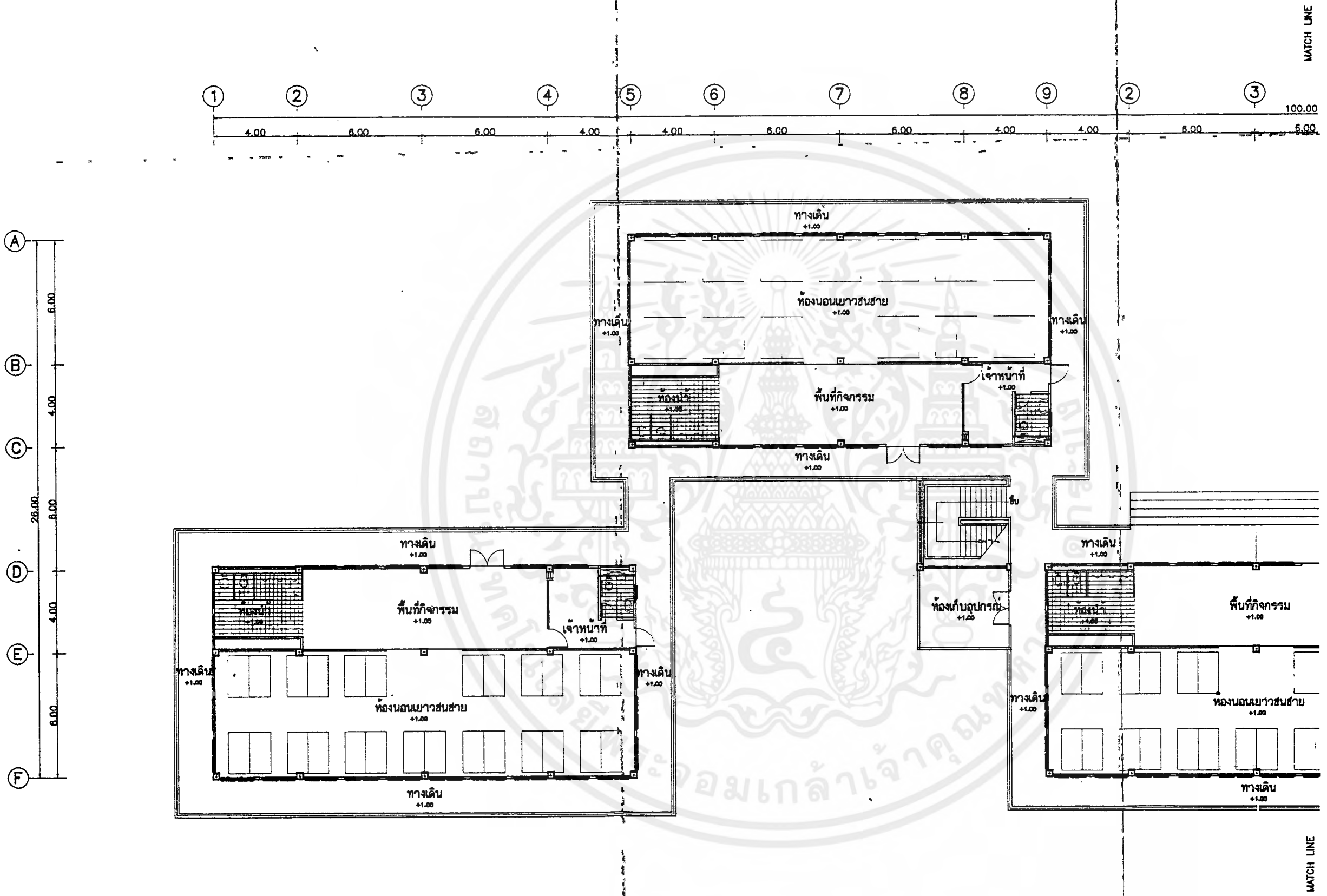

THESIS
 KINGMONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
 FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
 ARCHITECTURE

85

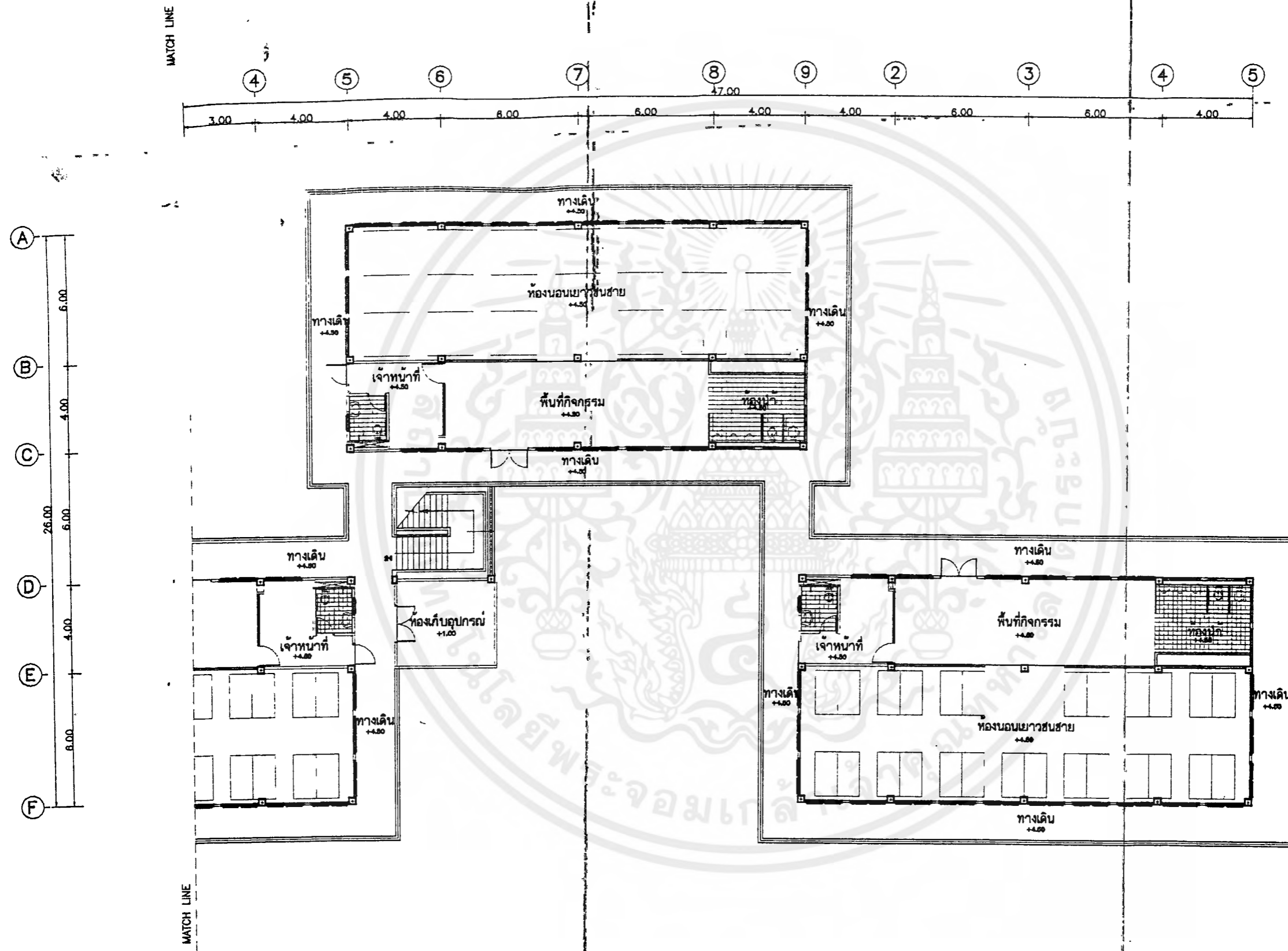
ศาลเยาวชนและครอบครัว ประจำภาค 1 จังหวัดลพบุรี

JUVENILE AND FAMILY COURT
 อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ตุทัศน์ อุฬารามณ์ จัดทำโดย นางสาวเตวฉกษณ์ สาระกูร รหัส 39030130

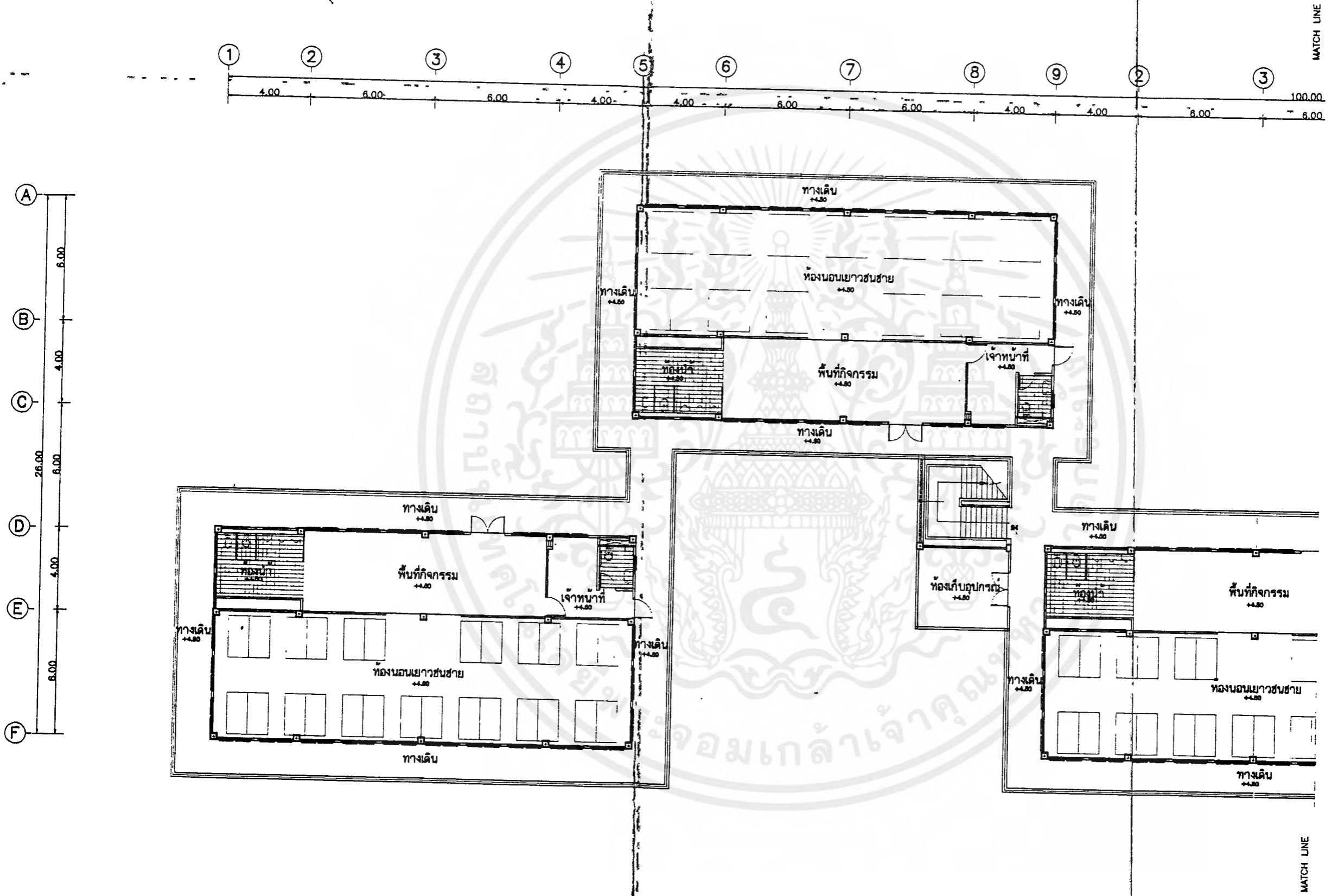
ผังพื้นที่ชั้นล่าง
ขนาดหน้าตัด 1 : 120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

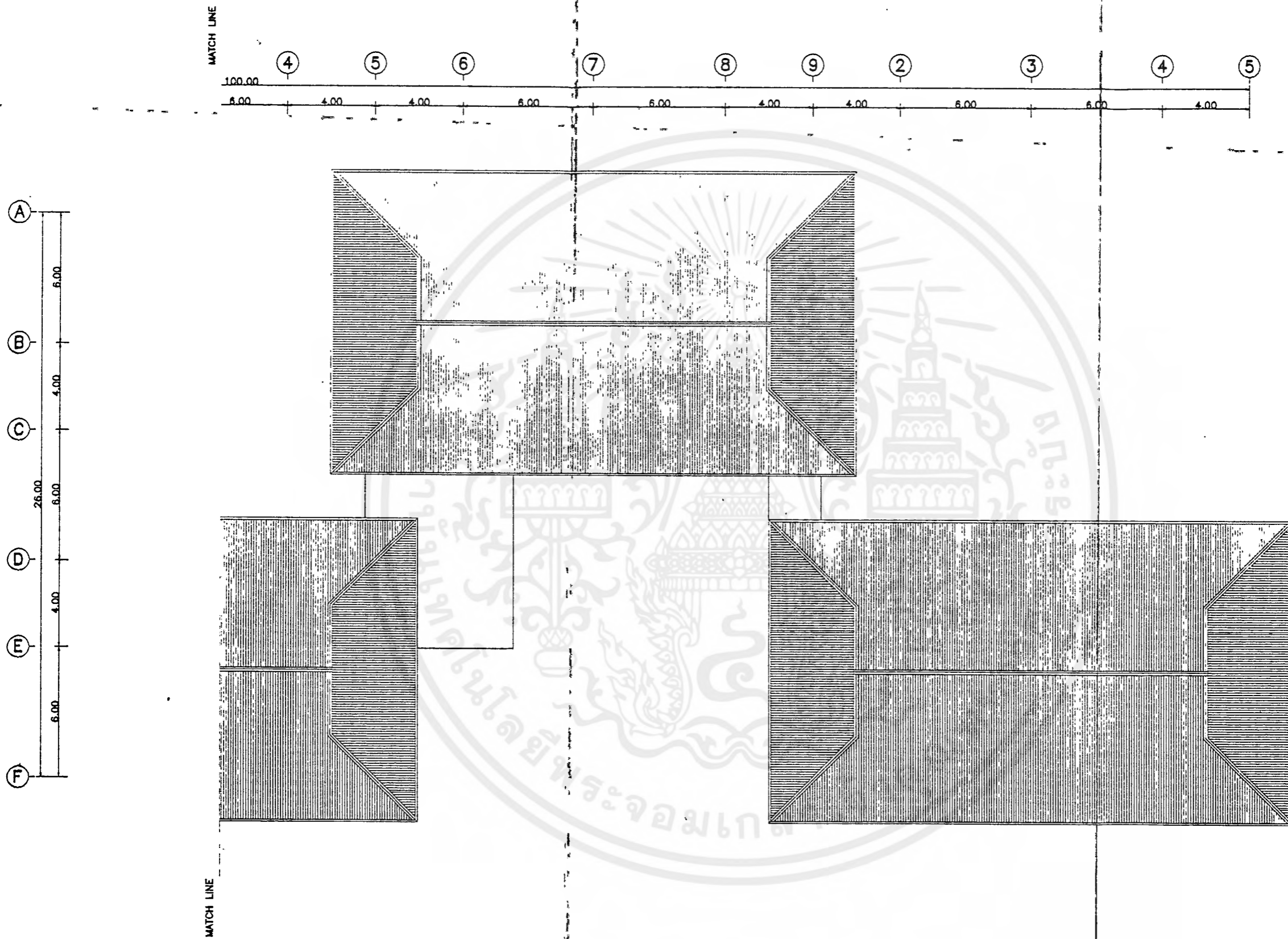
ผังพื้นที่ 2
ขนาดส่วน 1 : 125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

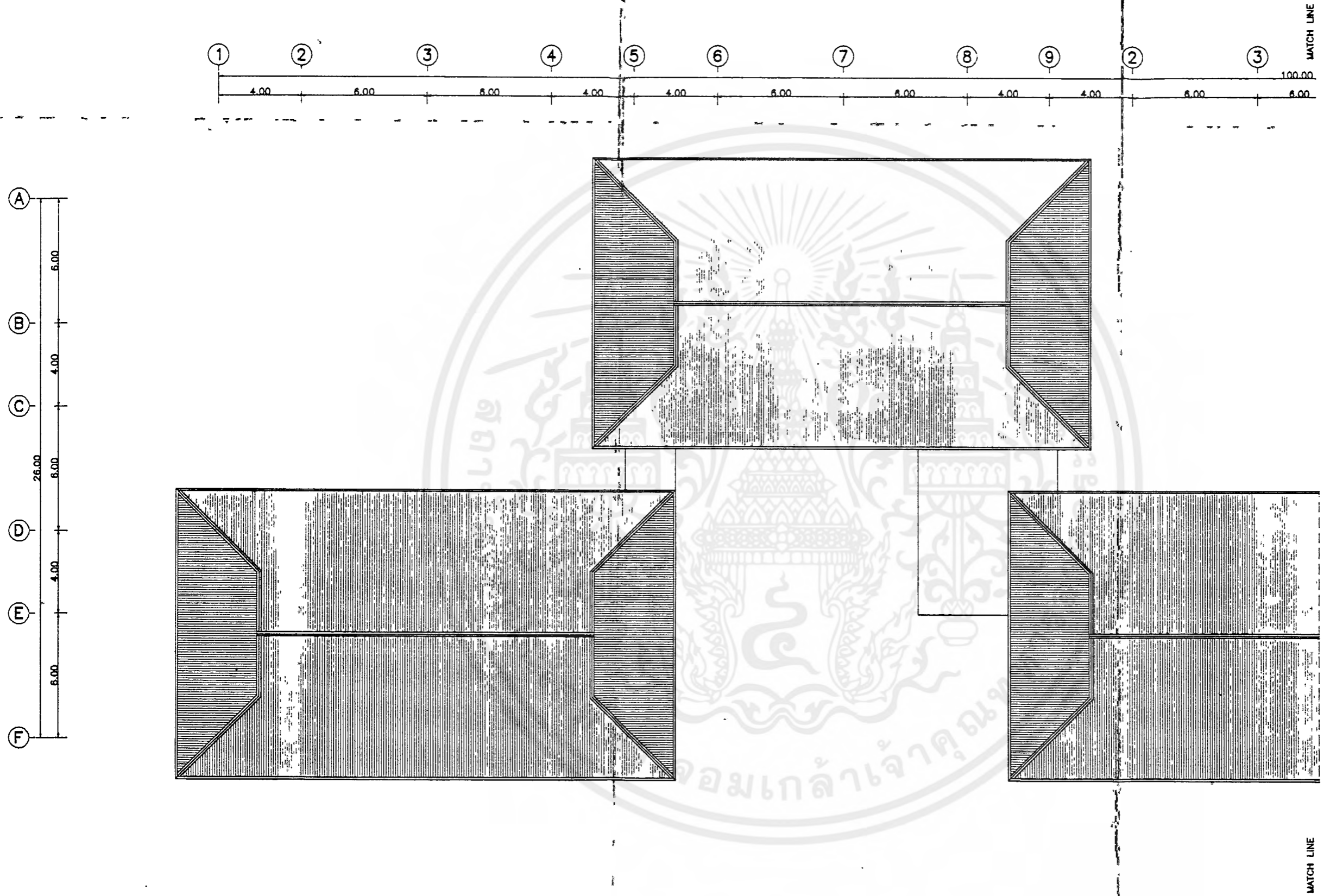
ผังพื้นที่ 2
รายละเอียด 1 : 1/25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำไปตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

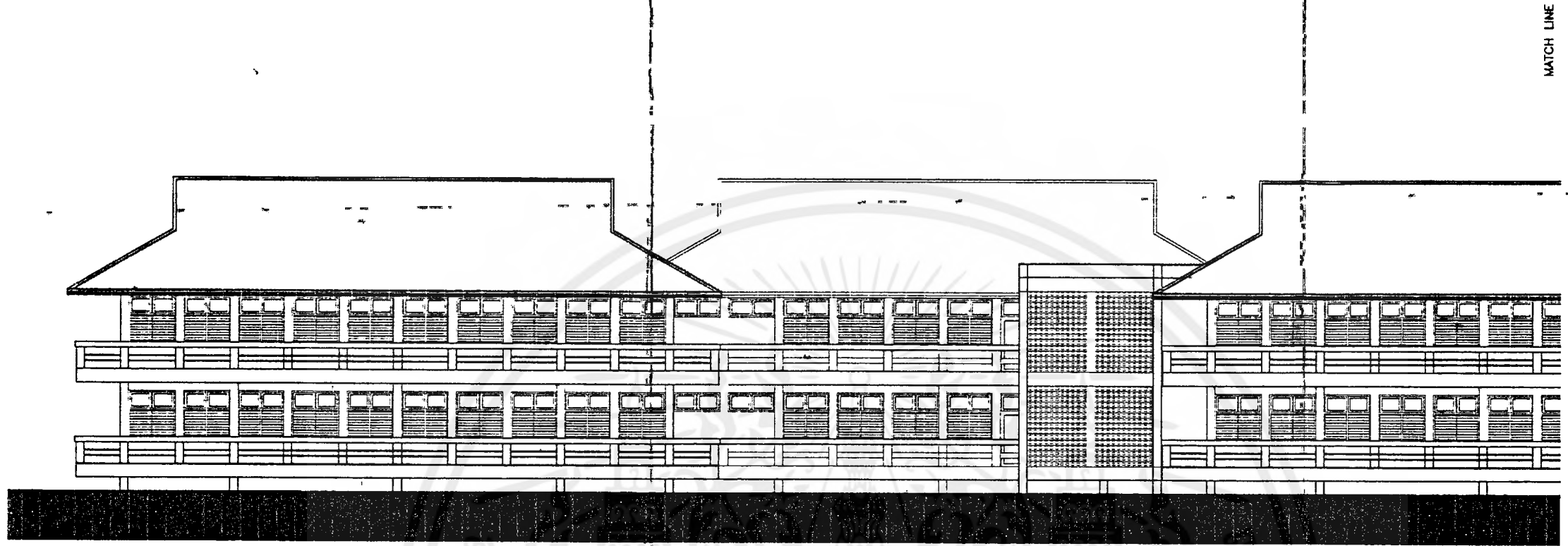
ผังห้องคา
ขนาด 1 x 120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

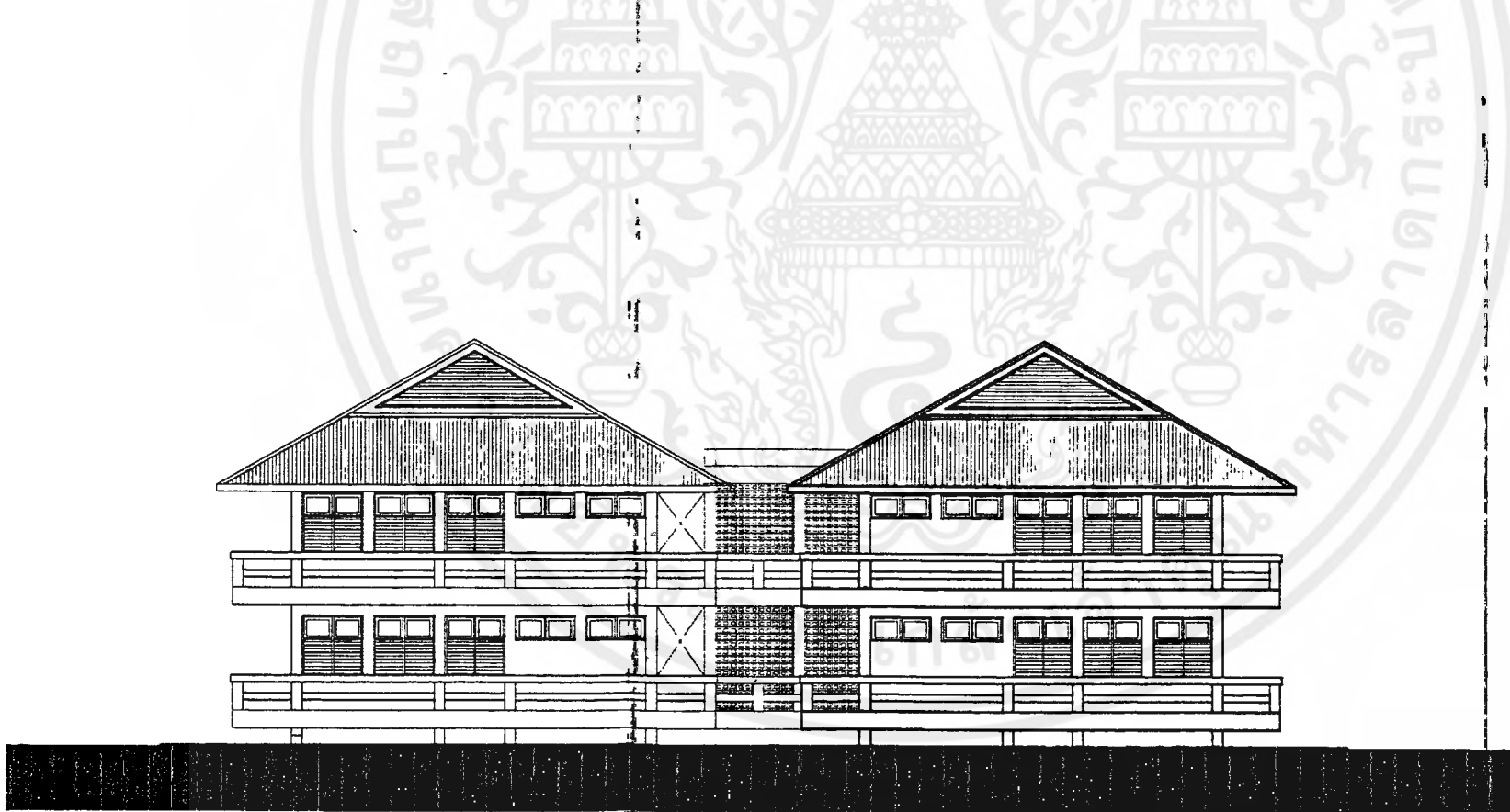

ผังที่ตั้งคา
 ขนาด 1 : 125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MATCH LINE

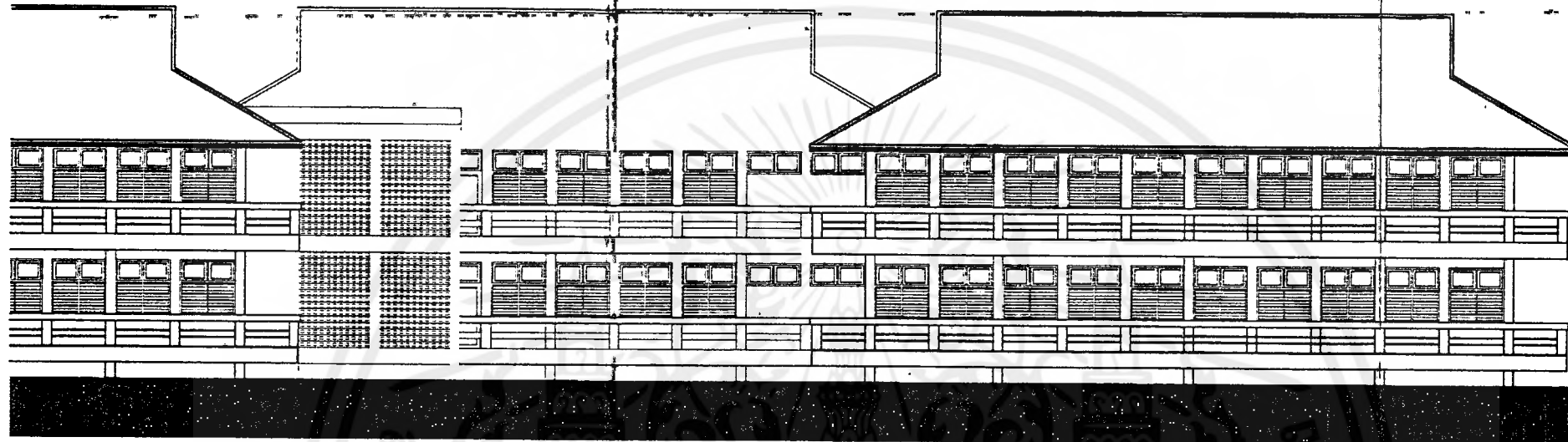
MATCH LINE

รูปด้านหน้า
มาตราส่วน 1 : 120

รูปด้านข้าง
มาตราส่วน 1 : 120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MATCH LINE

MATCH LINE

รูปด้านหน้า

มาตราส่วน 1 : 125

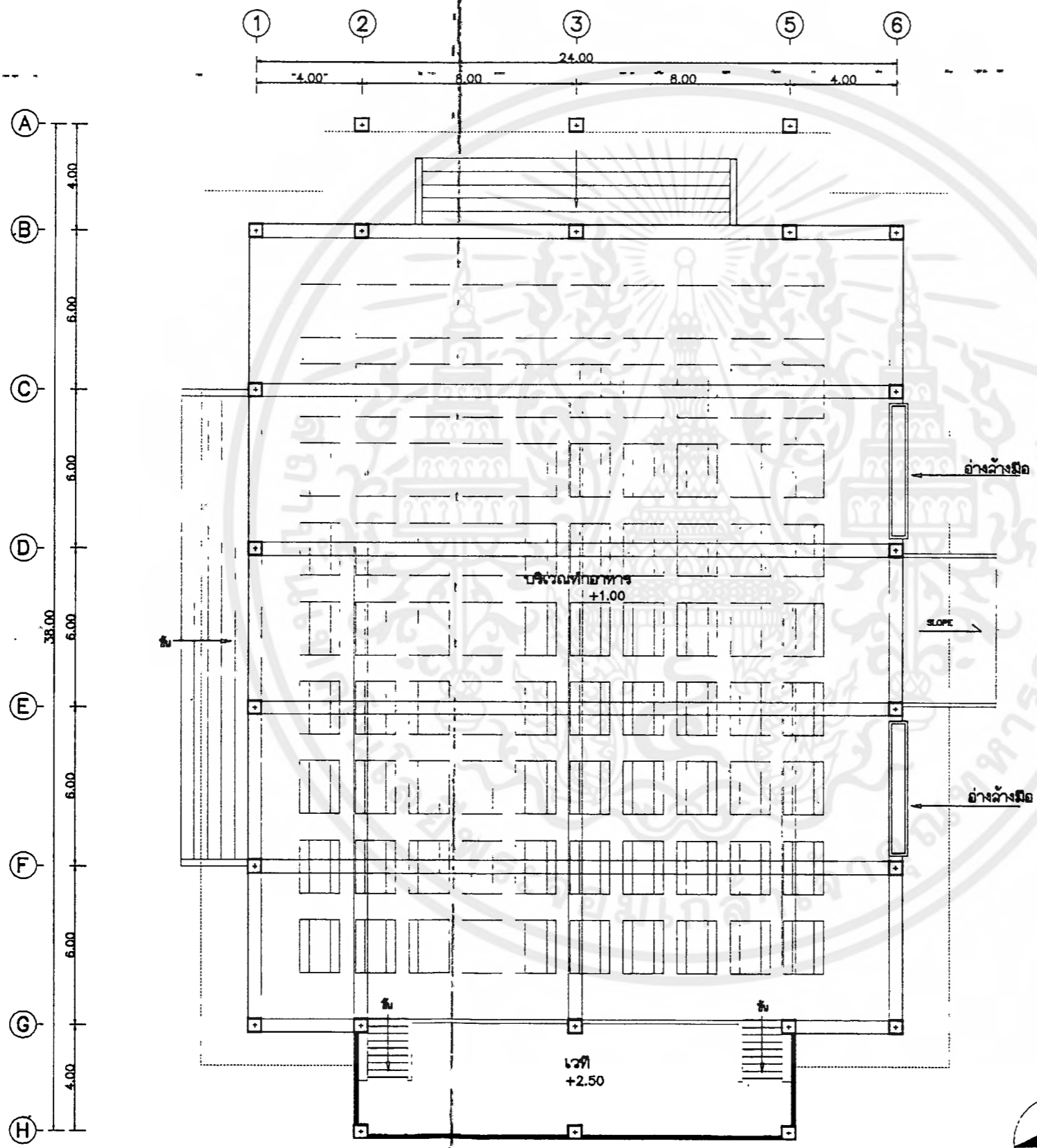
ระดับหลังคา +12.00
 4.00
 ระดับหลังคาบน +8.00
 3.50
 ระดับพื้นชั้นบน +4.50
 3.50
 ระดับพื้นชั้นล่าง +1.00
 1.00
 ระดับพื้นดิน +0.00

6.00	4.00	6.00	4.00	6.00
------	------	------	------	------

รูปตัด ขวาง
 มาตราส่วน 1:125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

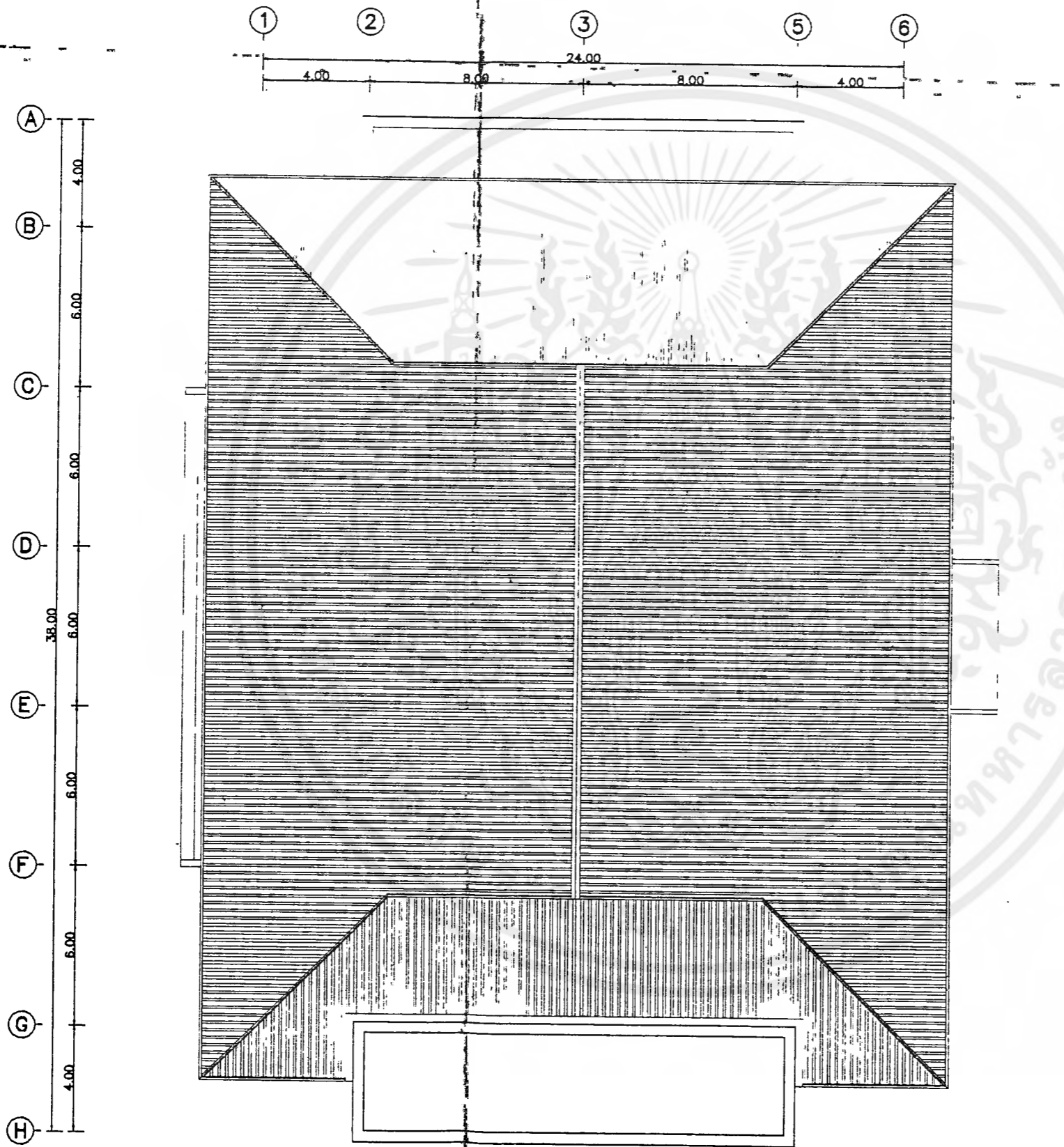

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังพื้นที่ชั้นล่าง

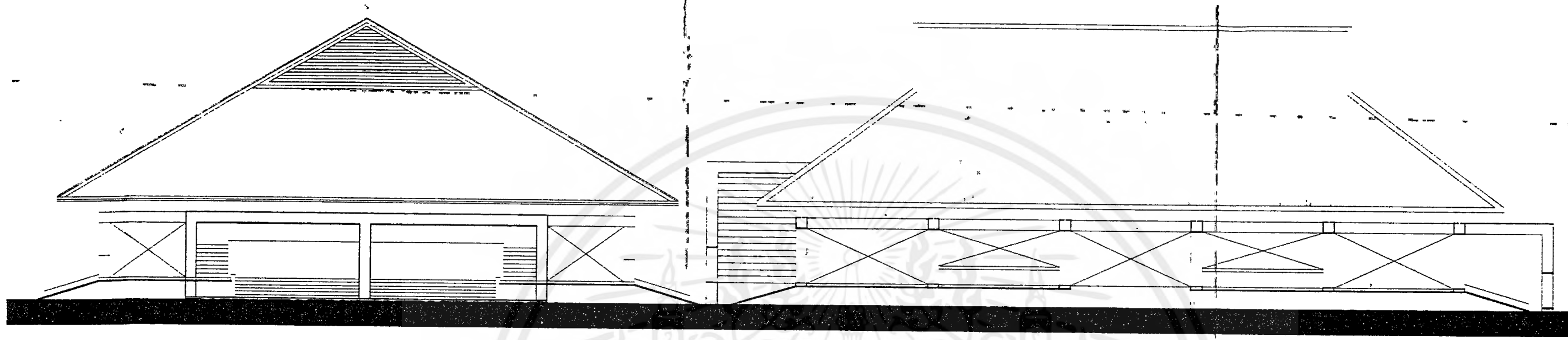
มาตราส่วน 1 : 125

ผังหลังคา

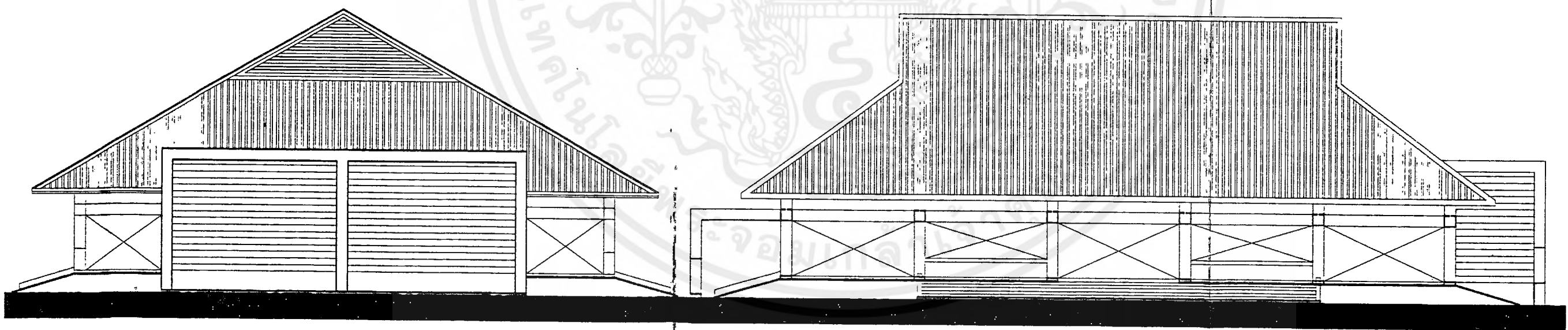
มาตราส่วน 1 : 125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้านหน้า
 มาตรฐาน 1 : 125

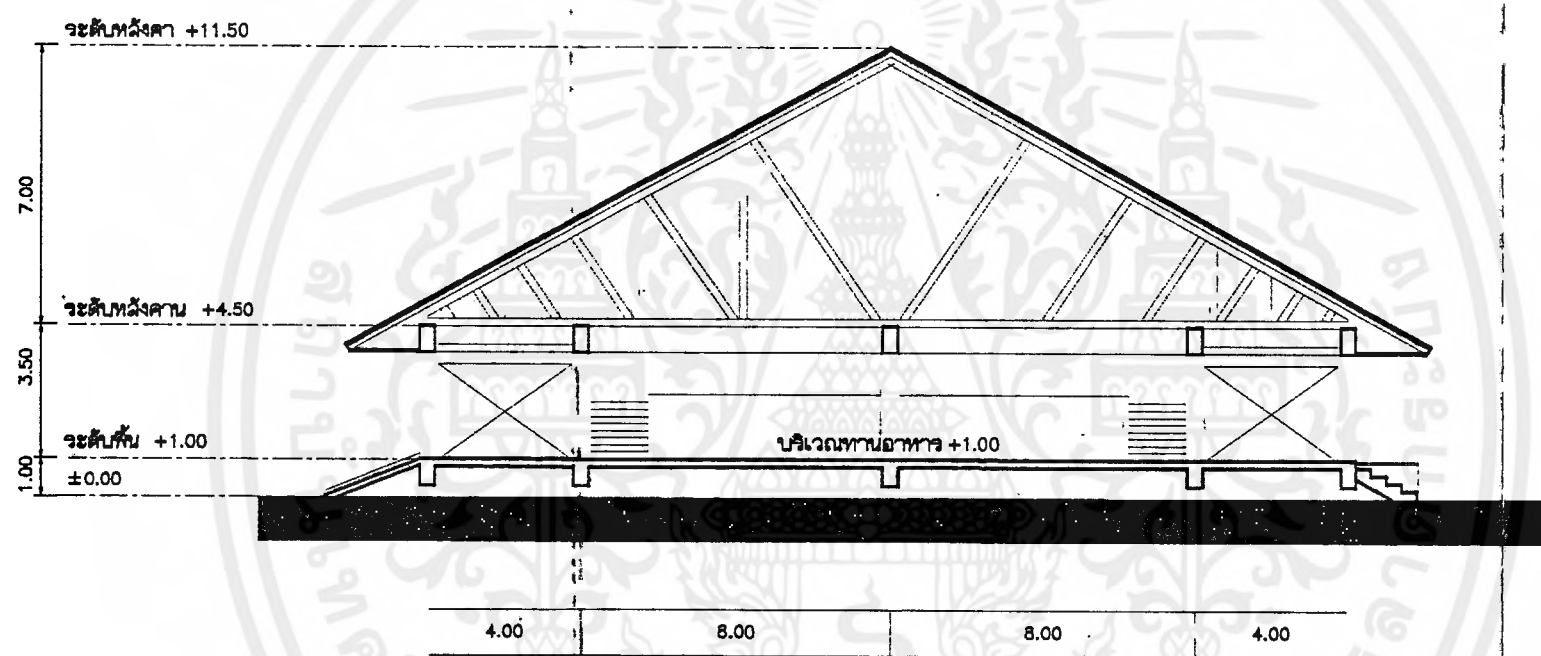
รูปด้านข้าง
 มาตรฐาน 1 : 125

รูปด้านหลัง
 มาตรฐาน 1 : 125

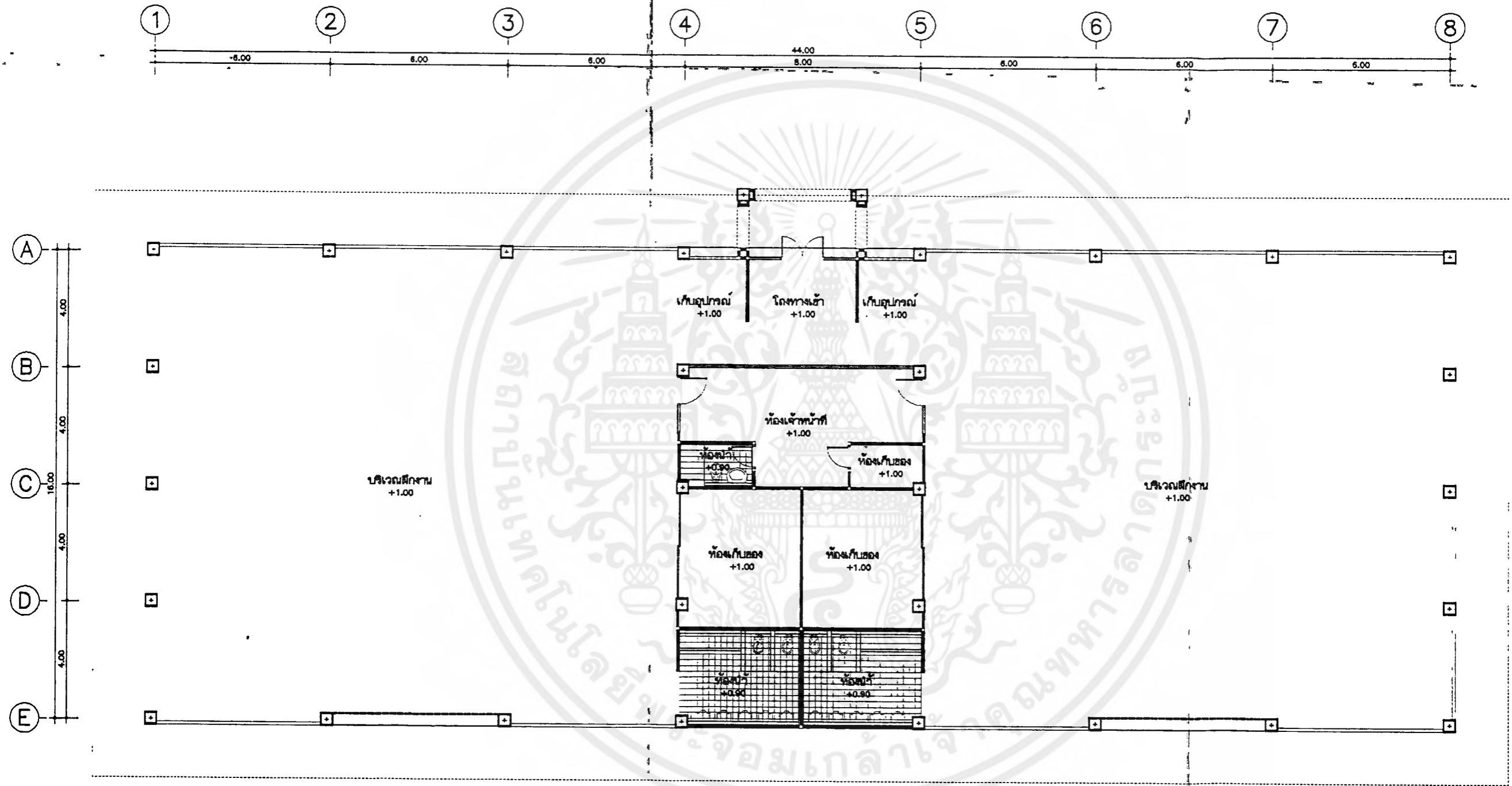
รูปด้านข้าง
 มาตรฐาน 1 : 125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

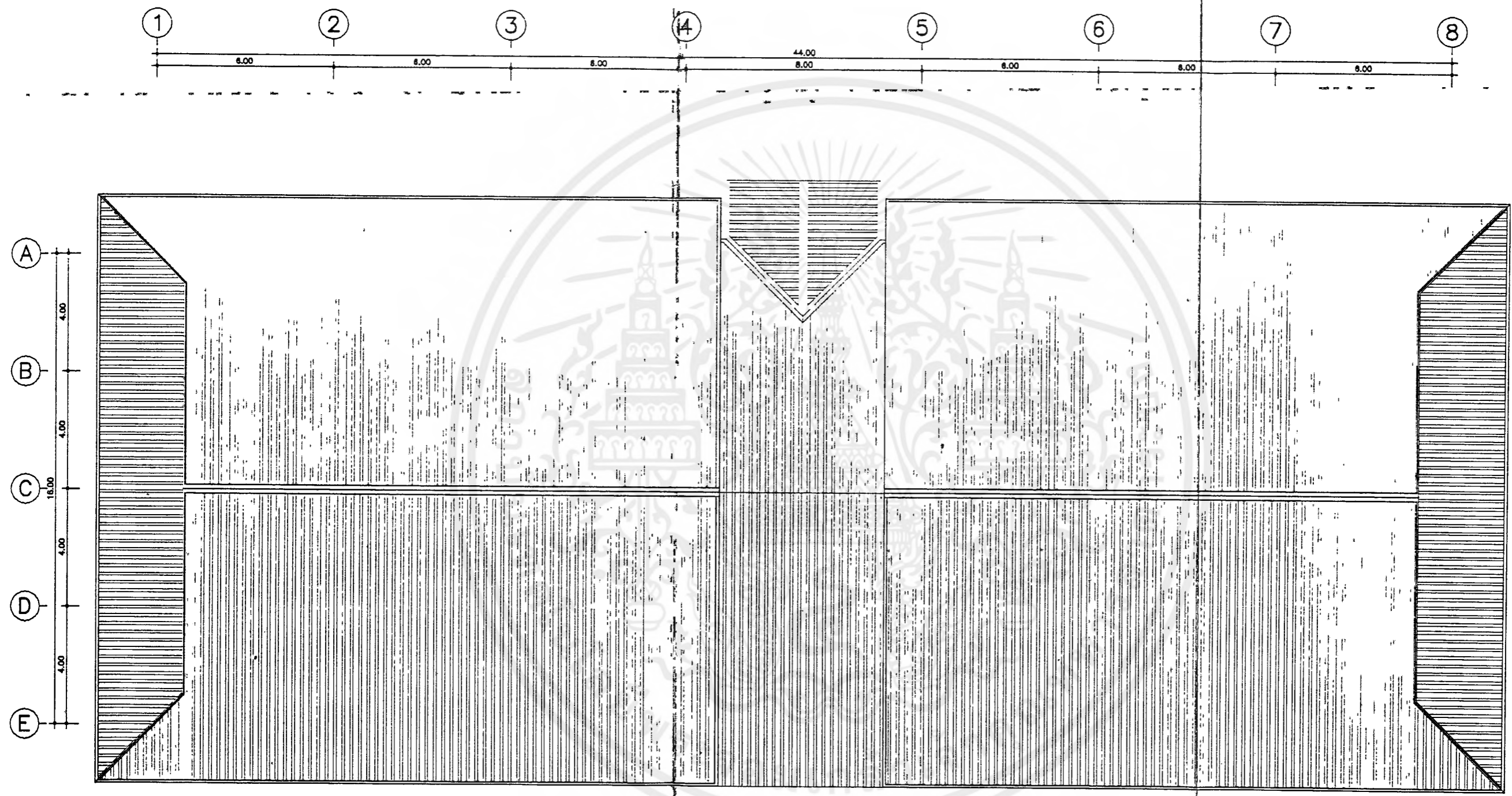
รูปตัด ขวาง
มาตราส่วน 1 : 125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังพื้นชั้นล่าง
มาตราส่วน 1 : 150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

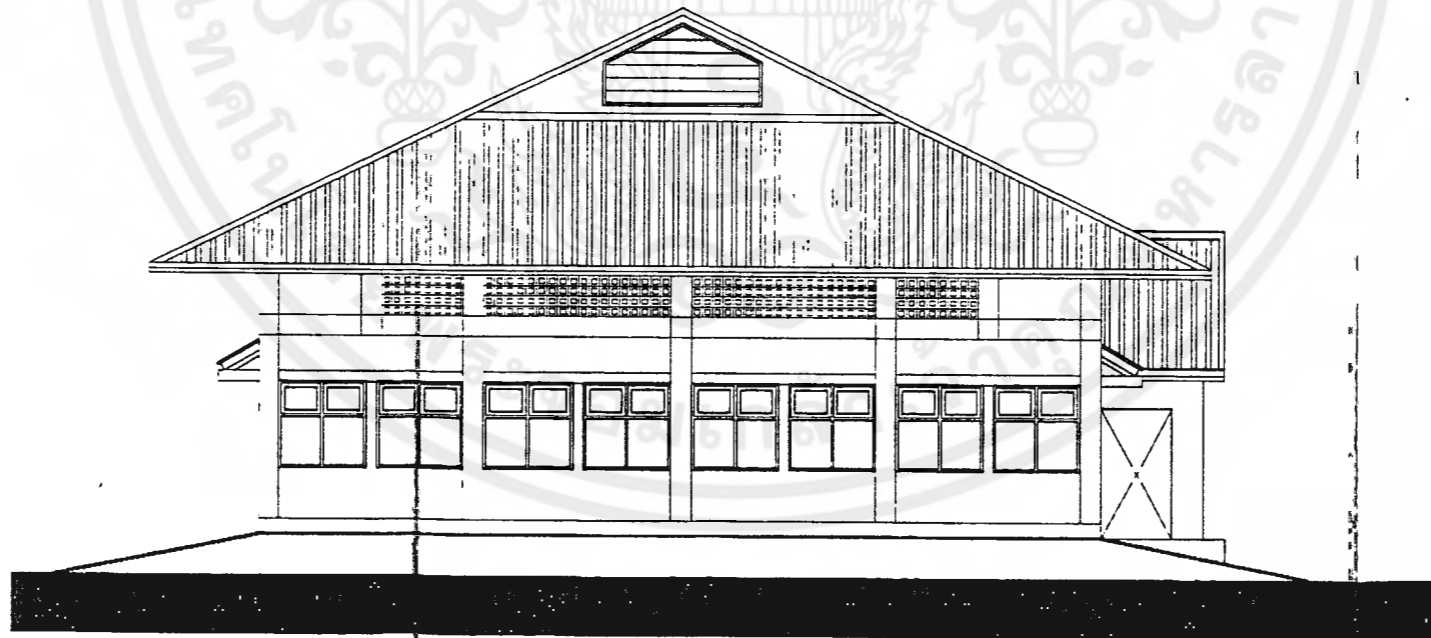
ผังหลังคา
 มาตราส่วน 1 : 150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้านหน้า

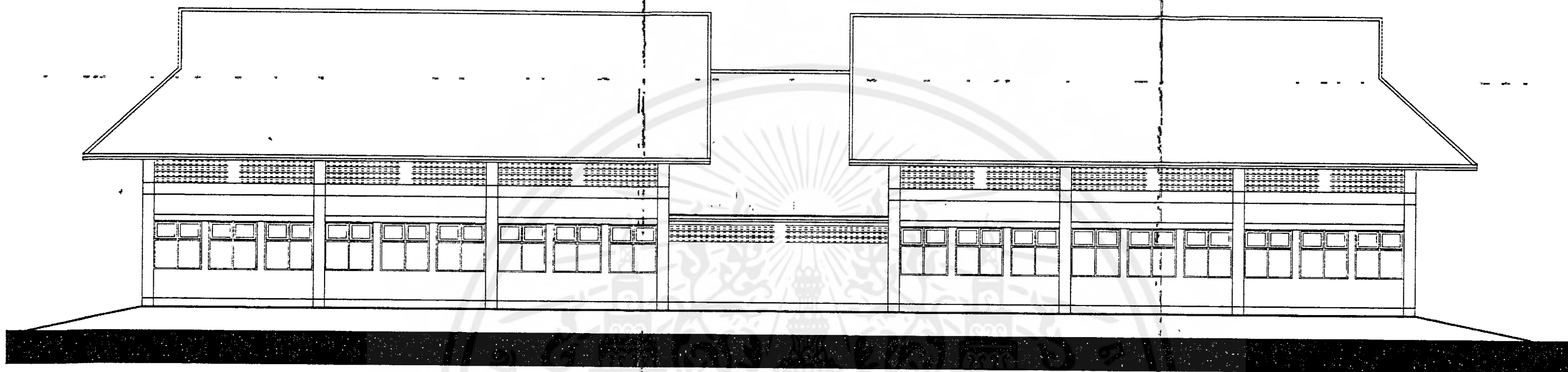
มาตราส่วน 1 : 150

รูปด้านข้าง

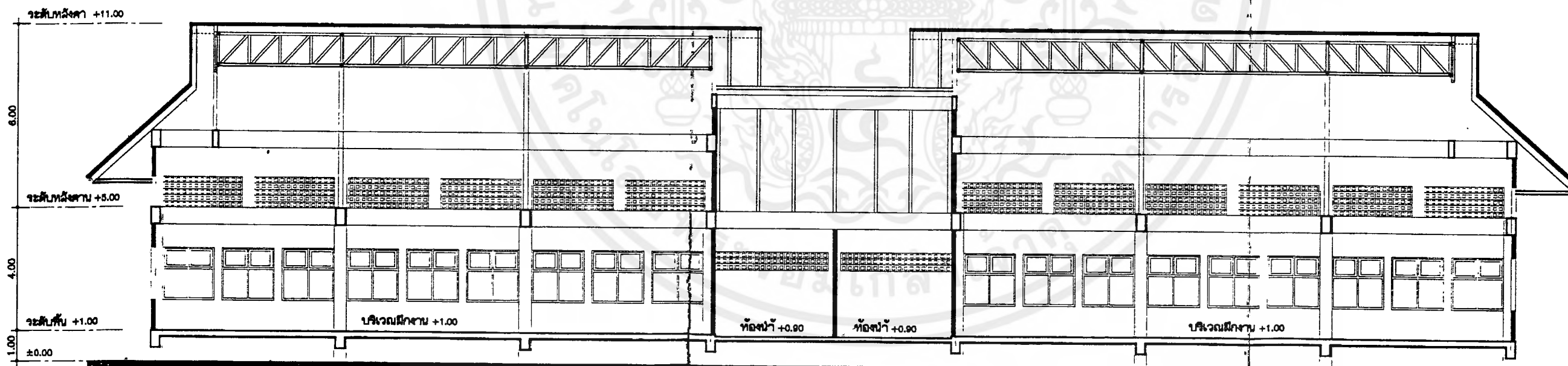
มาตราส่วน 1 : 150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้านหลัง

มาตราส่วน 1 : 150

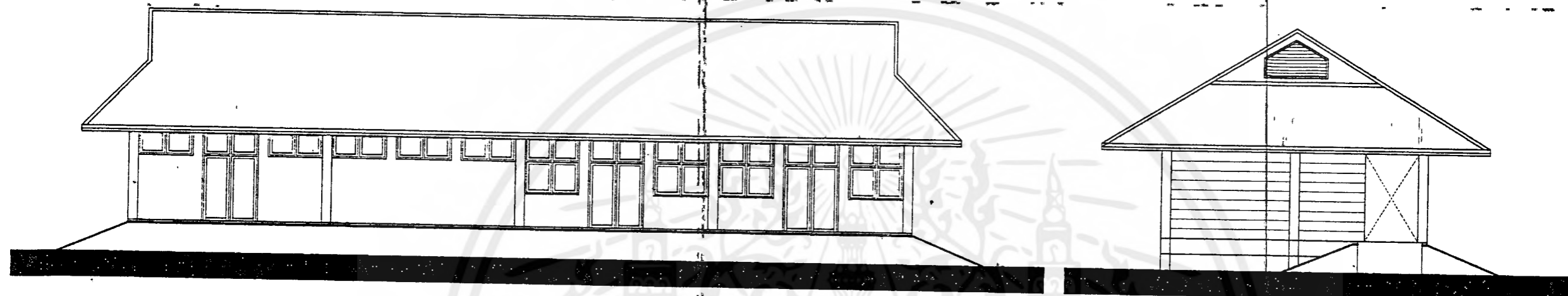

6.00	6.00	6.00	8.00	6.00	6.00	6.00
------	------	------	------	------	------	------

รูปตัด ยาว

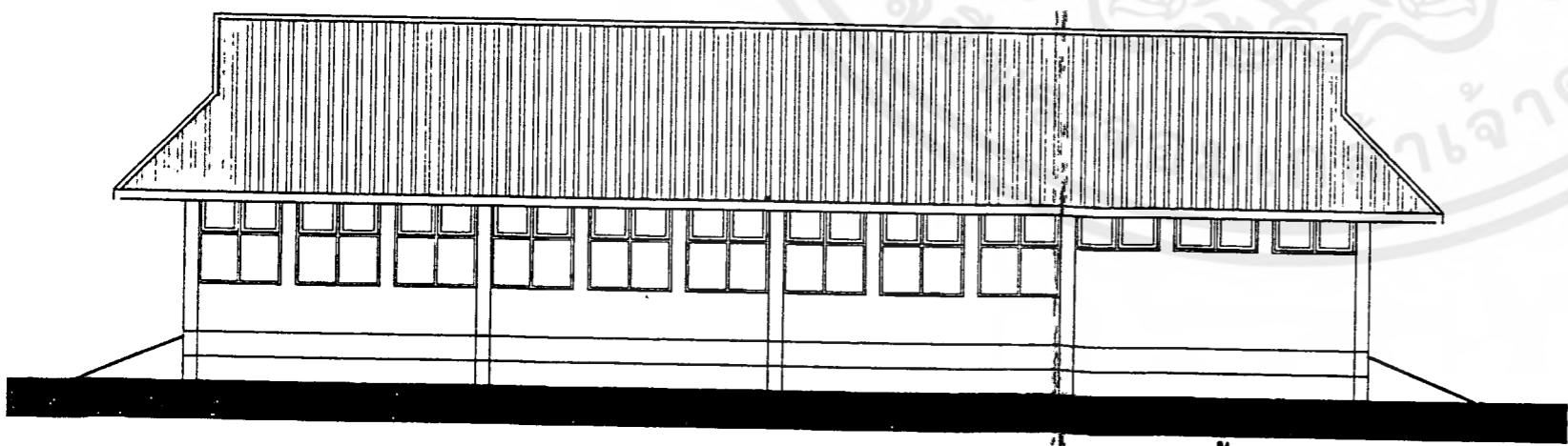
มาตราส่วน 1 : 150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

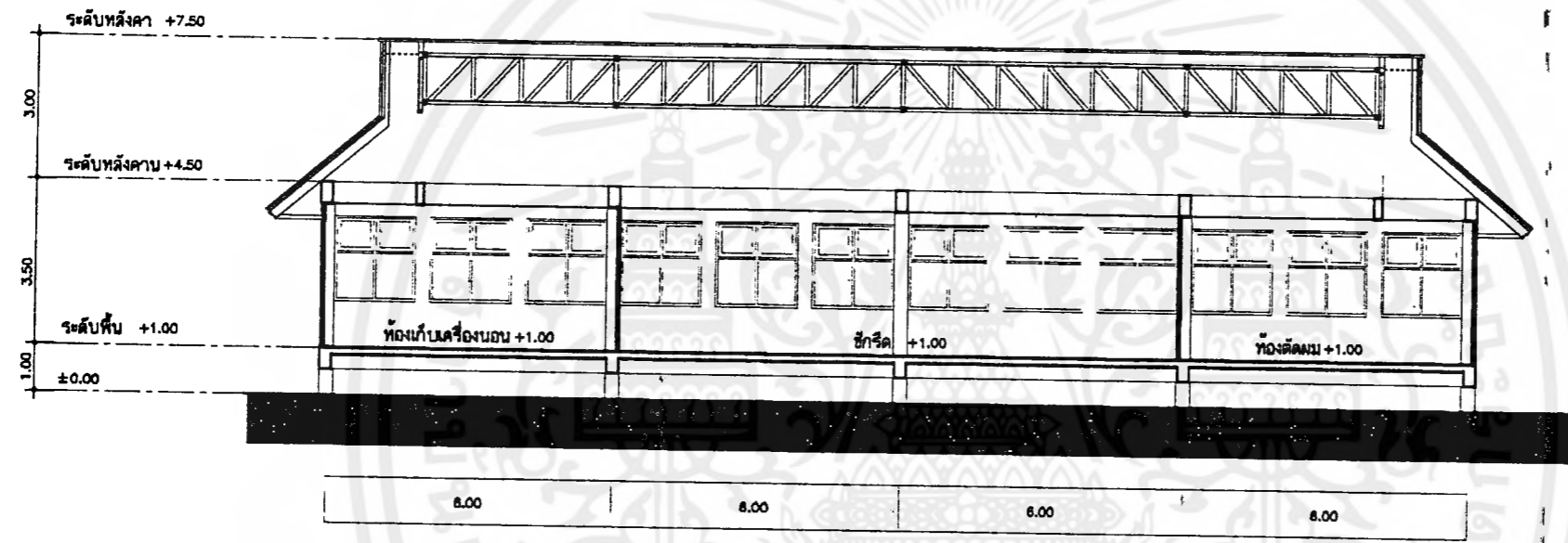
รูปด้านหน้า
 มาตรฐาน 1 : 150

รูปด้านข้าง
 มาตรฐาน 1 : 150

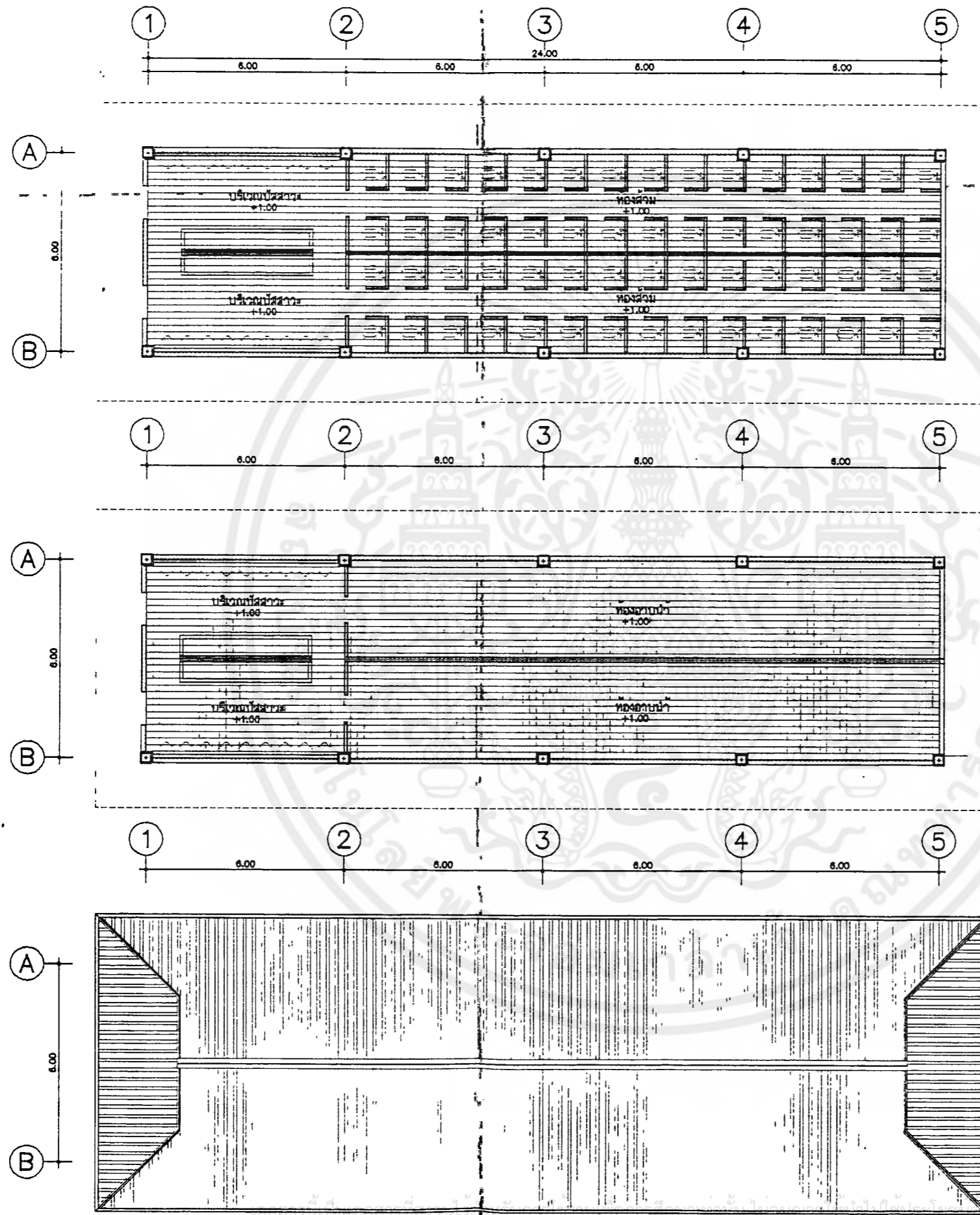
รูปด้านหลัง
 มาตรฐาน 1 : 150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปตัด ยาว
มาตราส่วน 1 : 150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

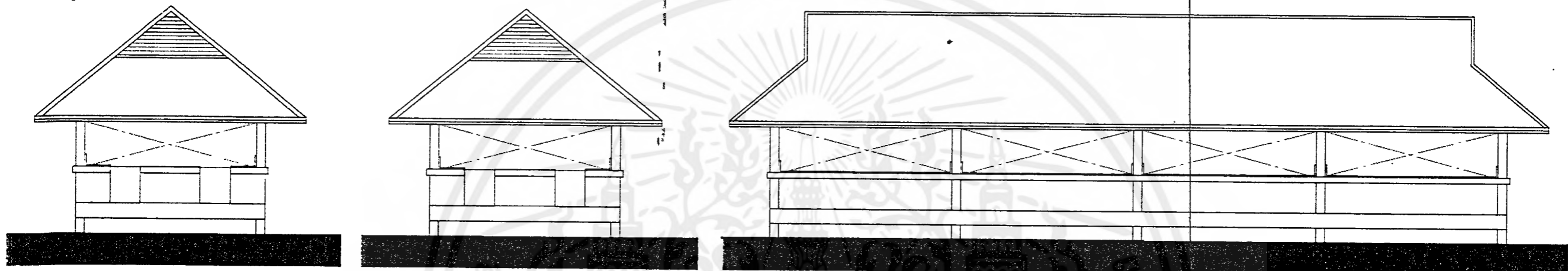
ผังพื้นที่ชั้นล่าง (ส่วนม)
มาตราส่วน 1 : 150

ผังพื้นที่ชั้นล่าง (อาบน้ำ)
มาตราส่วน 1 : 150

ผังพื้นที่ชั้นหลังคา
มาตราส่วน 1 : 50

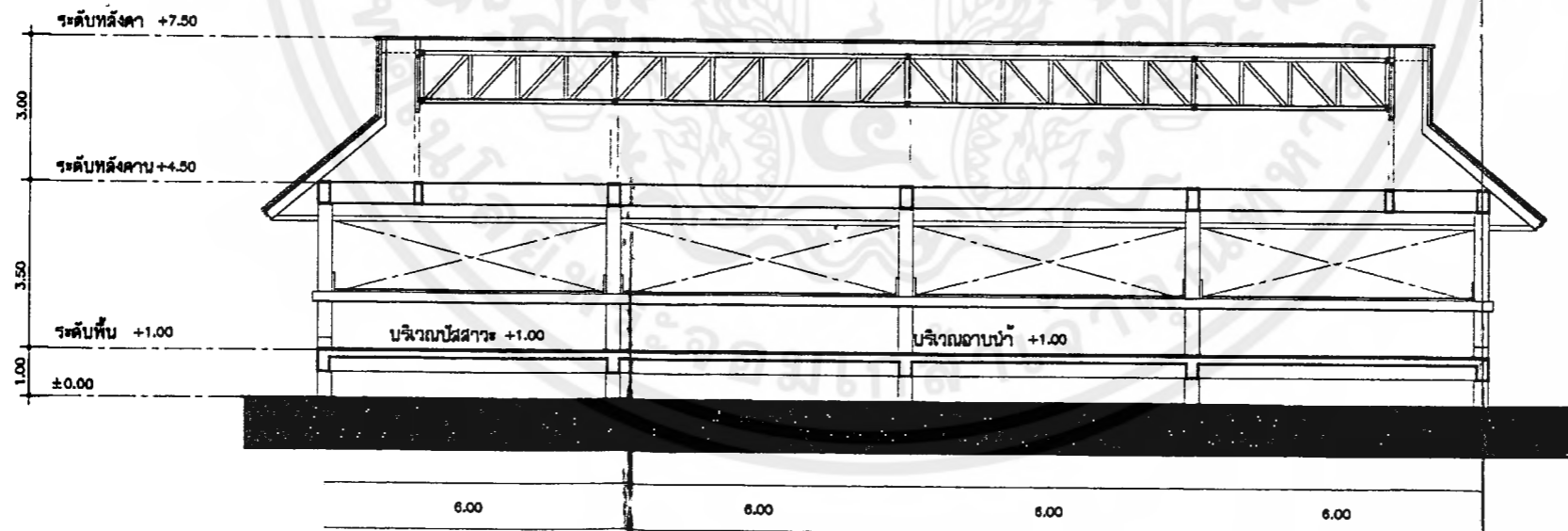
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปदानหนา
 มาตรฐาน 1 : 150
 อานน้ำ

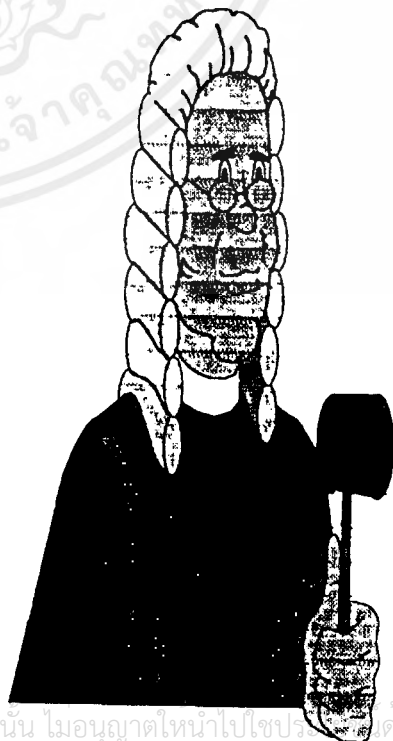
รูปदानหนา
 มาตรฐาน 1 : 150
 ทองสวม

รูปदानข้าง
 มาตรฐาน 1 : 150
 อานน้ำ ทองสวม

รูปตัด ยาว
 มาตรฐาน 1 : 150
 อานน้ำ ทองสวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

โครงการศาลเยาวชนและครอบครัวประจำภาค 1 จังหวัดลพบุรี เป็นโครงการที่บรรจุอยู่ในนโยบายและแผนแม่บทศาลและกระทรวงยุติธรรมฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2538-2544) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักของแผนส่งเสริมการกระจายงานยุติธรรมในการกระจายเกี่ยวกับการพิทักษ์คุ้มครองเด็กเยาวชนและครอบครัว ออกสู่ส่วนภูมิภาคให้ได้รับความเป็นธรรมอย่างเสมอภาค เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ว่าด้วยแผนการพัฒนากลุ่มผู้ด้อยโอกาสให้มีการเสริมสร้างโอกาสให้ได้รับการช่วยเหลือ และพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่เหมาะสมทั้งทางด้านการศึกษา ฝึกอาชีพ การมีงานทำและมีรายได้ในระหว่างและหลังการถูกคุมประพฤติ รวมทั้งมีโอกาสไปทำงานบริการชุมชนที่จะมีส่วนเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ซึ่งพอจะสรุปลักษณะโครงการได้ดังต่อไปนี้

- 5.1.1 ทำหน้าที่รับผิดชอบเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจการปกครองประจำภาค 1 ในปัจจุบันจนถึงอีก 5 ปี ข้างหน้า
- 5.1.2 ขนาดความจุเด็กและเยาวชนเมื่อเต็มโครงการสามารถรองรับได้ 500 คน โดยเป็นเด็กและเยาวชนชาย 400 คน กับเด็กและเยาวชนหญิง 100 คน ทั้งนี้ได้คาดการณ์ล่วงหน้าไว้เป็นเวลา 5 ปี
- 5.1.3 ที่ตั้งโครงการเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ “อ่างเก็บน้ำห้วยชันเหล็ก” ที่กรมประมงสงเคราะห์มอบให้มีเนื้อที่ประมาณ 153 ไร่

5.1.4 ศาลเยาวชนและครอบครัวประจำภาค 1 จังหวัดทพบุรี ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1. ศาลเยาวชนและครอบครัว
 - ฝ่ายข้าราชการตุลาการ
 - ฝ่ายธุรการศาล
2. สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
 - ฝ่ายคดี
 - ฝ่ายญาติเยี่ยม
3. ส่วนบริการทั่วไป
 - ส่วนโรงครัว
 - บริเวณจอดรถ
 - บริการเจ้าหน้าที่และบุคคลภายนอก
 - ส่วนโรงประปา, ไฟฟ้าฉุกเฉิน, เต้าเผาขยะ
4. ส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย
 - ส่วนนอนอน
 - ส่วนรักษาพยาบาล
 - ส่วนฝึกวิชาชีพ
 - ส่วนเรียนวิชาสามัญ
 - ส่วนเกษตรกรรม
 - ส่วนบริการ
5. ส่วนสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง
 - ส่วนนอนอน
 - ส่วนบริการ
 - ส่วนเรียนวิชาสามัญ
 - ส่วนฝึกวิชาชีพ
6. ส่วนบ้านพักเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ข้อเสนอแนะ

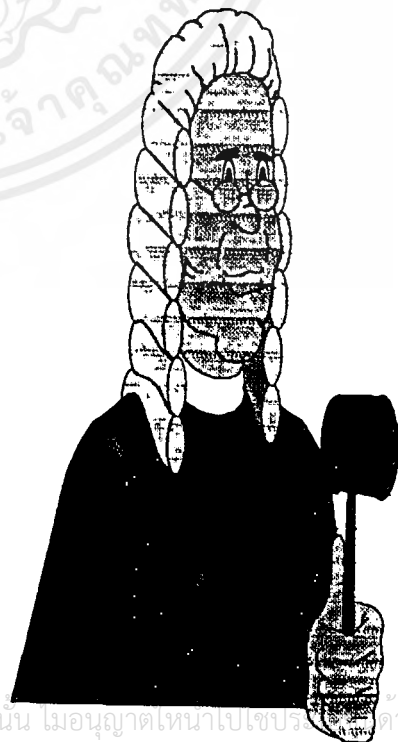
จากการทำการศึกษาค้นคว้า วิจัย และทำการออกแบบโครงการศาลเยาวชน และครอบครัวประจำภาค 1 จังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นโครงการในลักษณะของการวางผังกลุ่มอาคาร ในระยะเวลาและขอบเขตอันพอสมควรพอที่จะสรุป และมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.2.1 เกี่ยวกับการศึกษาเรื่องศาลเยาวชนและครอบครัว

1. ในการออกแบบศาลที่ดีจะต้องย่นระยะทางติดต่อของผู้พิพากษา กับห้องพิจารณาคดีกับห้องพิจารณาคดีให้มีระยะสั้นที่สุดและควรแยกทางติดต่อของผู้มาใช้บริการ ผู้ควบคุมผู้ต้องหา และผู้พิพากษาออกจากกันโดยเด็ดขาด ภายในควรจัดให้มีบรรยากาศและธรรมชาติที่ร่มรื่น เพื่อเป็นที่สำหรับผ่อนคลายความตึงเครียด แก่ผู้มาใช้บริการและเจ้าหน้าที่ แต่ศาลที่ดีนั้นจะต้องแยกทางติดต่อของผู้มาใช้บริการและเจ้าหน้าที่โดยเด็ดขาด
2. ต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านนี้พอสมควร เช่น พื้นฐานความรู้ทางด้านกฎหมาย ขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมาย และขบวนการยุติธรรม พื้นฐานทางด้านสถาปัตยกรรมเกี่ยวกับ ศาลและรวมทั้งเทคโนโลยีที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้อง
3. การที่จะทำการศึกษาค้นคว้าให้รายละเอียดเข้าใจลึกซึ้งและมีประสิทธิภาพควรใช้เวลาประมาณ 1ปี หรือมากกว่านั้น

5.2.2 ทางด้านจิตวิทยา

1. ควรใช้หลักการทางด้านจิตวิทยาในการควบคุมและปกครองมากกว่าการใช้กำลังเพียงอย่างเดียว การออกแบบลักษณะอาคารและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีผลต่อสภาพจิตใจของเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก
2. การจัดให้มีกิจกรรมขึ้นภายในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เป็นอีกกรณีหนึ่งที่จะสามารถลดความกดดันของเด็กและเยาวชนเป็นการขัดเกลาสภาพจิตใจ โน้มน้าวให้กลับตัวกลับใจเป็นพลเมืองดีได้ต่อไป หลังจากพ้นการคุมประพฤติแล้ว

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้หรือเผยแพร่ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ประวัติศาสตร์เยาวชนและครอบครัวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ก่อนที่จะมีการจัดตั้งศาลเยาวชนแต่เดิมมาประเทศไทยก็ได้มีวิธีการพิเศษที่นำมาใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด โดยให้ได้รับการสงเคราะห์เยียวยาและแก้ไขแทนที่จะให้มีการจำคุก ทั้งมีการให้การศึกษอบรมและฝึกวิชาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตที่ดั่งงามต่อไปแทนที่จะส่งตัวเด็กไปคุมขังในเรือนจำ ซึ่งเป็นการลงโทษ ทำให้เด็กได้รับความอับอายและชินชากับสภาพการบีบคั้นทารุณจิตใจ ได้เห็นและได้รับการถ่ายทอดอุปนิสัยและความรู้ รวมทั้งบทเรียนที่เลวร้ายจากอาชญากรนักโทษ ทั้งยังก่อให้เกิดปมด้อยแก่เด็กไปด้วยตลอดชีวิต ทางกรมจึงส่งเด็กเหล่านี้ไปยังโรงเรียนฝึกอาชีพ ตาม พ.ร.บ. ประถมศึกษา พ.ศ. 2478 หรือสถานฝึกและอบรมตาม พ.ร.บ. จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. 2479 ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้เด็กที่มีอายุในเกณฑ์บังคับ (อายุยังไม่ครบ 15 ปี) ที่ไม่ได้ไปอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยปราศจากเหตุอันควร ไปไว้ยังโรงเรียนฝึกอาชีพได้ ซึ่งต่อมากรมราชทัณฑ์ได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกอาชีพขึ้นตาม พ.ร.บ. จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. 2479 เพื่อทำการฝึกอบรมเด็กจำพวกนี้และเด็กอื่นตาม พ.ร.บ. จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวกพวกๆ นั้นด้วย

สำหรับ พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และ พ.ร.บ. จัดการฝึกอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. 2479 ได้บัญญัติว่าวิธีการปฏิบัติต่อนักโทษและต่อเด็กที่ต้องคำพิพากษาให้หนักไปในทางฝึกอบรมไม่ใช่ในทางลงโทษเช่นแต่ก่อน และกรมราชทัณฑ์ได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกอาชีพสำหรับเด็กกระทำผิดที่มีอายุไม่ครบ 18 ปี และแยกควบคุมผู้ต้องโทษครั้งแรกที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ไว้เป็นพิเศษ แล้วได้ทำที่ควบคุมผู้ต้องโทษครั้งแรกดังกล่าวขึ้นเป็นทัณฑสถานวัยหนุ่ม ต่อมากรมราชทัณฑ์ได้โอนกิจการโรงเรียนฝึกอาชีพไปให้กรมประชาสงเคราะห์ดำเนินการ ณ เยาวชนสถานบ้านห้วยโป่งจระยอง ตาม พ.ร.บ. จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2501 ส่วนทัณฑสถานวัยหนุ่มยังคงอยู่กับกรมราชทัณฑ์

หลังจากนั้นได้มี พ.ร.บ. ควบคุมเด็กและนักเรียน พ.ศ. 2481 ให้กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่จัดการกับเด็กนักเรียนหรือเด็กอนาถาที่ประพฤติไม่สมควรแก่วัยและให้ศาลมีอำนาจสั่งถอนอำนาจปกครองบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ใช้อำนาจปกครองโดยมิชอบเสียบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้ แล้วตั้งกรมเจ้าหน้าที่เป็นผู้ปกครองแทน (ยังไม่ปรากฏว่าได้เคย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ชนดานการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อห และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการร้องขอเช่นนี้) พ.ร.บ.นี้ได้ใช้เฉพาะกรุงเทพมหานครเท่านั้น โดยกระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีसारวัตรนักเรียนก่อนทำการตรวจควบคุมความประพฤติของนักเรียนในกรุงเทพมหานครที่เร่ร่อน หรือ ความประพฤติไม่เหมาะสมนอกโรงเรียน เพื่อว่ากล่าวตักเตือนและแจ้งเหตุไปโรงเรียนต่างๆ ส่วนกรมประชาสงเคราะห์ได้จัดตั้งสถานสงเคราะห์เป็นที่ให้การเลี้ยงดูและอบรมเด็กขึ้น เช่น สถานสงเคราะห์เด็กอ่อน โรงเรียนชาติสงเคราะห์ โรงเรียนประชาสงเคราะห์ที่ปากเกร็ด วิทยาลัยพินุลย์ประชาสรรค์ เขาวงกตทุ่งมหาเมฆและเขาวงกตบ้านบางละมุงที่จังหวัดชลบุรี (ปัจจุบันประกาศคณะปฏิวัติยกเลิก พ.ร.บ. นี้และบัญญัติใหม่ คือ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 เรื่องการส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน 2515 เป็นต้นมา)

เมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่ายังมีข้อบกพร่องและอุปสรรคอยู่หลายอย่าง เพราะเป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้สำหรับการปฏิบัติต่อเด็กหลังจากมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว ส่วนวิธีการปฏิบัติต่อเด็กในระหว่างที่ถูกจับกุมและอยู่ในระหว่างพิจารณาคดีที่ศาล ไม่มีวิธีการไว้เด็กจึงได้รับการปฏิบัติอย่างเดียวกับผู้ใหญ่ที่กระทำความผิด ซึ่งเป็นการไม่เหมาะสมและมีผลเสียหายแก่เด็กได้

อนึ่ง ในสมัยที่ยังใช้กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 ซึ่งมาถูกยกเลิกและใช้ประมวลกฎหมายอาญาแทนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2500 นั้น การปฏิบัติต่อเด็กที่กระทำความผิดกฎหมาย ศาลก็ได้แต่พิจารณาถึงความรู้สึกผิดชอบของเด็ก ประกอบกับลักษณะความผิดที่เด็กได้กระทำลงไปแล้ว กำหนดโทษไปตามความเหมาะสมกับความผิดและความรับผิดชอบของเด็กเหล่านั้น หลักการที่จะค้นหาสาเหตุที่เด็กกระทำความผิดแล้วพยายามแก้ไขเหตุอันยิ่งกว่ามุ่งที่จะลงโทษ ยังไม่อาจปฏิบัติได้ในศาลธรรมดาหรือศาลผู้ใหญ่เพราะขาดหน่วยงานพิเศษสำหรับประสานงานกับศาลในการที่จะสืบเสาะหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กเพื่อทราบสาเหตุที่กระทำความผิด ตลอดจนการดำเนินการฝึกและอบรมให้เด็กกลับตนเป็นคนดีได้

ศาลคดีเด็กและเยาวชนในประเทศไทยนั้น อาจกล่าวได้ว่า ได้เริ่มสนใจที่จะให้มีศาลดังกล่าวเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2482 ในสมัยรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมขณะนั้น (พล.ร. ถวัลย์ ชำรงค่านาวาสวัสดิ์) ได้ส่งหลวงจักรปาณิสรีศีลวิสุทธิ ไปดูงานเกี่ยวกับศาลในทวีปเอเชียและยุโรปตลอดจนเรื่องศาลคดีเด็ก ๆ เป็นคนแรก เมื่อกลับมาแล้วได้เสนอรายงานดูงานดังกล่าวในประเทศอิตาลี เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม ต่อกระทรวงยุติธรรม และต่อมาได้มีบันทึกของประธานศาลฎีกา รายงานทำความเข้าใจในเรื่องศาลคดีเด็ก ๆ ในประเทศต่างๆตลอดจนสถานการณ์ในประเทศไทย หากจะจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมด้วย (บันทึกของพระยาอัศพลีธรรมคัลภ์ ร.ศ. 2486) แต่ความดำริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องนี้ต้องระงับไว้เนื่องจากสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้น จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2493 ได้รื้อฟื้นความ
 คำนึงเรื่องการจัดตั้งศาลคดีเด็กฯ อีกครั้งหนึ่ง ในสมัยรัฐธรรมนูญจอมพล ป.พิบูลสงคราม โดยรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายเลียง ไชยการ แล้วต่อมา นายเขมชาติ บุญรัตพันธุ์) ได้ส่งผู้
 พิพากษาไปดูงานศาลคดีเด็กฯ อีกครั้งหนึ่ง แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา
 การอบรมสงเคราะห์และการตั้งศาลเด็กขึ้นประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็น
 ประธานกรรมการ และมีกรรมการอื่นอีก 12 ท่าน อาทิ ผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทน
 จากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้
 พิพากษาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในสมัยนั้น ให้รับดำเนินการร่างกฎหมายและประกาศใช้
 โดยเร็ว ในการประชุมคณะกรรมการดังกล่าวครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2493 ได้วางแนวการจัด
 ตั้งศาลคดีเด็กฯ นั้นเป็นศาลอาญาปนแพ่ง ในชั้นแรกนี้จะเริ่มทำเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่กระทำ
 ความผิดทางอาญา และเรื่องทางแพ่งเกี่ยวกับการใช้อำนาจปกครองเท่านั้น ส่วนเรื่องเด็กนอกจาก
 นั้นได้มีกฎหมายบังคับอยู่หลายฉบับแล้วหากแต่ยังไม่มีการปฏิบัติโดยสมบูรณ์รวมทั้งงานทางแพ่ง
 ทั่วๆส่วนเรื่องอย่างอื่นควรให้จัดดำเนินการภายหลัง ผลงานของคณะกรรมการนี้ได้เสนอร่างพระ
 ราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยา
 ชน พ.ศ. 2494 ต่อคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติ จนประกาศใช้เป็นกฎหมาย (ราชกิจจานุเบกษา
 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2494 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา) ซึ่ง
 กำหนดให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางขึ้นในจังหวัดพระนคร ภายใน 180 วัน ตั้งแต่วันบังคับ
 ใช้พระราชบัญญัติ และให้มีหน่วยงานสำหรับตรวจพิเคราะห์ ฝึกอบรมและสงเคราะห์เด็กเป็นส่วน
 ประกอบของศาลคดีเด็กฯ เรียกว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กด้วย โดยประสงค์จะให้สถานพินิจฯ
 เป็นเครื่องมือของศาลคดีเด็กฯ ในด้านการปฏิบัติต่อเด็กทุกกระยะ กระทรวงยุติธรรมจึงได้เปิด
 ดำเนินการศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางและสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางขึ้นในจังหวัดพระนคร
 เป็นแห่งแรกเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2495 ซึ่งเป็นการเริ่มต้นแห่งระบบแก้ไขเยียวยาเด็กและเยาวชนที่
 ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด โดยได้แยกการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายออกจาก
 การกระทำความผิดของผู้ใหญ่ เพราะถือว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายบัญญัติว่าเป็น
 ความผิด ไม่ใช่อาชญากร เป็นแต่เพียงผู้กระทำความผิดกฎหมายสังคมและเป็นผู้ที่อ่อนต่อโลก ไม่
 สมควรที่จะได้รับการลงโทษทัณฑ์ หากแต่ควรจะได้รับความช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงตัวเสียใหม่ ทั้ง
 ในด้านร่างกายและจิตใจ ฉะนั้นกฎหมายดังกล่าวได้บัญญัติให้มีการสืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริง
 เกี่ยวกับบุคลิกภาพ ภาวะแห่งจิตและสิ่งแวดล้อมทั้งปวงของเด็กและเยาวชน โดยแพทย์และ
 พนักงานคุมประพฤติพร้อมกันไปสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด ซึ่งจะทำให้ศาล
 หยั่งทราบถึงสาเหตุแห่งการกระทำความผิดก่อนแล้วจึงใช้มาตรการแก้ไขเยียวยาแก่เด็กนั้น ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนเป็นรายๆไป รวมทั้งในการในการศึกษาวิชาสามัญ การฝึกอาชีพและการอบรมทางด้านจิตใจ ได้แก่ ศิลธรรม จรรยา เพื่อให้มีโอกาสที่ดีในการกลับตนเป็นพลเมืองที่ดีมีอาชีพสุจริตต่อไปในภายภาคหน้าและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโดยปกติสุขได้

ต่อมากระทรวงยุติธรรมยังได้พิจารณาดำเนินคดีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและได้จัดทำร่างกฎหมายเพิ่มเติมแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวขึ้น ซึ่งในเวลาต่อมาก็ได้มีพระบรมราชโองการให้ประกาศใช้กฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้แล้ว คือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2506 ซึ่งบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2507 เป็นต้นมา ทำให้การคดีอาญาซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาและพิพากษาของศาลคดีเด็กและเยาวชนเป็นไปโดยรวดเร็วและการดำเนินคดีแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลคดีเด็กและเยาวชนยังความสะดวกให้แก่ประชาชนยิ่งขึ้น ตลอดจนทำให้ข้อขัดข้องต่างๆที่ปรากฏจากการใช้พระราชบัญญัติทั้งสองได้รับการแก้ไขให้เหมาะสมแก่การดำเนินงานราชการดีขึ้นเป็นการเหมาะสมเป็นรายๆไป โดยเฉพาะเพื่อให้มีโอกาสที่ดีในการกลับตนเป็นพลเมืองดี ตลอดจนให้การสงเคราะห์แก่เด็กและเยาวชนที่ศาลส่งปล่อยเป็นอิสระแล้วให้กลับสู่สังคมตามเดิม โดยสอดส่องช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยและหางานให้ทำเป็นต้น ต่อมาในปีพ.ศ. 2534 ได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับและได้ตราเป็นกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และ วิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2535 โดยได้มีการเพิ่มบทบาทในด้านการพิจารณาพิพากษาคดีครอบครัว นอกเหนือจากการพิจารณาพิพากษาคดีเด็กและเยาวชนที่มีมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2494 โดยเป็นไปตามแนวความคิดสากลที่ถือว่าครอบครัวเป็นพื้นฐานอันสำคัญของชุมชน การดำรงอยู่ของครอบครัวหมายถึงการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของสมาชิกทุกคนที่อยู่ในครอบครัว ด้วยเหตุนี้ ศาลเยาวชนและครอบครัวจึงเป็นศาลที่ชำนาญพิเศษที่มีความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาคดีเด็กและเยาวชน ตลอดจนความเชี่ยวชาญในด้านการไกล่เกลี่ยประนีประนอมและการเจรจาตกลงในคดีครอบครัว

ภาคผนวก ข

วิธีการปฏิบัติของศาลเยาวชนและครอบครัวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

วิธีการปฏิบัติของศาลเยาวชนและครอบครัว

ศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 หน่วยงาน คือ

1. งานของศาลเยาวชนและครอบครัว
2. งานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

งานของศาลเยาวชนและครอบครัว

แบ่งงานออกเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายตุลาการ มีผู้พิพากษาประจำและผู้พิพากษาสมทบซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาคดีที่อยู่ในเขตอำนาจ

ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีอัตรายศและความประพฤติเหมาะสมที่จะปกครองและอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชน

ผู้พิพากษาสมทบ คือ บุคคลธรรมดาซึ่งได้รับการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยมีอำนาจหน้าที่เป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีเด็กและเยาวชนในคดีอาญาและคดีครอบครัว รวมทั้งคดีตามกฎหมายอื่นที่ถือเป็นความผิดอาญาร่วมกับผู้พิพากษาประจำ ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีอายุไม่น้อยกว่า 30 ปีบริบูรณ์
2. มีหรือเคยมีบุตรมาแล้ว หรือเคยทำงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์หรืออบรมเด็กมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี
3. ได้รับการอบรมในเรื่องความมุ่งหมายของศาลเยาวชนและครอบครัว และหน้าที่ตุลาการมาแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดในกฎกระทรวง
4. มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการฝ่ายตุลาการสามัญได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุลาการ เว้นแต่ในเรื่องพินิจความรู้ให้เป็นที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งขณะนี้ กำหนดพินิจความรู้อย่างน้อยชั้น ม.6 หรือ ม.ศ. 3 (ตามหลักสูตรเดิม)

นอกจากนี้แล้วบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมทบ ต้องมิใช่ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา หรือทนายความ ผู้พิพากษาสมทบดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี แต่จะทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้วให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้

2. ฝ่ายตุลาการ มีจำศาลและข้าราชการตุลาการของศาล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานด้าน ตุลาการของศาลทั่วไป

งานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เป็นหน่วยงานที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับภารกิจของศาลเยาวชนและครอบครัว มีผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นผู้บังคับบัญชา ภายใต้การบังคับบัญชาของอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง มีทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 กำหนดให้สถานพินิจมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. สืบเสาะและพินิจเรื่องอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด และของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวขนนั้นอาศัยอยู่ตลอด ตลอดจนถึงแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวขนนั้น รวมทั้งสาเหตุแห่งการกระทำผิดเพื่อรายงานต่อศาล
2. สอดส่องความประพฤติเด็กและเยาวชนตามคำสั่งศาล
3. ควบคุมเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีหรือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล
4. สงเคราะห์และบำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชนในระหว่างที่ถูกควบคุมหรือภายหลังปล่อย
5. จัดให้มีการตรวจรักษาและพยาบาลเด็กและเยาวชนในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณา หรือในระหว่างการควบคุมตัวในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
6. จัดการศึกษาและอบรม ดูแล และอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุม
7. สืบเสาะภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัวในคดีครอบครัว รวมทั้งจัดให้แพทย์

หรือจิตแพทย์ตรวจร่างกาย สุขภาพ หรือจิตใจของคู่ความในกรณีที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา 112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ประมวลและรายงานข้อเท็จจริง รวมทั้งเสนอความเห็นต่อศาลในคดีครอบครัว ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 117

9. ศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดนั้น

10. ดำเนินการอื่นตามคำสั่งศาล หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา นอกจากนี้ตามมาตรา 38 ยังกำหนดไว้ด้วยว่า ในระหว่างที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจฯ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดให้เด็กหรือเยาวชนได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาสามัญ อย่างน้อยให้พออ่านออกเขียนได้ ฝึกอาชีพหรือวิชาชีพ หรือปฏิบัติงานอื่นใด เพื่อมิให้มีเวลาว่างโดยไม่จำเป็นให้เหมาะสมกับจิตใจและสุขภาพของเด็กหรือเยาวชนนั้น

2. ออกกฎข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัยของเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุม

3. ลงทัณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 39 แก่เด็กและเยาวชนที่ละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่วหรือกระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

4. ส่งเด็กหรือเยาวชนที่ความประพฤติเลวทราม อันเป็นภัยต่อเด็กหรือเยาวชนอื่น ไปกักไว้ในสถานที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ หรือในเรือนจำ โดยได้รับอนุญาตจากศาลก่อน เว้นแต่กรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง จะส่งเด็กหรือเยาวชนไปยังเรือนจำก่อนก็ได้ แล้วรายงานให้ศาลทราบโดยเร็ว

5. อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนออกนอกสถานพินิจฯ เป็นครั้งคราวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

6. อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเด็ดขาดแล้วออกไปศึกษาประเภทไปมานอกสถานพินิจฯ ตามที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัด แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว แล้วแต่กรณีให้ความเห็นชอบแล้ว

วิธีปฏิบัติของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

วิธีการปฏิบัติของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนนั้น ได้แบ่งการปฏิบัติงานเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. วิธีปฏิบัติของสถานแรกรับเด็กและเยาวชน คือเด็กและเยาวชนที่รอการพิจารณาพิพากษาคดี

2. วัตถุประสงค์ของสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน คือเด็กและเยาวชนที่มีการพิจารณาพิพากษาคดีแล้ว ศาลเยาวชนและครอบครัวมีคำสั่งให้เข้ารับการฝึกและอบรมในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

วัตถุประสงค์ของสถานแรกรับเด็กและเยาวชน

วัตถุประสงค์งานของสถานแรกรับเด็กและเยาวชนนั้น ปัจจุบันจะมุ่งประเด็นหรือให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานทางด้านการจำแนกประเภทเด็กและเยาวชนและการฝึกวิชาชีพระยะสั้นที่มุ่งผลด้านการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “อาชีพบำบัด”

การปฏิบัติงานในสถานแรกรับเด็กและเยาวชนได้ทำการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงระบบการดำเนินงานใหม่ โดยเริ่มการปฏิบัติงานตั้งแต่

1. การรับตัวเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนจะถูกส่งตัวมาจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและศาลอื่นๆ ที่สั่งโอนมาพิจารณาขังศาลเยาวชนและครอบครัวจุดเด่นของการรับตัวนี้คือการแยกเด็กและเยาวชนที่เข้ามาใหม่ให้อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่จัดไว้เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ เด็กและเยาวชนจะได้รับการปฐมนิเทศ พบพนักงานคุมประพฤติเพื่อสอบปากคำ พบนักสังคมสงเคราะห์เพื่อทำการสัมภาษณ์ พบนักจิตวิทยาเพื่อทำการทดสอบทางจิตวิทยา ตรวจร่างกายโดยแพทย์ และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเตรียมตัวและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถานแรกรับเด็กและเยาวชน

2. การเขียนบันทึกประจำวัน

นับเป็นวิธีใหม่ที่นำมาใช้กับสถานแรกรับเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนทุกคนต้องถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติทุกเย็นหลังจากขึ้นนอนนอนแล้ว การเขียนบันทึกประจำวันเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ระบายความรู้สึกในด้านต่างๆ และได้มีโอกาสทบทวนพฤติกรรมของตนเองตลอดวันที่ผ่านมา รวมทั้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้ทราบปัญหาของเด็กและเยาวชนสามารถวัดผลความก้าวหน้าทางด้านความคิดและทัศนคติ ตลอดจนนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานทางด้านการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนต่อไป

3. การปฐมนิเทศ

จัดให้มีการปฐมนิเทศทั้งเด็กและเยาวชนตลอดจนผู้ปกครอง เพื่อเป็นการชี้แจงหรือทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานแรกรับในด้านต่างๆ เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับ แนวทางการปฏิบัติตน ฯลฯ รวมทั้งการดำเนินคดี การประกันตัว วิธีการพิจารณาคดี เป็นต้น ตลอดจนลดความวิตกกังวลและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การปฐมนิเทศแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 การปฐมนิเทศเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว / ผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกพันให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การปฐมนิเทศเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว / ผู้ปกครอง

สำหรับการปฐมนิเทศเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวนี้ พนักงานคุมประพฤติเจ้าของคดีจะเข้ามามีบทบาทในการแจ้งให้เด็กและเยาวชนรวมทั้งผู้ปกครองให้ไปรับการปฐมนิเทศ ณ. สถานแรกรับ ตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งเนื้อหาของการปฐมนิเทศจะแตกต่างกันกับเด็กและเยาวชนจะแตกต่างกันกับเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวไว้ โดยจะเน้นเรื่องแนวทางการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน การให้การอบรมเลี้ยงดูในระหว่างที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว การขอรับความช่วยเหลือในด้านต่างๆเมื่อมีปัญหาและการบริการสังคมที่จัดให้เด็กและเยาวชนรวมทั้งครอบครัว วิธีการขอรับบริการทางสังคม บริการทางด้านสุขภาพและสุขภาพจิต ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนอีกทางหนึ่ง

4. การจำแนกประเภท

เป็นหลักการสำคัญในการดำเนินงานของสถานแรกรับ การจำแนกประเภทเด็กและเยาวชนนี้เป็นการศึกษาเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคลเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงพฤติกรรมและปัญหาต่างๆ จากนั้นจึงนำมาวางแผนแนวทางในการบำบัดฟื้นฟูได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความแตกต่างของเด็กและเยาวชนแต่ละราย รวมทั้งเป็นข้อมูลในการสงเคราะห์และการวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคต การดำเนินการจำแนกประเภทนี้จะมีคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือหัวหน้าสถานแรกรับเป็นประธาน นักสังคมสงเคราะห์หรือพ่อบ้านเป็นกรรมการ นักจิตวิทยาเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งคณะกรรมการจำแนกประเภทจะร่วมประชุมปรึกษาหารือสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยมีนักจิตวิทยาเป็นผู้ทำการสรุปผลพร้อมทั้งจัดทำรายงานให้แล้วเสร็จภายใน 21 วัน / คดี และให้ผู้อำนวยการกองแรกรับหรือหัวหน้าสถานแรกรับลงนาม จากนั้นจึงส่งตัวต่อไปยังกองคุมประพฤติหรือฝ่ายคดีดำเนินการต่อไป

5. กิจกรรมในระหว่างการรับตัวและจำแนกประเภท

กิจกรรมที่จัดขึ้นในช่วงนี้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ปลุกจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสทบทวนถึงพฤติกรรมที่ผ่านมา สร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง การรู้จักตนเอง การปรับตัวให้เข้ากับสังคม และรู้จักการดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้อง กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่ กลุ่มสัมพันธ์ ศิลปบำบัด ดนตรีบำบัด กิจกรรมการส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง การเขียนเรียงความ การแนะนำในด้านศาสนา กิจกรรมนี้จะจัดขึ้นในระหว่าง 2 สัปดาห์แรกที่เด็กและเยาวชนอยู่ในระหว่างรับตัว

การบำบัดแก้ไขฟื้นฟู

เป็นภารกิจของสถานแรกรับในการจัดการบำบัดฟื้นฟูให้แก่เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้รับการประกันตัว รวมทั้งเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวและอาจเข้ามารับการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเป็นครั้งคราวตามที่คณะกรรมการจำแนกประเภทลงความเห็นว่ามีความจำเป็นต้องเข้ารับการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู ทั้งนี้เพื่อเป็นการอบรมขัดเกลาและได้รู้ลึกหรือสำนึกถึงการกระทำที่ผ่านมาของตนเอง สร้างหรือกระตุ้นให้เกิดความพยามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ได้เรียนรู้ที่จะประกอบอาชีพในทางที่สุจริต มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูประกอบไปด้วย

กิจกรรมบำบัด เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยา ที่มุ่งเน้นแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่บกพร่องเสียหาย พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ปรับเปลี่ยนแนวความคิด บำบัดแก้ไขปัญหาคอบครัว เสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพรวมทั้งทักษะของเด็กและเยาวชน กิจกรรมเหล่านี้จะจัดขึ้นตามความเหมาะสมกับสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนแต่ละราย โดยมีคณะกรรมการจำแนกประเภทเป็นผู้ตัดสินว่าเหมาะสมกับกิจกรรมประเภทไหน

จริยศึกษา โดยอนุศาสนาจารย์เป็นผู้ให้การอบรมทางด้านจิตใจและศีลธรรม จริยธรรม การดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ความถูกต้องดีงาม

การส่งเสริมสุขภาพพลานามัยและการบำบัดเบื้องต้น กิจกรรมนี้มุ่งให้เด็กและเยาวชนได้รับทราบถึงขั้นตอนในการรับการรักษาพยาบาลเบื้องต้น การได้รับความรู้ในเรื่องการรักษาสุขภาพอนามัย การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ตลอดจนการส่งเสริมให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง โดยมีพยาบาลและเจ้าหน้าที่ด้านพลศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในด้านนี้

6.4 การศึกษาบำบัด เป็นการจัดการศึกษาโดยลักษณะการเรียนการสอนจะเป็นรูปแบบของการสอนเสริม เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ทบทวนบทเรียนเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาในระหว่างถูกควบคุมตัว ส่วนเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้รับการศึกษามาก่อนหรืออ่านเขียนหนังสือยังไม่ออกจะได้รับการจัดให้เข้ารับการศึกษาวินิจฉัยเบื้องต้น เพื่อให้สามารถอ่านเขียนหนังสือได้บ้าง โดยไม่เน้นการเรียนการสอนที่ต้องจบตามหลักสูตร

6.5 อาชีวบำบัด ลักษณะของอาชีวบำบัดนี้มุ่งเน้นการใช้ร่างกายและความคิดของเด็กและเยาวชน ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว โดยมีได้ให้ความสำคัญในการใช้แรงงาน ซึ่งจะเป็นการรับผิดชอบ การรู้จักหน้าที่ของตนเองเป็นการพัฒนาทักษะเบื้องต้น ตลอดจนได้เรียนรู้ที่จะประกอบอาชีพสุจริต การฝึกวิชาชีพเช่นนี้เป็นการฝึกวิชาชีพระยะสั้น ซึ่งสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ง่ายและการลงทุนไม่สูง ได้แก่ เกษตรกรรม ศิลปหัตถกรรม (ทอเสื่อ วาดภาพ จักรสาน เย็บหนังตัดเย็บเสื้อผ้า ซ่อมรองเท้า / กระเป๋า) โภชนาการ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6 การทำงานให้บริการในสถานแรกรับเด็กและเยาวชน เป็นงานที่จัดให้เด็กและเยาวชนปฏิบัติเพื่อเป็นการช่วยเหลือในการทำงานด้านบริการต่างๆของสถานแรกรับเด็กและเยาวชน ได้แก่ งานครัว (การช่วยประกอบอาหาร การทำความสะอาดโรงอาหาร การล้างภาชนะ) การทำความสะอาดบริเวณโดยรอบสถานแรกรับเด็กและเยาวชน ลักษณะงานเช่นนี้เป็นการสอนให้เด็กและเยาวชนรู้จักเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวม เรียนรู้การรับผิดชอบเบื้องต้นในงานหน้าที่ และการทำงานร่วมกัน การทำงานบริการนี้จะปฏิบัติในช่วงเช้า / เย็นของทุกวัน

6.7 การให้การสงเคราะห์แก่เด็กและเยาวชน เป็นการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตภายในสถานแรกรับเด็กและเยาวชน และการให้การช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ไม่มีญาติมาเยี่ยม

7. การประเมินผลในระหว่างอยู่ในสถานแรกรับเด็กและเยาวชน

การประเมินเป็นงานสำคัญที่ต้องจัดให้มีขึ้น เนื่องจากทำให้ทราบถึงผลการปรับตัวของเด็กและเยาวชน ความเปลี่ยนแปลงในด้านนิสัย ความประพฤติ ทักษะ ทักษะคิด รวมทั้งผลของการจัดกิจกรรมต่างๆที่จัดให้เด็กและเยาวชน เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมให้มีความเหมาะสม โดยมีการจัดทำรายงานตามแบบการประเมินที่ได้กำหนดไว้ และร่วมประชุมเดือนละ 1 ครั้ง รายงานประเมินจะส่งผลนี้จะถูกส่งไปพร้อมกับเด็กและเยาวชนที่ต้องย้ายไปอยู่ในสถานฝึกและอบรมหรือสถานสงเคราะห์แห่งอื่น

8. การปล่อยตัวหรือการดำเนินการตามคำสั่งของผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือศาลเยาวชนและครอบครัว

8.1 การปล่อยตัวชั่วคราว

1. การปล่อยตัวชั่วคราวแบบไปเช้า - เย็นกลับ การปล่อยประเภทนี้จะใช้สำหรับเด็กและเยาวชนที่กำลังเรียนอยู่และทางโรงเรียนรับรองที่จะให้เรียนต่อ หรือกำลังประกอบอาชีพและนายจ้างรับรองที่จะให้ทำงานต่อไป โดยผู้ปกครองหรือนายจ้างมาขึ้นเรื่องประกันตัว ในกรณีที่ไม่มีเงินประกัน สามารถติดต่อกับฝ่ายสังคมสงเคราะห์ซึ่งมีเงินกองทุนสนับสนุนการปล่อยตัวชั่วคราวให้แก่เด็กและเยาวชนที่มีความเหมาะสม

2. การปล่อยตัวชั่วคราวแบบกลับไปอยู่กับผู้ปกครอง ตามปกติจะปฏิบัติ ตามกฎระเบียบเดิม ยกเว้นเด็กและเยาวชนบางรายเท่านั้นที่จะต้องกลับเข้าร่วมกิจกรรมในสถานแรกรับเด็กและเยาวชนเป็นครั้งคราว ตามผลการพิจารณาของคณะกรรมการจำแนกประเภท ซึ่งการปฏิบัติเช่นนี้นับเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญของสถานแรกรับเด็กและเยาวชนที่มุ่งเน้นกิจกรรมด้านการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูให้แก่เด็กและเยาวชนได้มี โอกาสกลับมาเข้าร่วมกิจกรรมบำบัดเพื่อพัฒนา ศักยภาพของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการปล่อยตัวทั้ง 2 แบบนี้ ทางสถานแรกรับเด็กและเยาวชนจำเป็นต้องจัดให้มีผู้ดูแลเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือ ดูแล และการติดตามผลด้านการเรียน การทำงาน ความประพฤติ และดำเนินการจัดทำรายงานเสนอให้ทราบเพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาคดีของศาลต่อไป

8.2 การปล่อยตัวหลังจากศาลเยาวชนและครอบครัวมีคำพิพากษาแล้ว

1. การปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติ ทางสถานแรกรับจะเป็นผู้จัดเตรียมเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง พร้อมกับจัดเตรียมสิ่งของส่วนตัวและเสื้อผ้าให้ใส่ในวันปล่อยตัว ส่วนในกรณีที่ประสบปัญหา เช่น ไม่มีผู้ปกครองมารับ ไม่มีค่าเดินทาง จะได้รับการช่วยเหลือโดยนักสังคมสงเคราะห์ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติเป็นผู้คอยช่วยเหลือในการดูแลเยี่ยมเยียนตลอดจนสงเคราะห์ช่วยเหลือ พร้อมทั้งรายงานให้ทราบทุกเดือน

2. การปล่อยตัวแบบไม่มีเงื่อนไข / การส่งเข้ารับการฝึกอบรม ทางสถานแรกรับจะจัดให้มีการเตรียมความพร้อมก่อน โดยจัดให้มีการปัจฉิมนิเทศ การสัมภาษณ์และให้คำแนะนำ การตรวจสอบร่างกาย และการให้คำแนะนำด้านสุขภาพ จัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องและรายงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน จัดเตรียมสิ่งของส่วนตัว ได้แก่ เสื้อผ้า ของมีค่า เงิน เป็นต้น จากนั้นจึงดำเนินการจัดส่งเด็กและเยาวชนไปตามสถานที่ที่ศาลมีคำสั่ง

9. การเบิกจ่ายเงินของเด็กและเยาวชน

โดยกำหนดให้ในแต่ละวันสามารถซื้อของรับประทานได้ไม่เกินวันละ 20 บาท ส่วนของใช้ที่จำเป็นสามารถเบิกจ่ายได้สัปดาห์ละไม่เกิน 100 บาท และอนุญาตให้ซื้อได้ในสหกรณ์ของสถานแรกรับเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ผู้ปกครองนำมาให้หรือจัดส่งมาทางพัสดุภัณฑ์

10. การติดต่อทางจดหมาย โทรเลข พัสดุภัณฑ์ และโทรศัพท์

การปฏิบัติในด้านนี้จะมีการตรวจจดหมายและการตรวจพัสดุภัณฑ์ การให้การสงเคราะห์ ของ แสตมป์ เครื่องเขียน ตลอดจนการอนุญาตใช้โทรศัพท์

11. การตัดผม

เด็กและเยาวชนสามารถเลือกทรงสุภาพได้ 2 แบบ คือ ทรงทรงหรือทรงนักเรียน และจะต้องตัดผมทุกๆ 2 สัปดาห์

12. การซักรีดเสื้อผ้า

สำหรับสถานแรกรับมีอุปกรณ์ในการซักรีด จะต้องจัดเด็กและเยาวชนที่ทำงานให้บริการผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนปฏิบัติหน้าที่นี้ หลังจากเด็กและเยาวชนได้ผลิตเปลี่ยนเสื้อผ้าและนำส่ง เพื่อทำการซักรีดพร้อมกับรับชุดใหม่หลังจากอาบน้ำเสร็จทุกวัน

13. การเตรียมอาหารและการเลี้ยงอาหารแก่เด็กและเยาวชน

ได้มีการยินยอมให้มีการเปิดประมูลจากบุคคลภายนอก โดยมีคณะกรรมการโภชนาการเป็นผู้ตรวจรับ ซึ่งสามารถประมูลได้ทั้งอาหารสดและอาหารสำเร็จและต้องได้ตามคุณภาพที่กำหนด

14. สิทธิที่เด็กและเยาวชนจะได้รับ / การให้รางวัลและการลงโทษ

มีการพิจารณาถึงวิธีการลงโทษที่หลีกเลี่ยงการลงโทษอย่างรุนแรง โดยจัดให้มีการลงโทษใหม่ ได้แก่ การจัดให้อยู่ในบริเวณหรือสถานที่ที่กำหนด การจัดให้อยู่ตามลำพังโดยห้ามติดต่อกับผู้อื่น การเขียนป้ายบอกความผิดที่ได้กระทำลงไปและเดินรอบๆสถานแรกรับ สำหรับวิธีที่ต้องใช้การลงโทษรุนแรงจะต้องได้รับการพิจารณาอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือหัวหน้าสถานแรกรับก่อนและให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวง

วิธีปฏิบัติของสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีหน้าที่ปรับปรุงเด็กและเยาวชนให้กลับตนเป็นพลเมืองดี โดยการให้การศึกษาในด้านต่างๆแก่เด็ก มีการสอนวิชาสามัญและวิชาชีพตลอดจนให้การอบรมศีลธรรมจรรยา โดยภิกษุอนุศาสนาจารย์และครู การกินอยู่หลับนอนจะจัดให้มีสวัสดิภาพตามความสมควรแก่อัศภาพและไม่ทำให้จิตใจของเด็กและเยาวชนต่ำทรามลงไปกว่าเดิม การฝึกอบรมยึดหลักปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เพื่อวินิจฉัยว่าควรเอาเด็กนั้นไว้ ณ. ที่ใด และอบรมโดยวิธีใด (DIAGNOSIS AND ASSIGNMENT)

การวิเคราะห์เพื่อวินิจฉัยว่าควรเอาเด็กนั้นไว้ ณ. ที่ใด และอบรมโดยวิธีใดเท่ากับเป็นการตรวจวิเคราะห์ครั้งใหญ่ เพื่อให้รู้จักและเข้าใจเด็กนั้นโดยแจ่มแจ้ง ในการนี้จะต้องมีการตรวจร่างกายและสภาพจิตใจ

ในการตรวจทางจิตนั้นต้องอาศัยจิตแพทย์ นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์ (PSYCHOLOGIST, PSYCHIATRIST, AND PSYCHOTRIC SOCIAL WORKER) พวกเหล่านี้จะต้องตรวจให้รู้ว่าเด็กต้องการอะไร เหตุใดจึงกระทำความผิด และบำบัดความต้องการนั้นๆได้โดยวิธีใด ทั้งนี้เพื่อการวางแผนบำบัดได้อย่างถูกต้อง

วิธีการตรวจสอบนับตั้งแต่ตั้งคำถามทดลองสติปัญญาด้วยเครื่องมือ และวิธีการต่างๆเช่น ให้ต่อรูป สอบสวนตา จนกระทั่งถึงกับดูความประพฤติ ขณะอยู่คนเดียว เป็นต้น

2. การสืบประวัติและความเป็นมาแห่งคดี (THE CARE WORK AND CLINICAL PROGRAM)

ในการนี้จะทำการวางโครงการบำบัด ต้องทราบถึง BACKGROUND หรือ เบื้องหลัง และประวัติทางสังคมของเด็กซึ่งแยกออกดังนี้

- ก. ประวัติทางบ้านและครอบครัว
- ข. ระเบียบวินัยในการปกครองหย่อนหรือตึง
- ค. การปฏิบัติกิจทางศาสนา
- ง. เวลาว่างของเด็กถูกใช้ไปอย่างไร
- จ. การศึกษาของเด็กเป็นอย่างไร

ทั้งนี้เพื่อค้นหาสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กว่าเกิดจากอะไร และจะแก้ไขอย่างไร เป็นการวางแนวทางบำบัดให้เหมาะสม เฉพาะตัว นอกจากนั้นก็จะได้พิจารณาได้ว่าเด็กประเภทนั้นๆ ควรจะส่งไปสถานฝึกอบรมแห่งใด จึงจะเหมาะสม ทั้งนี้เพราะสถานฝึกเหล่านี้มีอยู่หลายแห่งด้วยกัน

3. การแบ่งแยกเด็กออกเป็นพวกหรือประเภท

โดยที่เด็กผู้กระทำความผิดมีร่างกายและจิตใจต่างกัน สิ่งแวดล้อมและอดีตก็ไม่เหมือนกัน บางคนก็เป็นอาชญากรมาแล้ว หากนำมาอยู่รวมกันก็อาจจะถ่ายทอดความรู้นิสัยเล่ห์เหลี่ยมเลวๆ ให้แก่กัน ฉะนั้นบางโอกาสจำเป็นต้องอาศัยอิทธิพลของหมู่เด็กดีเป็นเครื่องชักจูงให้คล้อยตาม การแบ่งแยกจำนวนออกดังนี้

ก. แยกเพศคุมขัง ต้องแยกเด็กหญิงและเด็กชายออกจากกันในทุกกรณี เช่น หอพัก ห้องอาหาร โรงฝึกงาน ฯลฯ เพื่อป้องกันการผิดทางเพศ ข้อนี้ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็ก พ.ศ. 2534 บัญญัติไว้ให้แยกเด็กหญิงและเด็กชายออกจากกัน

ข. แยกเด็กระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุด และพวกที่ศาลพิพากษาแล้วว่าให้นำตัวไปฝึกอบรมออกต่างหากจากกัน

ค. แยกให้เหมาะสมเป็นประเภทไป เพื่อง่ายแก่การฝึกอบรมซึ่งอาจจะแยกออกเป็นเด็กเล็ก เด็กใหญ่ ฯลฯ เพราะเด็กที่ต่างวัยกันมากๆ การศึกษาความต้องการความรู้ที่นึกคิดจะแตกต่างกันมาก หากนำมาไว้ปะปนกัน เด็กใหญ่อาจจูงใจเด็กเล็กให้เสียได้

ง. แยกการฝึกอบรม และตัวผู้รับการฝึกอบรมเป็นพวกๆ (SEPARATE TREATMENT OF GROUP YEPPE AND PROBLEMS)

1. พวกมีบุคลิกลักษณะทราม ความประพฤติทราม เกเร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พวกจิตทราวมหรือปัญญาทราวม คำ อารมณ์ไม่ปกติ (FEEBLE MINDED , DULL , NORMAL)
3. ตามขนาดร่างกาย และความแข็งแรง
4. พวกปกติ เข้าสังคมได้ มีวิชาชีพพิเศษ

4. หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อเด็ก (THE SERVICE TO THE CHILD DUCY SPRAGNE MITCHEL)

การอบรมเด็กให้มีชีวิตที่ค้ำประกันจะต้องสนใจบุคลิกลักษณะและการอาชีพของเขา บุคลิกลักษณะที่ค้ำประกันต้องประกอบด้วยสุขภาพ ท่วงทีวาจา และความรู้สึกที่ดีด้วย เมื่อสุขภาพดี จิตใจดี อาชีพก็ดีแล้ว เด็กย่อมไม่ทำผิด

การปฏิบัติต่อเด็กแยกออกได้ดังนี้

- ก. มีการตรวจบำบัดทางกาย ทางใจเป็นประจำ เพื่อสุขภาพของเด็ก
- ข. ให้การศึกษาในด้านต่างๆ เช่น วิชาสามัญ วิชาชีพ ตลอดจนศีลธรรมจรรยา ทั้งนี้เพื่อให้เด็กที่ผ่านสถานที่แห่งนี้ไป มีความรู้เป็นเครื่องมือหาเลี้ยงชีพตนและเป็นพลเมืองที่ดีได้
- ค. ให้มีสวัสดิการที่ดี กินคืออยู่ดี อาหารเพียงพอ ให้มีความสะอาดทั้งเครื่องนุ่งห่ม และสถานที่แวดล้อม ให้ส่งจดหมายติดต่อกายนอกได้

5. วินัยและการลงโทษ (DISCIPLINARY PROGRAM)

การให้เด็กรักษาวินัยและปฏิบัติตามต้องใช้จิตวิทยา โดยอธิบายให้เด็กเข้าใจว่าตนเองจะต้องทำอะไรบ้าง และถ้าไม่ปฏิบัติจะถูกลงโทษอย่างไร ในการลงโทษนั้นจะต้องชี้ถึงความผิด ให้เด็กทราบโดยแจ่มแจ้งเสียก่อน และการลงโทษจะต้องทำทันทีทันใดหลังจากกระทำความผิด มิฉะนั้นเด็กจะไม่รู้สำนึกและกลับคิดว่าตนถูกรังแกการอบรมก็จะเสียผล

การลงโทษส่วนใหญ่ปฏิบัติกันดังต่อไปนี้

- ก. ตัดสิทธิและประโยชน์ต่างๆ เช่น งดการจ่ายขนม ไม่ให้ดูหนังหรือไม่ให้ตากลับบ้าน
- ข. ให้ทำงานหนักที่ไม่มีใครอยากทำ เช่น ถ้างัว
- ค. ลดจำนวนอาหาร หรือให้รับประทานอาหารที่ซ้ำๆ ซากๆ จนเมื่อไปเอง
- ง. ลดชั้นให้ต่ำลง
- จ. ลงโทษให้ทำท่าต่างๆ เช่น อยู่เฉยๆ หรือให้ยืนถือของหนักๆ นานๆ
- ฉ. ให้นั่งสมาธิสำนึกผิด

ข. เจ็บป่วย เรื่องนี้มีการโต้แย้งกันมากพอสมควรว่าควรหรือไม่ ในที่สุดก็เห็นว่ายังสมควรให้ใช้อยู่เพราะถ้าสละไม่เร็วก็อาจจะทำให้เด็กเสีย

6. การรายงานไปยังศาล (INFORMATION TO THE COURT)

เมื่อแยกประเภทเด็กที่ได้รับการอบรม มีการทำโทษ หรือให้รางวัลแล้ว เมื่อถึงกำหนดโรงเรียนหรือสถานฝึก กอบรมจะต้องรายงานผลการฝึก และการตั้งเหตุระหว่างฝึก กอบรมไปยังศาล เพื่อศาลจะได้พิจารณาพิพากษาและสั่งการต่อไป ถ้ารายงานผลแสดงว่าเด็กนั้นประพฤติเป็นคนดีแล้ว ศาลก็อาจแก้คำพิพากษาเดิมและพิพากษาใหม่ว่าให้ปล่อยตัวเด็กนั้นไปก่อนกำหนดเวลาก็ได้

7. มีการบริหารโรงเรียน หรือสถานฝึก และอบรมให้ถูกครบถ้วน (THE ADMINISTRATION OF DETENTION CARE) ซึ่งประกอบด้วย

- ก. งบประมาณเพียงพอ
- ข. เจ้าหน้าที่เพียงพอ
- ค. มีการบริหารไม่เข้มงวดสำหรับเด็ก

8. เจ้าหน้าที่บริหารงาน (PERSONAL)

ในการฝึก กอบรมหรือชักจูงจิตใจเด็กให้ถูกต้อง เจ้าหน้าที่ดำเนินงานนี้สำคัญที่สุดต้องมีความชำนาญในด้านนี้อย่างแท้จริง มีอารมณ์เยือกเย็น มีความเมตตากรุณา ยอมอภัยให้เด็กทุกคน จะอุทิศตัวเพื่อเด็กและจะต้องประพฤติตัวเป็นตัวอย่างแก่เด็กด้วย ให้ความเป็นกันเองเสมือนเพื่อน และเป็นที่ยังได้ในบางโอกาส ต้องคอยสังเกตเด็กภายใต้ความปกครองของตนว่าชอบอะไร คิดอะไร ต้องการอะไร ทั้งต้องเป็นคนทันสมัย ไม่คร่ำครึให้เด็กดูถูก ขาดความเลื่อมใส

9. การปลดปล่อย (RELEASE FROM INSTITUTION)

เมื่อครบกำหนดจะต้องปลดปล่อยจะต้องเรียกมาสอบถามและอธิบายให้รู้ถึงอิสระเสรีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีในตัวเอง และถ้าหากเด็กนั้นจำเป็นจะต้องได้รับการสงเคราะห์หลังการปลดปล่อย ทางโรงเรียนฝึก กอบรมก็จะช่วยเหลือเด็กนั้น เช่น จัดหางานให้ทำ หาสถานที่อยู่ให้ เป็นต้น

ภาคผนวก ก

การดำเนินคดีอาญา

บุคคลที่ถูกข้อหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดซึ่งมาสู่อำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวได้นั้น ต้องเป็นเด็กหรือเยาวชนในวันที่การกระทำ ความผิดได้เกิดขึ้น

เด็ก หมายถึง บุคคลอายุเกินกว่า 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 14 ปีบริบูรณ์

เยาวชน หมายถึง บุคคลอายุเกินกว่า 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์

นายแดง เยาวชนขณะกระทำความผิดอายุไม่ถึง 18 ปี แต่ขณะส่งฟ้องอายุ 19 ปีแล้ว ศาล เยาวชนและครอบครัวมีอำนาจพิจารณาคดีพิพากษาคดี

ในกรณีที่บุคคลอายุยังไม่ครบ 20 ปี กระทำความผิดและเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลที่มี อำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ถ้าศาลนั้นเห็นว่าร่างกาย จิตใจของบุคคลนั้นยังมีสภาพเช่นเดียวกับ เยาวชนก็ให้มีอำนาจสั่งให้โอนคดีไปให้ศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาคดีพิพากษาคดีได้ และ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นเด็กและเยาวชน

ข้อยกเว้น ในกรณีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดคดีอาญา ถ้าศาลเยาวชนและครอบครัว เห็นว่าขณะทำความผิดหรือในระหว่างการพิจารณา เด็กหรือเยาวชนนั้นมีสภาพร่างกาย จิตใจ เช่นเดียวกับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ก็ให้มีอำนาจโอนคดีไปยังศาลที่มีอำนาจ พิจารณาคดีธรรมดาได้

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดคดีอาญาร่วมกับบุคคลที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ถ้าโจทก์ฟ้องเป็นคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ต่อมาศาลทราบว่า จำเลยเป็นเด็ก หรือเยาวชนศาลมีอำนาจโอนคดีไปยังศาลเยาวชนและครอบครัว หากศาลเห็นไม่สมควรโอนคดีก็ มีอำนาจใช้วิธีสำหรับเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวแก่จำเลย ได้

การจับกุม

ห้ามจับกุมเด็กซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด เว้นแต่

1. เมื่อเด็กกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือ
2. เมื่อผู้เสียหายชี้ตัว และยืนยันให้จับ หรือ
3. เมื่อมีผู้ขอให้จับแจ้งว่าได้ร้องทุกข์แล้ว หรือ
4. มีหมายจับ

ส่วนเยาวชนซึ่งกระทำความผิด จับกุมได้เช่นเดียวกับผู้ใหญ่คือเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การแจ้งการจับกุม

เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งกระทำความผิด และเป็นคดีที่ต้องได้รับการพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัว กฎหมายกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมแจ้งการจับกุมไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ และบิดามารดาผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย โดยไม่ชักช้า

การถามปากคำ

พนักงานสอบสวนจะต้องถามปากคำเด็กหรือเยาวชนให้เสร็จภายในเวลา 24 ชั่วโมง นับแต่วันเวลาที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวน หลังจากนั้นแล้วจะต้องส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จะควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไว้ หรือจะปล่อยตัวไปชั่วคราว โดยมอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครองโดยไม่มีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ส่วนการสอบสวนคงดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การขอประกันในชั้นสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ให้ยื่นต่อผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกัน หากเห็นไม่สมควรอนุญาต ให้ส่งไปให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวเพื่อพิจารณาตัดสิน

กรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รับผิดชอบเด็กหรือเยาวชนไว้แล้วก็จะดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา 55 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและการควบคุมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนนั้น กฎหมายไม่ให้ถือว่าเป็นการควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าเด็กหรือเยาวชนนั้นถูกพิพากษาลงโทษศาลจะคิดหักวันที่ถูกควบคุมตัวในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้

การสอบสวน

เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนและถามปากคำเสร็จและนำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้วในส่วนของการสอบสวนคงดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายกำหนดให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวนนี้ เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสอบสวนและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการฟ้องต่อศาล ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนถูกจับกุม

ในขณะเดียวกัน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะสั่งให้พนักงานคุมประพฤติของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทำการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุ ความประพฤติของเด็กและเยาวชนทำรายงานเพื่อส่งให้พนักงานสอบสวน เมื่อได้รับรายงานจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้ว พนักงานสอบสวนจะนำรายงานนั้น รวมเข้ากับสำนวนการสอบสวนเสนอพนักงานอัยการ ฯ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อเด็กหรือเยาวชน เมื่อมีการฟ้องร้องเด็กหรือเยาวชนในศาลจะต้องเสนอรายงานนั้นต่อศาลด้วย

ในการสอบสวนนั้น ถ้าพนักงานสอบสวนเห็นควรไม่ฟ้อง ไม่ต้องรอรายงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แต่จะแจ้งไปให้ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทราบ เพื่อปล่อยเด็กหรือเยาวชนนั้น

ในการสอบสวนคดีใด ถ้าพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ว่าเด็กดังกล่าว สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนงดการสืบเสาะข้อเท็จจริง พนักงานสอบสวนก็จะนำความเห็นและส่งสำนวนไปให้พนักงานอัยการ โดยไม่ต้องรอรายงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ในกรณีความผิดอาญามีโทษจำคุกอย่างสูงตามกฎหมายให้จำคุกเกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 5 ปี เมื่อเกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องได้ทันภายใน 30 วัน ให้ยื่นคำร้องขอผลัดฟ้องศาลได้อีก 2 ครั้ง ๆ ละไม่เกิน 15 วัน

ในกรณีความผิดอาญามีโทษจำคุกอย่างสูงเกิน 5 ปี เมื่อศาลตั้งอนุญาตให้ผลัดฟ้อง 2 ครั้งแล้วยังไม่สามารถฟ้องทันอีก ก็อาจยื่นคำร้องขอผลัดฟ้องต่อศาลได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง ๆ ละไม่เกิน 15 วัน โดยอ้างเหตุจำเป็น และศาลจะอนุญาตตามคำร้องขอผลัดฟ้องได้ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนได้แสดงถึงเหตุจำเป็น และนำพยานมาบอกความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล
หมายเหตุ

กรณีไม่ต้องขอผลัดฟ้องคือ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแห่งท้องที่อยู่นอกเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นผู้ดำเนินการสอบสวน ไม่อยู่ในบังคับในการที่จะต้องมาขอผลัดฟ้องแต่ต้องส่งสำนวนพร้อมความเห็น ฯ ไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลให้ทันภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนถูกจับกุม หากเป็นความผิดอาญามีอัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกเกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 5 ปี ให้ขยายเป็น 60 วัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนถูกจับกุม หากเป็นความผิดอาญาที่มีโทษอย่างสูงเกิน 5 ปี ให้ขยายเป็น 90 วัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนถูกจับกุม (พ.ร.บ. จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวมาตรา 51)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้คัดฟ้องแล้วยังไม่สามารถฟ้องได้ทัน กฎหมายห้ามพนักงานอัยการฟ้องคดีดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอัยการ(พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯมาตรา 53)

กรณีที่ไม่สามารถฟ้องคดีได้ตามเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้โดยมิได้รับร้องขอคัดฟ้องต่อศาลหรือศาลไม่อนุญาตให้คัดฟ้องสถานพินิจฯย่อมไม่มีอำนาจควบคุมจะต้องปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไป
การไม่ฟ้องคดีอาญา (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯมาตรา 63)

กรณีที่เด็กหรือเยาวชนถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงไม่เกิน 5 ปี เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจฯพิจารณาถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ ฐานะ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมของเด็กหรือเยาวชนแล้วเห็นว่า เด็กหรือเยาวชนอาจกลับตนเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้องร้อง และเด็กหรือเยาวชนนั้นก็ยินยอมที่จะอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจฯก็ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯแจ้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วย ก็ให้มีอำนาจสั่งไม่ต้องฟ้องเด็กหรือเยาวชนนั้นได้ คำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการให้เป็นที่สุดและให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ กำหนดเวลาที่จะควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้นไว้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 2 ปี

ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา

ได้แก่พนักงานอัยการ หรือผู้เสียหาย

ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีเอง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจฯ ที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจเสียก่อน

ในกรณีที่ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ ไม่อนุญาตให้ฟ้องร้องผู้เสียหายจะร้องต่อศาลขอให้สั่งอนุญาตก็ได้ คำสั่งศาลเช่นนี้ให้เป็นที่สุด (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯมาตรา 64)

เมื่อเด็กหรือเยาวชนถูกฟ้องต่อศาลแล้วผู้ขอประกันจึงต้องยื่นขอประกันตัวชั้นศาล โดยใช้หลักประกันที่ขอลอนมาจากสถานพินิจฯได้ในชั้นศาล ผู้มีอำนาจตั้งประกัน คืออธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว หรือผู้ที่อธิบดีฯ หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลฯมอบอำนาจให้สั่งแทน

ในกรณีที่ไม่มีประกัน หรือศาลให้อนุญาตให้ประกันตัวศาลจะสั่งควบคุมตัวไว้ในระหว่างพิจารณาที่สถานพินิจฯ

การถอนฟ้อง

กรณีที่โจทก์ขอถอนฟ้องก่อนที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจะอนุญาต ให้ศาลแจ้งผู้อำนวยการสถานพินิจฯที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจก่อน หากผู้อำนวยการสถานพินิจฯให้คุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประพัตติเด็กหรือเยาวชน ก็ให้เสนอความเห็นต่อศาล ถ้าศาลเห็นสมควรศาลมรอำนาจกำหนดเงื่อนไขคุมประพัตติเด็กหรือเยาวชนได้ (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 65)

การพิจารณา

เมื่อศาลได้รับฟ้องแล้ว ศาลจะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย เพื่อให้ทราบถึงวันเวลาพิจารณาของศาลไม่ชักช้า และในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะบังคับให้บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้นมานั่งฟังการพิจารณาด้วยก็ได้ (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 69)

ก่อนอ่านฟ้องให้จำเลยฟัง ถ้าศาลต้องการทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อหา สาเหตุแห่งการกระทำผิด บุคลิกลักษณะทางจิตวิทยาฯ และอื่นๆ ซึ่งจะช่วยในการพิจารณาคดี ก็มีอำนาจเรียกตัวจำเลยไปสอบถามได้เป็นการเฉพาะตัว แต่ทั้งนี้ต้องกระทำในห้องซึ่งมิใช่ห้องพิจารณา (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 71)

การพิจารณาคดีต้องกระทำในห้องพิจารณาที่ไม่ใช่ห้องพิจารณาคดีธรรมดา แต่ถ้าไม่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ ก็ให้นัดพิจารณาในห้องสำหรับพิจารณาคดีธรรมดา แต่ต้องไม่ปะปนกับการพิจารณาคดีธรรมดา (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 72)

การพิจารณาคดีต้องกระทำโดยลับ ผู้มีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาได้คงมีเฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้ คือ

1. จำเลย ที่ปรึกษาทนายของจำเลย และผู้ควบคุมตัวจำเลยถ้ามี
2. บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่จำเลยอาศัยอยู่ด้วย
3. พนักงานศาลและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่ศาลแล้วแต่ศาลจะเห็นสมควร
4. โจทก์ และทนายโจทก์
5. พยาน ผู้ชำนาญการพิเศษ และล่าม
6. พนักงานคุมประพัตติ พนักงานอื่นของสถานพินิจฯ
7. บุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควรอนุญาต (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา

73)

ที่ปรึกษาทนาย

ในการพิจารณาคดีอาญาเด็กหรือเยาวชนจะให้ทนายความว่าความแทนไม่ได้ แต่ให้มีที่ปรึกษาทนายได้ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทำนองเดียวกับทนายความ

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่มีที่ปรึกษาทนายให้ศาลแต่งตั้งที่ปรึกษาให้ เว้นแต่เด็กหรือเยาวชนนั้นไม่ต้องการ และศาลเห็นว่าไม่จำเป็นแก่คดีจะไม่แต่งตั้งที่ปรึกษาทนายให้ก็ได้ (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 83)

ข้อยกเว้น

ตามกฎหมายวิธีพิจารณาศึคดีอาญา มาตรา 73 วรรคแรกกำหนดว่า ในคดีที่มีโทษประหารชีวิต ก่อนเริ่มพิจารณา ให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ให้ศาลตั้งทนายให้ ผู้เขียนเห็นว่า เมื่อเด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีที่มีโทษประหารชีวิต แม้เด็กหรือเยาวชนจะไม่ต้องการที่ปรึกษาทนาย แต่ศาลจะต้องตั้งที่ปรึกษาทนายให้

การสืบพยานลับหลังจำเลย

กระทำได้ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่สามารถมาฟังการพิจารณาเฉพาะการสืบพยานในข้อที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ว่าจำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ แต่ทั้งนี้ต้องกระทำต่อหน้าที่ปรึกษาทนายของเด็กหรือเยาวชนนั้น (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 68)

อนึ่ง ระหว่างการพิจารณาห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการกับเด็ก เว้นแต่ในความผิดที่มีโทษจำคุกอย่างสูงเกิน 10 ปี ขึ้นไปและระหว่างควบคุมตัวไว้ ก่อนนำเข้าห้องพิจารณาต้องจัดมิให้ปะปนกับผู้ใหญ่ด้วย (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 68)

องค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีอาญา

คดีที่ไม่อยู่ในอำนาจผู้พิพากษาคนเดียวตามพระราชธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 22 องค์คณะประกอบด้วยผู้พิพากษาอย่างน้อย 2 คน และผู้พิพากษาสมทบอีก 2 คน ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นสตรี 1 คนเป็นองค์คณะพิจารณาคดี ส่วนการพิพากษาคดีให้เป็นไปตามเสียงข้างมากของผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบซึ่งเป็นองค์คณะพิจารณาคดีนั้นๆ (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 24)

การพิพากษาคดีอาญา

ศาลเยาวชนและครอบครัวจะพิพากษาคดีได้ต่อเมื่อได้รับรายงานและความเห็นจากผู้อำนวยการสถานพินิจฯแล้ว ซึ่งรายงานดังกล่าวนี้จะจัดทำเมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจฯได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งพนักงานสอบสวนได้ส่งมาให้ (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 94)

ในคดีอาญาซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้อำนวยการสถานพินิจฯเห็นว่า การสืบเสาะข้อเท็จจริงไม่จำเป็นแก่คดี จะสั่งคดีสืบเสาะข้อเท็จจริงก็ได้แต่ต้องทำรายงานคดีสืบเสาะข้อเท็จจริงเสนอต่อศาลหากศาลเห็นว่ายังมีข้อที่ควรสืบเสาะเพิ่มเติมก็สั่งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯสืบเสาะข้อเท็จจริงและทำรายงานพร้อมความเห็นเสนอศาลได้ (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 79,80)

ในกรณีที่ศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรจะมีคำพิพากษา ศาลจะมีคำสั่งให้ปล่อยตัว จำเลยชั่วคราว หรือจะส่งตัวไปควบคุมไว้ยังสถานพินิจชั่วคราว หรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน

เมื่อศาลได้พิจารณาคดีแล้วฟังได้ว่า เด็กหรือเยาวชนนั้นกระทำความผิดกฎหมายจริง ศาลจะมีคำพิพากษาว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นที่มีความผิดตามที่ด้วยบทกฎหมายบัญญัติไว้ ส่วนวิธีการดำเนินการแก่เด็กหรือเยาวชนที่มีความผิดอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

ก.กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 มาตรา 74 มาตรา 75 และมาตรา 78

(ก) กรณีที่เด็กอายุ 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ แต่ศาลมีอำนาจกล่าวตักเตือนเด็กหรือบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยได้ ถ้าเห็นว่ายังสามารถปกครองดูแลเด็กนั้นได้ ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กให้ไปอบรมดูแล โดยจะวางข้อกำหนดให้คอยระวังไม่ให้เด็กก่อเหตุร้ายภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 3 ปี ถ้าเด็กก่อเหตุร้ายขึ้นจะต้องชำระเงินต่อศาลไม่เกินครั้งละ 1,000 บาทก็ได้ ในการมอบตัวเด็กให้ไปอบรมดูแลนั้น ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติเด็ก โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติของสถานพินิจฯ หรือพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราวก็ได้ เพื่อที่จะได้สอบถาม แนะนำช่วยเหลือ ตักเตือนตามที่เห็นสมควรในเรื่องความประพฤติ และการประกอบอาชีพให้ฝึกหัดหรือทำงานอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ ให้ละเว้นการสมาคมหรือการประพฤติใดอันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดเช่นเดียวกันนั้นอีก หรือศาลอาจจะมีคำสั่งให้ส่งตัวเด็กนั้นไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจฯ ตลอดระยะเวลาที่ศาลไต่ถามแต่อย่าให้เกินกว่าที่เด็กนั้นจะอายุครบ 18 ปี ถ้าภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดข้างต้นพฤติการณ์เกี่ยวกับคำสั่งได้เปลี่ยนแปลงไปก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้นหรือมีคำสั่งใหม่ได้

(ข) กรณีที่ผู้กระทำความผิดมีอายุกว่า 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 17 ปีบริบูรณ์ ศาลจะพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอันทั้งปวงเกี่ยวกับตัวผู้นั้นถ้าเห็นว่ายังไม่สมควรพิพากษาลงโทษให้ศาลตัดการอย่างเดียวกันกับกรณีที่ได้กล่าวมาแล้ว 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ให้ศาลลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้นลงกึ่งหนึ่ง ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรลงโทษ ศาลอาจจะรอกการลงโทษอาญา ซึ่งได้แก่การรอกกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแต่รอกการลงโทษภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยศาลจะกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติด้วยก็ได้

(ค) สำหรับบุคคลที่อายุกว่า 17 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ กระทำความผิดอาญา ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลง 1 ใน 3 หรือกึ่งหนึ่งก็ได้ และศาลจะใช้วิธีการรอกการลงอาญาโดยรอกการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแต่รอกการลงโทษไว้

ภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา พร้อมกับวางเงื่อนไขคุมประพฤติไว้ด้วยก็ได้

การรอกำหนด หรือกำหนดโทษแต่รอกำหนดโทษไว้ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยปล่อยตั้งผู้กระทำความผิดไปแต่วางเงื่อนไขคุมประพฤตินี้ ถ้าภายในหลังปรากฏว่าพฤติการณ์เกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดได้เปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนเงื่อนไขคุมประพฤติข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้

ข.การลงโทษ การเปลี่ยนโทษ และการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน

ในกรณีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวพิพากษาว่า เด็กและเยาวชนมีความผิดและลงโทษทางอาญา หรือใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญา ศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ โดยการเปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย เฉพาะการกักกันเป็นการกัก และอบรมซึ่งจะต้องกักและอบรมในสถานที่ที่มีขังเรือนจำ เป็นเวลาตามที่ศาลกำหนด ไม่เกินกว่าเวลาที่ผู้นั้นมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ หรือเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรมเป็นเวลาตามที่ศาลกำหนด แต่เกินกว่าเวลาที่ผู้นั้นมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ หรือเปลี่ยนโทษปรับเป็นการคุมความประพฤติโดยการกำหนดเงื่อนไขข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้ ถ้าศาลเห็นว่าใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนโดยการควบคุมตัวผู้นั้นไว้ในที่อายุครบ 24 ปีบริบูรณ์แล้วควรจะควบคุมตัวผู้นั้นไว้ต่อไปก็ให้ศาลมีอำนาจระบุในคำพิพากษาให้ส่งตัวผู้นั้นไปจำคุกไว้ในเรือนจำตามเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้

กำหนดเวลาพักและอบรมการส่งเด็กหรือเยาวชนไปยังสถานพินิจและอบรมนั้น ศาลจะกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ก็ได้ ซึ่งภายในระยะเวลาขั้นต่ำและสูงดังกล่าวศาลจะปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไปโดยปราศจากเงื่อนไขหรือภายใต้เงื่อนไขใดๆ ดังต่อไปนี้ก็ได้คือ ห้ามเด็กหรือเยาวชนเข้าไปในสถานที่หรือท้องที่ใดๆอันเป็นเหตุจงใจให้เด็กประพฤติชั่ว ห้ามออกจากสถานที่อยู่อาศัยในเวลาค่ำคืนเว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น ห้ามคบหาสมาคมกับบุคคลที่ศาลเห็นไม่สมควร ห้ามกระทำการใดๆอันจะจงใจให้ประพฤติชั่ว ให้ไปรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว และให้ไปศึกษาหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ เมื่อศาลกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสอดส่อง ถ้าปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนไปปฏิบัติตามเงื่อนไขศาลมีอำนาจออกหมายเรียกหรือหมายจับเด็กหรือเยาวชนนั้นมาตักเตือน หรือส่งตัวไปกักและอบรม หรือส่งไปยังสถานฝึกและอบรมเป็นระยะเวลาจะเกิน 1 ปี ก็ได้แต่ต้องไม่เกินกำหนดเวลาที่เหลืออยู่

เด็กหรือเยาวชนที่เคยถูกลงโทษจำคุกเกินกว่า 2 ปี หรือเคยต้องคำพิพากษาจำคุกหรือเคยรับโทษอย่างอื่นตามคำพิพากษาหรือโทษที่จะลงเป็นโทษอย่างอื่นนอกจากโทษจำคุก ศาลจะให้รอกำหนดโทษ หรือรอกำหนดโทษก็ได้

หากเด็กหรือเยาวชนถูกลงโทษปรับแต่ให้ชำระค่าปรับศาลจะไม่สั่งกักขังแทนค่าปรับ แต่จะส่งไปฝึกและอบรมในสถานพินิจสถานศึกษาสถานแนะนำทางจิตใจกำหนดไม่เกิน 1 ปีแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. การดำเนินการแก่เด็กและเยาวชนเมื่อศาลพิพากษาขังฟ้อง

กรณีศาลพิพากษาขังปล่อยเด็กหรือเยาวชนไปเพราะไม่มีความผิด ถ้าศาลเห็นว่าควร จะกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติของเด็กหรือเยาวชนนั้นไว้เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็ก หรือเยาวชน ก็ให้ศาลมีอำนาจที่จะห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนเข้าไปในสถานที่ใดอันจะจงใจให้ ประพฤติชั่ว ห้ามออกจากสถานที่อยู่อาศัยในเวลาค่าคืน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นห้ามคบหาสมาคมกับ บุคคลที่ไม่สมควร ห้ามกระทำการใด ๆ อันจะจงใจให้ประพฤติชั่ว ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุม ประพฤติเป็นครั้งคราว ให้ศึกษาหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะระยะเวลาที่ศาลกำหนดเงื่อนไข ให้ปฏิบัตินี้ต้องไม่เกินกว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นจะมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ และให้พนักงานคุม ประพฤติมีอำนาจสอดส่องการปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่ปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่กำหนด ศาลจะสั่งให้เด็กหรือเยาวชนไปรับการอบรมในสถานพินิจฯ แห่งหนึ่งแห่งใดได้ เป็นเวลาไม่เกินกว่า 1 ปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินกว่าเด็กหรือเยาวชนมีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์

ง. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษา และการคุมความประพฤติของเด็กและเยาวชนภาย หลังปล่อยจากการฝึกและอบรม

ภายหลังจากที่ศาลเยาวชนและครอบครัวคำพิพากษาหรือคำสั่งเด็ดขาดให้ลงโทษ โดยใช้วิธี การสำหรับเด็กและเยาวชนแล้ว และภายหลังปรากฏว่าพฤติการณ์ได้เปลี่ยนไป โดยความปรากฏต่อ ศาลเยาวชนและครอบครัวที่พิพากษา หรือมีคำสั่ง หรือที่มีเขตอำนาจในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนนั้น กำลังรับโทษหรือถูกควบคุมอยู่ ศาลมีอำนาจที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษา หรือคำสั่งเกี่ยวกับการ ลงโทษ หรือใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนได้ ถ้าเป็นผลจำเลย จำเลยมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ฎีกา ได้

ในกรณีที่ศาลมีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปฝึกและอบรม ตามและ มวลกฎหมายอาญา มาตรา 74(5) และ 75 นอกจากจะอยู่ในอำนาจของศาลเดิมที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งแล้ว ยังอยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีเขตอำนาจในท้องที่ที่เด็กหรือเยาว ชนนั้นกำลังฝึกและอบรมอยู่อีกด้วย

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ส่งตัวจำเลยไปฝึกและอบรม หรือสถานกักและอบรม ศาลมี อำนาจวางเงื่อนไขคุมประพฤติดังกล่าวแก่เด็กหรือเยาวชนที่ได้รับการปล่อยได้ถ้ามีเหตุอันสมควร

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ส่งตัวจำเลยไปฝึกและอบรมที่สถานพินิจฯ ในระหว่างนั้น จำเลยหลบหนี ต่อมาจับตัวจำเลยได้ ศาลชั้นต้นที่พิพากษาหรือมีคำสั่ง หรือศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจ ในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนถูกควบคุมเพื่อฝึกและอบรมอยู่ มีอำนาจเพิ่มเวลาฝึกและอบรมขึ้นอีก ตามที่เห็นสมควรแทนการโทษทางอาญา แต่ต้องไม่เกินกว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นมีอายุครบ 24 ปี บริบูรณ์

อนึ่ง ถ้าศาลมีคำพิพากษาให้ส่งตัวจำเลยไปรับการฝึกและอบรมที่สถานพินิจฯ ศาลจะห้ามนำตัวจำเลยที่ถูกควบคุมตัวมาแล้วก็ได้ แม้ว่าการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนจะไม่ถือว่าเป็นการควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ตาม

อุทธรณ์(พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 121)

คดีที่พิพากษาหรือมีคำสั่งแล้วนั้นให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้เหมือนอย่างคดีธรรมดาทั่วไป (ให้ยื่นอุทธรณ์ภายใน 1 เดือน นับแต่วันอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง ป.วิ.อ. มาตรา 198) เว้นแต่

1. ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ว่ากล่าวตักเตือนเด็กหรือเยาวชน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 74 (1) หรือส่งตัวเด็กไปฝึกอบรม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 74 (5)

2. ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนตาม พ.ร.บ. จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 104 ซึ่งได้แก่กรณีที่ศาลได้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักและอบรมหรือฝึกและอบรม ฯลฯ

3. กรณีศาลตั้งปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งได้รับการฝึกและอบรมภายในกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำถึงขั้นสูงที่ศาลกำหนดไว้ โดยมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข และในกรณีที่ศาลออกหมายเรียกหรือหมายจับเด็กนั้นมากักและอบรมหรือฝึกและอบรม ในกรณีที่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดไว้เมื่อปล่อยไป (ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 105)

เว้นแต่การกักและอบรมมีกำหนดระยะเวลาขั้นสูงเกินกว่า 3 ปี (ในกรณีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์)

กรณีต้องห้ามอุทธรณ์ตาม มาตรา 121 ถ้าอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวเห็นว่าข้อความตัดสินเป็นปัญหาสำคัญอันควรที่ศาลอุทธรณ์จะพิจารณา ก็อนุญาตให้อุทธรณ์ได้ (พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว มาตรา 122)

ฎีกา (พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 124)

คดีที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเด็กและเยาวชนได้พิพากษาหรือมีคำสั่งแล้ว กฎหมายให้ฎีกาไปยังศาลฎีกาได้เหมือนอย่างคดีธรรมดาตามบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความเว้นแต่กรณีที่ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ ตามความใน พ.ร.บ. จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 121

(ให้ยื่นฎีกาภายใน 1 เดือน นับแต่วันอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ ป.วิ.อ. มาตรา 216)

ข้อสังเกตการพิจารณาพิพากษาคดีชั้นศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา ไม่มีผู้พิพากษาสมทบร่วมพิจารณาคดีด้วย

การดำเนินคดีครอบครัว

ความหมายของคดีครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจ พิจารณาพิพากษาคดี ตามมาตรา 11 (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งให้คำจำกัดความของคำว่า “คดีครอบครัว” ไว้ดังนี้

คดีครอบครัว ได้แก่ คดีแพ่งที่ฟ้องหรือร้องขอต่อศาลหรือ กระทำการใด ๆ ในทางศาลเกี่ยวกับผู้เยาว์ หรือครอบครัว แล้วแต่กรณี ซึ่งจะต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ดังนั้น คดีใดจะถือว่าเป็นคดีครอบครัว ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจพิพากษาหรือไม่ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิพากษาก่อนเป็นอันดับแรก ทั้งนี้ เพราะท้องที่ใดซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวเปิดทำการแล้ว ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นอื่นใดในท้องที่นั้นรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวไว้พิจารณา ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534

เมื่อพิจารณาห้คำจำกัดความข้างต้นแล้ว จะเห็นว่าได้ว่าคดีที่จะถือว่าเป็นคดีครอบครัวได้นั้นต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

1. เป็นคดีแพ่ง
2. ต้องดำเนินการฟ้องหรือร้องขอต่อศาล หรือกระทำการใด ๆ ในทางศาล
3. เป็นคดีที่เกี่ยวกับผู้เยาว์หรือครอบครัว
4. เป็นคดีที่ต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ก. เป็นคดีแพ่ง

หมายถึงกระบวนการพิจารณานับตั้งแต่เสนอคำฟ้องหรือคำร้องขอต่อศาล เพื่อขอรับให้รับรองคุ้มครอง บังคับตามหรือเพื่อการใช้ซึ่งสิทธิหรือหน้าที่ระหว่างบุคคล มิใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการขอให้ลงโทษทางอาญา

ข. ต้องดำเนินการฟ้องหรือร้องขอต่อศาลหรือกระทำการใดๆ ในทางศาล

คดีแพ่งที่จะถือว่าเป็นคดีครอบครัวนั้น จะต้องฟ้องหรือร้องขอต่อศาล หรือกระทำการใด ๆ ในทางศาล หากเป็นกระบวนการที่กระทำนอกศาล เช่น การดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการ ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2530 เว้นแต่ในกรณีที่ศาลตั้งผู้ประนีประนอม เพื่อประโยชน์ในการประนีประนอมในคดีครอบครัว ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 มาตรา 110 ย่อมถือได้ว่าเป็นการกระทำใด ๆ ในทางศาล ซึ่งเข้าหลักเกณฑ์ในข้อนี้

อนึ่ง คดีครอบครัวตามหลักเกณฑ์ในข้อนี้อยู่ 2 ประเภท คือ

1. ครอบครัวที่มีข้อพิพาท อันได้แก่ คดีที่มีข้อโต้แย้งระหว่างคู่กรณี เช่น ระหว่างสามีฝ่ายหนึ่ง และภริยาอีกฝ่ายหนึ่ง หรือระหว่างสามี หรือภริยาฝ่ายหนึ่ง กับบุคคลภายนอกอีกฝ่ายหนึ่ง กรณีเช่นนี้ต้องกระทำเป็นคำนิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คดีครอบครัวที่ไม่มีข้อพิพาท อันได้แก่ คดีที่คู่สมรสผู้เยาว์ หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับครอบครัว หรือ พนักงาน หรือ พนักงานอับการ ประสงค์ที่จะใช้สิทธิในทางศาล เพื่อให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาเพื่อรับรองหรือคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับครอบครัว

ค. เป็นคดีที่เกี่ยวกับผู้เยาว์หรือครอบครัว

แม้เป็นคดีแห่งที่ต้องดำเนินการฟ้องหรือร้องขอต่อศาลหรือกระทำการใด ๆ ในทางศาล ก็ยังไม่ถือว่าเป็นคดีครอบครัวหากมิใช่เป็นคดีที่เกี่ยวกับผู้เยาว์ หรือเกี่ยวกับครอบครัว

คดีเกี่ยวกับผู้เยาว์ เช่น การขอทำนิติกรรมแทนผู้เยาว์, การขอให้รับรองบุตร, การขอเป็นผู้ปกครองผู้เยาว์, การขอถอนอำนาจ, การปกครอง, การเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู เป็นต้น

คดีที่เกี่ยวกับครอบครัว เช่น การฟ้องหย่า, ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายร้องขอต่อศาลตั้งให้สามีของตนเป็นคนไร้ความสามารถและให้ตั้งตนเป็นผู้อนุบาล (คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาที่ 22535) การฟ้องขอให้เพิกถอนการสมรส โดยอ้างว่าเป็นโมฆียะเพราะถูกข่มขู่และขอให้ชดใช้ค่าเสียหายอันเนื่องจากถูกข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งมีมูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกัน (คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาที่ 6/2535)

คดีส่วนใหญ่หากเกี่ยวกับส่วนได้เสียของผู้เยาว์ที่มีบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ความคุ้มครองผู้เยาว์ หรือเกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมายของผู้เยาว์ ก็อาจเป็นคดีครอบครัว เช่น คดีที่ภริยาชอบด้วยกฎหมายฟ้องหย่าสามี โดยอ้างว่าสามีอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทภริยา และฟ้องเรียกค่าทดแทนจากสามีและหญิงอื่นด้วย ตามมาตรา 1516 (1) และ 1523 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

การดำเนินคดีครอบครัว

ความหมายของคดีครอบครัว

ศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจ พิจารณาพิพากษาคดี ตามมาตรา 11 (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งให้คำจำกัดความของคำว่า “คดีครอบครัว” ไว้ดังนี้

คดีครอบครัว ได้แก่ คดีแห่งที่ฟ้องหรือร้องขอต่อศาลหรือ กระทำการใด ๆ ในทางศาลเกี่ยวกับผู้เยาว์ หรือครอบครัว แล้วแต่กรณี ซึ่งจะต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ดังนั้น คดีใดจะถือว่าเป็นคดีครอบครัว ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจพิพากษาหรือไม่ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิพากษาก่อนเป็นอันดับแรก ทั้งนี้ เพราะท้องที่ใดซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวเปิดทำการแล้ว ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นอื่นใดในท้องที่นั้นรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวไว้พิจารณา ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534

เมื่อพิเคราะห์คำจำกัดความข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่าคดีที่จะถือว่าเป็นคดีครอบครัวได้นั้นต้องเเป่ระก้อบด้วยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เป็นคดีแพ่ง
2. ต้องดำเนินการฟ้องหรือ □ □ □ ขอต้อศาล หรือกระทำการใด ๆ ในทางศาล
3. เป็นคดีที่เกี่ยวกับผู้เยาว์หรือครอบครัว
4. เป็นคดีที่ต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ก. เป็นคดีแพ่ง

หมายถึงกระบวนการพิจารณานับตั้งแต่เสนอคำฟ้องหรือคำร้องขอต้อศาล เพื่อขอรับให้รับรองคุ้มครอง บังคับตามหรือเพื่อการใช้ซึ่งสิทธิหรือหน้าที่ระหว่างบุคคล มิใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการขอให้ลงโทษทางอาญา

ข. ต้องดำเนินการฟ้องหรือร้องขอต้อศาลหรือกระทำการใด ๆ ในทางศาล

คดีแพ่งที่จะถือว่าเป็นคดีครอบครัวนั้น จะต้องฟ้องหรือร้องขอต้อศาล หรือกระทำการใด ๆ ในทางศาล หากเป็นกระบวนการที่กระทำนอกศาล เช่น การดำเนินการทางอนุญาตโตตุลาการ ตามพระราชบัญญัติอนุญาตโตตุลาการ พ.ศ. 2530 เว้นแต่ในกรณีที่ศาลตั้งผู้ประนีประนอม เพื่อประโยชน์ในการประนีประนอมในคดีครอบครัว ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 มาตรา 110 ย่อมถือได้ว่าเป็นการกระทำใด ๆ ในทางศาล ซึ่งเข้าหลักเกณฑ์ในข้อนี้

อนึ่ง คดีครอบครัวตามหลักเกณฑ์ในข้อนี้อยู่ 2 ประเภท คือ

1. ครอบครัวที่มีข้อพิพาท อันได้แก่ คดีที่มีข้อโต้แย้งระหว่างคู่กรณี เช่น ระหว่างสามีฝ่ายหนึ่ง และภริยาอีกฝ่ายหนึ่ง หรือระหว่างสามี หรือภริยาฝ่ายหนึ่ง กับบุคคลภายนอกอีกฝ่ายหนึ่ง กรณีเช่นนี้ต้องกระทำเป็นคำวินิจฉัย

2. คดีครอบครัวที่ไม่มีข้อพิพาท อันได้แก่ คดีที่คู่สมรสผู้เยาว์ หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับครอบครัว หรือ พนักงาน หรือ พนักงานอับการ ประสงค์ที่จะใช้สิทธิในทางศาล เพื่อให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาเพื่อรับรองหรือคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับครอบครัว

ค. เป็นคดีที่เกี่ยวกับผู้เยาว์หรือครอบครัว

แม้เป็นคดีแพ่งที่ต้องดำเนินการฟ้องหรือร้องขอต้อศาลหรือกระทำการใด ๆ ในทางศาล ก็ยังไม่ถือว่าเป็นคดีครอบครัวหากมิใช่เป็นคดีที่เกี่ยวกับผู้เยาว์ หรือเกี่ยวกับครอบครัว

คดีเกี่ยวกับผู้เยาว์ เช่น การขอทำนิติกรรมแทนผู้เยาว์, การขอให้รับรองบุตร, การขอเป็นผู้ปกครองผู้เยาว์, การขอถอนอำนาจ, การปกครอง, การเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู เป็นต้น

คดีที่เกี่ยวกับครอบครัว เช่น การฟ้องหย่า, ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายร้องขอต้อศาลสั่งให้สามีของตนเป็นคนไร้ความสามารถและให้ตั้งตนเป็นผู้อนุบาล (คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาที่ 22535) การฟ้องขอให้เพิกถอนการสมรส โดยอ้างว่าเป็นโมฆียะเพราะถูกข่มขู่และขอให้ชดใช้ค่าเสียหายอันเนื่องจากการถูกข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งมีมูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกัน (คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาที่ 6/2535)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คดีส่วนใหญ่หากเกี่ยวกับส่วนได้เสียของผู้เยาว์ที่มีบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ความคุ้มครองผู้เยาว์ หรือเกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมายของผู้เยาว์ ก็อาจเป็นคดีครอบครัว เช่น คดีที่ภริยาชอบด้วยกฎหมายฟ้องหย่าสามี โดยอ้างว่าสามีอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทภริยา และฟ้องเรียกค่าทดแทนจากสามีและหญิงอื่นด้วย ตามมาตรา 1516 (1) และ 1523 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระทรวงยุติธรรม. ประวัติศาลเยาวชนและครอบครัว. กรุงเทพฯ กระทรวงยุติธรรม 2540-2544

กระทรวงยุติธรรม. รายงานประจำปี 2536-2540. กรุงเทพฯ กระทรวงยุติธรรม

กรมการศึกษานอกโรงเรียน. กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาแบบผู้ใหญ่เปิดเสรี. พุทธศักราช 2538. โรงพิมพ์การศาสนา. กรุงเทพฯ พุทธศักราช 2538

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา. กรมอาชีวศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น. พุทธศักราช 2537

สุโชติ สุถิรนาถ. เรือนจำกลางจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง พุทธศักราช 2522

พงษ์กร ศรีมณี. เรือนจำกลางจังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง พุทธศักราช 2538

TORSTEN ERIKSON. THE FUNCTION AND DESIGN OF PRISON BUILDINGS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้